

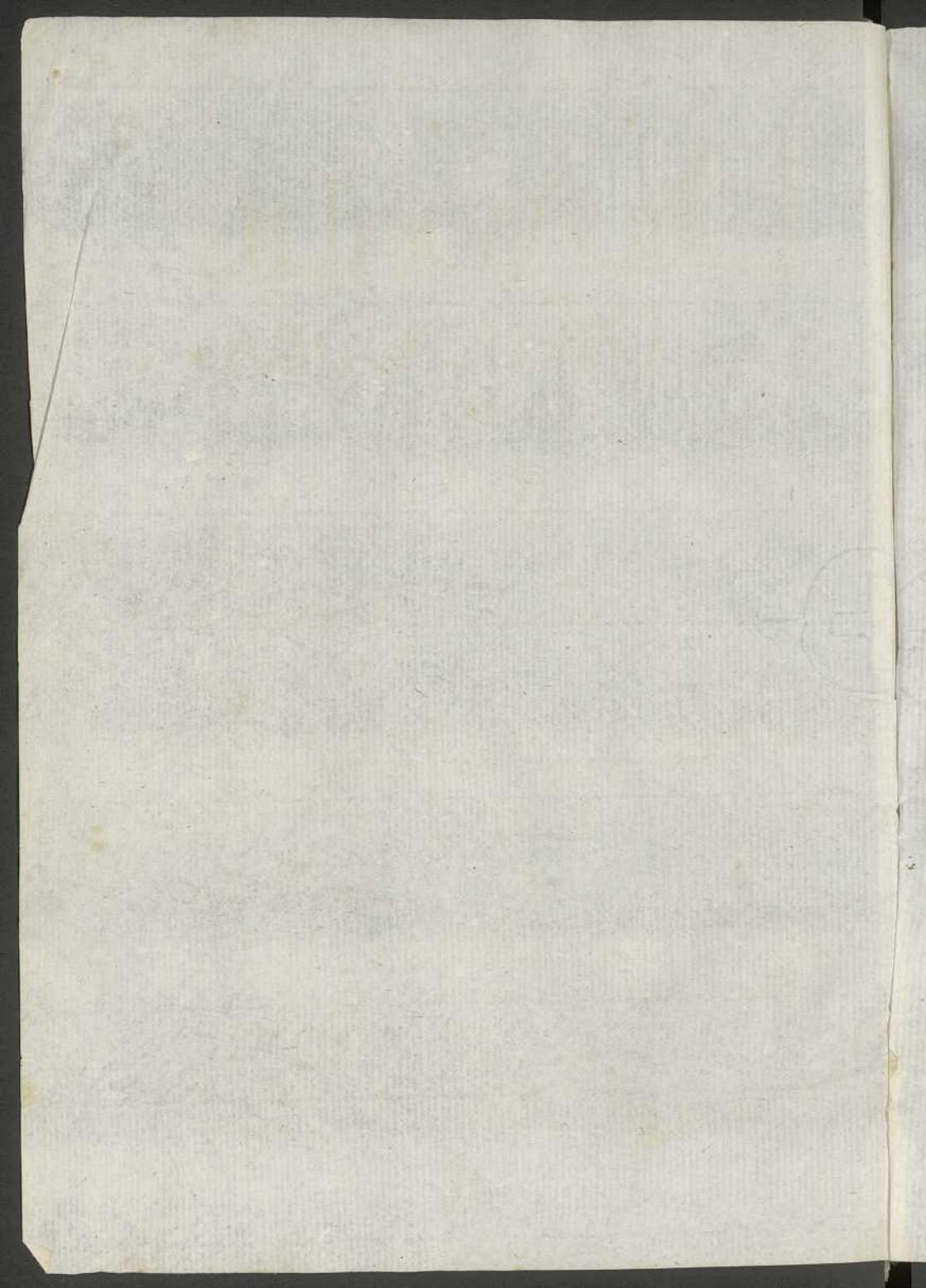
MS. 16

C

R (Ms)
367

*Per la serata
DRAAMA E OPERA
Sala Reservada 81.º 9-2-*

*Quid non de Auxiliis
deutero*

Mat. De Auxilijs Divinis gratia Cap. I. Jov. J. min. Ramí
ves de Zayas

DE AUXILIJS DIVINÆ ORA- TΙΑΕ.

Quonia anno sequenti Dio dante mense

le predestinatione peccata re intendo ad auxilij intelligendis prime necessaria
mat. de Auxilijs plecait ad finem hanc acutus de Auxilijs divinis gratia do-
putare. De quibus ei ratiō locū maxime t. 2. et illi quibus dubitariere
necessārī est propt' nobis opinione, ut agnoscatur rationē. Et hacten autz illis inach-
qua capitula dīctib⁹, et breui resolutio ne, p̄gredas.

Quid nomine Auxilij gra-
tia in presenti intelligatur.

Cap. I.

Est nomine auxilij gratia habens gratia
et nō quis supernaturale habens intelligi possint, quo modo loquitur in theo opus-
culo 2. capitulo 14. sibi lumene gratia inherentē animo ad reū operandū
et cognoscendū, qui sunt supra facultates naturae appellat auxilia, et adia-
utoria Dei, sed omnia ista acceptio ne auxiliis summa pro gratia auxiali super-
naturale, et speciali Dei adiutorio, qđ diuina nō habet, et ratiō ip̄c causis 24.
ad actiones supernaturales, sive sine supernaturales quo ad suū sit. qđ ratiō di-
lectio ne Dei sive supernaturali, acha Fidei theo sive sine supernaturales,

intra *de auxiliis diuinis gratiis.*
repositum

quod modus et opus moraliter boni rebus in fine supernaturali, auxiliis
gratiarum dei in hac ratione videtur docet d. Thos t.^o 2°. q. 10°. art. 2°. p. 6°. et alibi loquitur.

AUXILIIS
Ex quo scilicet non esse res ipsa de divino auxilio
propter in Deum esse ipsorum Deus, et cuius opera huius in materiae intellectus et vo-
luntas, sed sermo de auxiliis nostris nobis recipit, qui mox et usus ad actiones supernatu-
rales.

ORATIONE
Sicutenam in hoc articulo fundamentali hec est
auxilia divina, illud est, et motus dei ex gratia ipsius ratione causa ut abeo, et
ita per hoc distinguunt ab actione creaturae, facientis statu, ut enim prius sunt de aliis,
requirant intentionem ad operandum inserviunt et capi, & explicabili?

Hoc articulo quoniam ad actiones naturales & co-
quid philosophos 2° physicos, de auxiliis autem et rebus supernaturali non disti-
tinguiscantur ab actione creaturae nisi a Theologis recipit, sufficiente. Thos t.^o 2°
quest. 110. art. 2° adiungit, inquit, h^o ex gratia. Oll^o voluntate, inuen-
tione, ratione huius mouit a deo. Ad aliqd cognoscendu^m agendum, et hoc modo
pro gratiis effectu in hoc h^o qualitatibus, sed motus quibusdam animis acutis ex mo-
mento immobili emotio ut dicit 2° physicus.

Deo p. Dei immediate sumit ad actionem
causae 2°. Sed ratiocinatio dei rati^m distinguere ut ab actione causa 2°. Dei
miserere immediate ad actionem illa, q. maz. Illud est, q. h^o ad h^o causam
2° est per participationem q. p^o p^o, et immediate pendet ab ente per
essentiam et h^o ente, scilicet deo, maz. H^o dea sit causa dei distingu-
ret ab actione causa 2°. Deus ratiocinat immediate illa actione, sed me-
diantur illa qualitate, que solet ratiocinari.

Sed s. obstat plurimenter. Iei. ad agendum
inquant mouit a s. q. phys. q. id 2° mouet a deo, et recipiat in se diu-
nus motus. Quid si opere, q. diuina motio recipitur opera creaturae, sed qd.
propter rationem recipitur.

2°. per auxiliis diuinis elevant poten-
tias naturales ne possint elassare supernaturales actiones, q. prius ipsa poten-
tias elevant, ut reddipotentia ad agendum, que q. agant, atq. adeo motio, et
elevatio

elevario & iuvare ipso operato, sed qd. pugnare ad illos, aut pugnare huius in Consilij, sufficit. In tenting sec 6° canone 7.º si quis dixerit sine preuenienti Spiritu Sanck inspiratione, atq^o eius ad iuvare hostem pugnare credere, sperare aut diligere. Et rosp. id est aut. potestis & re huius auctoritat^e, et virtute sufficient ad actiones supernaturales, cu[m] excedant eam naturale virtute, qd. neceas est deum per virtutem superadditam diuini auxili^y, ut possint operari.

Sicut acut^o supponit 1.º qd. prius potestis & virtute in actu^o potestis operari posse auxiliis, quae qd. operari auctoritate qd. auxiliis reddit potestis potestis ad agendum, atq^o adeo huiusmodi auctoritate qd. maxime erget in actu utroque, quo qui disponit ad hunc modum, et reliquias supernaturales, nunc tamen huiusmodi aliquip virtutis, qua huiusmodi potestis sit potestis operari, et sit tria duci. in pugnac-
sili.

3.º Autoritas D.Thos qd. 3.º de potentia act.

7. ad 1.º in operatione, inquit, quo deus operari mouet in natura non operari natura qd. modo dei prouenient qd. huiusmodi ab operatione causis. Et ad 2.º inquit id quod est in ceteris, a deo, quo auctoritatis agat est intentione solus huiusmodi in pugna personis quo coloris sunt in actu, et virtutis auct^o instrumento auct^o fieri, qd. ex parte. D.Thos sursum de his auctoribus causis. sed virtus que dicitur in ipsa causa 2.º huiusmodi in pugna.

4.º qd. modo divina pugna, non deus per se

sed eis qd. voluntatis operari, sed caritatis distinguunt ab escis, qd. et modo deus non voluntatis distinguunt ab actione creaturarum, atq^o ex subordinatione causis 2.º ad 1.º agentis, unde Exempli 36. dicit, facit ut in pugna mea ambulet, sed deus factus suo auxilio, qd. auxiliis clausus in actione.

5.º qd. potest intelligi? Deus in aliis signis pro-

in attinendis immobilitate acut^o liberum, in quo illi huiusmodi 2.º qd. modo Dei in libetate, quatenus in aliquo signo priorum. Et a deo antecedent ad nostrum arbitrii, atq^o qd. auctoritatis libet, etiam dicti ordines interius ad potestis potestis talis, atq^o adeo sicut intelligi & procedere a deo antecedent ad nostrum arbitrii.

6.º Similiter prius in aliis signis acut^o le-

De auxiliis & iure gratiae.

2. solo deo, genitantes sicut mere pastore ad illas, & impugnat actiones liberas.
Nemo q. quod clavis alii statim auxiliis
de curia et a principali actus, sed hoc causis principali est ut curia per
propria fidei intentione, q. auxiliis diuinae est aliqua qualitas in voluntate
per quae tanquam per propria fidei operationem, maxime statim est auctoritate superna-
talis, q. debet procedere ab agente ista principali, ut patet, quia alicuius qua-
litatis quae sit in voluntate cum rapponeamus ab ymbrothe gracie et caritate, sed
rapponeamus ad illas.

Primo hinc ergo R.R. induens i. Tabernaculo
equidem dicitur. Dei mouere causas ad actiones supernaturales per quae
dicitur qualitas in ea recepta permotus hypothecum transirentur simulque operat.
causis 2. Alio prope successit citata D. Thos. Statuta causa rimo-
nem à Deo recipiendo aliqd. in se ab ipso, quomodo; illud autem fieri cedeq
impletus permotus quo colores sunt in aere.

Sed neutrum placet, et i. auxiliis siue moto-
ris nec qualitate p. qualiter in determinat ad modum in operatione, sed auxiliis
ut modo diuina determinant ad modum in operatione, q. auxiliis non habent, ma-
jus est tunc habitus natura possunt esse nisi ipsa diversitas in operatione, per
habitus tunc charitatis possimus efficere hanc actus & illas, non in facultatis, mo-
do tunc efficiuntur dei determinat ad ipsa actus.

2. q. assentibus auxiliis cedeq impletu-
propter ad operationem causas & et in ea recepta, antequam operet, et quod ante
ante resuunt actuali, et motu dei, q. se habeat permotus principi, et tanquam
implerentur, virtutis actionis potentia ut impugnat. Hoc auxiliis nihil funda-
mentum in Confessio, neg. infantis P.P. neg. in Scholasticis, et e. r. n. g.
h. admittendis, atq. p. postquam ex Confessio Tridentina, sed b. capitulo 5. art.
ob. de gratia, auxiliis, et hypostaticis ad hypostaticam agit, et solo appellat
auxiliis tactus dei, illuminatio, inspiratio, et adiutorio, q. hic ad mentes con-
silio animare ante ipsas motus, et suorum dei aliqd. proprio permotus prin-
cipi.

2. q. R.R. alegatis in possunt prollati manife-
stare. D. Thos. P. 2. q. 111, ubi expresso credid auxilia gratiae, sibi cognoscit
gratiam

3

Capit. 1°

gratia habet uero, et actualiter del motiones, quae dicitur ex operis actus creatarum in
autem potest aliquid aucti operis actus q. se habent per modum principij, ut videtur est
propositum art. 2°.

Tandem q. sit secundum reg. p. 1°. In causis naturalibus
ad actiones naturales praecepimus et nos in aliis in rebus requiriunt aliam ratione neque
sunt deus q. 2° q. male habet, requiriunt ad actiones supernaturales, a habere
causa in art. 2° ad ea operationes, sicut posuit hec in libro primo, que habet habens
charitatem, sed non q. habens habens factum in art. 2° q. habet in se virtutis actiones, et
ita sufficit curias deus q. illa.

2° per auxilium dei per modum sursumptu
scilicet eo per modum principij salutis ois dependencia causa p. 2°. Et in art.
reverentia, ad producendam actionem, scilicet eis, q. non requirit aliud auxiliu pro
mixta recipi in creatura - per modum principij, aut quoad dependencia p.
q. 2° product actione rurante art. 2° immunitate ad actionem, quantu ad
virtute patet, n. s. q. 2° habens et q. operat huiusmodi habens charitatem
q. 2° habens immunitatem rurante q. deo constituta q. habens huius sufficiere
sufficit ad art. 2°.

Normaliter nec reus in auxiliis per modum principij maxime ad determinan
tia actiones, sed art. 2° huiusmodi per modum naturale proportionem sic per modum supernatura
le. Et determinata ad propria actionem, q. non requirit aliud auxiliu propter
sed sufficiat concomitans actiones.

Multo enim tempore planit auctoritatem diuinam
k. illa realiter q. actione causa i. res. requiri aliquid preceps in modis recip
i. et in ea q. deo productus antequam ipsa operetur.

Ad arg. in oppositio p. 1°. ad 2° causa q.
operi in quantum a primo moto, n. q. prius recipiat in ipso moto. Et causa p. 2°
cum ad operationem in auxiliis et ad operationem huiusmodi, sed q. 2° q. agit
dependent a primo, ita ut ad eam causam et prioritatem rogi aquo sit prius ad. Et qua
pende operi in me immunitate supponit, et rurante, q. 2° ad art. 2°.

CC. 2°. arg. 1° Non est de actionibus in
per naturalem huiusmodi, in quo sunt habentes habentes in modis esse esse virtutis actiones
sicut habens, perque potentias in modis virtutis, loquendo autem de actionibus

De auxiliis diuinae gratiae.

quibus respondit quod ad habendos recipientes ad hoc est difficultas ergo si auxiliis dei quo quod respondit est propter causam 2° et quia deus per se potest habere actionem et non posse agere.

Pro quo supponendus est ex cap. 5. de auxiliis. of
ficiens, et efficax, q. ita excedat quod ad habendum actum rationabilem, illa exigitur,
et inspiratur, quod Deus in nobis per nos operatur et capitulo sequenti, quod dicitur auxiliis sufficiens eleuat potentiam, et a festis actuatur, et vires invatae, et incompletæ,
est possit potentia eliciatur actus rationabilis, et teleologus, ad quod ordinat illa pars
exitate, et inspirationem et facit illa inspiratio, et exstatim fieri resultat actus 2°
noster, et capitulo sequenti in respectu actus rationabilium ad quod excedeat quod illa
inspiratio prout licet dare actionem, datur, et eleuantem potentiam reportat
eliciere rationabilem, et trahit, et potentiam est incompleta et incoata, et capitulo
explicabitur.

Ut in hoc auxiliis sufficiens requiriatur
efficax, non obstat actus rationabilis, et de hoc auxilio ergo procedit, et resultat auxiliis
efficax est ipse actus rationabilis et respondens in subiecto habet charactera
q. per se potest habere actionem, et actus 2° q. sit potest eliciatur actus rationabilis.

Dicitur preponendi permotio actus 2° quod voluntate creata habeat
immediate rationabilem, et subordinationem ad rationabilem Dei 1° causa per se est
superordinationem voluntatis proxime sit potens, et terminata ad elicendam
actus rationabilis q. rationabilis habet qualitatem, aut principium in formam q. Dei
clarat hoc exemplo, q. artificis applicat calamum ad recipientem, et mouet
ipsum ipse motus artificiosus calamum est ab artifice ut a deo principali, et aca-
lamus ut instrumento, ratione autem instrumentalem per se calamum persequitur
non velut in auctoritate potest operari in aliquas qualitates, sed ratione digne-
tatis principalem ita q. deus efficaciter mouet voluntatem ad actum rationabilem, licet
illius mouet et auxiliat ut resultat ipse actus rationabilis ut ex omnibus voluntatibus
t. causa apparente voluntate ad agendum rationabilem voluntatem inactum 2°
et ratione proxime potens ad agendum licet, et non, ita colligetur et hoc
infra q. 109. art. 5. 2° f. n. ob exempli artificis explicat quomodo deus
applicat causam 2° ad agendum, et q. 3° de potencia, art. 7° Inquit deus
scirete q. 2° ut et applicando, et mouendo ad operandum, et inquantu[m]
creatio[n]em

Capit.

creatura reflect est in humeratu Dei, q. quo deinde resiliunt in causa. 2°

Et per hoc dicit ad affirmacionem, acutum.

2° supponit tanquam res 1° ordine naturam suam ab origine subordinationis causa 2°.
ad Deum visum, ex quo fit potentia 2° ad operandy proximam ut in exemplo
instrumenti deducit patet et in naturalibus coloris et sonorum ad lucem per-
ficit, in tunc causis immutabilius res 1°, aliis alia qualitate in hanc sententiam,
tunc et res 2° mutabilius possit coloris mutante potest hanc res 1° immutare
et producere species cibiles quoniam in potentia proxima potest proxima efficiere, et
sunt res 2° in fortissima productio propria mutabilius fortissime ad intellectum agen-
ti, res 1° in mutabilius intellectu possibiliter reproducere species in-
tellegibilius in ipso absq. alia qualitate participare ab aliis sicut.

Insurgit Gonzalez. dyp. 9° 2° sect. 5. n. 56.

implicare et voluntas sit potentior ad agendy ratione. Intelligi enim in re
recipiendo denovo.

2° arguit illa species propter potentiam Dei ad
intellectum, et voluntatem creaturam novam relata in Deum, et potentiam, sed non
relata in terminos mutationis in aliis et ratione 2° Deum in mutatione
debet esse mutatione in potentia mutationis autem reperiuntur in potest potentias nulli
de novo in se recipiat.

Dyp. ad 1° example adductu le explicatus
ex mutatione ad causam tunc reddi voluntate potentiae ad operandy.

2° arg. hunc autem soluta est q. 1° 2° dyp.
art. 9. q. 1° illa presentis sic aliud, q. 1° Deum, qui est in potentia
creaturae sup immutabilitate slungi ut eadem potentia, possum omnipotens
applicando illa ad agendu, et sup tendo via habet, q. 1° autem si presentis illi
ad agendu satq. est creaturam mutari in ipsa actione, q. 1° product. hanc q. 1° Deum
sunt ad res ipsius beatum in re specie illa mutatio Deum in intellectu in
tunc species, q. 1° in potentia. Dicendum, res ipsius mutationis indeo, neque
potest hanc res ipsius beatum. Hoc dicitur in 2° 1° principale.

Ad 1° testimonio ex autoritate d. Thom. dyp.
ad 1° testimonio ex autoritate d. Thom. dyp. Illa vero Deum operari mouenda naturam

De auctoritate diuinorum ratib.

et in operat natura intelligendae dimensione natura, quatenus deus
potest illi fieri, et consistit ad agendum luxus unde d. Thos. 1. p. 8. q. 105. art. 5.
dicente loco mox: et huius quatuor datis figura ad agendum, non sequitur
de aliquo motione prius formida transcursum, qua deus agat in causa
ante quod ipsa operatur.

Ad. 3ro testimoniu. Np. ment. d. Thos. 2°
de aut. colorum hent est intentionale. In aere, et in insperata pendere aperte
potest illa virtus causa. Et agere est quod insperata, et permodum transcursum
pendere expressio. Dei creationem in aere volunt, ut autem colorum hent est
intentionale in aere. Ita diuinorum isti aliqd. Empotentiam recipiunt ante
quod potenter operari.

Ad. 4° d. d. Causa est nostra actionis, sicut vo
luntas est carnis creator, tunc super alio dei procuratio prout in deo, et hoc significat
actus facilius in proprio meo ambolet, sicut ergo creatura ambulat in prop
riis ita etiam super actionibus, sicut et deus.

Ad. 5° Np. Pro procedere. Deus non attingere aet
liberis in alio quo instanti priori, in quo non attingat illius voluntas creata, pro prop
riate naturae. Quia potest actione esse deo quia a causa hanc postulat sub
ordinatio causa 2°. ad 1°.

Cetero hoc Np ad 6° non quod in voluntate et hoc
meis possive recipere motiones. Sed efficaciter hanc prioritatem a quo actio
creaturae, si prius a deo potuisse. Instant in quo est deo est creatura
soli itaq; affirmamus obtemperare agentibus, et q. s. ea operari in dependentia, et
dependentia est.

Ad. 6° Volumus hinc summing iustificari ad actus de
coris occurere et causa principali est habere libertatem in operant, et sic intinse
ritate in operatione deo per nos ad operis per se deo. Et hoc motus deo non auxi
lio servit instrumentaliter. Sicut dico, et de auxiliis, et loco afferi ob
jectum. Illi aucto voluntate deo actione hanc voluntate a potentia voluntatis ab
auxiliis autem quarellatur potentia hanc aucto de supernaturis aliis, et video
est illi auctoritate supernaturale in regnante aliquo qualitate praecepiti
non ordine naturae ante alios. Multa alios byut fortalebitur deo.

Batas, sed ex nostra doctrina facile dissolvuntur.

Degratia operante, et cooperante. Cap. 2^m.

Variae sunt divisiones gratiae actualis
sive dicitur auxiliis. 1. e gratia inoperantis, et cooperantis, que colligitur ex
Consilii in. I. Augustino 20. coram 20. multas bona. in hoc sunt, que non
fauit h. (h. e gratia operans) nullas. fuit h. bona, que project deus est
faciat h. h. e gratia cooperans. De qua canore q. dicit quoties binominis
m. Deus in nobis atq. nobis ut operemur operatus.

2. colligitur ex P.P. Augustinus de
gratia, alitero arbitrio cap. 17. ut o. Selle voluntas sine nobis operat
ex auct. voluntatis, et in voluntatis et factarum nobis operat.
Gregorius 16. moralis cap. 11. suprema pietas prius aliqd. agit in
nobis sine nobis, et subsequenti capitulo arbitrio nostro, q. usq. ap-
perimus agat nobis.

Difficultas autem int. Scholasticos, quia r. o.
non est posse que deus in nobis sine nobis operari, alio nobis cum
reducentur, ne cap. procedens dicitur auxiliis dei quoniam m. u.
ab ipso esse reale actus nobis, q. ad illi r. u. voluntas nostra, at q.
deo deus in nobis semper nobis operat, et nostri actibus r. u. nobis.
Vnde sunt Scholasticos s. a. expositio n. hanc vocis in 2°
8. f. 26. et i. D. Thos. 1. L. q. 111.

Sed nobis sit expone ratio hanc gra-
tias, gratiarumque operas dicta, quod deus operat in nobis sine nobis
ide sine nostro libero operari. huius modi est sancta cogitationis de
vocatio, inspiratio voluntatis in bonis, quae ratione auctoritatis, et
boni provocamus, hec est deus in nobis sine nobis operat, q. voluntas
in r. u. ad hos motus libero operari, neq. procedunt ex r. u. de libe-
racione, gratiarumque cooperans dicitur quod deus in nobis operat q.

De auctoritate divinae gratiae.

scilicet hoc secundum voluntatem suam ad actionem, similitudinem dei
secundum suam est actionem meritorum vel operum, ut quod iustus operat meritorum
sicut est hypostasis humana ad gloriam, et ratio, sive imperfecta hypostasis materialis
non supernaturale, tamen hanc colligit et hoc. Thos. 1. 2. f. 1. pars. illa
dicit deus auctor humano, sive hominis, ut hoc quod auctor est, secunda
de actione liberaria, quod auctor est in physice efficient, secundum moralitatem, et
libero arbitrio, q. dicitur. Ubi nobis sine nobis operas libere respon-
sibus, unde paulus ad Romanos 7. agens de modis supradictis cum voluntate
sua non sentit libere inquit, ne ego operas illud, sed quod intulisti in me p. f.
opus quod procedit ex voluntate libere dicit enim nobis sine nobis.

Et iuxta hec explicandum est d. Thos. de la croix
III. art. 7. si inquit in illo effectu, in quo voluntas nostra se habet ut motor, et
non movere, praeferim q. dicitur velle bonum, que male volebat dicitur
autem scilicet ut movere ex gratia operari, et operari tunc est deo, non q. d.
Sicut intendit datus aliquis actus in voluntate ad quod ipsa induxit efficient
enit physice, ab uno deo productus, hoc enim implicat ut sit actus voluntatis
et non procedat ab illo efficiente physice, sed sequitur q. d. in genere motor
voluntas non scilicet ut motor, q. d. in curia libere ad actionem illa, et respectu
huius aucti voalt qualiter operari, ut dicitur persistendo cogitatione illuminatio
miser a deo, illa illustratio efficiente physice est potentia intellectus
tunc in nobis sine nobis libere operari, quod in deo illa est. At prior
voluntas, id est q. d. voluntas habet motor supernaturale, et supernaturale
bonum, qui dicitur motor nobis, et tunc prius, hic tunc motor est ex voluntate
efficiente physice, non moralitatem, et libere, sed hoc modo tunc est a deo diffi-
gente potentias, et ita in genere motor voluntatis scilicet remota, et illa
voluntas ex operari, q. d. in voluntate ingenerante motor libere curia
et se habet ut movere ex gratia operari.

Degratię existante, et adiūban-
te prevenienti, et subsequenti, ac
comitanti. Cap. 3.
2. dijno

2. Diuino grata acutus, sine eisdyle
ingratig exstant, et adiuuntur, que het in Libro Tridentino sec. 6. cap.
diponunt, inquit, diciturq; ex istis diuina gratia, et adiuuatu libet
mouent indeq; colligit ex oratione scripturae Apocalypsis 3. eae ego
de hostiis, et pulso, uecchia exstant, et ad Romanos 8. p[ro]p[ter]a dicit
bat infinitate nostri, eae gratia adiuuant, et ad Corinthiorum 15. abun-
dant illis oib[us] labiorum rego, sed gratia Dei mecy.

H[oc] diuino exprimanda. E modo sunt
praecedens, q[ua]ntitas exstant deo q[ui] gratis operari, q[ui] sollicita est deo ex-
tamus per tende agitationem et sentire aliquo ad talus pertinenter, aut vo-
luntas per sancta inspiratione mouet a Deo ad actu[m] dilectionis, aut si moratu[m]
per matutinij, per noctu[m] in libet, sed necces, quo praeponat voluntas pau-
liz, ad prestantis libera stenq; que praeponat voluntas, et hoc significat
nomen exstantis, fungit[ur] ex his gratias officia exstantis aliquo etiammo,
voluntas nonq[ue] nostra, que summo p[ro]p[ter]a camoru[m] sancte agitationis
et inspirationis existat, ut sicut exstant fit linea stenq; dormientis, ita linea
notr[um] libeo seru[us] auxilio existant mouentur gratias ostibabant
ide q[ui] cooperans, f[ac]it illa facta, ut voluntas servat, et ea nos ad-
iubat propt[er] p[ro]p[ter] appellat comitari.

Gratis preuenient, et subsequunt inservia
sophorios het[er]o psalmo 3. In misericordia eius preuenient me, psalmo
22. misericordia eius subsequit me. In confititu sacra est expi-
rat. In tridentino canone q[ui] nullus misericordia cumq[ue] misericordia libertat[ur]
nulli qui Dei misericordia preuenit. Et canone 1. In gratia que nol-
bet procedit et flant, (ide bona opera) in Tridentino sec. 6. cap.
declarat preferens ipsius misericordiam exordio modul[us] ad Dei per ipsu[m]
preueniente gratias sumendu[m] le, h[oc]e abebas vocationem, que nullus cui
mentis sonant, (In pliis ista gratia cap. 16. declarat, que virtus, (ide
opus) temperant opera antecedit, comitatu[m] et subsequitur. Et quiesca
invocationes Domini q[ui] 16. post. Sente uite, tu uos quecumque domine
gratas semper, et preuenient, et c[on]sequunt actiones operibus projecto in-
tentos.

De auxiliis diuinis gratiis.

Hoc gratia dicitur preuenient, q. preuenient
nostri liberi operari, et cooperari, si autem cogitatio, et. Del vocatio, ut
colligit ex Consilio Tridentino statutis gratia auxilium subsequens illa est secundum nos
auxiliis liberi operari, et operari subsequens respectu gratiarum tantum, up preuenient
q. subequitur, etho e q. sed est inquit moraliter secundum proportionis proportionem
utrumque illorum, consequenter gratia sua dicitur, et subsequente coniunctio dignorum.

Multo in loco D. Augustini de libro gratiarum
naturae et operatione cap. 32. nolens preuenient, ut nullum, volentes subequitur ne
frustramur nullum, et hoc de nat. et gratia cap. 32. preuenient voluntate, subsequitur
et sanar. segetemur, preuenient voluntate, subsequitur, et glorificemur.

V predicta gratia, siue auxilia recliter distinguntur. Cap. 4.

Divis. difficultate. Gratia ad hanc
distributam operari, et cooperari sunt ergo realis.

Molim. in scot. dia. q. 19. art. 13. 2. pp.
37. et 38. ex primat caro gratia a reali existente, et adiubante
eade ex gratia, q. exstat, up preuenient liberi arbitrio. Dicimus, quibusq.
potest q. adiubant, liberis arbitris sententia dicitur gratia co-operari, et
adiubari, sentit ex opposita gratia preueniente voluntatem
sive nro. Dei auxilio, q. isto generali, q. Dei suar. q. om-
nibus rebus eti naturalibus posse respondere del vocatio, et
existentia, et quis responsio procedit ex gratia existente, coope-
rante liberi arbitrio vocat illas gratias co-operari, et adiubari, p.
ex Consilio Tridentino sec. 6. cap. 7. dicente, qui perpetuo erant
subdit. a Deo, per eius existentes, et q. adiubantes gratias adiumento
dysse ad suos ipsorum dignificando libe gratias libere asseriendo ty-
ponat, usq. v. Consilio tridentin. dicat gratias, et inde sentit existen-
tiae gratias esse eande rebus.

2° pot probari, illa actu in eis natura,
qui t. e.

qui t. ē necessarij, et naturalij rae. n plē aduersitate potēt. ut
ber dūcētate rae, ut patet in illo, qā aliquis odio habet sine
aduersitate, et per se ueracitatem eadem acta obij cu plena aduersitate
ha luxua dicta t. 2. q. 19. art. 1. q. 20. si deus auxiliis
existat, et prōuenient immittat sancta cogitatione, et insolu-
tate inspirat motu dilectionis super omnia, et voluntas perse-
ret in illo actu propria libera est id actus in ē supernaturalis,
atq. adeo est eadem gratia existans, et adiubans.

Babulus t. 2. cap. 189. cap. 9. n. 41.

assentibz eandis legatis operantibz, et cooperantibz, sive adiubantibz, doce-
tq. q. cognitio ipsa, quas deus nos vocat quatuor, nostris sc̄issimis pro-
uenient e preuenientibz, et operantibz, quatuor, & permanenter in nobis efficien-
tia, sc̄issimis dicit co operantibz, et adiubantibz, ē p̄fide, atq. gratia diuina in mode-
riderata, deus in ita efficit nostris sc̄issimis phisice non media illa cogita-
tione ignorabilis efficit, e modo, quoniam intellectus voluntatis mouet, et
alibi, sc̄issimis q. deus co operantibz nostri operibus dicit gratia cooperantibz
addit in hoc uocat gratia cooperantibz, et uocat ab operantibz in genere
gratia domini, et beneſicu, q. dat supra tempore, et in glorietate rei
aliquid hunc relata ipsius effectu, in suu extensu uocatio in sensu adgra-
tia cooperantibz pertinet, uocat autem uocatio, et cogitatio ipsius q.
dat à deo cu p̄ficiencia boni, ut liberi arbitrii cōtempore, qui
deus uult opp̄ting ēēt, cui ſent, et bene opere, et ueniat

t. 1. hec n. 1. auxiliis quo ad
a deo extorneri, et adiubantri appellari solet uocatio dei, sed uoc-
atio id est, q. sancta cogitatio, q. in illo uirtutibz auxiliis dei, magis
ex Complio Triduano schol. cap. 5. ubi exordiis uocatio dicatur
sumendu, cōtabet gratia, hoc est, ab eius operationibz, et inſtructionibz utrangle-
te deo cor huius per spiritus sancti illuminacionibz, q. ipsa illa mina-
no ē gratia, et adiutoriu, quo a deo auxiliis voluntas, quoniam
ne coribz intelligit, ut patet matheus 12. de corde ex eius cogitationibz
nes prauis, adulterat. Aut enī coribz principiū nūc a quo malis
membro deſribat vita, ita in voluntate operationes recte debent

De auxiliis diuinae gratiae.

promovere.

2° persicato cogitatione applicatio voluntatis ad voluntatem, q. ne necessary alius auxilius ex parte voluntatis, q. p. In Deo applicaret voluntates ad voluntatem personaliter voluntatis illa est appetitus boni suorum malorum, q. debet procedere ex alio a se proprio voluntate, et suet processus in infinitis q. applicatio est persicato cogitatione.

Dupliciter autem dicendi modus, quare dicendis predictis gratias esse realitatem distinctas. I. p. ex modo loquendi Confessio Tridentina, sect. 6. cap. 5. ut qui per se sunt a Deo auctoritate posse extant atque adiuvantes gratias ad remedium te n. et canonum. si quis dicitur sine prevenientia spiritus sancti inspirat. Atque enim adiutorio hinc posse credere est postulat. Significat enim gratias distinctas

2. manifeste res q. tempore antecedit ex alio questione posse, ut q. quis temere fugeret. aut ex insipientia subito dilectionem Dei exaltari postea tempore sequenti peccata per pauciora questione, ut eni. q. gratia et motus, sicut diuerso tempore exstant dilectiones, ita i. persistat ad gratias operantis. Et ad cooperantes sequitur hoc gratias operantis, et cooperantes a diversis auxiliis, et occursus diuinus realiter identificatur a nobis aconspicimus, et gratia operans est motus inde liberatus, quo operans liber, sed actu liberatus, et inde liberatus sunt dilectiones, q. et gratias operantis, et cooperantes.

3. q. quis exaltatur deinde auctus dilectione illius illo motu subito gratias operantis ex parte illius exaltationis voluntatis non habet activitas sufficientem, ut eliceat, ut possit elicer actu dilectionem, et auxiliis generale non sufficit, q. requiriunt alios auxiliis adiuvantes voluntates, q. et voluntatis.

An quod? p. p. illae exaltatio est motus inde liberatus, et q. adeo imperfici, q. ex parte voluntatis non habet activitas sufficientem, ut possit elicer actu perfectius dilectionem, p. si eni. voluntas facili regale illius motus subdit habeat in potentia esse illius ei-

Caput. 4^m

illius eluere actus perfectus statimque, hoc enim difficultus est, et in quo voluntatis indiget specialis adiutorio.

2. illa existatio sepe est in intellectu cui,

3. recentius voluntas in hoc actu voluntatis ad voluntatem actus statimque fit
q. diversarum potentiarum diversa debent esse voluntatis. 3. q. qui
tempore ante existat, expedita recordat illius existacionem, non precedenti
existacionem voluntas in hoc modo non actus, ut ex parte in transporti, esse
existatio, que postea hoc existacionem est in obiecto, cum influere voluntate
tale aliq. ad iudicium, seu in efficiendi, q. necesse est aliq. auxiliis ad iu-
dicium.

2. pars. actus 3. Motus, auxiliis.

curius generaliter sufficit. p. acro existencia est supernaturale quo ad subi-
ctum sufficit ad illy generale auxiliis, q. e. coe ad separationes naturales
q. necessaria, et hoc sed requisit supernaturale auxiliis, unde in Trin.
decimo cito requiritur gratia existens, et adiutoria ad separationem, que sunt
supernaturalia auxilia.

Itemmat' causas dei identificare realiter in nostris actionibus q. nouissim
est generaliter et tamen q. debitis naturalibus q. rebus quo suettimur, est nat-
uralis, q. est inuidore in erroris belatus.

2. specialiter q. sapientia. q. q. q.

qd. qd. assignat hic auctor quo auxiliis ad separationem retinet ex parte intellectu, et hinc conscientia, et cognitio, sed q. Compilatio in modis iudiciorum magis
tamen dei ratione existacionem, est q. obiecto, sed per diuiditorum respectu voluntatis p.
legatione propter admentem existacionem, nequatenus ex relat. illius p. miz p.
ex Cyprio Melchiano ap. q. sicut diximus gratia per legem Christi
proprio loco no. Dubiam ad peccandum q. per nos tamen nobis impedit et
reuelat intelligentia mandatorum, et tamen qd. apparet, qd. tamen debemus,
naturae peccata nobis presentari, qd. facienda cognoscimus qd. facie-
re diligamus, at q. saltem anathema sit. et in his q. ratione sit do-
nus dei recipere qd. facere debeat, et diligere et faciendo, et
obligante charitate iustitiae report in se, q. ex mente existentem
resistit sola cognitio, sed q. regitur auctoritate, quo perficer possimus cog-

De auxiliis diuinis gratijs.

natus, f. n. recte hacten p[ro]p[ter] cognitione s[ecundu]m iniquitatis alijs auxiliis exp[er]tus voluntatis ad perficiendam questionem

Reponet V[er]baque P[ro]p[ter] f. L. B[ea]pp. 182. cap. 3.
n. 12. Consilij n[on] loquitur de qua cuncta scientia mandatorum, sed de illis, quae non
gratia, sicut de illis, quae insflat, cogitatione autem et ratione existat affectus, et donum
donum Dei, et sufficit ad libertatem scimus.

Sed x. Et. q. Consilij loquitur de scientiis
quae donum Dei, et ultra hoc requirit auxiliis exp[er]tus voluntatis, atque in gratia
e donum Dei, est sicut qd facere debemus, diligenter ut faciamus, q.
scientia mandatorum de qua Consilij donum Dei, est ex malitia nostra
inflare possit.

2. Consilij intendebat x. Pelagius duo
requiri ad h[abitu]m peccandi, et ad querenda mandatorum, et decet ad h[abitu]m sicut
et scientia mandatorum, et charitatis, per quae sit optimus. V[er]baque P[ro]p[ter]
B[ea]pp. 182. cap. 3. n. 13. intelligitur accipere auxiliis de quo erat troueria
x. Pelagius, q[uod] charitas, sive auxiliis exp[er]tus voluntatis necessitate velut
tanquam p[re]requisitus, ut voluntas eliceat alij libertatem sicut in o[mn]is q[uod] 2. L
igitur donum charitatis, q[uod] Consilij requirit in ipso acutib[us] amori
sed in aliquo anh[or] ipsius operatione libertas quo voluntas odirebet, et moni-
mentum p[ro]p[ter] cognitionem, cu[m] Consilij requirit cognitionem, et voluntatem chari-
tatis, id est auxiliis exp[er]tus voluntatis, et vellet diligenter cooperari ut
e[st] necessaria ad talibus.

Normalis ex Cervilio Tridentino n. 6. canon 3. ibi requiri ad diligendam
Deum inspirationem diuinam, inspiracionem autem non dicitur illigatio ratione intellectus
sed spiritu sancti insufflatur, et ad uitium exp[er]tus voluntatis, q[uod] ex iungitur
necessaria.

2. p[ro]p[ter] d. Augustino in lib. de gratia,
et libero arbitrio cap. 7. ubi distinguuntur in d[icitu]r. Paulus longa cogitatione, q[uod]
presente in ipso, et virtute, quae accepta ad peccandi, estlib[us]. Dicacio
D[omi]ni xpi cap. 26. agens x. Pelagius inquit, scientia h[abitu]m inflatur q[uod]
charitas q[uod] dicitur, et ea transfiguratur donum dei, sed ratione mentis, alle-
cuy malum, n[on] habet iustitiam nostram super laudes iustificationis nostre ex
collat.

Caput 4°

collat, ut horum duorum primus d'iuuenio tribuit adiutorium, primusque et suu-
mo est super arbitrio, qd' hinc requirit Augustinus conscientia, sed ex ad-
iutorio ex voluntate, et lib. 28 de patere mentis sapientia. Minus adiutorium
dei inservit. De certa, conscientiae declaracione, et explicacione ait le^o 69
qua illuminare tenet et qualitate qua det fructu littera erg.

Ita p. illi cogitatio ipsa non habet voluntate
acti extincione proponendo obtemperantem, et voluntate ex ea insufficiens
acti supernaturale stithony, qd' requirit aliud auxiliu distinctione cogitatore
ipsius, quo voluntate habeatur vis ad eliciendu acti stithony, qd' tunc illuc
fit hoc sit ipsius, sive delicti tempore sibi mortali per iubare, et indu-
cere, nesciunt ne sufficiat enim actus stithony sit principium requiri. Iuxta
luntate actiones principia per auxiliu adiutorio.

Dic, ad actus stithony supponit actionem
se habebit gratia qui in h. Va. B. que l. antecedit in genere causa effi-
cientia stithony.

1° arg. fit de actione supernaturaliad
qg n^o supponit habens qd' voluntatem istimam in pot. eliciere alibi non posse
intervenire, et haec ad actus naturales supponit auctiuitates naturales, ita ad super-
naturales proportionabilitate requiri auctiuitates supernaturales auxiliu.

2° actus stithony est supernaturalis quod
subiecti sed p. predicti si hanc talis, qd' illarum admittenda, maxime receptae
esse theologos, et p. actus specificas ab uno foris, sed stitho tendit in obsecrum super-
naturales et sucepte noti postulat supernaturale principium, qd' super-
naturale quod subiecti finitos, et actus est supernaturalis quod subiecti
debet procedere. Efficientia a supernaturali principio, sed illa cogi-
tatio non currit ad actus stithony efficientem, sed sola proponendo obtem-
erentur tunc sibi. De quo 1° v. q. 9. art. 5° cognitione in rurere efficientem
ad actus voluntatis, qd' ex voluntate n^o ad auxiliu adiutorio stitho nec
supernaturalis quo ad mundi p. auxiliu ex parte cogitationis qd' reale id est
efficientia ipsa non concurreat efficientem ad actus voluntatis.

Tandis. argit arg. factu s. M. oblong, actus
amoris superioris esse excellentem quo illa sancta cogitatio, qd' ex n. illius

De auxiliis divinis gratiis.

coigitatione h. pot. voluntatis eliceret actus voluntatis, ut patet 1. Corinthios 13. nobis scholasticis charitate omnia alia superare, sicut scientia sine Fide. Sed si nihil potest agere ultra naturale, quod voluntatis divinitas sola cogitatione in pot. eliceret actus ex excellentiorum principiis quo adhibetur, scilicet amorem, qui cogitatione superior.

Siquis ex aliis non sibi necessariis in voluntate auxiliis adiubans voluntatis operantem ad amorem trahit, sed et in intellectu ad praecepta propria auxiliis exercitari possunt cogitationes requiri auctoritate diuina, quo intellectus deinceps ad amorem excedendus est. ex voluntatis requisitione auxiliis supernaturale ad iubant ad ipsius affectum voluntatis requiri legem ad fidem, q. cogitatio ignoratorum mortalium potest esse, et illa neque auxiliis diuinius est potentias habeat auctoritatem sufficientem.

Marg. Noting. Ap. ad 1. Cor. 12. 10. Tuler
mo ex aliis fact, ex parte illius plus, gratias esse voluntatis dignitas.
neq; obstat q. diuini singulare stat nomine gratia, hoc est idem, q.
utraq; dicitur in ratione gratia, sicut diuinalet alias aliis, et niger.

Ad 2. Ap. secunda actio in eis nat. successione
posse esse bonorum, et malorum, q. educatione in genere, morum, et usus rei libertatis, et
reli. morale. Ut modus rei in voluntate iuxta dictam 1. Ap. 12. q. 12. est. 1. co
ligo q. voluntas sentit est in illo actu modus rei libertatis, supernaturalis, et ideo
quod auxiliis supernaturale voluntate rei possit voluntas eliceret, exinde dat
auctoritatem in ratione voluntatis.

Ad act. 1. Valque. Ap. 12. De nomine rationis
non intelligi illuminationis intellectus, sed ex nomine voluntatis, unde q. Voluntas inquit tangen
te. Deo cor huius per spiritus sancti illuminationis postea explicit neq; h. inquisit in
hunc omnino agat illuminationis illius recipient, ubi procedit accepta illuminationis, et
illuminationis (imperato nomine voluntatis significata), q. vincit sursum tantum scilicet,
et utrumq; receptus ad auxiliandum ex quo sentitur, unde premittit per eius existente,
et q. adiubante gratia, quae sunt curulis cap. intellectus, et voluntatis supra nos.

Ad 3. Ap. in applicacione voluntatis ad volen
tatem per actus intellectus, quo obm. propriis, neq; per actus voluntatis, sed dicti
deus applicat.

Dux applicare voluntat quatenus prius prioritate a quo mouet voluntat ad voluntatem, que ipsa determinat, scilicet ipsa voluntas se applicat ad voluntatem per se ipsam, et per ipsam actionem, que electa.

De Auxilio sufficienti, et efficaci. Cap. 5.

Celebri est in Schola duxio auxiliis insufficientibus et efficacibus, ut si apud Theodosium antiquorum insperatus; vocat auxiliis sufficientibus quo potentiā elevat et possit agere in acto de facto illo in operis; auxiliis efficacibus quod habet invenit operationes, et in illo operis potentiam, que duxio ex persona scripturarum colligitur. 1 Cor. 12. 27. Dux numerus beneficia, quibus auxiliata sunt populusque quibus resūt potest, et nō suorum, et substanti, quidē q. alia debet facere. 1 Cor. 12. 28. quoniam voluntarii regnare filios tuos quando mōdy galinae congregat pulos tuos sub aliis, et notabili, hec sunt auxilia sufficientia, et efficacia auxiliis. 1 Cor. 12. 29. nō poterit veritatem credere, qui mislit me traxerit, et impiorum, q. qui audiuit à Patria, et dicitur ē veritatem ad me, ad Philippiens 1. 12. Dux et qui operis innobis velle, et perficere, hec sunt efficacia auxilia.

Colligitur hędīlio ex Augustinis Decretis, et Gratios. cap. 12. si optingunt ins. parente donum quo personaliter posset, et quo actu perseveraret, si habueret.

In quo consistat efficacia Auxiliij.

Int. 88° est inuestigatio in quo consistat efficacia auxiliij. Molina in cordia. q. 19 art. 13. s. p. 33 et 38 et 39 non nulli dari gratias ex ea efficacia, sed postea auxilia extant, et propriaentati q. dicitur sufficientia liberis arbitrii post illud respuerit. Acceptare, q. non habet auxiliij q. erat sibi fidens dicitur efficacia, et q. ad eam efficaciam auxiliij et liberis arbitriis provenire negat. Requiri aliquid auxiliij propter existens, et praesentem, q. faciat voluntate sentire, unde explicat duxio auxiliij insufficientis efficaciam

De auxiliis divini gratia.

et efficacia provenientia libero arbitrio, et non conitantia, et sequentia
est auxiliis spirituorum quod similitudinem sensus voluntatis, per quo exortatio et
vocabo, quod auxiliis sufficiens fit efficacia, non aliquo gratio. Languor
provenientia sensus, et faciat arbitrii ventura.

Fundamenta huius sunt. 1. si voluntaria auxiliis
ex efficacia faciens voluntate nostre infallibilis ventura voluntate non manetur
liberum, sed determinatum ad unum ex auxiliis efficacia, infallibilitatem, sed
negare libertatem est filii, sed haec auxiliis deo efficacia, magis habens
hoc efficaciam arbitrii venturam, id non provenit ab inata libertate, atque
ideo deo sensus incedit in levius, et mentis, sed libertatis omni genere.

2. hoc voluntaria auxiliis ex efficacia necessitate
sequitur nullo relinquendo exortationibus, et monitionibus, ut suos manus operari
et secundum scripturae inquis ipsi de parvitate provocamus. Atque haec p.
huius auxiliis sufficiens aliud spirituorum quod faciat venturam voluntate,
illud haec ne nostra potestate, sed pendat a voluntate dei, gen.
imputat nobis quod sustinueris, seq; auxiliari postponit ad suetionem, et dicit
illud auxiliis spirituorum possit, aut certe in seipso obitum, et cognoscantem
auxiliis eorum spiritus habet similitudinem sensus.

3. item si ex necessitate deo non profitemus, aut nostra ad auxiliia nra
quod in nostra potestate, sed in dei voluntate possumus, sed tamen exorta-
mus et decidimus anima, et falange bonorum, quod id in nostra potestate
quod haec potestate nostra in hoc auxiliis efficacia sine quoque suetionem non est
potestate nostra quod in suetionem, ad que ad eo praevaricando suetione exortamus.

2. secundum auxiliis ex efficacia, illud or-
natur pre determinata physica voluntate ad sensus, sed morale, because efficacia
morali sicut in quadam vocazione ipsius qua Deus haec vocat, et faciat
voluntate infallibilitatem venturam, quod ex efficacia, quod haec a deo haec gratia
intentione subiungit, et paleoundi habet et de tempore accomodata ad suetio-
rem, quod colligit cognovit Deus salvi voluntates horum esse suetendit, et tali causa
est, et ideo deus haec vocatio efficacia quod licet omnes inhabent efficacia infallibile
in utrilibet illi scientis infallibile est habendum propter hoc efficacia in ephe-
sia, sed morally, neq; attendit efficacia ipsius entitate auxiliis, et ponit in
in nomine

in hinc, sed propter recte et deo et liberto reprobatione, eis
qui illa defendit. Suavis lib. 2. operum, p. 20.
ad 17. principia eius fundamenta duo sunt. alioz, q. esse voluntariorum arbitrii postea physica pro determinacione, aliud, q. non posset
saluari rati sufficere auctor, in eo, qui caret physica pro determinacione
que fundamenta capitibus sequentibus exponuntur.

3. illi denunciatur, ex secessu, quo Deus
fuit et voluntas sentit, illud tamen syllogismus invenit, sicut ante nos sit opera-
tus, sed in causa propter voluntatem specialiter. 2. assertio, hoc ex voluntate p. 20.
naturae, in ea aliquam qualitatem permodicam, sed ea motu inde liberum, et
sabot ex nominatione spiritus sancti. 3. assertio ad illam motu indeliberum
voluntate in dignitate aliquam qualitatem permodic transcurrit, ita Genesim
dyp. 5. lib. 2. cap. 1. c. 12.

1. probat ex sacra scriptura propositio 19.
(et iugamento), pro priis voluntatis a domino quodlibet cap. 4. Causa trans-
carnis, q. auxiliis aliquod preuenientis ante mortis sensu ad illud preparant
et levantur. 2. nemo pot. remittendine, nisi petet, qui misericordia transmittitur
q. antequam quis sentit sentendo trahitur a deo per aliquid preuenientis proba-
tio 11, et cor Regis in manu domini quoniam voluntas inclinabitur
in libato rati illa qd prouideat ante operationem, et sensu remittante.

2. probat ex Augustino epistola 10.
In agere de gratia etiam sentit illi aliis, et certe de incarnatione, per agere
Deus ipsa agere sensu et committit sibi, et deinceps inquit ipsa p. 20.
hominis voluntatis. Et in Enquiry cap. 32. explicans locum
ad Romanos quoniam voluntatis, neq. curiosus, sed de illius mysteriis inquisitio
in dictione. Sicut est mysterium dei, sed voluntas hominis, q. licet voluntas
rursum preparatur a deo. sentit, q. ex voluntate efficietur preuenientis
et preparantur.

3. probat nec, gratia etiam, q. dat libato
arbitrio omnis efficacissima ad sentendum deo vocantur, sed sensu sibi spe-
ciat auxilio remittantur, sed preuenientibz hoc est sicut in illud, me libato
missis de operatione, et liberis arbitrio cap. 16. illa fuit ut facimus preuenientis

De auxiliis divinis gratia.

Si facilius voluntas nō est, ratiōne remansit et liberum arbitriū, nō auctio
ab eo producatur, ut effectus causarū hō poterit ratiōne causa operari dilly causandū.

4° probat ex corollis Tridentinorum canonum.
Sicut enim auxiliū liberum arbitriū ad deo motu, et ex iustitia nō cooperari possit stan-
ti, et exortanti, neq; posse dicitur invenire in sellī anathematis utrūq; s.
appellat hoc auxiliū Dei in pietate, quod liberum arbitriū potest discere ad
liberū loquitur de gratia. Eficacitatem loquitur Propheta, qui dicit auctoritati
bonarū, sed hec omnia possunt petere auctoritatem remanent, sed prouenient, qd
hoc efficaciam nullud.

Viamq; efficaciae gratiae auxiliantis vixit in mehore pietatis nō trahit liberi-
arbitriū, quatenus moveat & spiritus dante, ut liberum arbitriū liberum agere non
tendo, qd melius adolescenti arbitriū neq; aliqd. cilla identificatus, nō p.
q; patitur, quod ex auctore identificatur nō habebit illud neq; ex virtute de influen-
tiis possit auctio antecedat positione. Et probat. 3° propheta. Exinde 12°. mo-
no. moventur antecedat mons mobilis, qd. Et gratias efficax debet esse aliqd.
qd. hinc realit; ab actione dicitur à libero arbitrio.

2° qd. ratione qd. auxiliis efficacia nō est ali-
quod qualitate, multo probat, qd. ex dicto ē in nobis capi. sed auctoritatem mo-
ri indeliberari ex influxione Spiritus Sancti.

3° qd. auctoritatis voluntas indiget requiri atque
permotu transcurrit ad liberdadē motu indeliberari in quo vixit auxiliū
efficaciarū. Ille motus indeliberari ē supernaturā quodlibet. 3° ex
voluntate effectus vitali procedit, qd. requiri principiū supernaturale in
voluntate ad eum liberdadē.

Ad autem intelligentiam notat in necessitatibus,
quod ē in illo modo inde liberata in propriae ab illa qualitate, sed ex uno
proponendō obm̄ ex omnimoda determinante ad unum scilicet sub ratione boni,
et appetibili, et ex in omnib; natura voluntatis quod inclinat naturaliter
ad bonum prosequendū, et ita elevata qualitate supernaturale attingit
supernaturale obm̄.

2° notat illa qualitas propria transcur-
rit, et hinc regit elementis potest, et ratiōne probat, ex ambiō causis
modestus.

1°. mouens 2°. ad agendum

4. Itē dān' auxiliū t. se efficax illud
in cōfīcīt' actualis motiō ad operacionē, et h̄c motiō nō i. in voluntate, ut in
nō i. ip̄s' actionē, quā ad eō p̄m̄ p̄m̄tātē à q̄o, utrōc̄ huic p̄m̄tātē
illud auxiliū, nō motiō diuina - mouet voluntatē. Dāgēndy, licet enī
realis illa motiō sit ap̄a opera tōrē à dōe dīm̄q̄it̄ rōe à sé p̄m̄tātē
enī à voluntate, et ita p̄m̄tātē dōe mouet voluntatē.

5. Dāgēndy ē. dān' auxiliū ex e. efficacē
fortis, q̄ se efficacia facta nō voluntas veniat, q̄ auxiliū dōm̄tātē
existat, et p̄m̄tātē, q̄ appellat sufficiens, in. O. Thos. P. T. q̄. 3. art. 6.
ad 3°. interdū. Dāgēndy mouet aliquis ad aliqd determinatē volēndy, q̄ hoc
nō, h̄c tñb̄ quis mouet p̄s' gratiā, ut q̄. 1a art. 4 ad 3°. art. 5. Dāgēndy mouet
volentatē ad aliqd p̄m̄tātē illud (id est efficacē) impossibile est h̄c p̄m̄tātē,
q̄ voluntas ad id nō moueat, nō tñb̄ impossibile simpliciter, ut q̄. 11. art. 2°
ad 2°. dāgēndy impossibile est h̄c p̄m̄tātē, nōq̄. Dāgēndy mouet nō. cōs.
gratiā, sed e. efficacē, unde tota operatio tribuit gratiā, et cōs. s̄d dāgēndy s̄d dāgēndy
et sequunt, et tñb̄ l. Theology.

P. 1°. ex acto scripturae Iohann. 6.º et
ad Philip. 2.º q̄ dāgēndy in p̄m̄tātē. E. acquisit. q̄. 2. sp̄t̄ in me
pongo in modo vestitū, et facio ut m̄ p̄m̄tātē m̄i ambulet, et facio
modus cupidoq̄, et operacionē, illator p̄m̄p̄s' certa operacionē p̄fia-
cē dicit auxiliū. Terremus. q̄. 1. suetum, et suerit.

Dicitur ex. Corinthis 15. q̄. re supra q̄. 10. q̄. 11. nō in p̄m̄tē p̄s' ab
qui enī fidei dīcēnt, q̄. vñt̄ nō, q̄. nō accepit̄, nōq̄. accepit̄ q̄. glori-
ari, quasi nō accepit̄, ex quo ita. arguit. L. opposit. 43. ille. q̄. q̄. senti
tūnq̄. vocatōm̄ se ab aliō pot̄ dāgēndy ex libere arbitrio, et nō ex
cōm̄p̄o. q̄. tñb̄, et q̄. h̄c. h̄c ex aliqd. q̄. quo posset gloriari, et posset
ab aliō. dīcēre, q̄. illo. si. p̄gnat. cōdōctima. Pauli, a. q̄. 1. cōp̄. 10.
tenet. q̄. q̄. cōdōctōne. pot̄. q̄. respondēre, s̄nō. noua. q̄. cōdōctōne.
cōdōctōne, o. tota. tñb̄. dīfērēce. q̄. respondēt̄. ē. q̄. liber. cōdōctōne, et nō
ex gētātē, et q̄. dāgēndy. ē. in h̄c. nō. p̄. p̄. tñb̄. q̄. gētātē, tñb̄.
s̄. s̄. ab. aliō. dīcēre. s̄.

De auxiliis dicens gratias.

2° f. ex P.P. Augustinus de gratiis cap.
q. respectu u. bonorum. (id est puri) virtutum, et honeste, inno-
centiae, uirtute, ratione trahit dominum latenter abutitur, q. certitudine
memoris reverentur interiorum huius usq. ad exercitiorum laetitiam, et
mout, et produxit efficiunt. Et de gratiis, et libero arbitrio cap. de
Paulo inquit, statim a deo vocari, et ergo magis et etiam pessima vocari
uerterem, quod deinceps non solum, ut cap. 10. coram non facere ut facimus,
sed ille facit ut faciemus prouendo, ut res ipsa hunc voluntati, qui dicitur
facit ut in his pietatis rebus mei ambulet, que via denotant deinde uocat
me excepit a deo.

3° f. ex hoc Theologon 15. discentibus auxi-
liis insufficiens, et efficax, hec autem dicitur Et illud Molius statim pos-
it. illud statim tot uultus. q. minor, possibiliter omnia debet habere. Siquidem
omne inservit nobis deus omnis, sed illud auxiliis insufficiens, et
efficax, q. uero auxiliis debent distingui, q. id est alio auxiliis
quaevis tale debet esse efficax, q. hoc est voluntate. Eficacius, nesciu-
is quatenus auxiliis est.

4° f. Datus pot. operari in voluntate q.
autem volunt, illud quod deus fecerit producere, q. dat auxiliis excep-
tio, et p. probatorib[us] uoluntate ut negat in manu domini, quoque
voluerit inclinabit illud, et hoc. In hoc. Acampion cap. q. quod est po-
na agitum, Deus in nobis est quod est, ut operari in uoluntate, et hoc
nihil deo nullus facit homo, qui non potest deus si faciat homo, q.
ut, h[ab]et deus suo auxiliis inservientis efficaces in voluntate q.
ipsa uoluntate, q. dat auxiliis excepit, et in inservientibus h[ab]et effica-
ciam a liberto arbitrio, ut cum res ipsa spectat.

5° f. Si cetero est hoc auxiliis propria efficientia
predeterminata, nostra voluntate ad operari, h[ab]et et uoluntate elicendu-
m, hoc est causa, q. hoc est efficacitatem deo uolentis voluntate
nisi, hec est. In hoc cap. q. 105. art. q. dicitur deus materies creaturas
ad operandum quasi applicando potest, et uolentibus eis ad operandum, sunt
ut res ipsa applicat seculi ad concordem, et in q. 106. q. 9. art. 63. ad q.
inquit

Capit. 9.m.

inquit. *Dux per gratias specieles mouet aliquos ad aliqd determinate volendy,* Et q. 12. et 16. q. inquit preparatio gratia est homini quatuor eius libens arbitrii preparat & Deo, quibus locis licet d. *Hoc instar nomine p[ro]determinationis physice non sit significare* certus, ut ita hanc tamq[ue] d. Tho sequebatur & ipsius et cetero Se*curitate* non pro determinatione naturae H[ab]t. q. 6. q. d[icit]o q[ui]o veritudo, affectus q[ui]o arbitrii, h[ab]et p[er] naturam voluntatis libens p[ro]determinationis causa superiorum. *P[ro]d. ex sacra scriptura. Tene me 31.*

sua te me, et uult haec, q[ui] tu dominus deus meus, pasqueng[ue] multo time
q[ui] p[re]paranteris, illud ergo p[ro]determinationis dei significat;
Uale 26. m[od]o opera operata e nobis, ad philippi 2. operatio-
nibus selle, et perficere, item operat ipse in nobis sui operari
p[ro]cedit nostri, ut p[ro]determinationis illud, repropositiorum 16. at h[ab]et
explicatio sua, sed h[ab]et dominie dirigere prestatuimus, p[er] h[ab]et
h[ab]et ad actionem ex directione dei p[ro]pria, et hoc probant testimonio-
ad dictos ex sacra scriptura. H[ab]it. ut pp. 9. p[ro]l. 2. c[on]tra en[ti]as ad dicta
integritate p[ro]determinationis physica significant.

Insuper p[ro]d. ex libro trausicano ca-
mone q. si quis ut ap[osto]lus p[er]gessetur ad uultate nostra deo spectare, non
est, q[ui] aut ut h[ab]et p[er]gredi uellimus per spiritu sancti inspirationem
et operationem in nos fieri specie regni spiritu sancti sanctorum Salomon
dicunt, p[re]parat uultus a domino, et apostolo salubriter p[ro]p-
ticent, deinceps qui operat in nobis selle, superficere. Ex quo
haec arguit ex nomine d[omi]ni dux n[on] specie[n]s nostri stetit, ab qua-
nt ad auxiliu efficax, p[ro]batus nostra voluntate p[ro]determinaret
in extremis sensus determinationis dei auxiliu, atq[ue] p[ro]p[ter]a 21:
lig ad ducit locis Pauli, deus operas in nobis selle, et perficere,
q[ui]o sentit quo ad selle, et quo ad perficere. Deus respectu dignissimus,
scilicet magis deus facit ut p[er]gredi uellimus, q[ui]o curia dei corporis prioritatem
a quo.

2. p[ro]d. ex canone 23. q[ui] homines statuerunt
q[ui] solent, ut diuine serviant voluntati illorum voluntate a quo p[re]paratur

De auxiliis diuinis gratia.

Si notis sensu in determinat causa dei, sed deus suo preparat determinat, hoc enim ea, et alia citata ex filio et spiritu insigere summa physice determinationem, et causam significantem phisicam.

Stoep. 2. sub dñm i. in quo sensu, et actione, sed sive sub ordinatio si potest intelligi hanc. in predictum determinat. q. ma. p. Ideo ergo dicitur q. a priori invenit, et in auctoritate cui sit. Invenit in ea, mi. p. sic t. o. i. influit in actione que 2. atque adeo 1. sed determinat phisice ipsam. pronunt, et per determinat phisicam, et hoc significat nomen substitutionem, quod non est, et operatur, et in omnibus consistunt.

Hinc autem, hoc de libertate arbitrio se determinare ad actiones supernaturales est aliqd agere, q. nulla actione, et determinatio sub ordinatio t. causarum, q. ita vero se determinat phisice prius predictum in deo, ant petet, q. predictum in eam. Tunc ergo dicitur petet. 2. p. prius determinare nihil aliud, que prius determinantur, deus autem est causa, q. prius. Determinat est petet ex dicto.

Hinc autem 2. secundum agit invenit metu 2. q. ut p. comovit, et determinat, et applicat prius determinat, et applicat in deo.

2. si deus non predictum in predictum determinat phisice non
hinc sensu, q. prius noster sensu non in deo, que non obstat
hoc dei si potest. 1. s. p. q. ipsa determinatio nostra predicta, que
principium est ad significacionis requiri, non predictum determinatio dei 2. non
potest, mi. p. ad. Et senior 2. crebat in ipso levi invenit, donec
que, p. parvum deus, et ambulamus in eis, et crebat significante
dei sensu nihil in nos predictre vobis, et si deus p. parvum et
ambulamus, q. prius predictat, et determinat que sit ambulans.

3. hinc augustinus est. q. Deus noster auxiliis
effici adiubat hominem et sensat i. deo sentit, q. prius deus
ad iubore, que homine sentire, q. q. hec sentiendo et determinat
ad actum phisicam i. deus ad subando predictum determinat phisicam, am. p.
i. ex augustinis 3. h. p. cognoscitam. In omnibus opere sunt
priori voluntas. Dei, postea nobilibus arbitrijs, id est operibus. Deus
cooperat in

corporis h. sibi quis de auxilio efficiat q. het iuncta operatione, g^o
de illo sentit prius eē Dei voluntate. 2° f. id est. posterius à prius
dependet n^o prius à posteriori, g^o p^o prius determinatio, et ad iunctam
Dei, q^o Deus dependet à creatura in suo adiutorio, et n° 2° creatura à
Deo. q^o imperfectione indeo daret, et q^o id in hōle aliqd. Iniquitas
sit gloriarū, et ab aliis discernere q^o Let. 5° Sicut supra.

3° Iudicandy ē auxiliū efficiarū cōstatutū.
h. inde liberatus p^o venientē sensu ut dicitur 3. 15. p^o auxiliū effi-
cari illud p^o non habet voluntatis operationē nostri sensus, sed hoc est h. mo-
tus illius liberautiā auctoritatis p^o venientis, q^o illud h. auxiliū efficiarū
m^o nota ē, p^o d^o tunc dicitur efficiarū, q^o esse h. efficiarū, et operationē iun-
ctū, tuncq^o dicitur ab auxiliū sufficiens, m^o p^o illius motus ē auctoritatis
inde liberatus, q^o h. h. efficiarū sensus visus, quando requiri ad effi-
cientia alius dicitur sensus.

2° auxiliū efficiarū iuncta auctoritate illud
q^o est voluntati ad operandū efficacissimos virūs, sed hoc nō potest fer-
re illa grata p^o venient, q^o illius efficiarū iunctū, m^o p^o illius statutū
et operationē p^o venientē ē motus inde liberatus cito transire, q^o ex iunctū illius
voluntatis h. h. virūs, et a ciuitate sufficiens ad actū perfici, et liberatus
statutū vīg. D^o quo ordinat ex iunctū illius p^o venient, 2° p^o nō id q^o
imperfici ē h. potest tibuerū ut regadid q^o factū perficiū.

3° id q^o fert virtute et auctoritate poten-
tia debet ē sumul ac illas, q^o operationē elicit, sed illius motus subiungit nō h. v.
voluntate q^o elicit sensus, q^o sensus motu ē h. voluntatis sufficiens poten-
tia, m^o p^o h. v. dat virtute potentiā ut agat debet ē sumul ac ea
q^o agit, m^o p^o voluntatis elicit actū deliberautiā ē processus motus
liberautiā q^o nō possint ē sumul actū deliberautiā, et inde liberatus

4° m^o Sic arguit auctoritate d. Tho-
mas q^o 180. art. 2° si tunc duos gratiosi situtū alterū habentia h. idē
iustificant, et istis dicit ēē qualitatē alterū quo quā moves a Deo ad
aliqd. cognoscendū. 1° agendū, et hanc inquit nōē qualitatē, sed motus
anīmū, q^o 2° Aliqd. alijmōmentū ē motu ēmotu, q^o ēmentēd. Tho-

De auct. p. 1. diuina gratia.

prece gratia insufflante nulla calia qualitas ad cibos et aere maxime
indelibet, sed tamen motio diuina.

2. voluntas naturalis est determinata ad
motum illam subtiliter et naturaliter, sive indelibet ex parte operis, ut idem auctor
et quod non habet aliquam qualitatem elementare, sicut in qualitate ideo ponitur
ut ad hanc potentiam ad actus ad quos ipsa non determinatur.

Igitur dicitur illius motus subtiliter operari in nobis sine nobis, unde et voluntas po-
nitur operis, quae agat. ut cap. 2. q. ad illius in sequestris aliquam qualitatem.

3. a sponte illius qualitatis sursum eunt hinc
tunc fieri elementarum potentiarum, et rursus prout secundum motiones. I. causas mouen-
tes 2. ad agentes ita in suorum; villa qualitas elevat potentiam ad agentem, q.
habet tunc actus 3. elevat, et fortis virtus ad agentem atomos Dei
mouentes causas 2. ad agentem impetu 4. tunc est motus, actus 2. secundum Thomam
Aristotelem supra. I. 2. art. 2. docet distinguens motus illius a qualitate 2.
non potest simul illius qualitas esse tunc fieri, et motiones Dei, siue rursus ad agentem.

4. secundum est 2. q. 13. In post. sistetur
auxiliis efficaciori ipsius motore prout a Deo p. motu nostro a deo
realiter identificari ex actione liberae utrumque in voluntate, sed auxiliis efficaciori
requirit aliqd. in voluntate prout virg. ante ipsius actionem liberae, p. in
ipsius causa Dei, et motione voluntaria utrumque a Deo non videtur au-
xiliis efficaciori, ne potest ex cap. 1. n. p. auxiliis efficaciori fortis virg.
efficacia voluntati ut agat ut cap. q. dicte, et dicit cap. 1. et dicitur
quidam locutus de gratia, et libero arbitrio cap. 16. fortis inquit
potest efficacioris voluntatis, q. ante ipsius actus debet esse aliqd. invo-
luntate, quo habeat virga.

Igitur actus 2. supponit 1., sed ipsa motio ut ab eo realiter identifi-
cat ex actu 2. q. debet prout supponit aliqd. in voluntate quo facit pos-
tens ad agentem ante ipsius operationem, magis q. prius est aliqd pos-
sit agere, quae q. agens actus autem 1. e quo potest sit potest adope-
randy.

Vltimum dicendum est auxiliis efficaciori
identificari ex actione cap. 2. connotare per modum actus, immediata-
ter in unione

15

Caput. 5.^m

ex voluntate ad Dei virtutem, ut in securitate ei ex illa consideratione
auxiliis suorum auxiliis, qd predicto ex dicto cap. 1.

Quare ad arg. f. 11. R. ad 1°. Ex dicto
scriptura R. voluntate à Deo preparari, qd auxiliis prevenientia
auxiliis suorum stante gratia cooperantur. Et per ipsius auxiliis efficaciam
quatenus est de copiorum dabo, atque probat testimonium. In Auggustinianis
et alio dico, ut ex pugnari vellemus in nos fieri facti per spiritu
sancti in fluxione, et inspiratione, qd adducit de loco Iustini
et Salomonis, voluntas pro paratu à domino, et Pauli, qd
operam nobis velle, et perficiere, qd intelligitur auxilio effici
qd huius operatione sancta ubiq; et nō de copiorum permotu inde liberta
tis ex quo R. ad alia duo loca. Deus enim habet suo auxilio efficaciam qd
est simul ex se ipso, et ita dicit, nemo poterit venire, nisi Pater tradidit
~~in~~ nos, ita qd Deus prioritate à quo habet ante nos venimus.
Similitudinem inclinat novendo, et predeterminando voluntate ad actionem
inclinationem, et sensum libertatis. Ex quibus facile R. ad 2. arg.
Ex testimonio Augustini.

Ad 3^m. R. voluntate accipere efficaciam
similares per suum dolum immediata, ad voluntatem Dei, qua voluntate voluntate
ad hanc potest operari, unde auxiliis efficaciam ex dicto sensu illi quatenus
est prior factus nostro sensu, et conotat suum dolum ad voluntatem Dei ex dicto cap. 1.

Sed 2^a. Inscriptio Gon. Bala R. typ. 9. B

sect. 3. n. 33. 1°. illa actio ut à Deo esse realis ex illa ut à libero arbitrio
go. qd potest esse causa causarum iste actio est à Deo, et ut à libero arbitrio

2°. si actio ut à nobis est causa causa cursum
Dei. illa sibi regit immediate producta penitus sensu. Huiusmodi effectus
causati media a libra productione, sit h. 3°. potest Dei cursum sequitur actio
nostra necessaria ex vi naturae, et ex Dei sensu sit prior nostra actio non
independens ab ea penitus libertas arbitrio, sed dicitur 2. qd sensus Dei
h. est actio nostra, sed voluntates 1° quae a chonstantia produceret?

R. ex dicto cap. 1°. Deinde augustinus nostra
actio non est voluntas nostra, sensus autem Dei, sicut actio ut ab eom.

De auxiliis diuinae gratiae.

Quod ad ipsas auxilias, sive effectu actionum, et ita secundum esse in operatione rebus a deo, et non a libero arbitrio vel auxiliis. Quod ad hanc actionem prout a nobis aeterni effectus sunt deus, sed ipsa causa nostra effectus, est productus per nostram actionem.

Ad 4^m principale ex dictis 5. Meling cap.

q. petet. Confessio promotionis, et exaltationis intelligentiae auxiliis, sed sufficiens, praemissus, inde q. inquit. Sicut licet arbitrii cooperari deo vocante, et existente intelligentie cooperari sola libera arbitria, sed per auxiliis donabatur cooperari, et constanti studio cap. q.

Ad. Formatione p. efficiacis gratiae in virtute immotore passione liberi arbitrii, sed amissione liberi arbitrii, que est a deo prioritate a quo, ita stille seruitur liberi arbitrii pro et dictis ordines ad deum, et ad liberi arbitrii tangunt ad agendum sub ordinato, ut a deo quatenus v. mensuram recipit in liberis arbitriis, et e' fieri potest tunc passio, cum modo larga passione pro passione perfectior, negat ut exhortatio si sequitur passione antecedere actiones, aut esse inducere ad impetrandum liberi arbitrii, sed rite ad intruendum est suorum liberi arbitrii a deo iustitate et dictis est.

Ad 5^m pro 3° articulo solutione cap. 1° ad open-
di ingloriosibus instrumentis, qualibet dispositio ad gratiam in requiri
qualitate singularem, et maxime immotu illa subito, et inde obte-
nato.

1° difficultas.

Pradeterminatio physica queritur
insurgunt difficultates. 1° Denominatio pradeterminatio significat prioritate indeterminatio, inquit. q. I. auxiliis prioratio
sunt prioritate reali. 2° q. e' realis nostra actio, et illa natura
est prius se ipso, si 2° q. indeterminatio physica, si quid est prius physi-
ca.

P. e' prius prioritate reali, et hinc prade-
terminatio, q. ordine reali, et naturae prioritate a quo antecedentia resurserunt,
et hinc prioritas, hinc et causas physicas, que haec deum sufficit ut physi-
ca pradetermine, haec a deo realiter physica infra passione, et in ab
illorum est singulis realibus, itaq. dicit physica pradeterminare deum prius
causa mo-

causis moralibus et predeterminede ratione subordinationis, quae hanc videt
se, ut sit secundum ipsius determinat ad actum, 1° predeterminede, id est ante
prioritate & quo determinat ad actum, et producit illas.

Quomodo saluat libertas ar- bitris cu predeterminat. physica Cap. 6.^m

1°. et gravissima difficultate, quare
libertas arbitrii saluari possit cu physica predeterminedatione, non dubio-
rit. 2°. et libere, que posse requirit ad agendum indiferentem ad operando.
In operando, sed postea ex ratio efficacitercedenti noster seruit, et physi-
ca predeterminede voluntas non manet indiferentia, qd non operat liber-
tatem, sed sicut auxiliis efficax ad eum determinat infallibiliter voluntate,
q. h. manet voluntas indiferentia ad oppositum, alioquin modo delicti
caxi cest infallibilis, sed posset frustrari.

Sicut autem posita motione, hic si predeterminede voluntate assenten-
tia, potest voluntas facere oppositum. 3°, p. f. potest voluntas frustrare mo-
tione delictice, et resistere voluntati dei efficaciter. p. f. St. Paulus ad
Romanos q. voluntatis illius quippe quod, hoc al. t. posset nos volen-
tes.

2°. liber, et ratiocinatio determinat et
indiferentia opponuntur, sed modo. Dei efficacia antecedens nostra signacio-
nem infestillas, et ex determinata p. f. non manet voluntas liberos,
magis nota, m. f. q. a deo efficaciter determinata infallibiliter fit et
non potest esse, cu voluntas Dei efficacia sit immutabilis, q. p. f. liber a
nobis.

Eficitur, ut voluntas sit liber, in qua operatione hic, et non nihil
est, ut. t. sit indiferentia, sed requiri ut quicunq; possem facta p. f. op-
erationi, et non operari, sed ex suppositione notiori efficaciter non voluntas
operationi, q. h. manet liber, magis. n. ex suppositione non operari
et h. in potestate voluntatis were suppositione non manet voluntas
indiferentia.

De auxiliis diuini gratias.

2° firmat 2° et voluntas 2° se sit indiferens ad diligendam Deum, sed
tunc q^o suppositione ratione dei potest diligere eum. Et hoc est implicatio
recessus, sed suppositione motione effectu potest voluntas in operari, quia
frustratur et per amorem, q^o actus necessarius implicatur.

3° Ad Deum pre-determinata voluntas
ad venientiam suam auctoritatem non habet meritorum, neq^o Deum digno
et fructus Dei nostri versus exigunt et ad suorum existentes, sed
hac non sunt absurdum, q^o non haec sit magis. Ad Deum effectus voluntus de-
terminat quoniam possimus resistere, q^o Deo tributus versus nobis, et
nobis neq^o laus, neq^o meritis debet, neq^o ex voluntate operum ex Deo in-
dependentemur, ut enim nostri versus reficitur in nobis.

4° Vige. In libro de divinitate cap. 8.
cap. 5. ibi declarat hominem libenter voluntate dei rationem, et libere
volentem diuini, gratia q^o inspiratione posse abscire potest, sed physica
Dei pre-determinationem negotiet voluntas inspiratione abscire, q^o
et amore q^o. Siquidixit hucus arbitriu à Deo natus, et libe-
ratus nihil cooperari a sentiendo Deo, nec posse disentire si vel-
let anathema sit, sed posse motione effectu pre-determinante
voluntas in potest voluntate, alios modis non infallibiliter, sed effectu
nostri p. 2. 2° illius.

Pro solutione 1° notandum est exemplum de
actibus operacionis libertatis in eo ipso, q^o voluntatis illigat, ut
possit n^o elucere eum, sed oppositum, et libera voluntas factio sit in voluntate
radicali autem prouidentia excedens, in ecclesia, q^o vellet in
acto cognito a representante omni modo, non boni, sed pot posse apparare non
malum desiderabat, aut difficile, hinc en prouentu voluntatis apertur
actus indicat eum ita inclinet invenit q^o exercitum naturae, ut ac-
tuositas, ut in aliis, possit inclinare.

2° notandum est ex d. Theor. 1. p. 8. 12. art.
Q^o. Effectus diuini voluntatis in eo ipso, ut intimequant infallibilitate
q^o Deus vult fieri, sed ab eomo modo euerlant, quo Deus vult, scilicet de-
terminando substs. actus, et motus eorum, ut de hoc Deus acommodat in suo
carceri ex causa.

curiosus causarum ita ut ad aliorum necessitatis causas applicat in eis, et ad liberas causas liberas, hoc enim postulat natura dei oppositioⁿ. Itaque Deus pre-determinat nostrum sensum hanc factam, solo agens, sed factum voluntas ex elicitate morente, infra exp. iudicij intellectus nostri atque ad eam actio sit liber.

Pro que 1° notandum est auxiliis pre-deter-
minans operari non aliquid qualiter, neq; aliquid influxus in voluntate receptus ante quod ipsa operari, neq; voluntate recipere aliquid, quod in se pro-similiter adhuc causas. Et a solo deo effectus productus, hoc enim modo effectus saluat libertas p. in illo. I. signo tunc voluntatis operari. Determinatio ad unum p. 2°, operari ab eo prouenientem. In differentiis, sed liberas potest. Reponatur iste liberum necesse ut in ipsius ratione, quo voluntas antecedit sive autem sit in differentiis, et posuit esse, et in velle. Atque ista determinatio ad unum actus charitye a potest esse in differentiis ad voluntatem.

Dicitur in quaestione voluntatis posse velle
oppositum eius dicitur pre-determinatio a deo hoc in se posse, id est in voluntate
potest ad oppositum, non ad oppositum simul hencia q. explicant vel
potest in voluntate. Determinatio potest ad oppositionem. Non potest simul potest
ad oppositum hencia, in sensu itaq; dicitur potest voluntas velle opposito. Propter
quod pre-determinatio non possunt esse simul ut deus efficaciter determinet
actum, et in voluntate non volunt, sed liberum quod currit, et per exsuppositionem
quod currit. Non potest in sensu, et propter destinatio in sensu dicitur voluntas potest
non potest exsuppositione, quod predestinatione.

Sed tunc voluntas tunc haec potest ad
oppositum q. non in sensu intrinsecus p. determinatio ad unum, non si
supponatur, et illa suppositione tollere non est impossibilitate voluntatis ad unum
naturae in differentiis, sed tunc ad oppositum in voluntate est aliquid propter receptus
in eis antequam operari, propter factum non velle, et voluntas non potest
tollerare hoc auxiliis efficaciter, et supponitur a solo deo procedens, neq; potest
illam resistere, q. nollet utilem esse, quare est diversitas rati de predestinatione
quod est quod existens in determinacione potest ad unum in sensu, non in velle

De analysi divini gratia

de personis autem in exsuppositione si potest in usere, q. illa exsuppositione est
propter actiones causentibus libet, et non potest q. simul sit actus, et ratio, et in illo
priori, quo voluntas antecedens actus causans potest notari causa, et ideo quia
libet esse causam, et in priori natura, quo voluntas antecedens sit, cum in eo
determinata sit in re, q. actus, qui dicitur in potestate libet.

4. Propositio hanc sursum proponit, et affirmatur
de rebus nostris sibi auxiliis efficacibus secundis rationibus, notandis, libet
tamen in salvando pericula. Ex hinc huiusmodi modo applicatio denegat
tamen implicitus latens diuinus, et generalitate. Tunc ex supposi-
tione, et in sensu ipsius, illud dicit neque simpliciter q. actus
et in exacta exsuppositione, efficiat necesse conexione ut ad operan-
tes, et hoc dicitur necesse recipitatem sequenti, quo modo effectus natura
ratis recipi procedunt a rei causa, necesse exsuppositione, et in
sensu ipsius dicit, q. simul, et rursum accipiunt duo, et in re
alio necesse est recipitatem sequentiam, hanc possumus deinceps decerni tamen
q. facere non potest facere opportunity necessitate. Tunc quod ex suppositione
quae est recipitas immutabilitatis, et quod non possint portare duo simul, dicitur
ercent hoc factum, et potest facere oppositus, q. actus exsuppositione aliud
oppositum non potest verificari, sed repugnat positioni absolute prius, et in sensu
novo respondit deus facere opportunity eius, q. decrevit, sed potest absolute
non facere, q. productus illius effectus in necesse conexione ut
amoris voluntatis diuini, et ita qdgl. adeo non producere deus libe-
re producere, licet exsuppositione decretum non possit a producere,
quae est recipitas. Tunc quod recipit voluntatis libertatem, in re.

Si notandum est in eadē instanti, quo volun-
tas aliud sicut posse in se, et sicut oppositum in sensu diuino, et potest
exsuppositione q. vult in posse in se, q. non possunt esse hec duo simul, et
in vult. Hanc modo instanti, quo loquitur liber in loquuntur, et possunt in loqui in
sensu diuino max supposit. q. loquitur in posse in loqui, q. non possunt esse hec duo
simul loqui, et possunt in loqui trahere, neque voluntatis natura sua libe-
ritatem, et melius potestate sibi velle, et in se, et proprius natura sibi voluntati-
tum in sensu, que q. ab eo actus procedunt, hinc ut illa potest, quo
voluntas recipit.

voluntas nō potest et non negare actus possit in elle, et si nō, et solum ex suppositione q. nō potest in elle, ita ut in instanti quo voluntas exercet actus possit absolute nō exercere, et possit oppositio elicere, nō in seipso facere oppositionem q. ab eo actus ita ut simul elicet hanc actus hunc, et possit oppositio elicere, q. opimo exemplo declarat suarum in metaphysica. Cap. 19. sec. 9. n. 9. in dilectione eterna, qua Deus dilexit creaturam illa en fuit libera, et nō prouulcione instantis Deus curuit illa determinata, et in instanti quo voluntas liberè voluerat et non in suppositione q. voluntas nō potest in elle.

¶ notandum est, aliud est aliqd. certe, aut in dubio esseuenire, aliud nō recessus, infalibilitas ergo, et certitudine dicitur ordinis ad potentias cognoscentes, et operantes certe, et significat potentias cognoscentes aliq. omn. i. causis operantibus c. i. aliud falsum, ne falso sit quo efficiuntur, et recessus simpliciter nō importat respectu pessime loquendo ad aliqd. extrinsecus, sed dicit in intensione oppositionem, et id q. queritur secundum suu naturam, et recessus conexioneq. non effectu.

Hij possum hoc modo libato libertatem arbitrii in operando q. auxilio physie pre determinante, q. enau-
sij operari in utili, prouidq. ante nostri actiones involuntarii neg-
tio, sed ut realitas nostra operatio, et ab illo, sicut nostra operatio, et
determinatio voluntatis simpliciter libera, et solum ex suppositione est
recessus aliud, ita posse ratione operari auxilijs et pre determinat.
operatio simpliciter manet libera, et solum ut qd. et ex suppositione
motio ejus est recessus, que motio inest nostra actiones libertas
pre determinando subiecta actus, et modis eius in istis notabilibus qd.
ex eo provenit, q. exstante motione operari monet indicia ex parte
iudiciorum, et actus, quicq. effectus voluntatis in hac recessu conexione
causa.

Ex hypothesi libato ad agg. a. a. libertate.

ad 1. dico auxiliis dei determinante voluntatis ad ususq. erga
factus metu p. determinante determinando actus, et modis, et non

De auxiliis divini gratiae.

volendo voluntate à modo conaturali operari. Igitur relinquendo dis-
serentia exp. in dīcīdū id est adiūtū simplicitatis liberae et invenientiae. Et p.
Et ex suppositione, hanc est ratio adiūtū id est à deo q. elat' necesse
exsuppositione p. n' tolit libertatem. Et c. ag. obicit, modo delibera
liber' p. patet ex 6.º notabilis, atq. ille aliq. infallibiliter, atq.
necessario. Et c. ag. obicit, q. modo delibera p. pot fructuari ad
solutionem notanda' dīcīdū int̄ has pp. Tanta motione dei efficac' p. invoca-
luntas absolute facere oppositio' et pot voluntas absolute resisteremus
alio efficac', aut pot illud fructuare, t. q. pp. a voluntate v. q.
voluntas habet potentia introiung' ad dīcīdū q. q. pp. significat, at in 2.
pp. in soluit sensus oppositio', et significat posse voluntatem operari
ad operari, et exsuppositione q. à deo mouetur q. auxiliis efficac'
inducat operationem p. q. et necessitate t. qd. post resistere auxilio
efficac' e posse tolerare resistere t. qd. et voluntas posse operari
timidus operari. Implicat enim de illa pp. auxiliis dei pot fructu-
tari, t. q. falso. S. Paulus ad Romanos 9. et Augustinus de gen-
eratione, gratia ap. 19. dicit voluntate humana dīcīdū n' posse
resisteremus, et debemus perseverantie ap. 6. aut donum perseverantie
amitt' n' posse eti' manifest' q. qui perseverat n' pot in perseverare
possit, possit nullus sequitur in-
ueniens, q. h. stante motione efficac' absolute pot voluntas nolle opponit
n' invenientem et defacta vellit. Sp. aut' ille vero q. aliquid e possibile
est modo, t. q. e' impossibile exsuppositione, q. repugnat et simul
sit, et n' sit,

Ad 3.º q. liber' et necesse simplicitate
opposita, n' p. liber', et necesse t. qd. ut supra, similitudine determina-
tory ab int̄ingere, et in differere apponuntur. Prædicta determinatio ab
extinguendo prioritate à quo n' repugnat q. in dīcīdū simplicitate, in op-
pos. Dei p. q. determinatio in dulit' p. q. liber' q. ab eo provenient
modus operandi libere.

Ad 4.º estimacione ex dīcīdū patet in 3.º notabilis, t. q. qd. voluntate
hene necessitate stante motione efficac', sicut q. p. q. curit id est
q. absolute

Capit 6.^m

q. absolute pot. in curere, et in h. similitudine potentiadis in endigit
in curerdy. hoc pot. simul utrum facere sicut in curere, et in curere su
in h. potenti. similitud. ad apposita, sed ex eo quod hunc non posse volere
suppositione, seu non possit operari de operari sequitur in libet a similitud.

Ad. 27. Diversitatem q. actus dilectionis beatificie et simplicitate necessitate
tate intrescat determinante exp. ob. atq. tamen representat deus sub modis
modis r. e. boni, et ita in se indiffer. exp. iudicij intellectus, sed
iudicij sit determinata ad summum bonum ut sit hoc tamen modo iudicat illius
a beato, voluntas que sit pro ab eo boni necessitate determinata ad illud aman-
dum at tamen actus voluntatis in deo est simpliciter, et non necessitate
qd. exsuppositione motione efficacis. q. ad iudicium relinquendum p. a. ex
p. iudicij intellectus

Ad. 3.^m

Re negando celare mentis huius,
et frusta degenerare nostri sensus, q. libet voluntatis, et in instanti
quo voluntatis absolute possumus inueniri.

Ad. 4.^m q. ab nos affirmata huius libet
cooperari, et q. iudicij inquit insipitatione posse abycere, loquitur
deus a deo existenti nuncquam dixit. iudicij intellectus postea ab
actu. si frustam posset abycere insipitatione illa existente provenient
ut pat. sententia, canon q. pohus affirmat nostri q. libet
liberum arbitrii existentiam a deo pot. dixerint absolute, libet
cooperari. q. si sicut si possit sentire, et dixerint

Ultimo obiectio posse deus de qua
potentia absolute q. si exp. iudicij intellectus est indiffer. sive omnibus
representatis voluntatis ut indifferens, et in sub unius modo r. e. boni
ad hanc necessitatem voluntatis, et detinere ad unum. sed per determina-
tionem physica determinata voluntas ad unum, q. actus intentionis
ut si iudicij sit indifferens, ma. p. t. iudicij intellectus, et actus vo-
lentatus sunt dyntach, at q. adeo sensus diuinus ad illud iudicium, et
volitione dyntach, q. sicut posset deus posse in h. intellectus sus-
pendere sensus, et in curere ad actus voluntatis, sed pot. existence
iudicij intellectus indifferens curere ad actus voluntatis in liberomodo

De auxiliis diuinae gratiae.

sed ne esse. dicitur nam intellectus naturalis intelligit per se ipsum, et potest de potentia absoluta supernaturale fieri potest intelligibilis, ne deus autem, quod licet naturalis potest modico intellectu acquisiti liber de potentia absoluta potest esse necessarius.

Ad hoc ergo aliqui sicut auct. Dey posse naturam voluntatis voluntatis ad alios adhuc potest iudicari indifferenter intellectus, et tunc inquit Dey pugnare determinante ad alios, et ad modum voluntatis et fiat res statu, si ut modo determinat ad alios, et ad modum libertatis.

Dilectus in exercitu maris implicare traditionem
et exercitare iudicio voluntatis ex parte intellectus potest acquisire voluntatis esse necessari. Ita Gouualez. Disp. 75. sect. 2. n. 39.

Proclusus intelligentiam supponens. L. 24. q.
q. art. 1. implacare dicitur voluntas aliqd. vellet nisi pugnare. cognitio intellectus, neque posse remuiri ait voluntatis ait ante cognitione intellectus p. non potest dici ait voluntatis nisi ab eo sit progressus q. pugnare potest mouere, sed non potest progressus nisi per cognitionem intellectus, s. sine illa. In potest enim ait voluntatis, miscaret q. voluntatis operacionis. Cognitio et in potest tendere nisi in motu cognitio per intellectus, neque sufficiat cognitio potest suscipere de potentia absoluta, ne cognitio intellectus est ratio determinante requiritur ad specificandus bonum voluntatis in hoc enim d. Thos. 1. p. q. 30. art. 2. dicitur inquit appetitus sensitivus, et ratione voluntatis p. ille fuit in bono appetitus personatus, voluntas autem in bono appetitus personatus per intellectus.

Ex quo sequitur ait voluntatis talis est voluntatis libery, ut ratione qualiter fuerit cognita. I. intellectus intellectus, et ratione iudiciorum fuerit indifferenter id est in modice ab eo tanquam opinione atque ratione boni, sed ex parte qualiter voluntatis est. Ratione vero cum voluntas potest illud nominari, ait voluntatis est libery, et non necessarius, si ait iudiciorum sit determinante ad unum, id est per illud potest progressus voluntatis ab eo voluntatis est illud est necessarius. ait voluntatis specificas ab eo est appetitus per intellectus, q. ratione iudiciorum est determinante ad unum, ait voluntatis non potest esse indifferenter et liber, sed

et liber, sed determinatus recessio ad illas omnino modis et operari debet
minat.

Utrum acus liber, et necepsitatis species sed genere differunt, sed acy
voluntatis specificat ab obo et cognito per intellectus, o. tristis voluntati
est recessus obm debet esse cognitus sine aliqua infor.

Dicit, cognitio, que apprehendo pri
eritas fortis ipsius omni forte, sed sicut o. specimen non sumit
ab obo et apprehensio per intellectus atq. aliis sensib. si deter
minata iudicij est determinatus ad eum acy voluntatis poterit nece
ssarius, an potest ex dictis 1.7.2. 2.3. art. 1.

Q. acy charitatis in hoc, et impathia
sunt eius de specie iuxta dicta 2.2. q. 2. p. art. 1. et voluntatis actus
charitatis libet, et impathia recessus iuxta dicta 1.2. q. 2. art. 1. q.
actus et libet, s. recte in immutata species.

Ad 1. ciborum dampnus pro re
atu fortis velut obo voluntatis, obo sumptu ciborum dampnus hincare
pro rege regium, id est propriis re apprehensa specificat acy voluntatis
ut ex d. hoc sicut ei obo et apprehensio per intellectus specificare acy appetitum tensibilem, rebus et ciborum apprehensa ut intellect
us specificat acy libet, et hunc cognitus et determinatus specificat acy
recessus.

Ad 2. q. charitate rati, et patet
impatitur, ut voluntatis est eius de specie recessus ob forte, tristis
mentis differentia genere quatenus non acy exercitus, et tales libet.

Ad 3. compunctionis supernus acy
intellexus, et voluntatis distinguuntur, et ita de postea experientia iudicium inde
lens suspendere causam ad acy voluntatis, et ita illa cessare, tristis mentis
deus id est debet esse necepsitatis voluntatis, sicut experientia ratione
beatior potest Deus suspendere causam ad amorem beatitudinis, tristis mentis illa
acy debet esse necepsitatis supposita. Hoc est dictum 1.2. q. 2. art. 1.

Ad 4. q. cognitione est ob curiosus per
curiosus de imperfectione intellectus mentis, unde hinc est admodum supereros

De auxiliis diuinae gratiae.

vitale diuina potest sine operari intelligere, non modus operandi libera. Necesse est provenire ex imperfectione voluntatis, sed ex proposito. Conatus reali operandi ipsius intentio est, et atque hinc modus, quod voluntas requirit, iudicatur eis, non dictum est.

Vadis actione hominis sit
necessaria predicta minima physica.

Cap. 7mo

I. Non dubitandum, si nequa pro determinatio physica ad actionem nostram proprie subordinationis causa ad ea requirit necessaria ut predicta determinatio propria deinde materialis est, sed hoc est absurdum, quod non potest non esse per suum materiale, illius ergo actione causa deinde subordinationis causa est, atque ad eius predictam determinacionem deus materialis est, nisi per quin deus est etiam ph.

2. Non dubitandum, si requirit per determinacionem physica ad actionem nostram, quod quoniam per determinacionem a deo per auxiliis efficax non est auxiliis sufficiens, quo posset suorum officiis et ceteris, ac deus neminem de negre auxiliis sufficiens dicitur. Tertio, quod auxiliis efficax predicta determinatio ex natura ei requiri potest, deo ut impluat sine illo actus est, et requirit ut voluntas possit operari, et potest uter illo auxilio non est auxiliis sufficiens, quo posset suorum. Postmodum nihil ita requirit ut uter possit esse, quod illud quod natum est ex ipsa intentione causa uter possit operari.

Proprietas agi. Secunda. Et de gratia membro 1. negat de actione creature requiri auxiliis efficacis predictarum.

Caput. T.

predeterminans phisicā, appetitū cōceptū, et h. suū adspīc, ut statu p̄
dilectī grātia, et p̄suerū dībōnō, et p̄sū exēmbo nō exq̄ uo
infīre colliḡt utrū necētē ē auxiliū effīcī predeterminans dībōnō
supernaturālē, et sp̄fīmat sūg nō autoritatē dī. Thos t. 2. q. 2. art. 6.
ad 3. dīcīt dīcī tāngū universālē motō mōvērō volēntē ad sōnō. Et
hōmīnō nō dēterminē ad volēndū hoc. Sūlīdō sōnō, ḡc̄ nō p̄dētermī-
nat à dīo ad dīcī actions, alīq̄as locās quādū uit̄ nō vīgent.

Dīcīdū m̄ ē in dī actionē hōmīnō libe-
ra sūe ordinātū naturālē, sūe supernaturālē necētē ē auxiliū effīcī phisicā
sūe volēntē p̄dēterminātū, ita dīcīdū ī dī. dī. q. 6. p. 1. 3. ad
dī. q. 9. q. 1. Sūo dēnaturā, et grātia cap. 16. cōs̄ vī Thos
mīst̄y in mat̄. degrātā, et p̄dēterminātō, p. 1. ex dī. Thos t. p.
q. 2. q. 6. 1. ad 3. dīcī. Inq̄it, cōs̄ vī mōvērō et naturālē aut̄
et volēntē, auſsī vī cōrātōnē naturālē, cōlibērā, et
q. 10. 5. art. 1. ad 3. Inq̄it, q. 10. 5. 2. dēterminē ad dētermī-
nātōs effīcī, et illīs à dīo, exārt̄. Quā mō vīt̄ nō ad operā-
tōs, quāt̄ applicārō carī fīt̄, et virtūtē ad operātōnē, sūt
aut̄ p̄sū applicātū rēsūt̄ dī scīdēndū, et loq̄ū dī actionē, ist̄
liberātō patē extītōlō art̄. quo quāt̄ in dī opērātō in oī mō
operātō, et exārt̄. sed 2. Inq̄it ad dīcī lōḡ 2. 6. dī. opē-
rō mōt̄a opērātō ē dēmīnātō.

Cōs̄ 1. dī opērātōnēbōs supernaturālē
bus et dēvocātōnē ad fidē patēt lo. xviij. 6. nōmō pot̄ vīnērē dīmē
nōmō patēt, quāmīt mē trāxēntē, loquī dēvocātōne
adspīc rōt̄ p̄t̄. ex q. 6. q. 1. sūt quādū ex vībō, quān̄ cēdēnt
scībat dī lōḡ abīnībō, qui cēnt nō cēdēnt, et quā traditūs cēt
ex, et scībat prop̄terā. si xī dī nōmō pot̄ vīnērē ad me nō
cī fūnt dīcī dīp̄tē, loquī aut̄ dēcūtī dīcī patēt vīt̄ tūt
lo. xviij. 6. cēdēnt, et nō cēdēnt, que dīfīa nō p̄sūt̄ p̄t̄ in aūzā
lo. suffīcīt̄, hoc q. 10. 5. q. 6. q. 1. loquī dēcūtī dīcī p̄t̄
dīdāt nō cēdēntbō, et lōḡ 3. 2. quāt̄ mē, et quāt̄ mē p̄t̄
lōḡ mē egi p̄t̄tēnēbō, loquī dēcūtī dīcī p̄t̄

De auxiliis divini gratiae.

q. uales auxiliis habet hunc operacionis sicut responso q. autem
in auxiliis praecursum tempore patet ex his inventis, et
post q. respondeat egi per intentionem q. de ces actiones supernaturales
qui sunt hoc causa ratione efficaces.

2. De auxiliis quibus una ueritatis
patet ex his. 2. omnia operantur operatus est nobis.

3. p. ex. Sua Auctoritate canoniz.
quod hies bona agimus. Terci motibus et operemur operari, et a nobis
2. nullabone factis q. qui operari debet, et faciat q. loquitur
auxilia spiritus q. loquitur de auxilio q. hie hunc operacionis, et
q. illud sit praeueniens significans ut in operari operari ut
testimonia Augustini patenda sunt ex dictis Thomas, et alio. 3.
de auxiliis et scia.

Hoc supra dicti colligit. Atque invenit
q. determinatio physica propria subordinatae aucti. 2. et hoc est
hoc subordinatio separata in omnibus actionibus naturalibus, et sui
pernaturalibus, q. in omnibus requiri auxiliis physico pro determina-
tione in extare exigentia actionis. generale. 1. speciale non pot
intelligi subordinatio. Id est auxiliis propriis invenit, et applicat
q. reg. pot. Et 1. in genere approbat q. quo in principio operari
intelligi. Ut prius determinat q. quo et se determinat ut super ea
determinatio. Arg. Tunc graues petunt difficultates,
que remanentes sunt sequentibus capitibus.

V. pre determinet materi- ale pti. Cap. 8.

Auctoritate citaverunt Gregorius ppter
hys cap. 1. p. durioribus tunc in actione a longo pti, tunc enti-
tate aucti. materiae illius in axone in actionibus q. quibus transpa-
ribili est malitia, et id est. 1. plas flammis t.

2. e incre-

Caput. 8.^m

^{2^o} ē incredibile meminisse hypo-
mata & causa p̄t ante determinationem rei dū me impedita
ep̄ficiat ad actus illi.

^{3^o} Dilecti Tridentini obstat.
ut b^a iurare p̄t. siquid n̄ possit h̄c impedita hominī
reis nos malis facere, et mala opera ita ut bona. Secundum operari
n̄ permittit nobis, sed est proprie, ut p̄t deo n̄ sit proprius
opus n̄ morali proposito fuit, quod vocatio Pauli antea con-
dit, q̄d Deus n̄ p̄t determinat actus p̄t

^{4^o} Autem dicit Augustinus,
actuagimus tristis questiones q̄. q̄. dicunt, Deo auctor & nullus
fieri determinat, n̄ autem Deus materialē p̄t p̄ determinat. Dea
auctor h̄c fieri determinat, q̄ ab actu p̄t inseparabiliter malitia.

^{5^o} sequitur Deus magis son-
tare, et ad p̄t ep̄ficiare inducere, quod Ep̄p̄ctus sentit, q̄.
et s. Iacobus cap. 1. Deus n̄ determinat, sed uniusq; sentit
a suspicenda sun. p̄t sequitur non appetitus sensibilis h̄c in-
ducit ad p̄t nisi inducendo ad materiale p̄t sollicitudo de-
betabile, malitiaq; in naturāq; sensib; us Deus enī ep̄ficiat mo-
neat, quod appetitus. Deo enī appetitus potest, & quid enī Deus magis
inducere ad p̄t, quod appetitus sensibilis. Non sequitur na-
turalis Deus inducere ad p̄t, quod malitius, q̄d frequenter, n̄ ad ma-
litiam, sed ad materiale p̄t inducere, ut ibi mons ep̄ficiorē.

O^rō sequitur Deus ē causa morale
p̄t quo ad materiale potest & sua dendo appetitus malitius pulchritudine
q̄. dicitur pot. sequitur p̄t. n̄ pot ē a phisica. ex morali, q̄ utrum
modo Deus sunt at libere, quare n̄ omnes repugnat, alios repugnat.

T. 2. 1. Deus p̄determinat materi-
ale p̄t ē p̄determinat protomalitiam, q̄. 2. p̄t p̄sens. potest, ideo
h̄c ē causa malitiae, q̄d ē a actus aut malitia sensibili, q̄. 3. Deus p̄p̄-
determinat materiale p̄t cui sicut malitia p̄t p̄determi-
nat malitiam ipsi.

Dicendum de Deo pro determinante.

Si dicendum est deus pro determinante
materiali pro proprieate materiali pti, tunc actus pro entitate proprie-
tate adeo ut anima l. secundum causam l. causa est pro determinante et
mouendo, et applicando ad actionem, o. mouet deus causam et applica-
cas ad actum pti quatenus entitas quod est, q. materiali pro
materiali de qua dicitur l. 2. q. 7. 7. art. 2. et p. actus pro qualita-
tibus entitatis quod est est per participationem, o. debet reduci ad hanc
per ens persistentes, intellectus et supra dicta respondet.

Sicut autem videtur conatur explicare
quomodo in actu odii deus. id est. animus pti, q. huius malicie intensione deus
curat ad materiale pti tanquam in actu pti non curat ad maliciam
neque sit in pti ut proprietas explicandi erit quo modo Deus
predeterminet materiale pti sive entitatis actus pti, non predeter-
minaret malicie neque pti ut proprietas.

Tunc dubitandum est super tractatus, acutus
odii deus huius intentionis malicie 2. usq. species, q. non potest deus curare
de actione odii nisi curat ad malicie, quia huius intentionis pti
et proprietas fieri potest absque eo quod est de illius essentia, sicut non potest fieri
sit, et quod est ratio rati.

2. Tali est etiam malicie pti cuiusqua-
tenus hic et nunc causat actum, uero si nungit malicie, q. nemo in-
tendens de malo operari, sed deus curat ad entitatem actus, q. eam
proprietatem huius intentionis quo modo Deus ea constitui-
tus est actus pti, et omnis malicie constituit quo modo predetermineret entita-
tis actus pti, et non malicie.

D. Thos nobis supra respondet Deus et
manus actus pti, quatenus actio quod est, ita ut quod est entitas. Et in
actione illa sit in deo, non in eis pti, q. non in defectu inactione
pti reperiuntur, sed defectus iste provenit a libero arbitrio qua-
tenus deficit ab ordine agentis, potest autem contingere ut aliquae
causarint ad actionem aliquam, et non curant ad defectum, quia in
illa, sicut nunc motus contumeliam, quod est motionis, et entitatis est in
motu laudis.

mon claudication, sed de factis, qui e' in motione hinc ad statim motus
sed ad hibig curius.

Adhuc tu dicas quod si modo possidet
causare entitatis actus, et h' deformitas, que necessario sequitur ex ipsa actu,
quatenus hic, et nunc fit.

Pro solutione nostra ergo, defectus, qui e'
inaliquatione, sine priuato est oppositus. duplicit' pot' sequi ad
actionem hibig, s. ex natura, et sensu actus absolute sumpti, si aut ad
singulacione sequitur priuato actione exigua natura si pefactorij. q. e.
pot' sequi defectus ad actionem in ex nat. actu, sed quatenus non proficit
q. e. s. tali agente deficiente, ut in exemplo d. dho de factis classi-
ficacione, que' in motu illo sequitur ad motu potentiam motus, a' ex
naturas motu, sed quatenus proficit a' tali agente deficiente
sicut a' tibi curia.

Quando ergo priuatio causativa l. defectus
sequitur ex natura actus absolute, que' causat actus causat sequent
deformitas, s. priuato, et qui e' ex actione sive priuato nisi pefactorij,
atq; priuato l. defectus sequitur ad actionem in ex natura actu, sed
prout actus est tali agente proficit, que' causat actus in causat priuac-
tione sequitur pot' vires motus, que' e' causae entitatis, et motio-
nis, que' e' in claudicatione, n't e' in claudicatione, sed defectus
reducit ad hibig curius.

Ergo priuatio, et defectus, que' e' in pro-
cessu sequitur ad actionem priuata ex natura actionis, illa ex materia
et iugentitate, et quoad materiale poterat esse malitia
est si quis nichil est actus ob' sine ad uerentiam actus non est malus
eten dicim' s. 2. q. 19. art. 1. inde n' actio ingenere en' pot
succipi' ex bona, s. mala, s. ex aueniente, s. n' auerente, sed ne
que' priuatio, et defectus ad actionem proprieta' illa actio progressi' e'
a' tali agente deficiente, et in subiecto reguli, et supremo agente
Deo, (ex' uer' libro. arbitrio) id est Dei uirtute actus priu' sequitur
ex causa priu' sive defectus, que' e' in illa actione, q. de fortuitam

De auxiliis diuini gratiæ.

requirit ad actionem absolute et ex natura actionis, quomodo à deo
causat, sed prout illa actio est ab agente. Deficit enim unde illa
causa, qui est ea actio est ad defectum quod in actu, intelligit defectum
qui sequitur ad actu ex natura actu.

Dic, sequit Deus salvi personæ deinde
tangit deformitatem p[ro]p[ter]eum rationis motuare cum personæ deus claudicatio-
nem. Sed neq[ue] Deus ei causa per accidens deformitatem p[ro]p[ter]eum rationis tangit
rationis motu, et causa per accidens claudicationem, q[uia] neq[ue] de virtute, q[uia]
neq[ue] de crudelitate sequitur p[ro]p[ter]eum et necessarium ex natura actionis, quomodo
est à deo causata, neq[ue] claudicatio sequitur ex ratione motu, prout à ratione
ratio motuatur, sed prout à ea deficiente, potest in deo peccati deus,
seu ratio alienus malitus et defectus iungit actioni illi, velice ratione
deficiente ratione qui causat actionem est ex per accidens gravitationem, p[er]
privatum sequitur immediate, et necessarium ex natura actionis, sicut qui causat
calorem per accidens et sequitur causat privationem frigoritatem, unde
siquis summa malitia sua occasione peccandi ex causa alienius bono
suum habens ex per accidens moraliter influeret respectu malitie
alienius, q[uia] defectus non sequitur necessarium ex natura actionis, sed tamen
malitiam alienum, et id non tenet actionem ex natura
quos alios tamen sumet occasio ne peccandi.

Hoc supposito eodem modo dicendum est de
pro determinacione materiali p[ro]p[ter]eum, q[uia] in defectu, et culpa insequitur
de actione illa p[ro]p[ter]eum, per materiali p[ro]p[ter]eum, ex ratione actionis neq[ue] gravitas
actionis est à eo agente, q[uia] quid est ratio movere debuit ratione ad actionem
illius rationis, sed loquitur de factu ratione causa, q[uia] deficiente, ideo Deus
in diuina p[ro]p[ter]eum determinante p[ro]p[ter]eum, neq[ue] deformitate ratione, sicut eni[am] dicit
sunt Deus ratione ad actionem p[ro]p[ter]eum salvi deorum tantum, et non in ea
p[ro]p[ter]eum neq[ue] remittenter, ita neq[ue] p[ro]p[ter]eum determinante p[ro]p[ter]eum si p[ro]p[ter]eum
miserit actionem, ita ex causa actionis sequitur ratione deus et p[ro]p[ter]eum
Deus neq[ue] remittenter ad actionem p[ro]p[ter]eum sacerdotem.

Ad app[ro]positum. Ad h[abitu]m regendo c[on]tra
diximus incipere actionem p[ro]p[ter]eum quo ad entitatem eius, tanquam causam illius,
imo hoc pertinet

anno hoc pertinet ad sciam regis t. carpe, et. motoris, et. alia cuiuscumq.
entitas.

Ad 3^m Rg. Dei munus auctoritas ab ac-
tione nostre sine nobis, vellet prioritate a quo incipiat actione voluntatis
in incipiente progressu, neq; emagis incredibile. Dei inchoare ac-
ting ut sit, quod exanimant ad illa surrent.

Ad 3^m Rg. impotestate hominisque vespere
malas facere, non licet. Deus predestinat materialis p[ro]p[ter] malitia p[er]pet-
refacient, n[on] a deo, sed a voluntate deficit, quo caret subiectione ad
regulam ipsius, quia debuit habere, unde p[ec]cavit, qui avult actionem
ad me, sed p[ec]catores voluntate, negligenter, Dei in aliis exercititia
prodicitionis lude, quia cuncti homines p[ec]catores per determinata-
quoad materiale, et forte bonitatem, prodiciorum in quad mate-
riale.

Ad 4^m Rg. De auatore nulla fieri debet.

non q[uod] Dei non causat actus, quatenus malum.

Ad 5^m Rg. De avertentia horum intentio-
bus, q[uod] eign interdit malorum nequid illi moxet fieri voluntatis.
Ad 6^m Rg. de appetitu sensitivo. sedendo appetitus in inclinacione p[ro]p[ter]
impellere ad malum, r[ati]onib[us] p[ro]p[ter] malum r[ati]onib[us] in ditione intus latitudine
obi appetitus sensitivus, sed tunc inclinare in malum r[ati]onib[us] materialiter,
sicut in homine sensibili, ait iungitur malitia. hic, et nunc, ut e[st] inelici-
nat ad p[ro]secutionem, sicut difficit. Dei, et appetitus, q[uod] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
ne[que] in inclinacione appetitus sensitivus, sed p[ro]p[ter] aut supra, ut s. 2.
q[uod] 71. art. 2. et appetitus sensualis inclinet ad id, q[uod] malum, p[ro]p[ter] aut
est voluntatis dei, qui q[uod] ad bene inducit, unde Dei non tenet
sicut coram tenet, neq; Dei sunt ad id, q[uod] malum, sicut inclinatio-
petitus ad id, q[uod] resuta malum, sed tunc sunt ad identitatem actus, q[uod]
hoc pertinet ad diuinam provisio[n]em.

Ad 6^m Rg. que sit omnes dicat caro
malum entitatis actus p[ro]p[ter] n[on] illi, sicut in p[ro]p[ter] materiale, de quo dicitur
et dicitur q[uod] 79. nihil in dicto Dei te e[st] q[uod] malum, q[uod] liberos avim

De auxiliis divini gratia.

sicut adacione illius, neq; e' necesse ut Deus iudicet actiones illius pro, acceptas, sed taliter dilla liberis servat, et pro ipso permittit inordines fieri manifestandi sua existentia, neque in causa moralibus prius istis, quod illud non servat.

Dies, Deus autem liberis non ad ipsas entitas adest, sed in servit ad ipsas existentias, et affectiones, quo voluntatis existat, ut eius at illius actus, quod est entitas, sive quo ad materiale prius, q. pro determinare illius actiones moralibus questione, aut existentiae, hoc autem est maxima pars abusus, patet, si Deus haud est voluntatis materialis, sed prius, q. suadet ipsas, sive illae quod ad materiale ut ei voluntaria creatura libera sube deformatam, q. si Deus haud est voluntarius, ut eius materialis prius suaderet deformatam q. actiones materialis sube deformatam?

N. rite secundum Deum iudicem materialis prius existere possit, aut ipso nescire, ne scire possit, neque fieri posse, sive voluntate, sive in deo, cui suadet voluntas, intendit, et statim, sive voluntas eligibile est voluntate creatura, sive voluntaria, et actiones liberae voluntatis, non potest libere elire materialis prius q. in libertate voluntate creatura deformatam, et materialis, sive non Deum iugis suadere, materialis prius aut voluntas, neq; exire de illius intentione voluntatis creatura falsa, potest rursum ad materialis prius, aut predeterminare q. sicut ad illius pacem, ut haec regis secundum rite q. q. Debet illius existere ad materiale prius suadet illius dies, sicut de illo sapientia, et existentia, ut habeat illas recentes, non intentio existere ad illius materialis non faciat, neq; vult illud.

Ad voluntarii Dei hominis est causa prius, et sic, quia causas at actiones deformatas, id est voluntariae subiectio, neq; ad regulas, aut interdicta subiecta, tunc autem tangat tanquam ratione voluntarii causa, ut dicitur est entitate actus eodo autem arguit probatur Deus neq; secundum tantum causas, non entitates.

actus prius, q. non causat deformatas

existunt, quomodo autem voluntas

non causat dicitur est. 2. q. 7. art. 1.

In qua ratione ratio.

In quo consistat ratio auxiliij sufficientis.

Cap. 9.

Granore difficultas, sed tamen necessaria
auxiliij physical naturarum ex parte rationis de quia una superimponens
actione illi non conatur a Deo auxiliu efficiari in illo suffi-
cienti, quo possit elucio q' nullus. Et ad p. illud dicit auxiliij suffi-
cere quo poteretur sufficiente expedita reportat elucio acti hic, et nunc
q' qui a Deo potest. L. curit propter questionis, sed p'ne. Illo auxilio
effici potest voluntas dicere acti hic, et nunc, praeceps sufficientiam
in illo, mihi p. illud auxiliij requiri ex naturarum, re acti sit, q'
stare illon pot est. Et p'ng acti omni requiri ex nat. rei vultu prius
potest latentes. Sicut alibi hinc q' bis le ligot, sed et opposit
impliat ut acti sit sine auxiliis facti, q' p'ne illo h' pot est acti.
Vismat, l. illo auxilio auxilio sufficientem voluntas est sufficientem ex
pedita proxima, et hoc vultu s'p'les, et hoc, et nunc possit agere. l.
n. si p'gimy, q' p'get suarib' g'ni requiri auxiliu efficax dyntib'
q' permody principi' sp'les acuitate potentia, cooperat, et
vult requirunt Thonys, nos cu' sufficient' pot est poteretur ac-
tio'ne ad acti. N' impliat ne illo auxilio vult voluntas elucet acti,
n' dicat. Et quo modo auxiliij illud brevis in coroll volunta' s'p'les
h'c, et nunc elucet acti. In q' h'c in p'le' vult illo auxilio.

Vismat 2. hoc auxiliu efficax secundu' Thonys dat per
mody principi' sp'les acuitatem potentia, et q' illo suffi-
cient' vult principi' integrum, et agat, sed h'c q' se habet per
mody principi' dat a posse, et patet in habitibus, et
speciebus quibus potentia h'c acuitate apergendi.

Respondent aliqui R.R. q' per
auxiliij sufficientem potentia h'c, qdqd. necesse est, et possit agere

De auxiliis diuini gratis.

Hinc quis potest, si ergo huius requiritur respectus rationis, q^uo^d quantu^m et p^{ot}entia n^{on} requiritur alia potest, ratione ut sit respectus rationis, quoniam alia requiriuntur postea deinde.

Sed secundum potest, ratione huius suffici-
ente actuante intensione, ut ipsius est potest ratione, ut personale
sufficiens non sit qui intensione actuante, est potest, sicut est posse
meum, q^uod est huius voluntatis sufficiens assumptus est supponamus instare pro-
ceptu rationis, et deus probet auxiliis sufficiens personam cogitatione. Insipa-
tio inservientem, qui dicitur gratia operis, ut qui habet rationem, et deus
dilectus, n^{on} solum efficax, tunc illa cognitio tenet se ex inservienti pro-
potest ratione, et moraliter mouens, q^uod ex auxiliis huius voluntatis rationes possit
ia. 1. ad voluntatis, respectu eliciens rationem, q^uo^d dicitur I. molens dubitans poten-
tiam suorum debent esse auctoritas, q^uod illuminatio intellectus respectu voluntati
rationis actuante dilectione actu rationis, hanc auxiliis sufficiens sit illa
inspiratio voluntatis et motus inde liberatus, q^uod dicitur ratione ratione. Sape-
ratio, q^uod illa sit minus perfecta, q^uod actus rationis non voluntate ex eo illius
auxiliis sufficiens respectu est illuc ratione, q^uod maxima est formata. 2.
Ratione thomistica, q^uod respectu de potentia vel a voluntate, ut beatus possit
ratione deus, aut ratione possit diligere ex superiorum omnibus, ab ipso qualitate
inherentia, multo tempore minus potest, eliciens actu rationis, q^uod voluntatis ratione
ex cogitatione transire, qua huius modo auxiliis exstant, cognitio
sufficiens, q^uod transire, et reliquit inservientem a ligando intensionem.

2° respondent alii illud auxiliis pre-
venient, dicunt sufficiens ut possit quod queritur, q^uo^d si bene illud statutum deus est au-
xiliis efficax, et ratione fundat ad deum procurans efficacitatem.

Sed manifeste insufficiens hanc volun-
tatem, q^uod huius bonorum, q^uod per actiones naturales. 1. supernaturales, q^uo^d
n^{on} sufficiens q^uod actiones naturales neq^{ue} ex natura sunt, neq^{ue} ex aliqua lege
imperante, auxiliis efficax supernaturales. Infalibiliter, cetero, incidere
in errore. Secundum pelagianos, q^uod ex proprio ratione potest quod imperia-
re auxiliis supernaturales ad credentes, q^uod res est fidei. q^uo^d 109. art. 6.
Principale loco ad actiones illos supernaturales requiri auxiliis efficax
q^uod carent illo

Caput 9.^m

q. caro p. illo nihil pot. facere, quo impetrat auxiliū efficac.

1. huc, q. de rationib[us] dicitur regis

ex Paulop[re]d. Romanos 8.º spiritus desiderat infinitate nostri, ne
qd. oramus h[ab]em[us] oportet responsum, et requiri auxiliū efficac ador-
ationis, qui q. caro auxiliū efficac solo sufficienti nihil pot. facere
quo impetrat auxiliū efficac.

2. ip[s]e dicendi ē auxiliū id est d[omi]ni
filius, q. illo solo voluntate habet auctoritas plena ut possit elacione,
actu, nō, et nunc, p[ro]f. ex laetitia 6.º nemo pot. venire ad me, nisi
pater, qui myste[r]me parerit ex nobis tunc ē de auxilio efficac
et supra ostendat, et tu dicit p[re]ce illo nemini posse venire, et nō
dicit tu non venies, q. sine auxilio efficac nō habet voluntate
auctoritas plena, st[ra]ta, et nunc possit operari.

3. p[ro]f. ex filio Tridentino sec[un]do.

canone 3. si quis dixit iste p[re]venientia spiritus sancti inspira-
tione, atq[ue] eius ad iuris hominem p[ro]p[ter]e[re] esse sperare aut d[omi]ni
g[ra]tia, h[ab]et oportet, et ei insufflationis g[ra]tia f[ac]iat amachristi.
Tunc ē de auxilio efficac nomine ad h[ab]itu[m] sive auxiliū
adib[us]t[ri]o supra d[ic]i ē, q. auxiliū efficac requiri ad posse
operari, et nunc, et hoc probant adducta 2.º p[ro]digio, soluta res.

Dic[et] auxiliū efficac dat per modum instrumenti
cunctū, sed potentia cui sit habitualis, et per modum p[ro]p[ter]e[re] q. per auxiliū
indat auctoritas, et potentia ad operandum.

2. potestas et auctoritas ad agendum
per auxiliū dat potentia, q. per auxiliū efficac.

3. ad 1. auxiliū nō ē potestas per-
manentis, et habitualis in genere, ut per modum transversal[is] auctoritas
est potentia, et visus ad agendum proxime, ut supra ostensum in
instrumento, q[ui]de leuit ad agendum ex fundatione cu[m] agenti p[ri]ncipali
a quo h[ab]entur instrumenta, actione personam transversam.

4. D. 2. R[es] p[er] auxiliū p[er]fici po-
tentia auctoritas habitualis, et intima, ut et 2. conaturalis, et ut

Auxiliis divine gratiae.

ad principali operari, ut sit patens quippe remota ad agendum, ut non
potentia sit habita, et operari recipere. Deservire, et applicare
potentiam, et operari illuc vultus proxime est, et nunc possit agere.

2. Dicendi est auxilio insufficiens pre-
mendit, et existans appellari sufficiens, sed id est q. dicitur a deo, videlicet
ad instantem, et elevandis potentias persistenter agitatio ac inspiratio
ex animo supernaturale, hoc est auxiliis potentiarum virtutis instantes,
et in plenitate possit operari.

3. Dicendi est hoc auxilio sufficiens
ad operationem utrumque in honore, ad quo quis existat. Et deinde sequen-
tia q. iste ab utra illa auxilio sufficiens potendo obiq. diuine
existationis, et suj. p. in resipit, et n. s. t. reuel. diuine existationis
sed in instantem a deo duci, et moueri. Quia si restauit auxiliis efficax
quoniam voluntas p. determinata, et sueta h. et ideo in potestate
hominis e. uenit, et mentio imputat illi s. in ueritate, n. hinc solo
auxilio sufficiens impossit hic, et m. sueta, sed requirat efficax
auxilio, et deus patitur operari auxiliis efficax, si p. in resip-
it, sed sine ade a deo duci, et moueri, utante qui n. resipit, n. duci
deus a deo duci in requirit p. habet p. determinata p. auxiliis efficax
q. illa resipit, n. e. a. p. fortius p. p. de quo t. in requiritur
p. p. efficax p. esse minima. p. auxiliis efficax, sed e. velut quod p. re-
gato. vellet in resipit, et impone obiq. diuine gratiae.

Hunc et canticum deo I colligo ex dictis

3. i. gentes cap. 159. Contrictus, quo modo imputet de culpa in quin
queritur, q. id n. posse. Ne auxilio grata, inquit. scilicet n. posse peradu-
liberit auxilio ad queritur, aut in causa gratia pot. n. se ipso impedit ne
illig. recipiat auxiliis labor. 2. Dicorunt deo nescire a nobis, scientia
vixit tuus nolumus. Et cap. 2. q. his resipit, reuel. humi nesci-
tia cu. in potestate homini sit impedita. In impedita receptione
gratia n. in mente imputat ad al. 49. et, qui impedita p. sitat
diuine gratia, receptionem, cu deus quanto in p. patitur dare grata-
bia et omnia, que vult de hominibus saluos fieri, sed illi soli
gratia p. .

gratios perirent, qui te p[ro]p[ri]e impediunt mense, presenti gratia. H[ab]et deinde mundus etiam minime mali potest imputari, qui a ipsis datus est. Et ex hoc alio malum sequitur, quod videtur non posse nisi lumina. Soli proueniant. Loquitur autem D[omi]n[u]s de auxiliis eius. Eius auxiliis adiuuat sine auxilio gratia in potestate necesse decedendu[m], recessione ad credendu[m] est auxiliu[m] eius. Et si in potestate deo subiecti non debet ipsa auxiliata, nescio unde auxiliu[m] requiri. Eius ergo exponit D[omi]n[u]s. Quod dat auxiliu[m] eius in parenti impedimento autem sufficiens.

Sed et Genesim Bellum p[er]dixit. 108.

L[et] 26. opponit t[he]o. 24. cuncte D[omi]ni cap. sequent[ur]. Dicunt[ur] quod deus in potestate liberi arbitrii est ne impedimenti gratiae posset operari. It[em] h[ab]et inquit deus naturale potentia inferra fuerit, si autem per inordinationem praejudicatae declinaret ad malum non est omnino impotestate eius nullum impedimento gratiae posse esse. Exponit[ur] D[omi]n[u]s in natura sapientia in apponere impedimenti gratiae auxiliis sufficiens, sine efficaci fieri non posse.

Ex quo[rum] invenimus, quod in impedimentoum inde sequitur dari illi gratia eius, hoc enim datur in semine dei quibus Deus vult. At si in re impedimenti operari in angelis et representantibus ante nos, quibus nec colligunt gratia eius in impedimentoum apponentes nisi gratia de qua dicitur sufficientem.

Capit. 2. D[omi]n[u]s illo capitulo ibi intendere in natura sapientia ab gratia in posse ut in omni potestate sit. Ide D[omi]n[u]s dicit. q[ui] 109. art. 2. In autem excludit quod in tendimus alio per naturam posse breviterendo diuinae existentiam maxime presupponito auxilio sufficientem. Et D[omi]n[u]s loquitur sine illa.

Et 2. N[on] excedentes improbat. scilicet datur quasi leges dei. non ponendi alio diuina existentiam in auxilio eius. sed sicut angelis; et tamen parenti donet non repugnant auxilio sufficiente sufficiunt.

Ide D[omi]n[u]s i. 2. q[ui] 112. art. 3. ad

L[et] 2. fuit necessaria ex illa ergo solutione colligit in eos qui rescribit

De auxiliis divinis gratijs.

Ad L. 13. ut radicale causa ex auxiliis dei et fratrum quo liberarantibus
miseris, et pro determinatis ad auxilium librum in eis libery arbitrii
incautus, qui in suorum deo libery arbitrii deficiens, repugnans
tum est, qui in suorum quatenus est deficiens mortali libetatem in deo
inxtra illud. Dico ergo, possum tuus te meo frumento impere auxiliis tuis,
ide tu in totali expere perditorum te persuas, et qd in necessariis
ego in per auxiliis fratrum, et auxiliis libery arbitrii tuos regnare
homini.

Nec ista hoc exemplo declarari locutus
in auxiliis id debili, ut propriezimis omnibus nego; medietate, neq;
repugnare possit sine alterius ad arbitrii possit non resistere auxilia
liberantibus illis libery arbitriis, qui vellit in ante esse ingen
et ad subire ad ambulantibus, existat ipse iacent, et persuaderet, ut propriez
miseris suis colligatur, nec tam in eis libet mortali persuasio
poterit infirmo tribueret, sed regnari ad auxiliis hominis libery arbitrii, si
ille infirmus suggerat, et ambulet aperire eauxiliis hominis libest
miseris aucto infirmi, et cooperatio est iniqua in resurgentibus negant
ambulantes, si autem nullus pugnat, sed regnatur auxiliis liberantibus per
se perditorum illis homini est eius voluntas persuasa, qua volunt
impedimenta apponere, non insisteret neq; impedimenta appo
neret roburum ille ex vi ad subire, que recte est ad auxiliandu
et ambulantibus, ipsa impingentis deo iacentis implo existat, et rami
pulsat et moralitatem, ut autem voluntas habeat actionis sita exple
ta propria sufficiens ad actum ratione et faciendo requirit auxiliis
fratrum sibi a protinus patet aperire dei auxiliis fratrum, libe
ratis iniqua in eis vengere homini, si autem resurgat a perire ex volunt
atis peccatorum, qui existant, et parato ad subire resistit, et ponit
impedimenta ad grabando aures diuinae orationis, et oculos
claudens et in illuminacione, si impedimenta napponaret, sed
sineret se a deo luci ad subire fratrum auxilio.

Aliud simile. Et lug 14. in carissa
que fecit hostiles, et vocavit malos, qui noluerunt, ventres, vanaglio
cavationes

cu[m]atione prestantes iugis bouz eni[m] illi posse sit dominus. At vero ex tribus, et sepius, et prole intrare utriusque domum nos illas non in genere sicut in beatitudine iugis dux non propulsit, et provocat illis auxiliis sufficientibus paratus ferre auxiliis efficax, nulli vano nesciunt, ab aliis efficaciter vocant, degubebit. Hic spelle buna res, qui sunt efficaciter vocant nihil faciunt, n[on] iudeo vocant n[on] regunt.

¶ hic dicendi modus iste est. q[uod] usque ad regulen[n]um sp[iritu]lum auxiliis efficax, sed paulatim disponit auxiliis sufficientibus quibus iugis n[on] abstrahat, & cui sp[iritu]lum suum, et tamquam disponitum non potest auxiliis efficax experientia stat, et et postulat non diuine praeceditur iugis. Deo q[uod] homini suu seruit, et paulatim de imperfeto aspiratur procedat.

2. Dei ferre auxiliis efficax responderet
si neq[ue] ponentibus sufficientibus auxiliis p[ro]p[ter]a. Dei sultus q[uod] homines salvos p[ro]p[ter]a, q[uod] si penitus n[on] fecerint paratus ferre o[mn]is necessaria de talibus, sed
sime auxiliis efficacis alioq[ue] scilicet n[on] stat, q[uod] h[ab]ent regenter tunc non
com[pet]it Dei ferret auxiliis efficax.

¶ finalis ex dicto Tridentino acto 6. cap.
13. firmans ipse in die auxiliis o[mn]i collare, et responderedebent
Deo eni[m] illius gratia defuerint sicut capitulus longe ja perficit
est operari sine illis velle, et perficiere, ex quo debet colligitur Dei adiutoria:
res auxiliis efficacis eos, quibus respondunt ne gratia sufficienter

Suar[us] lib. 3. opusculorum tit. de auxiliis cap. 13. ¶ 7. q[uod] sequentibus impugnat multib[us] hunc dicendi modum. 1. illa
regatio tamen regnacionis debet esse voluntaria, et non illius debet au:
xiliis efficacis. 2. illa regatio actu boni. malis f[ac]tis potest, deinceps n[on]
potest auxiliis efficacis q[uod] quis n[on] exercitat actu boni, et neq[ue] 3. illi potest
exercere q[uod] quis non ad fidem in faciat actu malo q[uod] fortunacionis
sunt illud accipit auxiliis efficacis adiudicendus q[uod] per regnacionis, per
actu malo n[on] est capax q[uod] auxiliis efficaci.

2. illa n[on] regnacionis, et n[on] regu:
lentia. h[ab]et negationem explicat in rebus q[uod] quis ad ipsa existimat

De curia iij^o diuinis gratiis.

erit in repugnare credere, sed credendi requiri uocatio episcoporum
physice prædeterminans, q. c. etiam refutandi.

3.º in repugnare e suspenderi a dignitate
merita negative se habet, sed suspensio non est bona, sed est mala in
instante præcepto credendi, q. r. illius habet a deo auxiliis episcoporum

4.º illa in repugnante e oportunitate
uocabili sed perit, q. erit in natura in dignitate quod ad auxiliis episcoporum
super naturale, q. r. dat auxiliis episcoporum repugnans, magis p. q. e ne-
gat auxiliis naturae, non in supernaturale, adiuuando secundum suos capax
super naturale auxiliis episcoporum, q. p. ex dicto t. 2. q. 1. cap. art. 6.
5. Pelagianos, et Semipelagianos uidentes alio loco uoluunt ex
in illius natura.

Si illa in repugnante e meritis, et uocabili
signo, sed ad meritum requiri ab aliquo a deo, et ad auxiliis episcoporum
et ad in repugnante ergo misericordia dei, et deo in re uocato
sunt, qui potest transgrederetur in transgressione, facere malum et infam-
iū p. ex def. mīnī, lachō studiis u. d. de qua t. 2. q. 1. q. 1.

6. illa in repugnante non potest amari ro-
su, sed rosu amari alicuius boni, sed amari alicuius boni a deo ad meri-
tum physice prædeterminatione, q. in repugnante, magis p. q. e ne-
gat hoc rosum, donec autem voluntate boni, quod est ostendit t. 2.
q. 1. art. 3. in postea de omni ratione voluntarie ab eo omniactu, qui
sunt uocatae habeant ad illas, q. omnis uoluntatis negatio non potest amari
in rebus.

Vltimo, sicut a firmare i. da a firmato-
ris ita negahō laicis negationē, et h. uenit, q. a deo prædicto manu
physice, q. r. resipit q. in prædicto manu ad aum opere illi nega-
tionē a deo, sed q. n. prædicto manu a deo ad illas ait, si pendas
ab homine, sed a deo. Deo q. et h. repugnare n. h. nisi liberi,
et in eis potestate, atq. adeo uocatio in se auxiliis episcoporum

q. ad t. 2. q. 1. sedendo illig. in repugna-
tio uoluntatis, q. c. in potestate voluntatis repugnare, n. repug-
nare, t. 2.

Caput 9.^m

nare, ita dico et carentibus acry malis in cuius casu? sed oppositio hominum ad gloriam a deo ut si quis existat ad fidem repugnare non esse realis, et in postea obijec^{tum} existentia diuina, siue h[ab]et in repugnancia explicit p[ro]posito hoc, quod n[on] habet voluntatis strata filii, sed perha[bit] quod n[on] omittat voluntarii resu[n]cio ad fidem.

Pro solutione. I^o. app. notandum est deus plerique aliquis posse ad fidem excitare s[ed] tempore antequam instet preceptum credendi, scilicet singulis temporibus ex adhac et qui venient preceptum credere necessarium, q[uia] filius sufficiente proponit suu[m]mam fidem. 2. 2. q. 10. art. 1. q[uia] n[on] resu[n]cio in peccato doceat consilium sufficiente licet proposita, et si quis vnde n[on] suscipiat auxilium efficax, et in repugnancia n[on] sit sentiendo, sed sit in potendo implementum.

2. pot[est] qui ad fidem excitari q[uia] instat preceptum procedendi, et tunc in p[ro]prio et obiecto, et in recipiente debet habere ratione duaciones, siue receptiones fidei in prioritate naturae et fundationis de p[ro]m[ulg]atione intelligimus veluti in genere cause materialis, siue exp[licit]i rationis ratione requiri personam remota[re]m[us] impedimenti ad auxiliu efficaciam restringens et q[uia] qui stat in a deo duci, scilicet in eodem in instanti temporis emperio statim, q[uia] expulso p[ro]p[ter]i, et in genere causa materialis, siue exp[licit]i rationis ratione expulso p[ro]p[ter]i tangunt removens impedimentum.

Ad. 3^m. q[uia] in repugnancia n[on] sit in suspensione ad uno modo quo dubitans manet in dubio, et neutru[us] p[ro]sternitur, hoc tam in suspicione de se rebona, sed addit in repugnancia in mente a deo duci, q[uia] boni est, et aquerendo de instanti temporis ratione q[uia] actus rectitudine est.

Ad. 4^m. q[uia] in eo qui excedit fidem. L[iber] patitur in repugnancia esse simpliciter supernaturalem, et exp[licit] auxiliu p[ro]p[ter]i q[uia] deus qui moraliter p[ro]p[ter] determinat in instanti et exp[licit] obiecto et in supernaturalem velut rationem ad quia qui existat in deo, et p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]ius dat a deo suu[m]mum donum respondere, et tunc. Thos. 1. 2. q. 6. art. 2. ad 7^m dicitur q[uia] p[ro]p[ter] 2. supernaturale.

De auxiliis diuinae gratiae.

principiis sequuntur auctoribus super naturale, prout est, regum principiis? et repugnantibus eis ordinis naturalis, sicut omni vita ventura, actus naturales, qui sicut fieri possunt, non naturae clavis, manifestantur super naturalem non repugnante, excep principiis, eis.

Ad. 5. De. In repugnantiis eis laudabiliter esse sine aliquo actu, quatenus in potestate voluntatis est repugnare. L. n. et in iusto fine, actu, qui vivitur, ut in repugnantiis committit, hanc prioritatem naturae antecedat, tamen actu.

C. agit prius quod modo possit dari in repugnantiis sine actu, si illa est voluntaria dimissa aut, ut de qua dicitur 1. 2. q. 7. art. 5. non deinde omnis in voluntate, sicut aliquo actu, qui comitans se habet ad illam, sicut omnia nostra in deo facta sunt. ideoque quia sunt laudabiles, quae sunt in deo, sicut illa non repugnante, hanc actu, qui est in illis ratione, sicut ex parte dei, que cum sufficiens est taliter est actus nostri, et cum repugnante, neque requiriatur aliquis actu voluntatis liber sponte, ad hoc ut illa non repugnante sit voluntaria, quod perservare exstante, ut personalis nobis sufficiens voluntas non repugnet.

Ad. 6. Quoniam illa maxima hinc locum in causis statim, et de quibus alius explicat, in casu bene, quod quod per usum rationalem est rationis, q. q. equum rationabilem nepphibilem habet, hinc in causis proportionibus, et in adiutoriis, sicut h. sequitur q. de causa, cuius motus, q. q. in unitate motus, invenientur, aut secundum operam et libenter arbitrio, sicut causa partiale, sicut causa in partibilitate effectus, utrumque venientia deo, et de libero arbitrio, vel partibilitate causa, et ita non habet hinc illa maxima hinc sequitur q. motus quod ad fidem operat a deo, ideo credit, q. q. in motu operat in veritate ad fidem regit, sed in veritate cupido, q. libet, et ita caperetur q. deum non repugnat, q. non determinat quod a deo ad aliis actu, sed in parte non repugnantibus est voluntas, et modo dei sufficiens, id hanc ratione quia illa non repugnante q. non determinat a deo ad aliis actu, non determinaret ad aliis actu, hinc illa non repugnante repugnat.

Diuina exi-

30

Caput 9.^m

Divisio expositio[n]is.

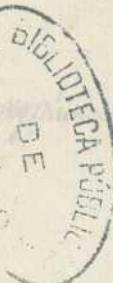
GonBal. 3. hyp[oth]etica. dicit q[uod] si hunc
dicendi modus legatur. I. desumit ex auxiliis rationib[us] d. Augustini
quibus affirmat nostra voluntas h[ab]ere prouidenciam misericordia dei, neq[ue]
tribuit nobis, q[uod] uolumus a deo, et patet ex ad. Simplicianu. q[uod] 2.
q[uod] in repugnancia nostra precepit auxiliu[m] dei efficaciu[m], etc. de
predestinat. Sanctu[m] ap[osto]l[u]m facita q[uod] gratia, que uult humanae uoluntati
dei diuinae loyaltate tribuit a nullo corde duro repuit, gerhengi
maria celsus gratia efficaciu[m], et in hyp[oth]etico ad illu[m].
Sicut et ad tho. 2. q[uod] 12. art 2. in corpore, et ad p[ro]p[ter]a. dicitur
gratia sumpta pro auxilio h[ab]equitur aliquis dispositione exp[er]ientia nostra
sed ip[s]i resurgere. dicitur nostra pr[em]paratione, q[uod] in deo auxiliu efficaciu[m]
caritatis in repugnancia tanquam dy[sc]iplina, sed auxiliu iaceat in repug-
nancia.

Respondebit 1. sequitur ex nostra v[er]itate.
I. principiu[m] disertandi est, quin uolentis a beo, qui subiret esse
 facultate naturali liberi arbitrii q[uod] de Paulu[m] quippe quicunque dicitur
non t[ra]nsf[er]it sequela p[ro]p[ter]a. Exductus vocatus resurgent, et ideo non
recepit auxiliu efficaciu[m] neq[ue] uolentis, alius resurgent, et ideo
recipit auxiliu efficaciu[m], et uolentis, q[uod] se disponit unus ab alio
ex facultate naturali.

2. sequitur deus spectare nostru[m]
voluntate ut purgari velim q[uod] dicitur fruicancy canon
ne q[uod] 1. p[ro]p[ter]a sequela, deus spectat nostru[m] in repugnancia ex nostra
facultate liberi arbitrii, q[uod] deus nos spectat ut purgari vel-
limus.

3. sequitur deus predestinare aliquis
nisi pr[em]positione sicut ha[bi]bitus in resistente, et eadem sequent
deus in posse predestinare aliquis omniu[m] nostro independentia pr[em]i-
entia eiusdem in resistente.

4. sequitur in istu bonu[m] ip[s]i re
ex nobis, aliud app[ar]uit ex suar[um], sed ip[s]i solutio[n]e.

De auxiliis diuinae gratiae

Ad 1. Ps. loc. ad simpliciam n. c. o.
nos affirmamus ergo ad operationem potius quam auxiliis effectu
an physica, et ad n. repugnanciam auxiliis sufficiemus. Sed ex hoc
de predeterminatione sanctorum in sequitur gratia efficaciam superius addita
corde, integrat Augustinus praedidere n. repugnanciam auxiliis
efficaciam.

Ex quo Ps. de affirmatore integrat
affirmamus alio opus nostrum praedidere auxiliis dei q. d. hoc negat
sed in praedidere n. repugnanciam ad auxiliis efficaciam quoniam
habet auxiliis dei supradictum.

Ad 2. Propterea negat ex faciliitate ratione
li my se dicere ea ab aliis q. n. repugnanciam habent auxilio dei
ex quo Ps. ad 23. tog. Deus en. n. spectat ut purgari vellimus
et per nos nobis auxiliis efficaciam ut praedidat opus potius nostrum
q. diligat, sed n. repugnamus auxilio dei, et video miti-
n cordit de nobis auxiliis efficaciam.

Ad 3. Ps. videtur intentionis pra-
dicantis in resistente n. praedidere predeterminationem potius n. repugna-
tiam effectu predeterminationis, et n. ordine. Ex intentione autem de-
creti rationis efficaciam praedita n. resistente in ore scientia dei
et dicit q. 23. art. 5. difficultate q. resp. est sequitur. Dei praede-
finire actus nostros dependent a predestinatione, sed ordine linea-
ctionis prae supponit praeventionem n. repugnanciam ad auxiliis efficaciam
dei dependere a nobis n'affirmamus, sed nos ab eo tanquam
a 1. causa.

Ad 4. negat exinde q. e' in ita boni
operi q. n. repugnanciam habet auxilio dei.

Ex dictis 1. sequitur ad illud n. repugnanciam
in requiri physica predeterminationem t. q. negatio, et determinatio
no physica et actus, 2. q. in antecedit longiori causa materiali
ad causalitatem autem materi. n. requiritur nouus dei cursus propter illu-
quo deus materi. resuunt, sicut n. requiritur a huius decessuus propter
illu, quo

Cap. 9. q. questione

Illi, quo deus venit sive ad causabilitate finis, q. huc agit
in motio metaphysica non requirit nisi de causis inua-
salitate efficienti, q. sunt in auctoritate ingenere in causa
materiali in eorum dicere deus novare efficaciter petri ad mortales,
q. in repugnatur, ipso autem sententia Horatius q. efficaciter ingenere
causas efficienti mouet la deo.

2. sequitur q. causaliter eversus, q.
deus efficaciter mouet petrum, ipso meritis, si q. dicitur causa principi
efficienti, ipso est etiam q. petrus natus fuerit, si q. dicitur
causa proxima et per modum libere cooperacionis, licet in moto
dei et in effectu, q. in effectu sicut in eo q. faciat libertus ar-
bitrio sentire, libere et determinare semper auxiliis effectu
a nostro libero arbitrio tanquam auctiora ita quia in dependet.

3. sequitur nemini deus deregare
auxiliis efficaciter nisi ex parte ipsius procedat reuelatio; et repugnatur
dumne exhortatio.

Quare an ad in repugnandum requiri
est saltem moralis predestinationis hoc cuius voluntatis non est
potest.

Nomine moralis predestinationis naturam
intelligimus rationes tali tempore, tali etatione, tali inspiratione
et illiusratione, q. sit voluntatis agens ut in repugnat, et conser-
vat.

H. similitudinem necesse est q. moralis
predestinationis, sed auctoribus ipsius sufficienter latere atque possit
in repugnare, moralis tria loquendo necessaria h. predestinationis homo-
rat, q. propter actiones tentatorum demonum statim que, et malorum omnium
exempla, et scandalos, quaffacientes ut homines sint reuelati deo, et
sequunt suos passus, unde Job 21 dicit, dicunt in bonis dies suis
et in puncto usq. ad infernos descendunt, qui dicunt deo dectus
recede a nobis nisi scientiam tuam volumus propterea iniquas
impedimenta h. emper resistit, et non sine a deodaci sine hac
moralis predestinatione, sicut dicitur 1. c. q. 109. art. q. et 2.
ptas p. precepta naturalia sine auxilio gratiae simpliciter non posse

De auxiliis diuinae gratiae.

utroq; moralit;

2. quaz humanis.

Solet esse molestia qd. S. in potestate hominis sit heres auxiliis episcoporum, quibus affirmantur alii regantur.

Lectorum in S. fere auxiliis episcoporum est in nostra potestate, auxiliis episcoporum non ponendo obice, neq; resistendo diuina exortationis qd auxilio sufficiens presumas, et deas passatus esse heres auxiliis episcoporum non heteris, et ideo in potestate nostra coeversis.

Oppones Augustinus tth^o 26. in locum
quare hunc trahat, et illud trahat, non velle indicare, non vult evadere
hanc ei, quoniam resistit Deus fere auxiliis episcoporum facile soleretur qd
deus hunc trahere, et non illud, quod ille resipit, hic non regnabit.

S. ad huc referendis esse vocacionem episcoporum de qua Augustinus loquitur in oulthy dei iudicij, qd. dicitur ad
in resistendo regisit moraliter pre detinendis, sedet non potest ad
assignari, quare Deus hunc exstet tali tempore, ergo non emptionem
et tali exortatione, et non aliis, et quare quibusque tali lucoper-
fundat, et tali inspiratio ne cor tangat, ut faciat illas strenue a deo
ducis, alias s. inua obstinatis ne relinquit intercedentilla specialiora
auxilia sua, haec non in iudicando, nisi in collatione erant.

Quare qd. attingit ad alios auxiliis per-
sonas episcoporum ad operas alios supernaturales non possumus impo-
nere isti milie, et aliis donis operibus factis priuilibus auxiliis episcoporum.

Paret ex his soluto ad arg. molitus
ad dictum cap. 5° dicitur patet ex cap. 6° qd ab aliis auxiliis episcoporum
bestatis salutari.

Ad 2^m. S. recte nos exortari a deo
et exortari ab hominibus, qd possumus sentire, et b' sentire, et quando
in potestate nostras sit heres auxiliis episcoporum dicitur.

Hic pro auxiliis dicitur qd experien-
tia cog nostrarum, ita trahi p. dey omnia disponere, et presumpere
ad eam.

Caput vñ tñmaz.

ad eos tñz auxiliis, non quicq; volumus pessimis bene operari
aut ex propria determinatiōne. Dei physica nō dependet remus, et
auctoritas nostra à bono desistimus, et in proposito labimur, sive hoc
s. ille modo scimus deum explicemus, quare ad penitentias, et alia
bona opera nostra ipsas, et alias exiles, nec de modo quo deus
datur, ne auxilio cotugnularibus obstat, ne aut prægilegia
desperacione inducamus, et negligentes de signis provocamus,
sed omnibus proponendis pessimis tñz q; in reuerentiam, et pessimis
tempore recte operari.

Ver existente equali auxiliis in duobus possit stringere ut mutuantur
et in altero. **Cap. 10.**

Molina in cordis q. 19. art. 13. p. 12.

ex regis auxiliis ex parte pessimorum nostri remus, sed qualiter datur,
libero arbitrio procedere, sequentur hinc postea stringere, et ex
tene, quali auxilio in duobus sunt mutantur, atque in ipsi remanent
in postea eo, et qui het maius auxilium in reuerentia, obstat qui het
minus. fundamentum 1. sumit ex sacra scriptura Mathei. Detibi
vel sacerdoti. Verbi Corosur, q; si in filio, ex sacerdote factus fuerit
sacerdos, qui in nobis factus est, penitentia egreditur ab ipso decar-
nit sacerdos et sacerdotem a penitentia astringit, et constitutum a quo
bus auxiliis existentibus vel sacerdoti sunt mutantur, q; ex existente qua-
li auxilio inducitur potest q; sunt mutantur et in altero,
detinatur, omnis alius ipso in recte ratione dicitur inde opus q; reue-
rentia, si maius auxilium est obstat sacerdos sacerdotem, et sacerdotibus.

2° fundamentum sumit ex p. 13.
affirmantibus dey qualitatibus omnibus auxiliis, et per hominem tra-
ducuntur, q; illi, qui sunt in het maius auxiliis, antip.
Ex. Cyril lib. 18 in 7o anno cap. 21 dicente, sacerdotibus equaliter

De auxiliis diuinis gratiis.

alij dicitur salutarij auxiliis inheret figura hec a nobis dicentes
(scilicet post hominem laqueo Diaboli vitare,) haec in membris quo-
cunque diuina gratia vegetabat, sed res ipsius iudicio in profundis peccati-
honiis dilapsus sit quo malo est iniquitatis ex Deo, qui cum patrociniis
et preceptis? Dicitur Christus homilia ibi in epistola ad Romanos
in illa vero sublimiori ratione. Fidelis ergo inquit unde alij res ipsas ergo alij
miseris dicuntur? R. aproposito voluntate, Deus auctus ad modum bonorum
est ut in rectis quodam ostendit bonitatem. Dicitur Augustinus libro de gratia destinata
et gratia capacitate, ut prepararet Farao regem, et Nabal Donatorum in diuinis auctoritatibus
ergo inquit, quod fecit eorum finis. Et diuersis rebus quod alter manu Dei sententias
in recordatione propriis iniquitatis ingemiscit, alter liberum. Dei mi-
sericordia pessima veritate pugnabitur arbitrio.

Lando 15. sequitur Suarez, lib. 3. cap.
20, quanto ad hoc possit vinceretur utrum auxilio physico, ettinge-
re entem, et inimicem agendi existens unus esset, et non alius, licet
ille qui meritis recipiat manus auxiliis intue moraliter bene fieri
quod het vocans et gaudi, qua coram illis, qui sue sunt.

Lando 16. impossibiliter utrumque qualis
auxilio sit existans unus esset, et natus, ita ut quisque
et per se ipsum quodlibet capitulo. Ille qui respicit hanc defensionem consideracionem
et efficaciam si deneret delectabile per, quam honestatem existet,
quodque auxiliis existans exp. intellectus meo qui respicit, et in
eo, qui respondet, non est. Dicitur Augustinus 2. de peccatis mortali, et remissione
cap. 17. unde est hoc dictum Augustini 3. ethica cap. 1. quippe ignorat cui
operantur agere, de quo dictum est. 2. q. 77. quanto vero affinet ad vocacionem
ergo cognoscit meo, qui sicut manus auxiliis ignorat cap. 6. sicut Suarez?

Propositum. notandum est posse esse sermonem
n. 1. de auxilio non sufficiente pugnare. 1. de auxilio in otio ut app-
pellatur efficiar. Numquid ueridetur duplex auxiliis sufficiere ab aliis
interveniens, quo Deus mouet existendo, seu illustrando intellectum, et
inspirando in voluntatem, aliud exterius ut predicatione Evangelii, et
miracula facta in eius confirmatione, quibus posse

Dico. 1.

Cap. viiiijm.

Dico 5. pretingere, ut existentia quae
haud sufficiens extingueo industibus non rescas alio modo rema-
nere, hoc probant app. Tholom, et exempli Thabud monachus, et Faro-
nus, hic enim maxima significare rescas. Et sicut 7. comendibus Natura-
donos ad persistenter e rescas. Daniel 4. 7.

Loges f. Mathe 12. ubi responso-
dunt Apay Iudeos incredulos. Tropi predicti est. inquit, vixi Natura surgat
in iudicis ex generali. Ita ut idem auctor ex q. persistenter agerunt credi-
cat. Iose, ut eum plausque lono, hic. Et haec quicquid 8. filii hominis re-
de de domum. Quales et laiques manuam deo, non enim ad populos pro-
fundit. Ne manuam, et cognoscit linguis, tu iteris ad domini Israel reg. Ad
populos multo profundi sermones, et cognoscit linguis, quorum in postu
audiunt, sermones, et si ad illos ministeri, quia audiuntur, domum
autem Israel nolunt audire se.

2. Dico, impotabiliter ut existentia qua-
d' auxilio omnino inducibus non rescas, con' alteri, hec est q. Tho-
mas auct. qui ponunt auxiliis effici physice predeterminari, p. sec.
ille, qui rescas non auxiliis effici, quo carat, qui non rescas, q. non potest
quam auxiliis inducibus.

Et hoc probat ceremony ad hunc Pauli
cap. 5. Ex 1. Corinthiorum 4. qui ergo te dicens, qd. autem hec, q. non ac-
cepisti, non autem accepisti qd. gloriam, ita rescas in hunc modum auxilium,
quod qui non rescas in possit gloriam qui rescas, usq; ab aliis dicens,
in suorum equali auxiliis in re existenti, qui rescas, non embolumenti-
sunt in ea, qui rescas, et putat Mo bina.

Iuramentum Augustino deponit:
15. cap. 6. multi audiunt op' rescas, quidq; credunt, quidq; refutant, no-
lunt ergo qd. credere, nolunt illi, qui hoc ignorat, qui hoc negat, sed qd. ab
proposito, alijs non preparari volunt a domino dicens mandate, isti qd. re-
niat de rescas cordia, qd. de iudicio.

Dico 3. respingere potest, et existentia
quam auxiliis sufficiente existentia proprieta non rescas,

De auxiliis dicens gratia.

et natus, immo ex existentia minorum auxiliis in eo que resurrit. ita Seca 1.º De nat. et gratia cap. 16. q. pethore membrorum operum pastitionem per ex-
tystimonijs etatibz. Matthei 11. et 12. de narratione futura Tys, et sybrys,
ac Nimbely, rafacta sunt signa in illis, que praesita sunt ludei,
ex quo ita arguit, q. signa praesita sunt ludei, et audiuntur pa-
dicaciones Euangelij, que in regnus audierunt, neq. id est Nimbely ex
sue collato ludibz malioris auxilia. Interna, q. pot. ostingere ut cum
minoris auxiliis inservi etiam resurget, et alius, ad p. f. s. in
predicatio exterius, et signa ordinabant, ut illi tangentes deinceps cor-
ludibz et signis exterrimis eorum rebatur.

2.º q. si designatio exterrimata
debet dicari. Et secundum in dictis ludei reprehensione digni cogitantes
sue in malitibus iniuriantur, utrum dicatur. Tertio, cum quibus alijs trans
ceduntur, petentes tamen respondere ut recepte illas inuenimus imprimitur
quibus alijs credentes, ut sine quibus credentes.

Primum, ludei habuerunt cultu dei,
et filio expliciti, que oia ad gratias existentes pertinentes, q. habuerunt
maiora auxilia supernaria, que Nimbely, etiam si sunt sue in predictis.
Terti, hinc Nimbely predictis. Longe ergo minor auxilia sufficiunt
inservi, per resursumque, alio modo remanentes.

Tandem p. queritur si auxiliis sit ma-
ximus, sicut est ipsa ratio in infelicitate conuersione in questione, et quantum
sit minimum auxiliis sit sufficiens, et pot. quis res in modo explicito cap.
precedens, q. possibiliter et quam auxiliis, immo et minori existentes non
resurget, et alii, qui haec malitia auxiliis.

Contra isti partem ad fundamento No-
ting, probantur primis et tertis conclusionis.

Sed 2.º si in dictis locis in loco
de auxiliis sufficienti, q. non sequuntur auxiliis etiam ad questionem
p. 2.º q. in dictis locis huius resurserit fore Tys, et Nimbulus etiam au-
xiliis praesentibus, quibus non sunt resurserit ludei, hanc reserit auxiliis
etiam ludei inservi. resurserint, consideraverunt Nimbulus auxiliis sufficiens
etiam

et p. 2.º p. 2.º

Capit. v. tunc.

q. 2. dicat. Dux suendos fore, o' nloquitur de auxiliis sufficiens, sed de omni auxilio q' efficax, et per my existentiam. Quod omnino equaliter poteris deci, consider, q. 2. q. 2. res.

Dic sermones e' de auxiliis non sufficientibus, quod autem ostenduntur? Tunc non solum sufficienti auxilio, sed q' deo patet q' forte auxilio efficax non sufficiens, neq' generalibus obiectis in rebus temporalibus. Tunc et Minimis deus pater auxiliis efficax, quoque ducunt, et ita iudiciis erant recognoscitur digni, q' resistenter auxilio sufficiente impeditur p' p'ficitur deo, quoniam eos auxilio efficaciam ad iubaret.

Sed obicit Suus? non resistere n' emer-
tio negata, sed actus, que quis disponit ad h'ndy m'is auxiliis, q.
in quo q' equali auxilio omnino pot' operari, sicut n' operante.
Primaliter resistere n' pot' prouincia à malitia ro' arbitrio, et prouentib' auxilio deo, at p' deo qualiter hab' m'is auxiliis sufficientes, antea
q' alios m'is ab alio se discernent.

Dic. Ad 1. non sufficiente nec m'is negata-
re, sed sinecure à deo d'is. et tempore in repugnancia loquendo
instant' temporis semper stando, q' am' seruus, et' prioritate naturae
p' intelligit ante. acq' in repugnancia ut he'nde voluntas pot'
n' dereliquerit operari, et ut n' repugnans ad 1. requiri p' p'ficiatur
determinatio, ad 2. sufficiente exclaro auxilio sufficiente.
Ad 1. si' m'is p' entitatis sumptu' auxilio pot' c'rrimis iniqui-
tatis, m'is in rei m'is beneficio m'is recipit auxiliis, qui h'ndy
tit, q' m'is p' determinat' à deo, q' tali' occurre, et
tempore exstat; q'g' sit q' m'is ad h'ndy resistendi, unde dat illi' n
resistere, alteri sol' dat posse in resistere, quare h'ndy de' c'rrimis
ab alio p' m'is liben' arbitrio, sed deus q' discernit m'is m'is
auxilio, sicut eads medicina pot' le' efficax respectu' m'is, et'n
alios propter diuersis dispositions subi, h'ndy m'is p' deter-
minato sine physica h'ndy sufficiente ad seru' ut cap. 1.

Ad arg. Meling. q. 2. ad 1. probare

De auxiliis diuinis gratia, finis.

1. scilicet ad 2^m p^o mentis p^o de remissione excludi a participati^o gloriæ auxiliis; quo tempore dicit^{ur} sapientia b.^o p^o auxiliis, et magna fore factum est equalitas ciborum auxiliis omnibus, que consistunt et sanc^tionis p^o significant deus equalitas omnium auxiliis, et us
aspergunt p^o innoctis arbitriis se reducendo ad fratrem, q^o quod
desiderant, et alii silentiantur, neque est sequendo deus proxima
et iuste ratione sine qua n^{on} t. aut et radicalem a^e diuina auxiliia
respective essent, et diversus autem calpus nostrus traxit
dilectionem in eo, qui resistit, et maius videt alio in eo, qui venit inquisi^tat.

2. q^o 77. citatur, q^o in eo qui operat defectus videtur ratione, q^o defectus in
dicti prædicti, iudicat de his, et nunc peccatum fornicandi est, et
ille, qui recte operat videtur prædicti hoc bonum est faciendo. 2° modus
videtur defectus videtur ratione in eo, qui peccat in eo ipso, q^o minus
q^o debuit videtur malitia p^o, et honestitas autem videtur qui
aut recte operat atque videtur honesta videtur; q^o de elevatione p^o
Ad. or. f. g. o. Df. iudicij prædicti.
videtur ratione magis intentio in eo, qui venit per insinuare de auxiliis filiorum
q^o sunt hanc et responsum, quantum q^o de exortatione, et inspiracione
antecedentes exp. intellectus et voluntatis potest in eo qui desiderat
maiorem inspirationem, et attentionem videtur ratione ex. intellectus.

V. autem deus iherat auxiliis sufficiens
omnibus q^o reprobi dicit q^o 23. art. 3°

FINIS.

Qst De Prædestinatio

Et homines pro
destinatione d' Dio.

Et affirmatur.

L^o 23. De preys-

36°

De predestinatione. Del. M. J. min. Ramirez
catedraticus de prima de
Toled. Hanc sanctissimam
eternam et anno dicitur 1626.

Q 23. De Prædestinatione

Art. I. V^{er} homines præ-
destinatur à Deo.

Concl^{usio} affirmativa.

Cu^m prædestination ex proprie^{tate} p^{ro}p^{ri}e, id est
ante, et secundum destino sponat hanc eam, hoc acceptione, in pro-
destinatio. 1° Destino significat de re aliqua libere disponere, et definire
et. Corinthi 9° vnuqueque pro ut destinauit in seculo suo. 2° Significat orbi-
nare, et diligere in fine aliquo. 3° Corinthi 9° q^{uod} I^{esu} nos Apol^o consuimus
offendit tangue mortis destinatio, id est ad mortem ordinatus. 4° Significat misterium
Gedenkniß. 5° Dependentibus fuit destinatio cu^m sollestitia id est misericordia
ad obtinend^{re}, vlti^m et primis veritatis.

D^r. Thos. et Theologi orig^{en} destinatio accipiunt fr^{at}
posteriori, id est acceptionib^{us} promulgare huc tempore, et ordinare et faciendi
creatura rationab^{il} inservit genit^{em} per certas medias in qua accept^{em} inclusi-
t^{ur} vellet definire.

Expendit de f^{ac}to prædestinatione.

Ex hunc prædestinatione modo definit^{ur}
estatio in mente diuinare xperientia et omnia, quo creatura rationab^{il} possit
et ordinari enfin vita genit^{em} faciat per certa media, et q^{uod} dicitur inue-
niens in his explicandi particuli^m vienies que ratione regiuntur amplianda.

C^{ontra} p^{ro}p^{ri}e p^{ro}p^{ri}e ante dubius an signi-
fici antecessione durationem dignitatem, id est an prædestinatione p^{ro}p^{ri}e

1° diff.

Elegi in sig. gloriam, anno isto durat. Eternitatem antequam creacionem in
intempore infing supernata ordinatio.

Sanctorum Coherens apudcula Superdestinatione
cap. 1. Exstimat dicere antecessionem dignitatis, ita ut ois electi n*on* dicent popu-
lari, sed tamen qui signari modo volunt ad gloriam, quod illi appellar-
in signis electos. Et sunt sanctissimas Virgo, Iacobus apostolus, et ali*m* in-
signes sanctitatis; reliquos aut*e* salvandos n*on* predestinatione appellat, sed electos
ad gloriam.

Alicui modo Cameracensis in Dialogo Catholicico
cap. 1. & 2. auctor p*ro*p*ri*s pro dignitate, ita ut predestinatione dicant quip*ro*pt*er*
ide humilitati ordinare in sig. gloria. Probas Catherineus ex cap. 3.
ad Romanos, quos predestinatione habent, quos erant i*n* signi*ta*ti, ubi
loquitur Paulus de sociis, et i*n*sp*er*it*ia*. in tempore, sed de electis vocan-
t*ur*, et i*n*sp*er*it*ia*, et tamen electi pre*se*par*at*, et p*ro*p*ri*us*ter* p*re*dict*us*, q*uo*d reg*is*
t*er* de electis gemit*us* o*rum* salvand*orum* dicunt predestinatione, sed tamen in signis electos
non probant*ur*; non nisi*rum* p*ro*p*ri*et*er* tempore, at nos*rum* salvandi sunt modo
i*n*sp*er*it*ia*, et vocant*ur* intempore, q*uo*d loquit*ur* de electis vocand*is*.

Cap*it* 1. in 1. e. D*icit* 1. t*er* 1. d*icit* 40. p*ro*p*ri*et*er* p*ro*p*ri*
n*on* dicere antecessionem dignitatis, sed duratio n*on*, ita ut p*ro*p*ri*et*er* sit in gemit-
tate ante*rum* temporis ordinis in sig. gloria unde o*rum* electi n*on* predesti-
natione, p*ro*p*ri*et*er* cap*it* 1. ad Romanos, quos esse*rum* destinauit p*ro*p*ri*et*er* s*er* i*n* magi-
ny filii*rum* ut hic ipse primo genitus in multis historiis, q*uo*d multi sunt
p*ro*p*ri*et*er* destinat*us* p*ro*p*ri*et*er* Paulus, et 2*o* Catherineus p*ro*p*ri*et*er* 2*o* meray Pauli
a*cep*it*ur* p*ro*p*ri*et*er*.

Firmat*ur* ex 1*o* p*ro*p*ri*et*er* qui o*rum* salvand*orum* appellant*ur* predestinationes, sufficit Fab.
genius de Fida ad Persy cap*it* 3*o*, hoc in*te* opera Augustini, p*ro*p*ri*et*er* m*er*
tene*re*, ne*que* que*rum* e*orum* non*n* predestinatione ad n*on* glor*ia* illa potest*er* cal-
cari.

Ad arg*u* in*op*posit*io*ne Ag*u*. Pauli loquit*ur* de sociis
et i*n*sp*er*it*ia*. intempore ubi*rum* non*n* de p*ro*p*ri*et*er* et p*ro*p*ri*et*er* qui Paulus
p*ro*p*ri*et*er* sunt, et p*ro*p*ri*et*er* intend*er* e*orum* que tradid*er* more*rum* p*ro*p*ri*et*er*, t*er*
q*uo*d *par* Paulus nat*u*ral*is* est*rum* nat*u*ral*is* q*uo*d fut*ur* p*ro*p*ri*et*er* in*con-*
*pot*e*re*.

pose, particulasq; pre dicit regis eterni ex parte in deo quod
durat, antecedit qd executione mandata in tempore.

2. particula
et h. l. Angelus, qui ordinant ad gloriam, in qua particula explicitam
sive suoy predestinationem id est patens. l. Angelus qui ordinant ad deo
quendam gloriam.

D. Tho: ad P. inquit regis predestinationem
omniuice suuise hominibus, et angelis, qd tuis ad quos quisque habet
eiusdem speciei, et specie mutatione a deo sumit.

Ex iste dyp. 22. cap. 7. n. 66. obicitur.
hanc doctrinam, in diversis predestinationibus sunt relata specie distincta adve-
quentis sive regis eterni, qd non eiusdem specie predestinationis, aut
patet, partibili est sine actu proprio ad eum qd meritis alijs per
martyris, alijs sine illo salvant.

3. materialiter hec omnia sibi respectu
predestinationes, cuius regis fortis vultus in transmisione efficaciter invictus
peruersus medium quecumque illudirent, hanc actus temporis l. humilitatis in
tollerare peccata in re satisfacti regis fortis satisfacti. eadem in nullis nichil
habet solutionis debiti.

Sed ad hunc et hinc particulas obicitur qd
nonnullas a deo dicunt predestinationes, ut inquit Augustinus de predestinatione. An-
tony cap. 10. predestinationem inquit deus ei presentabit que erat factum
tibi et bona spes, gloria et dicit predestinationes, genitrix creatura realis
predestinationes.

4. proprietatem creaturam reali suuuise
re predestinationem qd ipsa omnis predestinationem qd cum dingen invita
eterna, que in deuincione vultus, cuius omnis creatura realis est capax fabo-
ritus significat. alia dicta predestinationata tanquam tuis destinatus a deo
respectu predestinationes, merito ab tantum media de sive prede-
stitutiones a deo definita de quo late suar. l. hoc de predestinatione.

5. particula explicat sive prede-
stitutiones, quae sequitur vultus eterni patens ad Romanos 9. ut ostendere videt-

utras glig reg invasas misericordis que predestinavit in Regis.
 Probat d. Thos. in art. predestinatione
 est pars prouidentie de quo pertinet ordinare res regis in suorum finibus
 sed etiam finis omnis regis recte de quo elebor per ipsam determinatur,
 q. illarum finium de quo creatura transmutatur per predestinationem.

Oppone Augustinus lib. 15 de civitate cap. 5. dic
 certe duas a civitate quare una predestinatione in gloriam regnorum reges
 altera implicita gloriam subire a Diabolo, a predestinatione nostra reperiri
 sic gloriam.

2. predestinatione d. Augustinus lib. 1.
 ad Simplicianum q. 2. et alii loci duplex alterum de genit., alterum glig
 q. trius predestinationis non est gloria.

d. ad 1. Scholasticorum est nominis
 predestinationis sicut a Paulo ad supra, et Secundus lib. 10. cap. 10.
 respectu homini regenerationis, qui est regnum gloriam, laborum significat. Quia
 predestinatione ad Genes. decretu, dei pueri propter gloriam.

Ad 2. d. Theologus non usurpare du
 pli glig predestinationis sed auxiliari et in rigore appellare predestinationis
 transmutationem perfectum, et ita non regest simus finis glig, sed et via
 et mediae gratiae ad finem regendam, eam docebat episcopu p. D. in quo
 includit voluntas episcopu mediatoris, unde cum my. Ep. proprie. diuina servet
 et ambo predestinatione, et duplex ex parte Suarez lib. 1. cap. 5. n. 15.
 Augustinus inquit in rigore predestinationis neque expresso supercedit
 tinguunt.

4. postulata. Utimur particulariter glori per se transmutationis
 significare certitudinem et in falsibilitate predestinationis conquead finem
 quae quo ad medium advenit ordinatio sequitur. s.

Super raro dies difficultates, et. dicitur, te
 quoniam prouidentia regit regnatus, quae ea superiorum est in amplissimum
 actus, et predestinatione non est pars prouidentis, ceterum regis in prouidentia
 non videtur, et p. 1.

d. d. omni illigacy simplicius rebus
 et multis

et multipliçat. sed et nos, recepti, disponimus quando
nos quasi deus, et genitrix, ab initio providentie quatuor ordinamus
in nos fides, ratio naturae, ratio super naturae, ut scriptum tanguntur
subiectus, et quoque in specie predeterminatus, qui homines, et angelos ordinamus
naturam supernaturam. hoc q. b. de veritate est. s. quare ergo in
art. 4. dicitur predestinationem. s. p. providentia excepta per sensus natus
tibz exceptus actus realis, et ille sit unus, est tripliciter, sed non
omni diversorum propter quod illa actus est multiplex esse.

2. difficultate est propter destinationem.

Ergo infallibiliter respondeat sibi finis in particulari, at propter destinationem hanc
infallibiliter respondeat finis in particulari. s. predestinationem non posse providentiam
negare in omnibus eis quod facit, unde dicitur dicitur q. de veritate, et respondeat
in omnibus enim ut per definitionem agentia naturae a se reguntur. s. sicut finis
inde provenientia nostra, et agentia casualem respectu agentium particularium,
ergo et omnis intentus respectu agentium per divisionem providen-
tiae in nos sicut tendunt, Deus exultat nos reprobans salutem fidelium
et non in se salutem s. providentia non est infallibilis ergo. s.
negando art. 1. contra d. thos q. precedens art. 2. ad 1. et 2. muta-
vitur et responderet d. thos. ergo respondeat sicut finis respectu
agentium particularium non casualem respectu dei primi agentium, sed
coherentem respectu intenti, et preparante deus nos auxiliis secundariis
ex quibus evenerint ut d. thos explicat.

Predestinatione. cc.

Supponendo tantum de Fide aliquos
et deo predestinationem patet ad Romanos 8. quos preceperit, et propter destinationem
definiti in Willa Iudaeismo secundum q. cap. 12. et canone 15. et 17. et
postea reportata apud Ps. 4. s. aliquos id negantur, refutatio ad Augustinum
lib. 2. de fidei perseverantia cap. 19. pt.

s. tunc d. thos multilateraliter
homines et angelos sunt art. 2. sed non possunt salvare ex omnibus naturis
q. 12. art. q. et q. q. per providentiam speciale, que ex parte immi-

Actus ordinantis in fine ultius exterius qui est supra naturam con-

9. predestinatione sit actus intellectus voluntatis.

Ceterum est predestinatione voluntatis actus includens, sed in quo actu fortius videtur voluntas, sicut ex factis scripturarum, quae per se sunt? actus explicit predestinationis ad hieferum et leviter nos inspirat, electio est actus voluntatis, id est p. credidimus q. d. enim predestinatione in actu gressus, ordinare actus est intellectus et huius. sicut hec, sapientia ordinare, et disponere.

C. 1. tunc predestinationis factus est actus voluntatis. In unitate vero d. binocellaria cap. 8. l. 9. et 11. l. 2. Scotus q. 1. 5. dicit q. Gregorius q. 1. art. 1. et alii, probant t. f. frequentius in concordiam explicant predestinationem personam voluntatis vocali in libro ad Romanos q. Jacob ille, hoc discidit ad Romanos 8. vocaliter proposuit his modis? Proposita vocans sancti Iacob, propriae est actus voluntatis. Mather et. vocat bene placita ita poterit quomodo sic sunt placita, an et beneplacita voluntatis?

Probant ex P. 2. d. burgensis de concordia persistentia cap. 19. predestinationis, inquit, est preparatio conscientiae preparata voluntatis per quod agere proxime preparari ad agendum.

Ad Romanos 8. 2. Fidei cap. 29. prouidentiam inquit, voluntas dei per quam res est quae gubernatur, id est autem est predestinationis et proibitionis voluntatis.

C. 2. nec p. i. prudencia causata est divina voluntas, sed predestinatione est ea proxima ratione, sed leviter in actu voluntatis, mox et proacharet. tu orationis est proprii voluntatis tunc etiamque creaturam sunt.

C. 3. predestinatione est actus intellectus voluntatis, si enatus, q. est huius immunitatis, et nullius alterius potest, an p. f. duplex actus intellectus vel etiam spiritus, in quo predestinatione videtur, s. in duplo intellectus antecedens actu voluntatis proprie, et dicamus illi qd. faciendo qd. inquit, s. seputat Mather p. f. q. 2. d. membris 1. art. 2. et alii, Mather impensis, q. sequitur voluntatis efficacia, significativa et hoc factum est Thomas p. c. xyvij, sed in deuterofiliis potest, f.

meo quoad

Mi^{hi} quod p^{ro}p^{ri}e n^{on} dicitur huius
videntia res, qui videt qd. expediat facere, aut qui videt qd. futu-
rum sit, sed qui res curat, et ordinat in sua finis,

¶ aux in imperio impedita rite probant
Act^us 1° qd. talis actus impediti n^{on} in deo respectu sui patris, qd. n^{on} ob impe-
rat, neq^{ue} respectu res futurorum peritus pot^{est} qd. ut res tantum sunt capaces
imperi.

2° posse deo et faci diuina voluntate
et de futuritate ex eo illius infallibiliter futuris, qd. sup^{er}fluit actus
imperi, atq^{ue} diuina voluntate faci vino; et in finitum per se, o^r
sufficiens ad exequendam et possibile unde patet. qd. quoque voluntate fuit.

2° 11. p^{ro}digemur, fortis et acutus, luci-
lucy, et voluntatis, ita dicitur int^{er} dicitur qd. a art. 1° Marcellus dicitur qd.
actus est probant 1° ex testimonij adducti res ipsas, et P^{ro}p^{ri}ibus quibus
per utrumq^{ue} actus significatur predeterminatione.

2° probant, providentia fortis dicit
actus intellectus, et voluntatis, et in diebus mediorum insigne, etiam et
actus intellectus ex cogitatione media, et voluntatis efficiet de exequendo
illius, qd. explicatione qd. est per providentiam.

Secundum p^{ro}positum fortis et acutus
intellectus ita Alen^s sibi supra, Durandus dicitur qd. qd. Capitulo dicitur
qd. qd. art. 1° scilicet art. 1° Et actus Thomae et expresse dicitur in art. ubique
predeterminatione hoc transmissione creaturis rebus insinuat^{ur} et ergo, sic
autem intellectus praeclarus, quidicit imperio.

Præexplicat. Innotescit in deo ex
ipso in eis plures actus, neq^{ue} aliqd. est prius, cognitus, reditio et similes,
Et est omnis res simplicissima, et unitate, vellet esset deus, non potest in-
fundere præsens actus, et sapit aliqd. an nobis prius, cognitus.

Innotescit quo ad p^{ro}p^{ri}e actus
inde possunt distinguuntur, sⁱ e^t id est intellectus quo deus iudicat bonum, et
suum, aliqd. ad quod dirigere per se in media ex cogitatione non mor-
tali, quibus suerint exequi potest finis.

2° voluntatis quo de voluntate datur in
penitentia in quo decreto includit intentionem, et si voluntate electio
prodemanda est, et electio modis, et causas. Hic est electio penitentia
utens art. q. dictis, Distinguimus inde ratione dilectionis et electio, et illa
ratione prioris dicimus, et causa alterius.

3° ad imperium quo permotus prius tam
intentionis motus est. et exequentes operi id quod permissum
indicantur, et voluntate electio, et explicatio. Hic autem huius
modi penitentia sicut f. 25. q. 17. art. 3. dicitur in nobis horum distinctione.
Hoc nam post intentionem, et electio modis est imperium
intellexus quo permotus causa intentionis decreta est ipsius voluntatis de
fere ad potest exequentes, ut per actum voluntatis applicent ad opus ex
huiusque reperitum necessarium distinguimus ratione in deo acrius.

Et quis est penitentia? Et hoc imperium docet.

Hoc art. q. si appellat prodestinatus sicut appositorum ratione intellectus sicut
existentes preceptum intentionis aliquam in fine, est prodestinatus est permissum den-
tis, sed prius intentio sicut causa intellectus praecipi, quod dicitur imperium, et ratio
ratio est, quae sunt iuramenta, et prodestinatio in eis accedit, in tunc dicitur.
procedens art. 1. in corpore, etiam tunc ipsa, quoniam per prudentiam, et pru-
denter. Et art. 2. ratione cap. 10. est preceptum iuramenti de quo huius re-
s. q. 46. art. q.

Ad 1. dicitur. Prodestinatus est qui facit
potest voluntatis quae illa includit, et frequentius potest significare intentionem
rationis datur exequentes amotus, et mysteriorum deo quoniam sicut intellectus
ratio, et ipsa deo electio quaeque datur exequens eis modo. Hoc dicitur ex f.
in capitulo Augustini librat. 2. Hoc art. sequitur ad 2. obsequiis preparatus
ad intellectus pertinere.

Ad 2. ex parte imperii. Ad 3. ratione negati-
voluntatis. Huius est visus, causas ratione potest ut q. 2. s. art. 1. dicitur
autem ratione voluntatis deo fieri quoniam ea que deo sunt non potest nullo
impotente exequi potest, aut deo quae amotare, et ipsa voluntas
sicut potest exequi.

A.D. 2. f. 25.

Art. i. Diff. 2.

Ad 2. dicitur q. qd determinatio actus
imperii intellectus voluntatis, id est imperialis. Ut deus non impetrare
imperio economico, sed suggestione, ad imperium, sed hacten imperio, sed
aut ne facultate imperio voluntatis, quatenus voluntas intellectus voluntatis
non morendo, et impellendo potest exequuntur quod voluntate
de aliis agendis, q. ex voluntate, hac hoc transmisit in via
eterna.

Similiter hacten imperare omnes res ipsas
sugitas, nunc illas res futuras antequam sint in sint capaces voluntatis sunt
sobstantia in intellectus voluntatis imperio adhuc clavis proprie, autem
voluntas voluntatis impelli potest secundum consequentiam vel potest in intellectu
clavis ab eo primo potest, et ordinari in tempore, sicut etiam hacten imperia-
re potest exequuntur, et si res futura non intonato proprie, q. ex
in rebus ordinacione, sicut exequuntur potest res adhuc imperio, hacten
et auctor membra ex externo diversi in rebus imperiorum et non membrorum
sunt res ipsas, quatenus potest exequuntur postea oblati intellectus exequuntur
per intellectus ordinatae iuxta dictum 2. q. 17 art. 3. videlicet q. hoc 10.
art. 9.

Proximus explicitans, cito dicitur
ad q. art. 5. ad 2. dicente intellectus non habens intelligentem, sed obsequum, et
sufficit q. intellectus intelligat imperio adhuc etiam imperio voluntatis
aut potest exequuntur, sicut voluntas ut super ea quae non intelligit, tamen
amaret per intellectus proprie illa vnde Augustinus in psalmy 145. in
illa res, Benedic anima mea dominum, sicut anima sibi dicit, Imperat,
et te exhortat.

Ad 3. dicitur ut regendo ex voluntatis effi-
cacy proxime, ngl. futuras, sed regendi omnibus intellectus et potest ex-
equuntur voluntas efficiuntur et ita salvus vocis plamit ostendit alia loca.

Dicitur, videlicet super duas actus huius imperii, sup-
pot est voluntas, ut deus se determinet, et potest exequuntur. Dicitur potest
imperio et voluntas, sicut se determinat, et ut deus per seipsum modo re-
quiduplexque gubet res suae proprietas, deinde ut determinat per imperium, et voluntatem.

Q. 23. Q. the. de ipsius natura.

q. hoc pertinet ad personas subiectas intelligentijs.

Ad arg. 1. id est dicere quod predestinationis
finitimè efficiens hoc illuc propositum non voluntatis, an autem necessarii
est ad predestinationis scientiam futurorum suborditum artis. dicitur.

C. V. Aliam sit reuelata illa predestinationis
hoc dubius modus propo. solutio ad q. in qua
d. His doce abiquibus in aliis ceteris estus predestinationis.

Supponendu. est tunc actus de Fide
seculi a reuebat. remini. ceteri estus estus predestinationis ha. defini. in libro. Tr. de
destino sec. l. cap. 2. et rati. nota, no. predestinationis actus excep. mo-
menti in seculi diuinis, ut ita ab ipso reuelata. mare nobis potest.

Oppon. q. P. 2. 1. satagie. operib. opera
opus. ceteri reuebat. electione facili, sed persona opera n. fit
reuebat. q. nobis certa. q. remor. de fide predestinationis
et electione in illo loco, scilicet de reuebat. diuinis, que cetera tempora
que dicitur. huiusmodi id est prima. et per se. et in explicit. Ceteras et
colliguntur sequentibus. q. P. 2. hec. salienter. in penitenti. aliquando
id est, si bene operando per se. ueritas primi inscriptio. norat. n. per se. q.
dubio.

F. Entra. d. p. 1. q. cap. 2. 1. 3. exhortat
exceptio. beata virgine nullum reuelata. sua predestinationis probat, nam
diuinum est. reuelatum maxime apostoli, sed alibi reuelantur. q. m. p.
1. ex. Paulo 1. Corinthiorum q. nequit. q. alibi predestinationis probatur
ciat, q. in cognoscere Paulus sua predestinationis. 2. ex. Corinthiorum
q. nihil nisi. reuebat. sive. sed in hoc. fratre. sive. qui autem indicat me. domi-
nus. 3. ex. cap. 3. ad Philippienses. si quomodo occursum dicitur. q. que
est ex morte. in qua. an. peccato. autem. q. perfectio. sequitur. autem. si quomodo
probatur. illa. iunctio. si quomodo. occursit. si quoniam. q. dubitabitur.

Dicendum est. nullum est reuelatum. q. predestinationis
probatur ex Genesim. sed dicitur. Habrahams. q. dicitur. tuas impacies patrum
in seculum.

Act. i^o. difficultas. 3.

inuenit uera bona. ^Paulus ad Timothem reportat in misericordia beatitudine gratias ^Dominum Domini in illa die huius mundi et Romanos 13. ^Consueta regimur ne quis sit et quod pote bonorum separare et charitatem dei. ^Tomarus postquam exiuit ludus dicit quod apostoli cognoscere patet scilicet paracletus debet nobis permanere ut uita in ueritate possit restare et in hac ueritate permanebit et inde nobis existat in pietate auctoritate viriliter. ^Libet de clementia pietatis sancti cognoscere quod ex hoc in beatitudinem et nos innoe et ego in nobis quo loco semper et de aquila spiritus sancti peruenienti sufficiantur. ^D. hugustinus 74. in Ioanni. ^Gregorius homilia 30. in Evangelio et alij P. Iacobini. ^Sed apostolus accepit spiritus sancti permanere secundum gratiam patrum suorum sicut Gotta in illis. ^Adam 74. ^Eccl. marii columnas eius. ^D. Thos. 8. 2. ^Reg. De veritate art. 9. et alij. ^Tande apostolus id cognoscere necessaria probavit cognoscere quod ego inquit est vos innoe. ^Inde enim sequitur cognoscere spiritus sancti permanenter fuisse in apostoli uerba quod ipsa dixerunt ut moreat uobis in ueritate. ^Miserere notat similitudinem.

^Dicitur apostoli erant amici familiarium
mihi. ^Rea uide Ioannis 15. ^Dicitur illis in his uos eratis sed amicos quod ^Dicit que audierat a patre meo nota facturam sed signum maximi amoris erat manifestans illis uigil eterna felicitatem. ^Sed atque id est signum felicitatis cuiuslibet sancti et uos sancto frumento et ceteris.

^Dicitur ^Danya in apostoli ap. 10. testimonium ^Dicitur apostoli tibi non dubitas sed quoniam predestinatione dei uolumen asequendo per media inquit paulus ad hunc missio ad salutem quod sine illis nullus potest est sequitur.

^Dicitur ^Dicitur sensu termini nihil aliud si sed inhaec uera cognitio quatenus ex eo huius testificatur cecare de cuncta reuelata de qua est hoc iniquum.

^Dicitur ^Dicitur signum non dubitan-
tis sed significat occurritus. ^Liberatione huius uite non poterit et remata res ipsa in ueritate summa uictus in passione et ita subiungit signum pietatis.

293. Art. de prædestinatione.

Police regis autem per fortunam.

Vilissimis signis deputatus potin est. Bonitatem et mores et in tempore
et opere signis diligenter observato mandatorum, et una cauendis per
maxime mortales.

Art. 2. V. Prædes-

tinatio aliqd. ponat in prædestinatu.

1° cl.

Prædestinatio non potest in prædestinatu,
sed in ratione videtur aliquoq; in causa eternae immunitatis etiam excludi.

2° cl.

Exequio predestinationis, cuius est in deo
positus in prædestinatione, hoc autem exequio est vocatio, et magnificatio proleteria-
tory.

3° cl. pater ex art. precedenti in quodici-
us est pro destinatione et atque immunitate in deo ageretur, certius inquit
Augustinus, huius est psalmi 150. prædestinatione non habet faciem, sed ignor-
tia apud reges et reos, nam et Deus hoc decreto prædestinationis quoniam habet
ab ageretur est in deo mutatio solendo operis non solebat.

De effectibus Prædestinationis.

Et si quis plura effectus de exequib[us]
de effectibus prædestinationis, et de prædestinatione ab his effectibus non est i[n]veni-
ex art. precedenti, quo dicitur prædestinatione includere effectus inter omnes
signis et conexione ad medium que exequib[us] mandatur, pater et ex.
Thos q[ui] procedens art. 1° ad 2° videtur ut in deo prædestinationis signis per
et sic immunitate diuinac exstens videtur, et gubernare temporales qua ex-
equib[us]

A. 25. defficiet predictio.

quoniam mandat ille os do, ita in predictio. que pars voluntatis providentia, et est hoc quod non in dñi fabriacione invita fuit, et hinc vocat predictio. et i. videretur temporali, que est requiri predictio. in m. sive Augustinus de predictio. l. sancti i. cap. 1. inquit, predictio. est. tractus. per. predictio. et. tractus. est. per. distinctionem. fieri.

D. Thos. in dicto exigit, predictio. in
tatione, ut quae in ratione i. citio exp. dei. et patrum, ut in predictio. i.
modestia in certis i. fato. deo. et aliis creaturis. et arca diluvii, et hominibus
qua. que rurales, et ex quo. qui predictio. huius dicitur tempore. et respectu
est. in fugiis actualis incertitudinis. sicut dictum de cunctione vi. dictio. cap.
viii. 1. De predictio. cap. 19.

L. ad exemplum. quod est. fieri predictio.
in alio rapporto. est bona voluntas predictio. et duplicitas, quod significat
ingenit. persistit, opima. voluntudo, dicitur. s. est. ratione super naturalem
decedere. quatuor. persistenter, et ex aliis. predictio. sufficiens. et.

R. notandum est. ratione. naturale. duplicitate
possedit. et. ratione. voluntate. et. ratione. regeneratione. et. operis
ratione. exerciendo. sicut dicitur. predictio. de nostro. largendo.

A. nota. dicitur. hoc bona voluntate. est
in duplicitate, quod habet. situatione. et. fine. predictio. qui est ratione
voluntatis. et. ratione. cui. quod. respondet. sed. quod. sequitur. iustitia. et. ratione. qui
per. venient. ut. ad. morte. alia. que. per. mortuam. partem. et. de. ratione. et. beatitudine. et. predictio. sufficiens. laetare. in. per. mortale. et. ratione.
int. predictio. tali. su. aspectu. et. notificant. predictio.

V. notandum est. predictio. que
est. aliquis. effectus. sit. predictio. ratione. t. ab. aliis. et. si. dicitur. ut. et. effectus.
enim. sed. et. ab. aliis. procedere. existent. effectus. denegatur. Ex. cap. 2. de. plome.
nos. diligenter. dicitur. dicitur. et. exponit. quod. predictio. ratione. que.
sunt. sancti. ubi. per. predictio. fieri. predictio. bene. intellectus. fuit.
De. est. et. predictio. cap. 7. et. colligit. ex. et. sequentibus. Pauli. n.
quos. predictio. et. predictio. non. est. quos. aut. predictio. at. hoc. vocavit. et.
sentit. q. predictio. et. fieri. dei. predictio. et. ex. quoniam. et. reliqui.

efectus debent procedere.

Naturam nostram quae postea in exequi
qui debet esse prius intentum. tanquam iusta omni modicorum, que ad sequitur
sunt educare, et exequutionem mandat, ut singulis in genere aliis dispensationibus
existat. ex eis sicut procedit gubernatio per quam melius edocuntur
sunt exequum mandant.

Vixim, voluntatis, et ineficiendi
propter hoc eis ad predestinationes, et superiores, sed ille factus procedit
in potest esse prius predestinationem et istud quod impugnatimur Molina,
et Valsquier oppositum tenet.

Arguit. Basileus Propter processus effectus
in predestinatione, q. non possunt esse a deo. Opponit d. August. De coro:
et gratia cap. q. nulla est. diligenter deo non coquuntur in bono,
sunt tamen a deo propositi, nam et hoc qui com. docent et existitant
et hoc ipsi ei faciat propriece in bono, o. propter adiutorie ad
negotiis eis me atque a deo sunt. eis prius predestinatione. D. Augustinus
exponendit le. de permissione. p. 1. ut dub. 3.

Responde. generalia beneficiorum
predestinationes, et reprobationes in matrimonio, sacramento, institutione in le
effici prius destinationes patet, q. non procedunt ex intento. efficiendi q. non
potest. Quid enim mentis intentionis predestinationes et dictum est p.
q. 2. art. q. Quid enim facta in intentione tanquam beneficiorum obiectum
et non procedure ex voluntate predestinationis in eis, apparet ab
mentis Christi, et sacrae et effectus predestinationis notitia, q. praec
dant ex intento. efficiendi finit.

2. Id est bene finit supernale.
Hinc sit tale quo ad subiectis ut gratia, et auxilia supernalia, hinc ut rupes
materies exstinctio, et quae ad modum utq. apostoli ordinis natu' moraliter
bona. In his supernis charismatis ordinis extinctio ab operante p.
ex testo nostro August. deo de predestinatione. sancto cap. 10. prede
stinatione et gratia preparatio, grata et predestinatione gloriar, nomi
ne aut gratia intelligit supernale bene facit, et transibit natura
g. 2. in lucis

Ago 24 die. 15

¶^o huius modi effectus predicationis.

Dicit p. predicatione res ipsa est
natura, q. e. xvi illius debet auferri effectus supernatus, quod utrumque ad
illustantur media de fini, media autem debent esse secundum proportionata, q. e.
cum finis est supernatus ita et media sicut quoad natura.

¶^o editio est effectus secundum viam gratiae
quattuor beneficium in effectu predicationis, et res ipsa, q. e. non est effectus
proprietatis predicationis, q. id intelligitur eis iure immediate relevant ad vitam gratiae
q. et gratia in qua possit existere. Ita effectus secundum viam gratiae
super per se, et per pertinentes, reparato, et auxiliis in effectu eius
secundat. Ex istis predicationes in missione uniuersitate resurgat, et inservient explicatio.

Dicendum ratiocinatus explicans effectus
predicationis quae explicavit Grandi dyp. 1. n. q. dicens illorum effectus
predicationis, qui a deo predicatione detinuntur, non explicant sufficienter
intelligendis de fini regendi modo expeditato, hanc etiam de rebus
pertinet, que est modo ordinis in finibus.

Qui sunt effectus super naturale, predicationis
huius quoad subiectum dub. 7.

D. Paulus ad Romanos 2. numeris vithis
effectus, videlicet vocatio, iustificatio, et glorificatio de quibus vigiliter agendum est.

De Vocatione.

Dux ratiocinatio huius auxiliis supernate
est effectus, q. dicit effectus, et id sicut vocatio, alia est effectus vocationis
q. dicit.

Ceteri aliqui vocati est effectus predica-
tionis, quod loco Pauli, qui ex numero non, neq; sicut dicitur illud in hac causa, qui
nomine vocacionis intellectus predicationis est, sicut apostolus cap. 9. ad Romanos
in e xperientibus, sed ex operante dictu, q. maior servit minori, vobis id est q.
predicationis, sed obicitur D. Paulus hinc expositionem, ponit enim vocatio nem-

Q. 23. d. Thos. Dugdileximot.

tangus gl. destinat à predestinatione q. requiri desemperali vocat. q. docuit
Augustinus lib. de civitate et gaudiis cap. 2.

L. estē vocis efficaciam ē effectu prede-
stinationis pluit in aduersis operis effectu; et illi suendunt rationes effectu operis
destinat. q. patet dicuntur per singulas.

Quae invenimus. S. Bonaventura in l. 27. ff.

q. 1. art. 1. Effectu predestinationis incepit à iustificati. Et in mensuris Gabriele
vnde art. 2. reponit vocis ē effectu predestinationis. q. ē effectu predestinationis et operis.
S. Thos. Ideo ē effectu predestinationis, q. adiutante fidelit in predestinatione vocis
operis.

Dicitur ergo hoc vocis ineficaciam sit
effectu predestinationis.

S. Simplicius, qui venire Valencianus
38. q. 2. ad Valsque 3. cap. 9. ap. 1. n. quod cap. 3. n. 19. ff.

Et p. 5. d. x August. lib. de peccatis cap. 16. vocat, quia predestinationis multorum filiorum suorum, ut ex faciat
memoria predestinationis unius pueri, non vocat. quia vocant qui nolle-
runt venire ad nuptias, quia vero cito ineficax, q. illa nō effectu prede-
stinationis. d. August.

L. ut aliquis sit effectu predestinationis debet
aduersis operis effectu operis super additore 3. sed vocatio ineficaciam sit
quia effectu in adiutori effectu ad alio esse maius. q. ē effectu predestinationis.

Dicitur tunc de vocacione et ineficacia
predestinationis ē effectu predestinationis duodecim usque effectu habent, sed effectu
adversis effectu ad alio operis effectu, ita. Sive 2. lib. 3. cap. 6. et 12. R. p. illa
vocatio procedit ex facie voluntate hominis glori, et supponit huius facies
perducendi ad alio operis effectu effectu, q. ē effectu predestinationis, et p. p. effectu
ex dicto, q. dicitur. q. en. dicitur predestinationis, et p. effectu postea recordare pietatis vocacionis et ingratis habendi, quia habuerunt
resipendo Deo, ex quo humiliari incidunt stimulans indecimo-
res, et resurgent maliti conatu. Ita sive per vocatio ineficaciam
predestinationis

Art. 24. Dab. appendic.

prodest in natu. Separat remota, et certe in se & emolit. Et postea aduenientia nostra dei vocati ex electu suerat, illa ergo prior vocatio beneficiorum, et carens fruere, postea ille sequitur hunc ut aduenientia nostra a filio educat, et diu in eis rursum, et tandem ad vita gloriam, genitrix factus predestinationis, quod ex effectu intentus datur, sic procedat vocatio beneficiorum patet, quod agens per insellatam ex voluntate, et intentio effectus factus procedit eligat modum, que rebus aliis ad finem reducentur.

Quo modo ergo loquitur Augustinus de vocato omnino ineficiari remota, et quod nullo modo ad vita gloriam adiunguntur?

Cadit ergo respondebat illi Reducit effectus de dicto de remota ad vita gloriam, sicut non habeat proxime effectus recuperatio remota, potius quod immediate vocatio in nobis data est, sed in membris a obiecto mouet et postea nos venimus hinc sensu fruere, et effectus recuperatio ex parte externe, et effectus predestinationis, sicut. Quis vocat, reprobat, sicut illi venimus hinc, illa ex quo hinc fecimus predestinationis in reprobo, et non in predestinatione, habent fruendum ad nobis extendit illa vocatio, de amando, Deo qui omnis bonus est, et agendo gratias fieri.

Dicit, si locatio ineficere conatur in nobis bene ab eo ne remolitur ut praejudicetur quod effectus predestinationis preparatio, quod dei illi dico, et producatur effectus in vita gloriam, et tunc procedat illa vocatio ex intentio effectus factus, selectione providentie generali supernaturi in vita gloriam.

Ex dictis scilicet de ab eo auxiliis quatuor praemittit. I. sub sequenti effectu. I. in effectu, ut ex beneficio predestinationis debemus hinc aliquem fruere ad recuperandam vitam gloriam, ex quo actu, quibus per auxilium tantum causatione erit, cum illi recte identificentur, tales modis sunt effectus predestinationis videlicet alio modo reducent ad vitam gloriam, et proxime, et remota, et porro, et tunc illorum saltem in memoria locutione sequitur fruere ex vita gloriam.

Quod dictum sunt de auxiliis, in secundum de sermone. Et intelliguntur ut deprendantur miraculis, et non ut rite effectus predestinationis effectus dicuntur ad vita gloriam.

I. bonus unus liber arbitrii quo Deo vocanti cooperamus pregijs, et alijs libenter. Sic effectus predestinationis dub. appendix.

I. s. Cooperatio nati liberis arbitrii et ratione
malaq. huius est ergo predestinationis. Propter quoniam ut debemus in illa cooperari.
dependentia que libere arbitrio, et quae huius a libere arbitrio sub hoc prout cœperat
et predestinationis, non auctoritate, sed excooperari. Liberis arbitriis aliquip
rursum predestinationis huius causas collibet. q. 17. Molina art. 9. cap.
1. membro 10. q. 1. illa cooperatio sub ea precepta, quae a liberis arbitriis
in legibus, vel a passim in iusti sicut liberis arbitriis, sed excooperatio
legibus q. illa autem est a libere arbitrio huius predestinationis.

Item. Liberis arbitriis regulae resuunt
autem supernotitia per leges causas, per voluntates et per voluntates factis, obtemperant autem iste
indubitate libere arbitrio, et libere arbitrio, sed per voluntates causas, et voluntatis noti-
tiae supernotitia sub ea precepta que est gratia. Huiuslibere arbitrio ita neq; sub
causa que est libere arbitrio est gratia, atque ad eam non est causa predestinationis.

Item. 2. Huius celo producit ab initio etiam
particulari, etiam deo et a seipso. Si, utrum deo huius causarum per particularium
est huius ab initio huius causarum, q. Deo, et a supernis causis particularium, quod est
in aliis supernis respectu, et libere arbitrio.

Item. 3. auxiliis gratiarum sunt officia pender-
entia et mala libere arbitrii, et successus, q. cooperatio et a libere arbitrio huius
causarum gratiarum excooperatio.

Item. 4. ut supra notitia rebus que
a libere arbitrio facit excooperatio, huius causarum libere arbitrio excooperatio
q. Thos art. 9. inquit huius causarum libere arbitrio, et q. excooperatio
naturae libere arbitrio q. libere arbitrio, et q. excooperatio.

Item. 5. auxiliis supernis officia pender-
entia propter libere arbitrios supernis quod ad subiectum et a libere arbitrio q. excooperatio
predestinationis, art. 9. q. illa propter libere arbitrios libere arbitrio et a supernis rebus
proprietate, vel elevatione, et ad hanc per auxiliis extans, et diuina libere arbitrii
tum, et dicere vide gratiarum libere arbitrio, et cooperando, q. illa auxiliis supernis
quod ad subiectum illius causarum q. supernis naturae excooperatio supernis principiis
recipit libere arbitrios supernis propriis. q. si pars q. excooperatio
quod ad subiectum illius causarum gratiarum ut possit est q. principiis noti- et su.

*N*atura illa co operatione libera non arbitrio
arbitrio adiicit donata gratia, et a deo intenta in illo p[ro]p[ri]o, et e[st] e[st] gratia predestinationis
qui patet, Ideo ergo quis requirit gratias q[uod] liberis cooperatus est gratias dei.

Tandem influxus liberis arbitrii, et gratiæ, sive
auxiliis eidem libit, et si influxus ut e[st] a gratia e[st] e[st] predestinationis
et p[ro]p[ri]o a libero arbitrio, tunc patet ex dictis mat[er]ia de auxiliis alioz de propriaute
et inmediate actione, tunc et distinguunt res inadiquata, quatenus eundem
influxus recipimus. In ordine ad deum in oblique liberis arbitrii.

Quare ad 1° impossibilitate regat actus tuus
superiorum ut e[st] a libero arbitrio nec a gratia, libens enim arbitrii et deum non sunt
in his sententia huius duorum causarum particulae de quaerantur, quareque ipsius est aliud potest in
e[st] et duo probantur namque, sed deus magna gratia, et liberis arbitriis resunt eadem
met actiones, et influxus ita liberis arbitrii ex ea. Tunc ergo differentiatione nunc
potest nisi et clavis, pergratia, et auxiliis, unde tunc est quod illa deus a libero
arbitrio, quoniam sicut ab ipsa gratia, modo gratia facta est liberis arbitriis, et liberis arbitriis
libens et actus. Ecce quidam q[ui] facit et impugnat mey ambulet, et iudicia
mea cugodiatis, et op[er]emini. Dicunt ita q[uod] huius causa particulae, q[uod] neq[ue] libe-
riti ex arbitrio tunc, neq[ue] deus solus factus actus superiorum atq[ue] adeo sicut a gratia
e[st] e[st] predestinationis est ut e[st] a libero arbitrio.

Ex quo dicitur ad 2° formatus liberis arbitrii,
et deinde tunc ut nihil possit a liberis arbitriis nisi et elevatus pergratia, et in
ut q[uod] obicitur, actiones e[st] gratias non a libero arbitrio originandas, et propter hanc
imponitur sententia actionis libens arbitrii, que est ad eum, et hinc a libero arbitrio actiones
tunc ipse res ipsius influxus, Namque videlicet res ipsius actionis ordinis ad Deum
et ad libens arbitrii potest dicere q[uod] actiones ex e[st] gratias non a libero arbitrio, id est
non a libens arbitrio propriis virtutibus, sive tantum a caelis, sed a libens arbitrio et elevato pergratia
q[uod] excooperante e[st] deo. *Sed siendi e[st] de illa p[ro]p[ri]itate ut e[st] a libero*
arbitrio non ageret, est ad absurdum falsum, q[uod] a libero arbitrio et cooperante
et gratia, et ita ut a libero arbitrio e[st] e[st] predestinationis.

Colegendo dicitur ad 2° formatus neq[ue]
deretur alegatio ut unoquaque nullitas potest neq[ue] aliq[ue] essentia sit in illa
actione prius a deo, tunc caelum que non est deus et ab origine, sed in videlicet

252 de Thos. de predestinatione.

habendo ad diuersa principia, unde illa reduplicari sole factio ut et ab igne
et a terra. sed reduplicat non actione, sed principiis illius, vel in eis categoriis
et ab igne vel a terra. sed hanc reduplicatio ut optime. Catech. 3. cap. 30. ap.
30. n. 16. nihil refert de presenti qd' ante effectu predestinationis illa cognoscitur
ut et liber arbitrio deo, qd' in moe deactione a ut includit praevisionis, sed per ipsas
ut ab illo distinetur, ab iusta enq' est angst. Qd' l. liber arbitrii, quatenus
principia actionis in effectu predestinationis numerentur.

Ad aliis ergo patet exibidi illi. Deum
liber auxiliu ex te desierit nec dependere effectu aliter arbitrio, por-
tius auxiliu factu arbitrii ventiat, et infestusq' ut causationis illius.

De Iustificatione.

2. effectu predestinationis classificatio
intra Pauli citatus, quo vocavit iustificationem.

Nomine iustificationis intelligit insuffia
gratiae habitualis, et virtutis supernaturale in xvi Tridentini sent. 6. cap. 7.

3. notandum est duplice esse gratia predestinationis
quedam respectu puerorum, alia postea mortale intrupata, deponitur
in mortalitate, sed certe est effectu predestinationis, deca en testimonio Pueri
salvi, veritatis et tuoi, qd' nobis adiutat leg' gratia, sed lat' conseruans
e illis, proximam, festu illius dicitur.

Iustificatione est gratia intrupta p' p' p'
mortale sit effectu predestinationis.

4. ut congregatus quatenus T. S. cap. 2. et 3. probat. l. illius factio intrupata persp' l. ut responde, qd' non effectu pre-
destinationis, firmat iustificatio inupta persp' n'het ut persuendit ad omnia
eterna misericordia alterius intentionis ducens reparans qd' per paupertatem
qd' illius collatio non effectu predestinationis.

2. iust' gratia collata. L' parentis
in statu innocentie habuit effectu predestinationis dux, sed tunc gratia reparante
per paupertatem, qd' est in nobis, aut p' d' p' menuit Adamo o'c' effectu
predestinationis, et non menuit gratia collata in statu innocentie, qd' dece-
ny Incarna-

in incarnatione et post leporum hominem.

Dicitur p[ro]p[ter]e 1° infusione gratia per ipsius
interventus esse effectus predestinationis ita sicut est lib. 3. cap. 4. et sequuntur illud
per illam tunc insufflatur ad suos effectus ad ultima eternitatem, q[ui] est effectus pro destinatio[n]e
ut potest existimari ut p[er] t[em]p[or]e presentementis reparare totas gratias depletas
et incedere in intentione que regat ante p[er] iuxta dicta p[ro]p[ter]e lib. 3. cap. 4. art. 2.
q[ui] illa prius gratia repetitur in eternitate.

V[er]o p[ro]p[ter]e illata est gratia a reparatione
totas potestis ad huc illius prioris gratiae memoria potest restare ad hoc ut p[ro]p[ter]e
destinatio feruentibus resurgat modo ut operibus nobis meritis regnorum recipiente
damna per nos illata, et regalis Deo agit, probenigritate ipsius ergo ex p[ro]p[ter]e
et gratias amissa potest relinquere Aliquid facilitate ad bene operandum, q[ui] est
Deo illa priori gratia fructus facilius in vita eternitatem et p[er]fectus predestinationis.

Ex quibus patet ad 1. art. quod dicitur
est illius infusione gratiae procedere evolutione effectuandi p[er] q[ui] predestinationis
p[ro]p[ter]e et ex electio. Perit idem q[ui] dedit illi illius sit gratia, que recuperantur
per operationem effectus us ad p[ro]p[ter]e, ad q[ui] predestinationis effectus quare sicut illa
gratia interrupta in reprobis non effectus providentie supernaturae et predestinationis,
potest ad ultima eternitatem in suos effectus insufflari quia q[ui] effectus predestinationis
potest effectus de vita eternitatem.

Ad optimat. 3. q[ui] illa sit gratia ex reha-
bitione perduti invicti eternitatis, et per p[ro]p[ter]e impedimenta, manest in individuo
non acceptatione sublati impedimenta redit in eisdem intentione regnorum habue-
runt, unde posterior bei intentio regentis gratia per presentementis notulit, q[ui]
gratia persuadendi ad ultima eternitatem, sed ab aliis impedimentis.

A.D. 2. q[ui] nostra illa gratia colligitur ad uno
in statu innocentie suorum effectus predestinationis Adamis luxuriantibus 3. p[ro]p[ter]e 2. art.
3. expates existit, non reparata ad ultima eternitatem slavat, ad impugnat negat
illa gratia nec ex meritis Christi, ut id est probavit, videtur incarnationis p[ro]p[ter]e
potest predestinationis ratione meritorum, qui fuerit soluenda permittenda p[ro]p[ter]e
h[ab]et in suerint diversa sine conexione ad ipsam, etiam enim stante in eis incar-
nationis, si ut intentio finis est prior electio mediocri ratione quebundis p[ro]p[ter]e n[on] re-

quic.

Quod sicut sunt degradatio in super posse incul-
ligendos sunt de virtutibus insufficiis quae simul in ipsa fide operuntur etiam
cum posse illigentia virtutes deponit, et reparatae per penitentiam sunt
efficiens predestinationem eo modo quo gratia.

De meritis in ruptis.

Ide dicendum est. Utique de meritis
meritis in ruptis posse mortale, in predestinatione effectu predestinationis.
meritis illis sunt efficiens ad vitam eternam, q. cum p. illa merita in
divina acceptatione manescant vias, et hanc per post futuram mortificata per
sequentes penitentias reparant, et redirent in ea intentione, quae primita
bebant, et pro illis dicatis tamen premio essentiale q. latet in meritis non
interrupta lux et vita dicitur p. q. d. q. art. 3.

Unde est si mentitur redirent meritos
in ea intentione, quae prius habebant si illis est remissa, (q. d. falso)
negari non potest propter illa merita alioq. premio dare eorum non quantumlibet
debet, ut sequitur supra factum, q. adiuvant efficacis ad vitam eternam.

Cause illa merita in ruptis procedunt
ex voluntate efficiendi q. p. p. p. illa intentio respicit tota q. p. predestinationis
de qua est lector, q. ex illius intentione ipse non tanquam media illa merita in ruptis
qui datur q. sequentes redirent, q. Utique secundum necessitate certum aliquis
sit predestinationis effectu habeat stimulatum alyfectibus sine tristitia
sine fundamento dicitur.

De glorificatione.

Dicendum est. q. f. q. 7. n. 10. expositus
glorificatione in effectu predestinationis, probat, predestinationis est passim prudentia
sed prioriter dicitur et medietate, et p. p. q. q. gloriatio, que enim prede-
stinationis habet effectus eius.

Vixit prudenter p. p. p.
dicitur, sed prudenter est medietate, et p. p. q. T. C. S. p. G. C. L. H. V. V.
ap. q. vnde d. Tho. 2. 2. q. 47. art. 6. inquit ad prudenter operi
tene.

vinere pugnare res sine virtutibus moralibus, sed disponere de eis
quae sunt ad finem.

2. probat ex August. 1. de predestinatione. l. 1.
capitulo, predestinatione est preparatio gratiae, q. in gratia est effectus prede-
stinationis, et d. hoc autem in finibus inquit, predestinatione aliquo tempore
lucis et temporis propositum est, ut d. Deus vellet eorum salutem, q. salutem
non effectus predestinationis, sed causa presupponit.

Secundum, et eas hanc glorificationem esse effectus
predestinationis patet ex Paulocitate illius glorificationis iustitiae praeter mortem,
ut d. August. 2. de predestinatione. l. 1. capitulo. Fulgentius libro. l. ad Moriam
et hos expostio dedidit, et noneniamque glorificationem ostendit, significat enim
glorificatiudinem.

3. tertijs ad prouidentiam et prudentiam cuius
predestinationis est pars, pertinet in solo prebere media ad sequendum finem, sed
conciusq. laboris et prouidencie premium ferre, q. ad predestinationem et prou-
videntiam pertinet premium quod probandi operibus, auctoritate remunendo effectu
tis predestinationis.

Quare ad 1. inopportuno regendo prou-
videntiam et meditacionem, et cunctis.

Ad affirmatum 1. duplice est sine, alias
que quis sibi proponit in ita sequendis, ut bonis suis sequendis, est in aliis
virtutibus moralibus pertinet ad prouidentiam, sed ad prudentiam, ut d. Thos illo
sit. dicit, et deinde loquitur, facti, ales ipsius est, que quis alteri proponit, ut pro eo
sequendo labores, et meritis dignatur, et a. quod propter sequendis, ut exercitacionem man-
dandi servant prouidentiam et prouidenciam, etiam collatio premij, q. Dei proposi-
nit sequendis pertinet ad predestinationem.

Ad 2. p. 1. Augustinus non explicat
iis est effectus predestinationis, sed omnes principes, mediis ad sequendum finem
q. operationes.

D. Thos hoc ipsas dicit, q. predestinationis
in eis, et illa dicit est prouidencia, at resq. deposita salutis et temp. tangunt prout que
exercitatione mandata.

Q. 23. d. Thos. Depug. de finis.

V bona ordinij naturalij sint effectus predestinationis dub. 2°.

Si andicetur pro explicatio boni naturalis in effectu
diffin. quod pertinet ad ipsius substantiam, propter distinctionem, ut est substantiale; hinc, creatio.
generatio cuiuslibet, alio sunt sequentia natura, reportata, scilicet perfectionis, hoc
est illud temperamentum, aut plenaria corporis. Non pertinetio ad circumstantias bone-
ri natura, ut nasci sicut loca ex causis parentibus, q. bona sunt quod pertinent
ad virtutem moralis et honestatis virtutis, ut virtutes morales, operum moralium bona,
quae presenti oportet et existant ad illa, de quibus regulat, quibusque dignitudo.

V. ex substantiale homini. il. Angelis sit effectus predestinationis.

S. 2°, totus enim homini predestinationis effectus
ad substantiam natu, et quodam creaturae generatio, scilicet effectus predestinationis in
predestinatione, ita Suarez S. lib. 3. cap. 7. l. 9. sequitur Granado. Disput. 2. q. probat
Suarez S. lib. 3. ex d. Thos. art. 2. in quo sed 2. dicunt receptione lucis creationis
bus est imprimatur, non autem inquit sive predestinatione lucis creationis, non sive sententia q.
Illi receptione sive effectu predestinationis lucis.

D. 2° q. ex intentione effectus, que
voluit Deus dare. Petrus q. id voluit fieri, et genera in, o. dicitur fieri effectus
predestinationis. Ita ergo. Le substantiale, dicitur, non ipsi esse in voluntate propri-
tate fieri. 2° probat, generatione in ipso potest esse
effectus predestinationis alterius, q. generatio alienius potest esse effectus predestina-
tionis eius, et appetit ingenerare, seu receptionis dignitatem, que sunt effectus
predestinationis Christi, parabat enim deus ad incarnationem Christi per receptionem dignitatem.

3° alio operari informationis, et informa-
tionis ministris sunt effectus predestinationis elevans, q. et generatio ipsius predestinationis
autem quae Marches 24. prope clausum orbis aures die illi sollempniter tempore
ante Christum.

4° mortis, nativitas, et circumstantiae causarum
pertinent.

Act. 2. dicitur. 2. Art.

primum est effectus predestinationis, et triplex predestinationis.

Dicendum quod ipse substantiale hominis
generatio, hanc est effectus predestinationis, nec enim voluntaria pro-
fectus predestinationis sunt effectus gratiae per Deum, sed ipse substantiale
rationis libe gratus propter Deum, quod non effectus predestinationis, nam patet ex de se
tradita Augustinus. predestinationis gratia propter gratiam, atque gratia est per
Deum supponit ex parte ipsius. Et 19. art. q. mense Augusti episcopatu 95. gra-
tias inquit, quia doctrina operaria predicitur est propriae operarii, ne
naturam, sed quia salvat natu.

2. Secundus est effectus predestinationis in patre electio
pro predestinationis, sed le substantiale hominis, quae perirebat est secundus
predestinationis, quod non est effectus, manifeste ex ante predicto, predestinationis
est in mensura creature reali. In fine, periculum mundi, quod secundus est quod transmis-
tit etiam effectus, ut melius persint, atque ad eum non est effectus.

Item. tunc est effectus predestinationis est
substantiale hominis maxime reduxit divitias gloriae, sed hoc diuinitas, o
magister ex diebus predestinationis misericordia fecerunt reducere
ad viae glorie sunt a die solle trahi intentionis quamcumk alioi dare
gloriam, ratione vero non supponit aliquis, ut deus vellet dare gloriam, hinc autem ipse
predestinationis secundus est substantiale, atque adeo est secundus predestinationis sive finium
est effectus.

A.D. in opportunity N. D. Thos. n'affirmer
regione Jacobus fuisse effectus sue predestinationis, sed a quaenam parte dubi-
tandi probat predestinationis substantia operibus illis q. mense Jacobus predictus ibac,
et in natura predestinationis esse in eo spelta.

Sed organissa successitate regis, regis
Jacob fuit effectus orationis ibac, omnis ergo et suu daret factu Regis operis
regis, et dedit Jacob Genesim, sed Maria ibac fuit effectus predesti-
nationis Jacob quemque poterit illa oratio ex voluntate perficiendi Jacob
q. multo magis ipsa regis Jacob, que fuit medius ut oratio hac complete, et
Jacob regens quod fuit effectus predestinationis Jacob.

Per generum Jacob ab aliud tunc effectus pre-

Congr. d. Thos de predestinatione

destinationis visus. sed etiam sub teneri, in circunstantia receptionis misericordie, ratione sciperier, quod addit' ipsius ratione natus in receptione potuit esse effectus predestinationis latet, et potuit procedere ille modus receptionis intentio beatificandi latet.

Ad 1. Pro regule actionis pro diuinorum
substantiae rei pertinet ad ordinem naturae providentiae, et non ex iustitate. Effectus
potius sed supponit iustitiam, tanquam subiectum predestinationis, et ita negat esse sub-
stantiale voluntate et proprieate pietatis.

Ad 2. Non accedit deinde eam, ut negaretur
quod recipio. Vixit enim Christus, sicut cui respectu predestinationis. Quia et in potentia
est effectus ratione divinae operationis intentionis, quod deus habebat predestinationis
opus, at recepta sive esse substantiale predestinationis supponit tanquam subiectum. Sicut
cuius ad predestinationem, et ita potius est effectus eius.

Et per hoc respondit opera ergo pietatis
rationem, et rationem, quae in supponente tanquam subiectum predestinationis poti-
sunt est effectus eius deus, non autem effectus predestinationis.

Ad 3. qd. non. H. mortis, et mortalitatis sup-
ponitur, in subiectu predestinationis, et ita potius est effectus.

V. morti. Nasceri tali tempore. L. loco. Intefechy
predestinationis. Diff. 2.

Notandum est mortis naturam, et easque cir-
cumstantias duplicitate posse videndi, s. qualiter extinentur beatificandi electio
ratione, et specialiter ad illas eternitatem iducent. 2. qd. cetero, et fortuitamente
debet evenire, ut et quis natura in flumine suffocatur, et roribus a gressu rubeis
occidatur.

De personibus viri illi. Et effectus predestinationis
ut qd. qui in matre et natu morte rapiti, ne malitia mutaret et intellectus
aut neficitus decipitur aenigma illius sapientia. 4. Similiter qd. qui nascitur
hunc in rurta fonte, et baptizatur, et statim mortuus in secessu, et sepulture
ceterus est mortis circumstantia, aut natura ista, quod vellet fieri talis tempore predesti-
tio dei providentia ordinata est, ne periret in falso, alios periret, qd. mortalis
nullus erat.

multa erat aqua nisi illius foris, aut ne adolescentes alii implicaretur, et illis obicitur in naturam morte, atque ad eum predestinationem illa et cuncta tantum ageret ad mortem gloriam.

Dixi, illanationem coempore quo longiora ad mortem pertinet, et non sequitur ex causa causarum mortis fieri. Nihil enim predestinationis, sed generaliter providentia.

Ad natumque illam, et mortis electio a causa naturalibus proventibus, et a naturali providentia. Imperative, et extensiva est ordinata a deo ad salutem electorum, et a fato predestinationis.

Dicitur hoc de morte, aut nativitate, quod cuiuslibet cunctis aut eis predestinationibus.

Molino q. 22. art. 3. et q. 5. hinc operatur sententia negativa, immo Christianus illi ex operib. dei prouidencia et matris humanitatis operis intentio, sed non permissione dei probatur. Dixi in dictis libet arbitrio gravatorum, ubi nocens hic, et minus coqui de re, reg. q. 2. ad dicti libet arbitrio coru, qui sufficiunt inquis, ut natura sufficiat, sed ut rei operando vita et tempus sequentur, q. 3. cuius manifestatio sunt a diuina prouidencia intenti.

Firmat huiusmodi cunctus invenimus
pt. q. Deum scilicet permissione reperiri coru.

Dicendi ne predestinationis est ratio
predestinationis eorum p. q. predestinationis ingratia vita finaliter effec-
tus sue predestinationis, et omnis illa talis tempore condito defacto requiri-
ta et quis perseverant in gratia vsq. ad mortem, q. eorum predestinationis
magnitudo, nam donum perseverantie eorum predestinationis, minima de
facto illamost est tempore quo predestinationis est in gratia futuris
et melius aduerso ut sequeretur vita gloriosa q. n' aliud modum posse reg. deus
saluare.

Firmat q. predestinationis talis tempore
requiri res ipsae eorum predestinationis eius, sed q. requiri ut ex eis tempore
de factis suis omnes illi, q. mox et tempore futuri melius aduerso. Dixi

Q. 23. De Tho. depredestat?

et ergo, atq. ad eum ex dei intenti, sicut ordinata mors ad gloriam regendam
in dieis et cœlestes ducentes ad sequendum ergo ergo ordinante ex ipso.
Destinacionem ad finem regendam, magis pro destinatione singulariter pro-
videntia, ad providentiam autem pertinet et cœlestes ducentes ad finem in particulari
us obibz circumstantiis providete ut supra q. 23 art. 2. Ex quo sequitur
in predestinationibus modis effectus esse expectatus de ipsa destinatione, et producere
ad ultimam eternam.

D. app. In oppositio D. ad 1. art. 2. dicitur
In soliditate arbitria homini ut per ea nollent oculi dñe, sed hoc permisit illi
culpa, mortis in sequitur et potest malum peregrinatio voluntate modicay ad sequendas
vita eternas, quae effectus experientia intenti voluntatis est. Et hoc deus
malum peregrinatio sub rosa mali. Hoc non potest apparet, sed ratione si ratiocinatur, scilicet
ut vita eterna responsum cuius mortis modicay, ut dicitur Thos. q. 19. art. 9. docet dilec-
tio iustitiae nolle mortis, hoc est ipsius iustitiae iustitia dei. Similiter et arbitria pro-
destinationis, ut sufficiant, sed et salutis enim voluntate sufficiat sanguis
modicay ad eorum salvagium. Ex quo dicitur ad affirmatio. Occupat in multis
huius modicay etiam quod de ipsa, que rappresentant permissum voluntatis
huiusmodicay, et privatus est, hanc ostendavit dicitur mortis Christi ad nostrum
redemptionem, quatenus erat malum peregrinatio ex parte patientis per voluntatem quan-
tu[m] ad culpam in fieri mortis Christi.

V. nascitur tali ratione, temporeamento
ingenii aumine iste factus predestinationis

Offic. 3.

I. Ita huius modicay proprietas
huiusmodicay peregrinatio ita. Salque b. dyp. q. 3. cap. q. p. 1. hec con-
sunt ordini natu, experimentum ad omnes creacionem, non ad dona gratiae,
at predestinationis gratia preparacionem q. hec conseruant fidei predestinationis.

C. H. ingenii aumen, aux bona
indole, est effectus predestinationis huius conseruans et reliquias effectibus
sed ex intentione, non sunt effectus predestinationis, magis patet ex aliis effectibus
predestinationis ut ab auctoribus gratia preparacionibus, et effectibus
pugnare.

quibus se concretae? m^{is} p^{ro} bona indelegit ingenio aumenatio
tus aut occasio a lucy bonorum gratiarum deus en invocat ad suu graham
aliquem q^{uo} si sit et prestat ingenio et de August. lib. 1. ad Simpliciorum
q^{uo} et patet auxiliis ingenio aumenio predictis reprobatur deum, et
nudus elector, q^{uo} non habet concretae h^ec bona ex reliquo effectibus.

² o. 11. e. natus perfectione predicta
est in duplice virtute, que d^{icitur} que naturali necessitate requiri ex
enti animo, et corpore, et producent et causant causas
naturalium, alio nomine, que in sequentia exessa resultan-
ta naturali sunt. exigentibus causa ratione naturale et eadem specia-
lis. Q^{uo} id providentia est heretica sunt naturales perfections, dicit
st^{et} quia h^ec sententia prioris perfectione amissus effectus pro de-
stitutione, bene et posteriori, ita Suareb. lib. 3. cap. 7. Ame-
bat. d^{icitur} 31. cap. 2. et 3. Contrales. d^{icitur} 72. sed. 3.º

¹ o. pars p^{ro} i^{te} perfect^o pertinet ad donum vocis,
sed effectus predicationis sunt dona gracie distincta a dono creationis
et receptionis perfectionis sunt effectus predicationis, m^{is} p^{ro} ignorantia
proprietatis temporis, et seculi. C^{ontra} exigentibus causis nat-
uralibus, m^{is} e. regimini nisi supra diem predicationis effectus pro-
prietatis innotescat beatitudine, et epistola 95. et 105. docet numeris
gratiae intelligi beneficia distincta a dono creationis, quod donum exmerito Christi

² o. pars p^{ro} i^{te} perfectione quale-
m^{is} hoc modo reducunt ad vita eterna pertinent ad beneplacita gratiae
distincta a dono creationis, q^{uo} sunt effectus predicationis, q^{uo} p^{ro} no-
super exigentibus, et causis causis naturales, causentibus ad ipsam creati-
bus speciali. Q^{uo} id providentia preparant electos ad regendum beatitudinem
regni, pater exquisitus supra ad effectus predicationis.

Proolut. notandum est predicto, natus
perfectiones tripliciter posse considerari, 1° predictis quatuor rursum ex
gentibus causis naturalibus sunt, et nullomodo ex speciali. Q^{uo} ipso
rebus super naturam, neq^{uo} predictis locis admodum certis. 2°
quatuor ex speciali. Q^{uo} id providentia supra exigentibus causis natu-

Plunt 3° quatenus est ipsi productant, seu producendo cetero i[n] exigen[tia] rati-
onabili, defacta in ab ipso speciali prouidencia tunc predestinatione
ordinante ad finis predestinationis.

Dico 1° perfectione naturae que nullo
modo ad vitu[m] gloriam reducunt nos? ex operibus operis viuentis supernaturales
cuienam insunt effectus predestinationis p[ro]p[ri]e. q[ui] illi quoad p[ro]p[ri]e p[er]tinet.

Dico 2° bona naturae q[ui] que producen-
do cetero i[n] exigen[tia] causas natib[us] sibi à prouidencia supernata quasi
imperative obtinent ad finis supernat[us] et non reducant: sunt effectus pre-
destinationis p[er]tinentes. Rerum sunt supernatura talis quoad modis, tunc quoad ex-
teriorib[us]. Del ordinatis in finis supernat[us], q[ui] sunt effectus predestinationis, p[er]
p[ar]t[em] exercitio in operationibus rationib[us] requiri, ad effectus predestinationis,
et hoc è mens d. Thos art. 8. d[icitur] operis q[uod] ad hominem sunt ad vitu[m] gloriam
requiriq[ue] i[n] effectu predestinationis, tunc, q[ui] misteriose sive iuxta ex-
gen[tia] naturae qui p[ro]p[ri]itate tali ingenio uicinitate et tempore adiut, et ad
finis illi ordinat à Deo i[n] effectu predestinationis.

Cd 1° D[icitur] p[ro]p[ri]e bona illa i[n]
ordinatis quoad subiectis, quoad modis, et extensio[n]e superna-
turale, et ita effectus predestinationis.

Cd 2° p[ro]p[ri]e bona illa ordinatis
sicut autem in heretica conuersione effectibus supernatib[us] neq[ue] heretica con-
cupiscentia in effectu supernat[us] physica, neq[ue] morale, id[em] bona in doles
aut in genio auem et cetera neq[ue] tum et cetera supernat[us] auxiliis
aut reliquias effectus supernat[us], neq[ue] sunt ad motu[m] quoque diles
hos effectus supernat[us] fieri, neq[ue] physice tales effectus causant exgratia
dei ordinatis aliquam conuersio[n]em illa bona naturae, et superna-
turale effectus quatenus qui p[ro]p[ri]itate tali ingenio, et in dole facilis movere
ad operositate, et minus resistere motionibus supernaturalib[us], et ita bona
in doles de sitib[us] eternis reducit atq[ue] addit[em] i[n] effectu predestinationis.

Ex qua patet ad d. August. tr. enz. intendit in doni aliqui cuiuslibet, et
operationes prope quae moveat Deus tanquam prop[ri]e meritis, et depositis
prop[ri]is ad seruandas supernat[us] auxilia, et reliquias effectus pre-
destinationis.

destinationis nos cedimus, bona tamen dolos, et facilios telet tanquam remouent prohibens, ut impedit meny, qd obstat ad quietam praempe moraret auxilio supernatu.

Sed d. n*on* cedendo dominus nobis aliud
q*uod* intus iustificationis exponit, v*er*o. Semipelagianus dicit *et* 2*q*. 10*q*.
art. 6*o*. sed si illas facilitas datur ad sensu supernata. Diuine donatio
n*is* i*g* datur laicis aliud intus iustificationis, q*uod* predicta soluta potest ad
omn*is*.

Sequuntur ex dictis cum non ingenuo
aducere regum faciliter credet Fide diuina, sed hoc dicit non potest, q*uod* me pater
capit*is* sit, faciliter illa ingenio adducere dictum predicationis supernata
opinendos, m*in* p*ro* aenam fidei trahimatis quo ad subiectum dicitur
aliqua potest ad opimas nat*is*, que ex propriae libu*at*tingat actu supernata
dicti in nobis omissas actus rebus *et* parvulis tempi tantum iungere ad perfec
tus videndo. Deinde ergo v*er*o sit supernata quod subiectum est in operis
fidei, q*uod* prestantia ingenio adducere ad fidem credendo.

Item 2*o* sequitur ex hac post*ula* q*uod*
i*de* omnino oratio inservit, et exterior in uno loco effugiet in malis, q*uod*
ille est prestantia ingenio, sed haec non potest, q*uod* sequitur auctoritate predi
cationis ingenio aduersare ad exp*er*it*iam* Fidei, m*in* p*ro* m*od* ali*o*s i*mp*rad*at* o*mn*ig
u*er*u*s* possit i*ff*ari, et posteriori e*st* cur*ia* prob*at* ob*sid*ing*ia* acumen
quo a*les* cur*ia*, q*uod* 2*o* Paulus i*Corinthiorum* q*uod* ex*cep*t*is* pl*an*
aut*is* h*ec* q*uod* acep*it*, natus accep*it* q*uod* plan*is*, quod in*acc*e*p*to*is* q*uod*

Item 3*o* sequitur provenire ad inv
ita virtute nostra, v*er*o *te* p*re*monita q*uod* predestinatio*m*is in*act* oc*ca*ro*is*
ef*fectu*is* predicationis q*uod* *dicta*.*

Proposit*um* nota dyc*et* ex dict*is* illa at*que*
6*o*. i*nd*ominibus ali*o*s intus iustificationis q*uod* memoria auxilio supernata
i*l* d*is*posit*is* d*ic*ta, q*uod* d*is*posit*is* debet*is* eius*de* ordin*is* s*an*ct*is* q*uod* d*is*posit*is*
e*cclesi* *nat*is* *potest* *d*is*pos*it*er*is* *tu*o*s* *nat*is*, *et* *id* *fin*is* *potest* *au*fe*ne** *in*pe*nit*en*ti*is***
pe*nit*en*ti*is**, *et* *con*ser*ti*ti*is*** *org*an*is** *de*ci*si*on*is***, *et* *potest* *remouere* *prohib*er*is** *q*uod******************

Q. 3. d. Thos de predestinatione.

exp. nos. et obicit, ut deus pater autem supermatus, q. gratia et tantumq; debito perfice.

L. quo R. ad q. Semipelagianos
dicabant deus in nobis initio iustificationis per operes huius naturae, q. meritorum oper-
nationis auxilia, et deponeret ad illas, ethoc significat deus in nobis huius iusti-
ficationis, sed non dicimus deus in nobis remissions imperitum nullum. Quia
huius intellectus, deus autem gratia, et liberabit secundum modum faciliori ingenio
educationis, et meliori indole, ut operes supernate perficiat. ethoc modo borg
indole diversa de vita eterna, et esse facta predestinationis.

Ct per hoc R. ad L. auferens tunc imp-
m' n' addicet ut quis spiritus credat per alios virtutes activas, quia intellectus
terris perfectus faciliter elicitur ab aliis Fidei, sed tunc beatis iungit acumen tan-
quaz removers impedimenta.

A.D. I. affirmat. De amissione virtutis
achry naturae huius influence physicae effectus hoc malorum virtutum nati, in ipso
perfectioris et mode modo praestantis ingenii inducit ad elicitur, perfectius ien-
suz Fidei, sed non sicut removers impedimenta.

A.D. II. primat. Distinxenda est quod
eadem virtus interior, et exterior in operibus operis et non in malis, non
praestantis ingenii, n' huius q. debet causa meritorum, aut depositum,
negat sequitur, si deinde ratione impedimentum ad huc distinxenda
et. semper e decausatio praecedenti sufficiat, aut sufficit, si deponit
recedendo et postea dingerentur et mode auxilio physico reperiuntur expon-
te. In ipso. r. m' r. r. r. et n' alios q. ille e deus in nobis ingenii, et q.
meritis longe indolis, alter personae, et ita difficile erit, Culicibus q.
h. autem sedem. Et de auxilio efficaciter illiguntur resoluti. operari
fidei huius auxiliis efficaciter, quo alter caset.

Ad testimonium Pauli R. m' r. r. r.
Inflam' aduersus alium nec respondebat huiusmodi, non deceptio q. est
huius scripti in actibus supermissionis, que sine auxilio supernati n' posse
posunt praestari. Rursum h. nihil possit ut praestare quod disponit
ad supernate auxiliis. Illud me reat, et ita n' potest progloriantur
ex ista.

ay solas gratui*tatis* liberalitate ferat illi auxiliis.

Dicitur, illa in reponantia non proficere
auxilio supernaturali, sed potius aliquo modo tribus bonis iudicari, tunc pasci q[uod] est humanitatis
acu sollicitus ut q[uod] ab aliis proponit Fides. I. vocare a Deo, et a scriptis. Tp. h[ab]itum
moralis iuris ex actione, ex qua prioritate naturae antecedit sub ratione in genere causis
materialibus requiri se superiore auxiliis, ratione, et moralis predestinationis ut m[od]o
de auxiliis. cap. q. at in reponantia apparet ut ille reponit questionem potius
ex propria potestis uerbi, cuius sit quis facilius, et aperte remota est uocatio a Deo, q[ui] est
proponere alium, qui ingenio summine praedictus omnis est Fidei, et illa lumina natu-
ralia esse credibilia, si fieri possit ostendit. 229 q. 1. art. q. summa ingenii
ad hoc ne quis facilius mox auxilio supernaturali, responderet Fidei in tribus
auxiliis, et summa ingenii nisi tanquam removentem impedimentum, unde potestin-
gere, et quis si est predictus ingenii summa non respondet.

Ad. Tp. affirmat. Preneundo proue-
nire ab innata virtute q[uod] vocatio sit effectus predestinationis, sed ab electio diuina
a qua ex exteriori provenit, q[uod] bona iudicis ad uita gressus educat.

Quae dicta sunt elementa teologica super-

*cap. q. De bono perseverantie dicunt h[ab]ent quod in ipso ingenio summa natu-
ralia intelligentia quoniam respondeat ad Fidei negotia seu meritibus. I. autem ar-
t. q. Signa significant, sentit, q[uod] donum subtilitate ingenii posse inducere desideria et cogitationes.
School f[ac]tum ad Romanos 3. Diligentibus Dei o[mni]cooperantibus.*

De oibus alij's bonis naturalibus corporalium.

Ex d[icitu]r stat q[uod] dicendi sit de alijs
bonis naturalibus, et s. statuendis bonis materialibus, iustitia acquisita vel in predictis na-
turalibus, et eo effectus predestinationis f[ac]tus. q[uod] dicendum dicitur ex parte reguliarum, q[uod] procedunt
h[ab]ent operis testificationes, et quam' reuocat. Exponit ad optimandas supernaturales
auxilia. Indicatio salvi, et quatinus negative removendo prohibens q[uod] dicitur
ne Dei specialis auxilia ferat, proprie[te]t enim, q[uod] disponit ad impetrante
auxilio cu[m] sint eius de ordinis cu[m] illis, et bonorum materialium operis quod[em] malo ied-
duno salvi habere, ut disponat a Deo, h[ab]et hec de signo non disponit de his
proprietate, et posse influendo in illis, sed in iudicis, et negatione concurrendo

Q. 23. d. Thez. de predestination.

scilicet remouendo humanitatem, exigitatemque oportebant hanc reductionem proponit.
Dicit opera moraliter bona ordinata
in hanc exhortationem hanc effectus predestinationis, an, suppono existit. P. d. q.
109. art. 2. si tridicito generali aueratio hinc opera fieri posse, ut p. n. predestinationis
legatus preparatio.

2. opera moraliter bona non concinuitur
effectibus predestinationis, p. n. sunt eius effectus, et per se est in mecum auctoritate superioritate
neque disponunt ad illud.

3. opera moraliter bona ordinata naturale
clivitudo non est exhortatio. Exhortatio gratia predestinationis potest ordinare donum
gratiae tangere ad eam abundantia.

Ad 1. dicit propter opus moraliter
bonum in doni autem gratia tangere propter dispositum auctoritatem, sed quatenus illud
opus remanserit impedimentum p. n. utrummodo aduersus gratiam tangere eiusdem
predestinationis.

Quod si hunc dubitamus

Si in infidele predestinatione
et qui deportant infidelitatem salvandorum, opera moraliter bona inter se predestinationem.

Gonit. cap. 72. art. 4. tenet p. n. que
dicit, probat 1. actus moraliter bonus, qui auctoritate vocatus ad fidem inducit ad vitam
et gratiam, et effectus predestinationis p. n. exordio huiusmodi remanserit.
Vocatus quae vocamus ad fidem ut definit in libro Tridentino art. 6. cap. 1. sed opus
moraliter bonum inducit ad illam vocem p. n. neq; ad vitam et gratiam.

3. opera predestinationis fundatoriam
per d. p., sed auctoritate vocatus ad fidem aliquis operari gratie per d. p., et neq; pre-
destinationis, maxime auctoritate dicitur. P. d. q. 2. art. 4. d. p. moraliter opus
destinatus interior, et operari eum, ut p. n. gratia per d. p. legitima redemptio
ificans, sed ante vocatum ad fidem nullum opus operari significans, p. n. patet.

Hic ergo non est longe opus moraliter nulla reab-
sistit in constantia. Vitiatum in predestinatione infidele est effectus prede-
stinationis, quo suppono in infidele potest dari opus moraliter bonum nullum
et in constantia vitiatum ut dicitur. 2. 2. q. 10. art. 4.

Quo suppono p. n. in infidele opus
moraliter bonum

Art. 24. Sub. mortali. quatenus.

moralitatem poterit aduocare ad vitam quamque, & effectus predestinationis, antp. hoc operis moralitatem bonum ab omni impedimentoo propter propriae Dei gratiam et liberalitatem potest servare a mortali suppositione et illuminari ad filium, ut de Theodoretto q. 19. art. 11. ad affirmat ex quibus sententiis legi naturae illuminari a deo. interius. operis liberatoris, de quo ante sequentibus dicitur 3.

Logos moralitatem quatenus ad uitam aeternam per operem effectus predestinationis, ut suppono ex dicto 3. q. 19. art. 10. opus
meritorum nobis carnibus aduentus ad vitam aeternam.

Quare ad 1. in operibus regat opus moralitatem producere ad vitam aeternam. ad probandum qd. istius interpretationis tangit ad operem propriae sapientiae a fide, et haec modo loquitur deus. Fidei honestus, non agebat de dispensationibus ad insufficiens bonum opus morale non disponit propriam. Et deinde est ad supernaturale auxiliu continentia de ordinis ex illo, sed in operibus et renovando probabilius p. t. operis illud opus quo ad subiectum ordinis natum, hoc ratione, et operatione ex gratia dei bonorum voluntatis et supernale quoddam modum, ita ex tua clara de clementia ordinatus ad vitam aeternam, et ad ea reducit predestinationem.

Ad 2. qd. opus moralitatem bonum quatenus removet impedimentum ad insufficiens pertinente ad gratiam operis redemptoris, hanc et ipsa mea sunt nobis bona temporalia quatenus ad ipsius altitudinem, unde Ecclesia petit plures perspectivas operis, ut adiuvi temporalibus semper mea fiducia alii appetamus.

Quod dictum significat qd. removendis est de aliis bona ordinis natum, ut de diversis honoribus ut. hec enim sunt effectus predestinationis quatenus ad uitam aeternam. s. q. sunt instrumenta caritatis, et elemosynarum qd. aut qd. removet impedimentum pte. multoq. necessitate operis in gratia laborum, et bona temporalia summodo sunt et faciunt gratias per operem, et qd. malae temporalia, ut infirmitates, et cetera laborum quatenus ad uitam aeternam, exceptio humilitatis. I. uero possum ad tecum hinc effectus predestinationis, unde psalmus 77. dicitur in uocibus eorum, qui queabantur, et reverberabantur, et psalmus 82. impie facti erant.

ignominia, et que sunt nomina tuu nomine.

Sicut bonae temporales quatenus ad regenerationem iubant aduenientia submersio. Desiderio iuxta litteras 1. Thes. q. 1. quis 10. et possunt spesari per ipsam ratione Theologia est dicens 2. Thes. q. 17. et 2. quoniam effectus predestinationis.

V. Permissio labendi in pte que ex Deo et effectus predestinationis dub. 3.

Pte huc effectus predestinationis dicens q. 1.
1. ut deo. 2. transuersare deportatione.

3. Meneghinus, qui tenet Vetus Test. 2.
dip. q. 6. cap. 2. Aribal. dip. 3. cap. 2. Cate. dip. 3. cap. 6. q. 4. 2.
dicitur inde probant.

Vetus Test. probat. ut aliquis sit effectus
predestinationis debet etiam gratia per eum, sed permisio labendi in pte se
debet etiam gratia per eum, quoniam effectus predestinationis, maxime fugientibus
defensoriis predestinationis et preparacione donis gratiarum, non potest permisio nisi
substantia gratiae, et auctoritate quoque imperatoris et auct. sequentia, quoniam est de
finitio.

ut aliquis sit effectus predestinationis
debit preficitur, ex voluntate, et intentio sicut finis, sed Deus si permittit pte
ex intentio secundum beatitudinem hoc modo, quoniam effectus predestinationis, max-
ime patet ex causa dicta ex voluntate tamen pte preparacione mediae difficultatis, non pte
s. n. deus vellet permisso pte ratiōne mendicis ad ista certa pte, pte debuit
selle ut predestinationis laboris in pte ageret penitentia ut sic auctorius resurgere,
sed deus in habuit pte labore penitentia, quoniam vellet permisso pte, pte, q. 6. cap.
permisso pte, exhortantur deinde pte, maxime pte, non potest aliquis subito meditari
q. 6. proximo estibile appetere, quod est penitentia, quoniam meditari q. 6. non est estibile
ut permisso pte minore, probat s. n. deus in vult penitentia, non pte per-
missione pte, et potest quod pte est minister. 2. pte, m. in senare, redire-
re, et preparare meditari, non tamen coram simplici, sed supposita et futudine,
et captivitate, q. 6. sunt a deo ex gloria intentio, sed secundaria, et
supposita pte, atq. ad eo in habuit deo intentio penitentia antiqua velle
permisso

permissoꝝ phoꝝ

3° p̄m̄. n. Deus p̄lmaꝝ aūtent̄ velle
ex se p̄sentia m̄cuso velle p̄n, ad hoc ē impossibl̄. m̄t̄ f̄r̄ q̄ uōng p̄cept̄
n̄ pot̄ ē p̄sentia, et q̄d alioꝝ vult̄, vult̄ t̄k̄ q̄ibꝫ illud c̄ n̄p̄.

4° p̄m̄. n. Deus vult̄ aūt̄ ex se p̄
velle p̄fāc̄ p̄sentia. I. vñ dñs afferre p̄t̄ rēcip̄ p̄t̄ seques̄t̄ atq; ad iuḡ m̄lber.
m̄t̄, p̄s. Fide, & vñl̄t̄ p̄sentia anteq; velle p̄mettere p̄t̄, atq; p̄. n̄ illa
ē necȳt̄ q̄nt̄ ad op̄, q̄d liberaꝝ coll̄t̄ c̄ b̄ reliqū in dñs d̄ op̄, q̄d necȳ
d̄ libertat̄.

frudal.

F. n̄c̄. Ita arguit, p̄t̄ necȳ ē p̄se n̄t̄
p̄destinatio exp̄missione p̄t̄ p̄t̄ elīc̄ fruct̄ p̄sonale p̄sentia humilit̄. It̄
f. n. Deus vell̄ p̄missoꝝ phoꝝ p̄destinatio elīc̄ fruct̄ p̄sonale c̄sio vcl̄
let̄ p̄t̄ t̄neq; fruct̄ elīc̄ p̄t̄, atq; probet̄, p̄destinatio n̄ p̄t̄ elīc̄ fruct̄ exp̄missione
n̄t̄ s̄bi cognita, sed secluso m̄raclelo, aut̄ rēvelat̄. H̄st̄ p̄destinatio, copioſan p̄t̄
missoꝝ p̄t̄ c̄x̄p̄t̄ p̄t̄, q̄d eate p̄t̄ iñ p̄t̄ fruct̄ exp̄missione d̄lōne.

O. plus n̄c̄. 3. n̄ 4. hanc n̄c̄ reprobat̄
de p̄missoꝝ p̄t̄ reguli n̄c̄ legaend̄. q̄d p̄missoꝝ instet̄ p̄destinatio p̄t̄ p̄t̄ m̄p̄, sic
en̄ h̄ pot̄ exp̄missione p̄t̄ elīc̄ fruct̄ n̄t̄ sup̄posito ꝝ, exp̄onit̄ necȳ ē t̄r̄c̄loꝝ ab eo
q̄d vell̄ exp̄missione p̄t̄ fruct̄ elīc̄.

A. sent̄ m̄ 2. c̄ estōne. f. n̄ rēvelat̄ m̄t̄,
p̄t̄ m̄p̄ n̄p̄ p̄destinatio aante p̄t̄ m̄j̄, p̄t̄ m̄p̄ rēp̄t̄ ē r̄p̄t̄ c̄ fruct̄ p̄destinatio
n̄t̄ s̄bi vell̄ p̄missoꝝ p̄t̄ n̄t̄ elīc̄ fruct̄ p̄sonale in hominibꝫ humilit̄. It̄at̄
ep̄c̄ p̄destinatio p̄t̄ fruct̄ p̄sonale deducere exp̄p̄ p̄missoꝝ lib̄t̄ia c̄sio ꝝ, n̄dicit̄
q̄ndit̄ iñ q̄dā, et om̄iꝝ p̄missoꝝ c̄p̄ad̄ c̄ p̄t̄ aūt̄ rēt̄c̄y, & illa p̄missoꝝ p̄t̄
n̄t̄ fruct̄. ducente ad dñs ḡt̄m̄, et ita effect̄ p̄p̄destinatio.

B. off. 1. n̄ 3. o. q̄d cat̄. Deus oblym̄ p̄f̄c̄
p̄missoꝝ p̄t̄ aūt̄ s̄bi p̄missoꝝ it̄a t̄p̄t̄ p̄t̄ ē imp̄tare p̄missoꝝ met̄to, ut b̄c̄p̄p̄
mittat alioꝝ p̄destinatio l̄t̄ iñ p̄t̄, at̄ iñ dñs sequit̄ c̄d̄ fruct̄ p̄sonale p̄sentia,
humilit̄. It̄at̄ id ē p̄t̄ de quo c̄nḡt̄ iñ p̄t̄ p̄c̄ imp̄tare à deo vcl̄ p̄missoꝝ.
q̄d p̄destinatio, s̄bi iñ p̄t̄ p̄p̄dicar̄ p̄t̄.

Dicendum est ad hanc permissionem in imperio
destinatam esse operis predicationis. Hoc est in Theology communis. p. 1. f. 220⁴
August. de vita Christi et regeneratione cap. 9. videtur hoc ad Romanos 10. diligenter
Deum in corpore in hominibus que est propagatio veritatis sancti inquit regnando via
et apud fidem, et exhortatione homines ad bonum proficiunt. Angelus glossa. D. Tho.
et alii, in de affirmant, etc. Bernardus sermones in actione, non cooperante in
bonum ille casus trahit, unde humiliata est anima et auctoritate.

Secundum illuc est operis predicationis quidatur in ipso:
Destinatio ad vitam gloriam, procedit ex intento dei secundi beatitudinis, et ad amorem
divinum, sed hinc non dicuntur permissiones in imperio, sed illuc est operis predicationis
qui procedat ex intento patet, ex predicatione humiliorum regnante et pauperum.
Tertius.
procedat ex intento operis beatitudinis, et diligenter a deo facta ex dictis angelorum
predicationis divinitus vita gloriosa procedit ex intento. secundum illud, sicut enim qui e
sunt in intento, e' an, et non e' e' qui regnante affectu. Tertius. ex doctrina. p.
alii meminist. D. Tho. 3. f. 2. c. 1. art. 3. ad 2. Reg. permissionem melius remittit, scilicet honesti
honesti, qui inde deducunt, ita Augustinus lib. de gratia, et libro in libertate cap. 20. lib.
bius, sermone 47. de fide Petri, Damascenus 2. de fide cap. 2. et non ergo
ergo permissione R. sic ut regnante, et subito in gratia h' est a deo vel via regnante pre-
destinatio que ad vitam gloriam trahit, nisi sub aliquo ratione reducenda ei ad vitam
gloriam.

Quarto. permissione que deus permittit regnante
re in ipso calido operis predicationis ipsius predicationis reducenda v' gloria, q.
melius magis permissione que deus permittit predicationis h' in ipso ente operis regnante
destinatio, art. f. in permissione quae deus permittit h' in operis ludorum ad bonorum
salutem gentium, ad Romanos 11. nra qd. si offendunt, et derident, illi h' in
abito, sed illorum delitos salutem e' generali, ut et emulont, illi, et in operis
incredibili celo regni mouent' tract, ut psalmus 118. v' pro variante,
et abrebant, q. celo qualiter in custodia sunt, et in fine cap. 2. nra autem
missione regni operis regnante incredibili, q. t' ludorum recipere
non Evangelium translatio predicationis ad gentes facie, actus 13. vobis p.
apostolus loquitur deo, sed quoniam regnante illud eae sunt misericordia.
Dicitur. Et sic arguit germinis liberdadis regnum
M. 14

Alio non cogitata ante p[ro]m[is]io[n]em posse poterat ad alios predicato[n]es ad aliis fructu[n]is. In h[ab]itu casu p[ro]m[is]io[n]e p[re]destinationis d[omi]ni p[re]destinationis experim[en]tia cognita ante p[ro]m[is]io[n]em poterat sumere occasione humiliacionis gratitudinis fructus. Deo p[ro]p[ri]o ap[er]tis misericordiis invitando ad presentem nec desiderando illi in p[ro]p[ri]o nego. Ideo quae semper p[re]destinationis potest experientia p[ro]p[ri]o fructu[n]e et fructu[n]e experientia ante p[ro]m[is]io[n]em possit ex p[ro]m[is]io[n]e fructu[n]e et fructu[n]e experientia ante p[ro]m[is]io[n]em. Et sicut p[ro]p[ri]o experientia, et munus sequitur p[ro]p[ri]o experientia, et in neutrino casu sequitur p[ro]p[ri]o experientia. Quod si fructu[n]e experientia sequitur, ut in solutis argumentis.

Diversi q[ua]ntitate fidei iuri posse suu[r]ationibus impetrare permissionem p[ro] alterius estime[n]tis p[re]destinationis fructu[n]e elicit experientiis doctrina nong sicut, et hoc dicitur, probat. q[ui] nego. Apud S. P[et]rus q[ui] Scholasticus. i. magister doctrina mysticis talib[us] modis vnde reportat, nego legi de aliquo iure applicata suu[r]atione ad suu[r]am sine p[er]mittant p[ro]p[ri]o ad fructu[n]e spiritualis deducendu[m].

C[on]tra. At non dico q[ui] p[er]mitte. Deus tanq[ue] caritatis. nullipermittens p[ro]p[ri]o q[ui] hoc pertinet de h[ab]itu p[ro]m[is]ionis p[er]missione utrasq[ue] defectibilis a no sine deficitibus, ac parvula quanto in se est tunc n[on] potest alienari ab omnib[us] deitate, q[ui] s[unt] p[er]fecti homini p[er]missione p[ro]p[ri]o caritatis, q[ui] ob illit[er]e.

Firmat, sequitur ex illa doctrina de p[ro]p[ri]o posse impetrari suu[r]ationibus permissionem p[ro]p[ri]o, et applicari suu[r]atione, et Deus p[er]mittat illi habere in p[ro]p[ri]o ob voluntate h[ab]itu sequendum, sed hoc absurdum est. sequitur p[er]petuus, id est h[ab]itu nelle permissione respectu alterius, q[ui] illud desiderium est de cibo formi v[er]bi q[ui] solitudo p[er]mittit p[ro]p[ri]o, et id est nichil nisi desiderare propria permissionem, manifestum q[ui] s[unt] modi iuris a populi scriptis etenim iuris intentus, id est ne permittat seibi.

Ad d[omi]ini 1503. N[on] ad s[ecundu]m o[ste]no permissione p[ro]p[ri]o. Et h[ab]eo donum gratiae p[er] i[n]sp[iritu]m in traducto p[re]destinationis ad salutem genit[er]e et ordinale ab eo. h[ab]eo sicut p[ro]p[ri]o etiam gratiae p[er] i[n]sp[iritu]m, qui meruit, et impetravit a deo. Et h[ab]eo p[er]missionem p[ro]p[ri]o p[re]destinationis illi cedere in longi p[ro]p[ri]o, experientia et existent. sicut et beatitudine. I. augumentum eius.

Sed s[ecundu]m i[n]sp[iritu]m sequitur p[ro]p[ri]o potestis suu[r]ationibus temporarie permissionem ad illi fine p[er] illi p[ro]p[ri]o.

L. 23 de Tho: de p. destinatione

2º maior boni predestinationis ferit illi
deo auxiliis et auxiliis quo permissis est, q.º permisso nō
gratia per ipsos est, sed inde super bonis predestinationis.

3º illa premissione est negata sine predestinatione auxiliis
et alijs positivis q.º hec est ex p. destinatione.

Rq. Ad 1º responde sequitur, sed non sequitur q.
potuisse impetrare ut est permisso p. est in ordine definitio gratiae, et adiu-
viet in bonis predestinationis, unde etenim notat Genes. 11. sec. 4. v. 23.
Opus est mortuorum et deorum a nobis auxiliis subtrahere, nolle tu autem subtrahere
cedat illas subtrahere tibi bonum nostrum.

Ad 2º Rq. potuisse deus nolle removere
predestinationis sine permissione, non sit effectus subiectus p. deficitus ad p. desti-
natione ad bonum.

Ad 3º Rq. negando 2º q.º nō deo est ex p. destinationis
positivis, sed cedat tibi bonum predestinationis haec impetrare
potest, et operationes illorum removere privationem, non modicam bonum p. destinationis, sicut
in bonis promovet, unde et negatione de genere privatione reducuntur.

Ad 4º videtur q.º T. ap. 15. b. 3.

De ordine mente divina sit permissione pri
et voluntate parentis.

Rq. 4º posiclat q.º videtur habent in
mente divina permissione et voluntate parentis, que sicut et p. p. m. m. e.

Suppono p. voluntatis q.º deo est rati, que
sumit per ordine dolens, que in se habet ordinis voluntatis, et operationis, sicut dicitur
deus velle p. p. p. que videtur q.º f. s. i. talis esse ratione habet ut meditari
ipsius in electione mediocri, agens in p. p. p. evolutione, que non meditari possit.

Uit. Haec quae p. et eius equitas, id est
deus non posse velle permissione p. parentis, sicut videtur in ordine voluntatis, non p. p. vellit
parentis, et hanc deus non posse velle nisi supponatur p. infans et non possit
sequi deus velle p. p.

Proposito 1º remendatio aboluta, et in
di sequendo

ter loquendo hinc recipere affirmare est ut permisio pro isto effectu predestinationis quod Deus per suam voluntatem immediate persistet quia vellet persistere homo potest secundum suam personaliter ratione et proprio desiderio et proprie humilitate antequam agat penitentiam deponere sed actu suum velut mortali delitos est in peccatoe predestinatione et secundum predestinationem et supra hoc potest esse effectus quod non procedat inde voluntates persistentes immediate et isti immediate intenduntur penitentias Deum.

2º permisio prius nullus potest esse nisi datur
autem extenderet animos, humanitatem autem qui erunt mortali ratio potest negari post
contra regnos remittit, ut posse faciat ad suum rectum, et hoc inter omnes et aliis inter omnes
unius potest deus permissione pro omnibus fieri aducentes ad rectum suum, ut quod ad
permisio sit effectus predestinationis.

Sed ergo agitur de experientia dei metu
Si nullus alius fuerit sequens qui ipsa penitentias potest tunc non que non
in deo permissione pro existente penitentia et hoc sit necessity et permissione sit
effectus predestinationis.

Causa 3º cuiusque qui mortis sit sequitur quid
distingunt duo genera modis adducentes ad rectum suum, quibus sunt penitentia
ad finem intenta beatitudinem, et vocatio, et regeneratione, et effectu concordem
ratione aliquatenus latet nam prout voluntas, et diligenciam ex intenti intentionis,
et iustificatio existent. glorificationis, ab aliis autem modis que penitentia non
habent concordiam cum fine, neque ad illius per se sequuntur; sed tunc sunt solita
requiri res ipsae ab aliis modis conducens ad rectum suum ex effectu, ex quo hoc
modo manifestetur sequitur quod prout voluntas, quia alii deo permissione potest
sit. Sicut et lib. 3. cap. 2. 19. Gonale 3. disp. 1. 10. q. n. 33.

Sed hanc non potest procedere in carnem potest q.
nullus alius fuerit sequens experientia nisi penitentia et possit singulis si
predestinationis habere et ipsa mortale, et sibi ad decimationem, et mortale morte
tunc non potest permissione sit effectus predestinationis, nec procedere ex intentione
de beatitudine, nisi prout deus intendat penitentia per permissionem potest esse effectus
predestinationis nisi aliquo modo ducatur ad rectum suum, et scilicet modo atque
concordem reliquo effectus, et principio est. sed non potest ducatur nisi

rei pertinente, supponimus ergo predestinationem nullatenus, frater, dicere ex
pertinente etiam penitentia, ut prius intenditur penitentia, quia permitit pro-
mota notitia, in illa tamen alio rei permisso potest hoc non gratum, neque conuenient-
tissimum, ut sit punitio. Ex illa potest deduci penitentia, ut p. m. q. aliquantum plus
media ad sequendum, sive in medietate, ut finis repletus primitus modus iuxta
fuerit. Et q. p. est. q. ut huius ambulanter, et humor exstenuet, et ubi sequo-
quar tangas medius et latitudo, tunc excreta humoris heteros finis respectus deam-
bulacionis, sicut sit medius respectus corporis, et ex extenuato habeat ratione finis
prior evolutio quae deambulatio, que eligit et redit exstenuat. Ita impresentis
permisso potest ex fine honesto a deo, et impresentis actuali non penitentia
quae illa prius esse voluit adeo, quae amet permisso potest.

¶ q. 3. proposito difficultas, et arg. 3. ex.

Si notandum est duplicitas intentionis. R. agn. 1. ratione intentionis, 2. ordi-
natim executionis, ordinis intentionis dicitur, q. t. intendit agent, ordinis realitatis
q. quo incipit operatio agentis, illa autem q. est prius intentionis, et posterioris executionis.
Sicut ordinis intentionis prius quis vult sive quis exequatur media, si prius ex-
equit media, quis stequat sive.

2. notandum est duplicitas rationis ab aliis, q. t. apud proximum, et immunitate eius gratias aliqd proximam, et immunitatem
litteris ordinatis, quomodo singuli ordinari e deo ad nos et ipsorum tangunt
sive proximum, aliud est sive ultimum, q. t. respectus ad que ordinantur
dies tangas ad id q. principis intentionis, qui non deus est sive q. creaturam
q. dea proprie semetipsorum, et q. sive operum, probet dicitur.

3. notandum, q. t. nullus opus ad extensam etiam rationem
finis respectus, sive voluntatis, sed omni proprio semet ipsius deus operatus, in
volvitur opus. Dei est finis non ultimus respectus alterius,
et illud q. t. est tangas finis est prius voluntas, qui illud q. t. est et medius, sicut
prior deus vel sive predeterminatio, qui voluntate causa universi, q. t. voluntate
causa sive proprio etiam q. t. t. voluntatis, q. t. predestinationis. Sicut predestinationis
sunt, id proprio non, statu salute regumini factus.

4. notandum, q. t. sive sive est aliquod expensis
morali, alio, et se velit, sicut absolvit, et omnino independentiter alio
sive sine co-

sive conersione ad aliud, sive non prius efficaciter armata, quia media ordine intentionis, ne finis amoris gratias suis, et nō q. amant media potius media amant, q. amat finem, et haec similitudin pars dicitur ad media, et cu[m] conersione ad illam, et finem non solitus absolute independentia a medijs, quare finis quod ex actione in isto sine medijs, et hoc modo dicitur e p[ro]p[ter]e q[ui] est p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e intentionis a[re] volita in carnatione quia est in deo voluntate, permittingi p[ro]p[ter]e, tunc voluntate in carnatione sine ordine ad voluntate permittingi p[ro]p[ter]e tanquam oportet in carnationis, quare p[ro]p[ter]e h[ab]ent expensas a[re] est carnationis.

H[ab]et p[ro]p[ter]e h[ab]it actus diu[n]c[t]io[n]es, q[uod] p[ro]p[ter]e inordinis ad voluntate ordine in deo respectu p[ro]p[ter]e intentionis, se p[ro]p[ter]e deus vellicet ordine intentionis, eis beatitudinem, quia scilicet penitentia, aut permittingis p[ro]p[ter]e, p[ro]p[ter]e ordine executionis p[ro]p[ter]e aut permittinge p[ro]p[ter]e et illud permittingit, et diversib[us] penitentia. I. medietate tunc ex permissione p[ro]p[ter]e exire quis ad humiliacionem, et postea ad penitentia. I. immediatenatu[re] quia ex ista habeat ad penitentia via penitentia regi inq[ue] labores, et tunc penitentia a[re] p[ro]p[ter]e proximorum permissionis p[ro]p[ter]e. H[ab]et tunc permissiones, et penitentia deus voluntate ad beatitudinem sequenda, et hec ordinis tanquam ad p[ro]p[ter]e omni ad quicunque dei, et h[ab]et deus non penitentia p[ro]p[ter]e intentionis. Ut[er]o[rum] voluntate, et independentia a permissione p[ro]p[ter]e in amata illa p[ro]p[ter]e ordine intentionis quia omnes permittingit p[ro]p[ter]e, sed tunc ut voluntate conersione ad illa permissione amat deus penitentia, quare non penitentia nisi ex parte p[ro]p[ter]e, et in remedio eius.

T[er]tio, q[ui] patet soluendo 2. art. p[ro]p[ter]e principale t[er]tio, sed dendez en t[er]tio deus voluntate permittinge p[ro]p[ter]e exirent beatitudinem, et p[ro]p[ter]e voluntate penitentia voluntate intentionis, et ita regi omnis. Ad 1. impugnat 3. art. p[ro]p[ter]e voluntate executionis deus p[ro]p[ter]e voluntate permittinge p[ro]p[ter]e. Ad 2. impugnat p[ro]p[ter]e probare penitentia nec voluntaria nisi ut voluntate, et conersione ad permissione p[ro]p[ter]e tanquam intentionis sequitur ad penitentia. Ad 3. art. negando deus vellicet p[ro]p[ter]e, sed scilicet permissione, et quod h[ab]et conuersio[n]e respectu dei voluntas penitentia, h[ab]et p[ro]p[ter]e voluntate permittinge p[ro]p[ter]e, et voluntate penitentia tanquam voluntate medij, et finis eligit en deus permissione tanquam medij ad elicendam penitentia ut p[ro]p[ter]e proximus. Ad 4. art. negando voluntate necessitas ad peccandum, q[ui] deus ita debeat penitentia, ut libere voluntate exercet, et habebit intentio peni-

unitate substantiæ, sed dependente à permissoꝝ p̄t, ex contradictione ad illū, et
supposito ꝑ liberar voluntati tanq; ratione requirita ad patientem.

D. ergo. Fasce R. ex illis s̄ q̄ y sic
p̄t sic cognitio ante permissoꝝ p̄t posse elici fuit experimuntione illa
et si p̄t n̄ sit voluntas, sed tamen cogitatio, ex quo tanq; exomat. ex quo eliciuntur
cognitio propria infirmatatis, et inde humilitatis, et patientie, q̄q; necesse
supponit p̄t tanq; malitia, tanq; sevit destruendo illud.

Et s̄ p̄t libet, supponit p̄t tamen, ita permissoꝝ cognitio ante libet vicit respectu
de p̄t voluntarii, sed permissoꝝ cognitio ante libet non est necessaria voluntate.
p̄t fuit in q̄d cognitio p̄t libet infest voluntates p̄t ignorantes, sed tamen
seruit cognitio ut proposicer obtemperare, et misericordia p̄t tanq; malitia, q̄q; expionem
erat, et ex qua deducitur fuit humilitas.

Opinab. Deus cognovit s̄q; permissoꝝ,
et omnes q̄ antelabat, cōspicere et in nōnne p̄t p̄t, p̄dēstinatione p̄t cognoscere
permissoꝝ p̄t ante libet, cōspicere, et in nōnne p̄t, sed odio hinc,
indō p̄t p̄dēstinatione experientiē sugnoscere, et libet melius eliciens fuc-
tus humilitatis, et patientie.

Cub. E p̄missoꝝ p̄t s̄t effectus p̄dēstinationis
nōnne eliciens, impotens.

I. H. aliquorū quo referuntur Beles
Disp. 71. q. 4. n. 31 permissoꝝ ē effectus p̄dēstinationis imperativi nōlētū, et p̄t.
I. permissoꝝ ē substitutio gratiæ, et in gratiæ, oī n̄ effectus à p̄t de cōsiderante libet.
2. permissoꝝ p̄t n̄ ē deus p̄dēstinationis nōnne cognoscere p̄t, sed cognoscere illū
ē natūrā quo ad subiectum modis, q̄t adhuc ad finē p̄dēstinationis nōnne
aliquo natūrā, ut ad nōlētū nōnne p̄dēstinationis p̄sidentia, q̄ ad cōspicere, sed
imperativi nōnne ad finē supernatū.

P̄solut. notandum ē I. permissoꝝ p̄t potest regi
mūstis proprietate libet, aut fuit, sed dicitur s̄t quoniam Deus p̄sitione cultus
libet auferre et artificienti.

2. notandum ē duplice ē permissoꝝ p̄t.
ē substitutio auctoris generalis obtemperant, ut q̄d Deus p̄missoꝝ p̄t, legi natūrā q̄d
cōsurgere.

Art. 2. dub. 2.

missus generali ratione potest, altera per misericordiam ex substituto auxiliis supernatis, ut p. permittit deus propter filium. Cuius supernatibus causa, q. p. ratione non pot sine supernato auxiliis lucis dicitur. 2. 109. art. 2.

Quo suppositio dicitur. per misericordiam ex substitutione auxiliis generali est effectus predestinationis tunc impeditus, tamen tamen putes theologi quo sequitur. Gratianus. n. 35. Si uirga p. negatio missus generali quo p. ratione pertinet ad providentiam natu, vel per misericordiam filii ratione ex substitutione auxiliis generali, et ordinis natu, q. pertinet ad providentiam natu, magis q. quae negationes pertinent ad predestinationem ratione, magis pertinunt generali ratione p. ratione, per misericordiam aut ex substitutione auxiliis quo p. ratione potest. Cuius p. per misericordiam ratione q. predestinationis supernata, sed imperata inobline ad finis ratione supernata, sicut dicitur dub. 2. de bonis ratione natu.

Dico 2. per misericordiam ex substitutione auxiliis supernatis est effectus predestinationis elatum, tamen ratione auxiliis dicitur p. art. 2. opposito, siue eni collatio supernatibus auxiliis pertinet ad providentiam supernatibus et substitutione illius ad eandem providentiam pertinet quasi elutio, ut notandum est. et sequitur permissio p. que ex substitutione ratione auxiliis pertinere ad providentiam supernatibus elutio.

Ad 2. 2. 2. 4. capitulo p. 2. finis supernatibus est ordinis supernata, eni cognitio filii sine qua cognoscitur p. et i. filii supernatus, cognitio autem p. 2. finis supernatus ordinis natu, unde permissio ad predestinationem elutio. 2. imperata.

**A rt. 3. V D eus ali-
quem hominem reprobat.
Id. est affirmativa**

Q. 23. Q. Tho. de q. destinat.

Cui reprobatō id est. In approbatō, et reprobato
et approbatō sit respectus, autem q. mense, et voluntate approbatō.
In presenti sumit reprobatō pro a dīcō approbatō, in excludēt, et rex
dienti à vita. quicunq; aliquā creaturā, in intellectuā per contumeliam suū g̃t̃o
decreto.

2. supponendū ē angus de fide dīcō aliquā
q. gl̃o cōfiteat, et reprobarat f. Mathei q. si virginib⁹ fatig⁹ dīcō, reproba-
tor, et illi clausissim⁹ sanua, et in fin, suprem⁹ iudex hi q. dīcō tunc
dicturus ē, dīcō dīcō ē ame male dict⁹ ingre g̃t̃o, et Malachij. 1. la-
cob dīcō, Cau obis habet, idē reprobarat, iuxta Pauli ad Romanos.
qui ex hoc loco colligit aliquā ē reprobatō ut est q. dīcō.

Probatō dīcō faciat, reprobatō ē p̃p̃y
providentia, sed providentia permittit permittit aliquā ē fine deficiat, q. ad
providentia dei pestis aliquā creaturā iuste excludere à regnū sui omnib⁹
sūlīcē vītē g̃t̃o, et hoc ē reprobatō.

3. hanc r̃o ab ydīr Calceanus, minore quam
q. ad Tho. ad providentia dei pestis aliquā deficiat à fine, unq; q. q. q.
ē vītē, q. deficiat in necīs, q. q. deficiunt à fine, atq; adeo ex illis ē p̃p̃y
ad providentia dei pestis excludere aliquā à fine, q. ē reprobatō.
respondet alius q. Tho. n̄ ad p̃p̃y illi minore ut q. simplici, sed in mat-
deficiens, sicut q. oīo dīcō dīcō providentia p̃p̃y, ut q. deficiens p̃p̃y
tāc̃i deficiat à regnū sui p̃p̃y, atq; adeo ad providentia dei pestis aliquā cre-
turā, in intellectuā deficiat à regnū ne q. p̃p̃y.

In quo r̃yta r̃o reprobatō. Dub. 1.

1. r̃o reprobatō n̄ ē inde proprie, sed
metaphorica, ita S. Iustini int. 8. q. 1. art. 3. reprobatō q. 22.
S. Iustini lib. 9. de reprobatō cap. 1. art. 4. probans, reprobatō ē odīs dei, q. q.
Indeo tāc̃i metaphorica ē odīs f. et reprobatō, mā p̃p̃y malacij 1. la-
cob, Cau autē obis habet, nomine q. 1. tāc̃i Night reprobatō ut est q.
mī. q. Tho. 1. q. gentes cap. 9.

2. reprobatō ē tāc̃i dei, sed iuste metu
phorica

propter eum deo, q. et reprobatio, ma-
ket ad. Romano 3. ubi reprobat
iam nos a iis.

2. De reprobatis factis & acquisitatis tra-
deo, hanc serm. Sicutus orat. 1. q. dicant pagi cuncti ceteri no-
tum, ep. 1. ex capitulo Thalith, laus habui obit ad voluntate
petinet.

3. reprobatio operis electioni; id est
ad voluntate petinet, q. et reprobatio, ma-patet; non reprobatur quia
fuit, f. sicut electioni, qui aliquid acceptat, laus ad ipsam, et hoc
patet.

3. Ideo predestinatione est actus intellectus,
q. e. ratiō et dīmēdiorū infusio, et ratiō sequentis fons, sed reprobatio ipso.
Indeo se ratiō distinctionis, et defectus ab his fons, p. est ipso predestinatione intellectus
intellexus non equi reprobatur et ceteri intellectus, nisi p. ipso predestinatione affectu
sit defectus, et p. ipsius aucto. Deus ipso est ea.

4. Ideo predestinatione est actus intellectus,
p. procedere et resencia operis suorum, et ad illas fons ordinata media, ut reprobatio
noprocedat ex intenti festiendi penitentie, et distinctione intellectus ad illas fons, sed non
sunt per misericordiam ad eum inquit. deliciis in illis, et sunt ei sequentibus, vo-
luntate inferius damnationis, q. tunc predestinatione sit actus intellectus iniqui-
tatis reprobatus est.

5. Hic reprobatus est actus voluntatis patet
vulnus intellectus, et voluntatis, ita desiderio ins. est. q.
Ex iste dicitur. cap. 2. n. 2. probato steno. actus est necessarius ad reprobationem
et strungit impositum reprobatorum tempore et actus reprobationis petinet,
aut quod si p. notus, non sufficit ad reprobationem voluntatis permittere p. p.
et damnandi, sed requisitur ludens indignitatis, que est in reprobato respectu p. p.
Et p. p. reprobamus q. malis studio namque, et illis, que falsis ludens mali.

6. Dicendum est reprobatus factus esse oca-
sione operis, p. latius, id est impunitus sum. excludit in regno, sine in dei-
cis beatitudine permittendis latere in p. p. excedendo, et damnando, qui
sunt effectus reprobationis et dico. sequenti. hinc totus in Schola tho-

Et pater ex parte nobis est reprobatus. Sicut et p. degnat. est p. providentie
hunc q. p. degnat atq. est actus intellectus, qui est impiorum, ut auctoritate. Thos dicitur
et q. 22 art. 5. Illo doct. degnat destrita, q. 23 dicendum est de reprobato. Hanc
est providentia supponit actus voluntatis c. f. s. m. ut illo art. 2. ad q. 2. d. Thos
non reprobato supponit actus voluntatis excludendi a regno, et permisit. d. p. q.
Hoc et proinde

*En quibus t. u. regis, ut q. 23. actus
intellectus, ex voluntate pot est in deo fitus; et proprie, et et reprobatio, que
tunc sunt, et anima in deo per metemphora ex dicto foro. Ad. ordere fitus
odius, in d. Thos art. 2. illius p. 2. q. 2. ut retractat ibi, que tenet vel t. 2. q. 2. q. 2.
cap. q. 6. Cuius eny odiosum patet per se, et vult illi tam malu gressing dan-
nationis quatenus in aliis chargis ex dispensacione personae ut p. 2. e. licet
hoc in aliis. Ita a deo vultus sub aliqua ratione boni adiuncti selecti in acci-
rationes. Dicimus iustitia, sicut cum quis vult morte inimici exodopera-
tionis vult malorum, et malu illiusque quatenus ad resolutionis, sicut rati volen-
ti sit alio boni scilicet proprii modicu. proprius honor, et eny dicto t. 2.
q. 2. art. 1. voluntas inservit malu aliis sub aliqua ratione.*

2. De ingratis non intendit
in deo esse fortis reprobatus hic electione a regno, licet nomen quo sig-
nificat vultus odiosus in se in deo fortis.

*Ex quo p. ad t. scidendo in deo
licet his proprie, et d. Thos illig. 20. art. 1. ad t. 2. q. 2. non fortis
dicit vultus destritus illatus ab offendente, in deo autem non pot est existita
sed per metemphora dicitur vultus quatenus vultus servito deponit. Et ita
reprobatio appellatur haec metemphorica quatenus dicitur dampnus peccatorum
que est effectus reprobationis, ipsa in reprobatio fortis est in deo, vultus
clauso a regno.*

*A.D. agg. 29. 11. 3. d. art. 2. Thos
ad 1. obit in illo loco sumi negative prosequitur diligenter diligens
sed velle ab illo fine despicere permissum habet inquit, et alio effec-
to reprobationis, sed hoc obit antecedens te net ad reprobato, que
fortis vultus in tempore illo, in deo h[ab]et beatitudine.*

*A.D. 27. 5. p. predestinatus supponer
electione*

electione voluntatis, in tempore transiuncto, eoque modo reproba-
tio supponit exclusionem a regno, que opponit electioni predestinationis,
sed fortis in imperio restat.

C. D. T. R. Pro reprobatis procede-
re extant inferendi pars, et ad illas sine dey ordinare effectus
reprobationis.

C. D. T. R. 3.9.11.3.4. tunc probare
reprobatis includere illas actus, ut fortis in imperio sit.

Inquisitio que ordine habeant alii reprobati inde.

D. t. eundem que sunt actu posse destinari.
1. o. Deus iudicat homines et suorum oppositionis sui propter dey aliquos
excludit a regno per hanc media. 2. vult eos excludi. 3. sequitur
imperium intellectus, excludere per hanc media quoniam a regno, et in hoc
actu fortis est reprobatio.

Quae sint effectus reprobationis dub. 2.

In hoc dubio agendum est de modis
quibus Deus excludit a regno, et vocare effectus reprobationis, et dicitur
in quinque sunt duo effectus generalia, quae sunt, quae sunt
excludit a regno per hanc media. 1. vult eos excludi. 2. sequitur
imperium intellectus, excludere per hanc media quoniam a regno, et in hoc
actu fortis est reprobatio, alio sunt generalia effectus, quae
per accidens, q. reprobatis male illi sunt, et sunt bona natura, ut
alio q. non sunt malitius damnatio reprobatis. Tertius in hunc
modi effectus alio ita sunt proprii reprobationis, et possunt esse in
predestinatione, et damnatio, alio possunt in predestinatione reprobatio
permissio labendi in peccato, et bona natura.

2. supponendis est tres dilectiones
regum, et aliquis sit effectus reprobationis, 1. si sit a deo in tempore
in evidenti, sed ex procedat ab intentio dei excludendi a regno.
2. inficiatur ad illam exclusionem mediata. 3. immediate, que
sunt excludit defectus predestinationis.

Q^o 23. d. Tho = Superbistis.

Ex quo p^rg nullum modo e' effectu reprobationis ut facient oes scholasticis in 7° diff. q^o. et q^o 1. Et ratiq^o q^o p^r n^t pot e' a' Deo.

Dico nullum modo p^rg e' effectu r^o pot, qui dicunt p^rg posse e' effectu reprobationis quatenus p^rna e' alia r^o p^rs, q^o p^rg et p^rna p^rna Deo. 1° Cet^o super 2° Regu cap. 12. in illa t^o s^o, ego residuo super temporali, sicut p^rna d^o misit Abalon a' exortibus patris sui. 2° Regu. 16. fuit p^rna p^rti David 3° Regu. 2° Regu 11. et eandem s^o Ieron. Cano. 2° de loci cap. 4. ad 5. sed hanc est exp*ro*f*essio* impugnatur 1° 29 q^o 37. art. 2. p^rg en*ig* nulla r^oe pot e' a' Deo q*uod* at uersione ab ipso, et deformitate repugnant summa bonitatis.

2° ratiq^o e' le' diff^o ut effectu predicationis, et reprobationis, q^o p^rores n^t in i*mis* sunt cuiusq^o, vocatio q*uod* laicis i*ustificationis*, et i*ustificatio* glori*ficatio*nis, potest esse in i*misi*us cuiusq^o, ne p^rmissio labendi in p^rg h*ec* i*excommunicationis*, neq^z ex*cep*to e*ta* damnationis, sed Deu*er*ec*et* prop*ri* p*re*reverentia in gaudiis p^ris, et damnatio*pro*p*ri* p^ris.

H*ec* ratiq^o agend*y* de singulis effectibus reprobationis.

1° p*er* m*is* labendi in p^rg ut effectu reprobationis 1° diff. Suppon^d y^o 1° Dei positio velle permitt^e repons, ita Sugut. In En*qu*itacione capitulo q^o 95. inf*est* aliquid nisi omnipotency*for*ti*rel*icit*ur*. t*in* end*o* p*ro*f*ici*al*is* p*ro*f*ect*ando, q*uod* p^rg fiat, et i*nf*iat a' Deo regi*re* De*u* p*er*mittere p^rg.

Fiam*o* ex sacra scriptura psalmo 30° d*icit* mysterio et desiderio cordi ergo, ibunt in c*on*ventionibus meis, Securi 14. dimis*it* o*mn*is gentes ingredi*re* possunt,

• Toc p^r 1° De*u* potest impedire p*ro*pon*en* im*ped*it*o* p*er*mit*it*.

2° De*u* positio vult que ad diuin*pro*p*ri* dent*is* pertinet, sed p*er*mittere p*ro* pertinet ad diuin*pro*p*ri* dent*is* g^o. De*u* positio vult p*er*mit*te*re, m*is* p*ro* ad*pro*v*id*ent*is* q*uod* suau*is* De*u* p*er*mit*te*re permit*te*re, et re*de*f*ici*to*is* deficit*is*, h*ec* i*mag*is nat*u* De*u* p*er*mit*te*re possunt

V*er*ac*it*at*y*

2º notandum est permisso pti in seorsim
esse qd Deus subtrahit auxiliis specialia gratia efficiens, id est quae
que nolam habebet pro impediente, licet auxiliis suffidere ad denegari respon-
dit deus sequenti.

Sed 3º obiectum. Galerianus cap. 19.

nominis mandans, (deus) impetrare agere, neq; dicunt pacem peccandi, sed
permittit pro eadē pacem peccandi, qd Deus vult positivam pti permissionem.

2º permittere, pti qd quis pot. impetrare
meritorie, sibi quibusnam malum, permittere autem superiorum pti, ut iustificatio-
nem exerceat crudelitas, sed eodū nō potest in malitia, neq; vult positivam pti permissionem.

3º nō Deus positiva vellet pti permissionem
requiri lempa pti salutis tristitia, sed hoc est nō pot, qd neq; pti permissionem,
maritiū simili, qui enī removet columnam in qua est apud superpositus in dicitur
ē ea descendens lapidem, sed Deus subtrahit auxiliis ex qua subtrahit ipsa
laboris in pti, qd indirecte ē ea pti, mītē falso suppono ex dictis 1. 2. 3. 4.
et 5. Deo enī qui ē summa bonitatis modo pot. trahit malitiam.

4º tunc del permisso ne infalibiliter
sequitur pti, qd nō Deus positiva vult permissionem, si nō peccaret liberis qd 2. 5. filii.

5º si Deus positiva vult permissionem pti
sequitur resipos in oratione dominica postulante ad deum eum liberis in pti, ut penitentia
voluntas tua, hoc autem auxiliu ē patet ut ininde oratione petat, et non indu-
cas intentatus, id ē ne permittas labi;

D. ad 1. cum lansonio dicto greg
lboro pacem significare facilius, id ē Deus nulli debet licentia ad pti.
2. 3. 4. sensu ē nulli debet pti spaciū rite, seu dilatatio rite ad peccandum, sed
potius ut penitentia agere, lob. 2. 4. dedit illi Deus loca penitentia, et ipso de-
mico insuperbia.

C. D. 2. D. t. cum solus ē malum permissionem
pti qd quis pot. impetrare qd nō pot, sed conetur impetrare luxuria dicta 1. 2. 3. qd 6.
art. 3º licet autem Deus possit impetrare pti nō tenet pti ad prius id est
diuina ptestinat, ut creatus libera et suauitatē defecit et relinquit in manu

scilicet mihi et permittat habere.

Quanta ad 2. p^o art^o quae probatur ex dicta
tate in dicto permittere p^o ut ostendat iuris rei dedicatio in puncto 1.º
Sciendy est sine integrum, et totius fermam*rum* hinc iuris, sed discipline alio hinc
1. permittit ad suorum iuris suppeditatione, 2. ut ostendat et diuinitas gratia
iuris, et liberalitate erga predestinationes quibus denegata potest aut ex*disciplina*
ad impedienda p^o, ut sit ostendit gratia cuius rei ut dicit ad Romanos q.^o
sicut non nisi 6. q^o ut ostendatur diuinitas filii iuris in iure misericordia 3.º
et occasione fermam*rum* quod factum*rum* in carnab*o*, et ostendit genetivus hu-
mani experimione p^o in Tyranno sequitur sunt callamine martyris et
eius virtutis iniquibus omnia posse appetentes et iustitia reluctentes. q.^o ut huius
timiditatem videntes latet malorum.

2. Sciendy est si Deus permittat p^o tunc
alios p^o ad ostendendis iuris luxurias in puncto 1. n^e crudeliter, non crudelitate p^o.
qui excedit modum iustitiae iuris, ut d. Tho: 2.3. q. 157. art. 1. ad 3.
q. 2. Deus punit circa dignum n^e crudeliter, tu q. quanta ad eundem hec
pro fine permissionem manifestat iuris luxurias ne possit tolleris dominus uel
p^o.

Ad 3. q. Dux n^e iuris p^o negat in-
dictio, q. p^o n^e sequitur permissio. 1. ex substantia causali dicitur in iuris
ex aperie, sed a perte est voluntas humana defensio et substantia au-
xiliis est ratione tunc qua n^e est p^o, et ideo licet Deus subterficiat auxiliis
n^e a indirecta p^o. Ad 3. ingurgat q. duplicit^o effectus requiri ex uno-
tione prohibentia 1. immediate, et necesse, sicut motus deorsum lapidific-
quis ex remoto calcinare immediate, et necesse est tunc iuris que se mouet
prohibentia perte indirecte est a descensus lapidis. 2. sequitur effectus ex
remot^o prohibentia n^e immediate, et necesse, sed mediante voluntate ob-
ra alterius, scit. q. qui exercet actus boni ex quo alterius sumit culpa
sua. occasionem peccandi, actus boni est quasi removers p^o prohibentia
alterius, item inficeret opus boni alterius peras et, et tunc carcer mo-
vers prohibentia horum*rum* negat in directe ad p^o alterius, unde exercito
exercens actus boni n^e carceris influent in malis alterius.

p^o 3. q. 3.

Anno 7. 3. Oct. 29. 96. 1.

Secundum ita q. n' sequit' immediate, et
necessitate expeditior. aut h[ab]it[us] gloria, sed mediante libera voluntate, nonne in permissione, a voluntate quae si faciat, et hoc
auxiliis sufficiens ut possit in peccare, ideo licet deus substat what au-
xiliis efficaciter removere prohibebit n' sequit' dey e causa in diverso
aut per accidentem. p[ro]p[ter]o.

Sed 2. D[icitur] h[ab]it[us] negligentia Doctor[is] potest
utatis in sequenti fastigio, et licet p[ro]p[ter]o in diverso immediate, et necessitate, sed
mediante voluntate peccando, ta Doctor[is] calumniali peccato, illaper-
mittit, q[ui] est h[ab]it[us] substantia aut h[ab]it[us] in sequenti p[ro]p[ter]o immediate, et accesso
mediante naturali voluntate. sequit' dey ex causam morale pec-
cato, permittendo p[ro]p[ter]o.

D[icitur] preceundo v. q[ui] Doctor tenet in po-
dis pro causis. Deus autem tenet in impedire prouocatio, sed sua se detin-
funt, et prop[ri]etatis peccato in impedire et rupio, Ideo n' imputant deo
causas pro tantas causis mortali, sicut q[ui] permittunt superario, nem-
putant priore p[ro]p[ter]o meretricio, q[ui] n' tenet eas impetrare.

Ex h[ab]it[us] sequit' solutione illius ergo
in bona si. qui est in antiquitate sequenti, sed deus potuisse unde permissione
p[ro]p[ter]o, ex quo sequitur p[ro]p[ter]o, o[ste]ndit p[ro]p[ter]o, q[ui] in sequenti experim-
ione tantum ex causa, sed ex operia defectuosa voluntate.

C. D. 4. R[esponde]t. R[esponde]t de permissione
impossibilitate sequit' p[ro]p[ter]o in tunc necessitate simplicitate, sed necessitate q[ui] q[ui] est ex
supposito ex necessitate que res dey est necesse est, unde ab omni i[n] repon-
sione potest in peccare deo non sit auxilio e[st] p[ro]p[ter]o, et ad hoc licet auxiliis suf-
ficiens, infalibiliter, et ex supposito certe aut h[ab]it[us] efficaciter peccabile.

C. 5. arg. - Tandem tunc. 2. supp.

respondeo, sed 6. 2. p[ro]p[ter]o. sententia populos impetrare postulare innotescit dominica
ut deus permitat eorum laborum inquit probat ledet[ur] breviter q[ui] dicit. Deus
vult, et potest illius vultus, et eius voluntatis firmemur, et hoc postulamus
vult dominica, ut petimus fiat voluntas tua, sed Deus efficaciter vult
permittere p[ro]p[ter]o, et populus petit ex permissione q[ui] dicit fiat voluntas tua.

Q. 23. d. Thes. De p. y de i. r. a.

Hacten 15. Disperget ne transversat dominica ex gratia institutum formam p. p. nos et regnus induit intentus. Idem non permitte nos tentat. Dic enim quod statio de reprobos extendit et pro omnibus a tempore instituta sit, regnum nostrum a non postulari ex deo institutum regale reprobos non postulare permissione est. In ipso.

Pro sollicitudinibus ex dictis 15. q. 2. i. r. a. s. t.
i. reprobis cui est nota nostra et omnia, et ea cui deus resulat est permissus alio
vise, et consensu dicitur posse peccare, et tenet ad corporis et p. p. et tenet
voluntate efficaciter quantitate ex parte selle culpare p. p., non in deus sult domini
ce permissione p. p., ut haec relata non p. p. conditione, et dependenti a nostro
merito quantitate efficaciter, quae si sunt p. p. non venturam t. p. et tenet ad selle
ita p. p. et tenet selle nulla p. p. non, aut damnatio habeat effectu in nobis
q. absolute, et inveni p. p. de p. p. a. b. s. n. impunito p. p.. Damnatio.

Vnde idem dicitur in his que de ipsius sake
ex ordine, et conexione. Adnotemus vero, et dependere ab illis (recludit que
deus precipit,) posse nos selle opportunity eius, q. deus sult, quantitate ad selle
material voluntate quantitate exp. nostra efficaciter, et in hoc a deina
voluntate in diversi tamquam quantitate ad permissione p. p., et damnatio q. deus
in illis sult, et transvoluntate anti selle est gloriam, et gloria sequitur
et ex face se sellem auxilia gratiae pretiat.

Quare ad arg. d. p. ex dictis hi superiori
in his que deus sult dependere conatu r. s. n. p. e. l. t. s. v. s. l. e. q.
Dicitur quod quantitate ad voluntate materiali, et speciali de deo de permissione p. p.,
non sequitur effectus permissione deo efficaciter in selle ipso p. p. hec effectus efficaciter
in nobis sine nostro sensu p. p. n. clendo permissione deo. ipsa selle que p. p.
sequenter.

Dic, deus sult permittit p. p., et prohibe
p. p., q. deo possumus selle permissione deo in nobis selle p. p. Regnando,
et supra, q. deus sult permissione quatenus est, et id postmodum absque prouidentia,
et deo non est sicut p. p. nostri, at non tenemus sicut p. p., et iste non emus
et sicut, ut permisso deo in nobis efficaciter, quae si quis vellet permissione
et efficaciter in sene p. p. vellet p. p. coagula p. p. vellet p. p. my p. p. q. intermetas
n. p. p.

h pot c' efficax sine p' proprio.

Notat' d' id quantity ad voluntate
n'alesposse nos h'c' à diuina voluntate d'probare, sed possimus
quod' voluntate forte, sed tenet' n'elle qd. qd. deponit quantity ad
fines, que Deus intendit, m' d' ipsi' possumus n'elle permissione p' t' tenet'
elle fines, que Deus intendit impermissione, n'c' sit ordine diuina proscriptio.

h' positi' s' rote' h'c' V' permis' h'c'
l'abend' in p' i' n'c' reprobat' h'c' effectu' reprobationis.

Dicitur

I' II' c' permissione l'abend' in p' i' n'c'
effectu' reprobationis, hoc Cartagena lib. De p' destitut. d' cursus, sub. 11mo,
et sequit' Molina in hoc art. q' q' apparet q' temp' h'c' n'c' effectu' reprobat'.
pt. 1' q' quenam' splendor' viu'nt' iustit' q' in dannati' lucer' e' p'ans' p'
n' prop' que' n' volita' i' permis' p' 1' si permis' h'c' l'abend' in p' i' h'c' effectu'
reprobationis' debet' procedere ex intent' damnationis, que' e' s' t' n'c' fin' p'
reprobationis, sed n' procedere ex al' intent' p' h'c' effectu' reprobationis, ma' p'
ng n'c' effectu' se h'c' tangit' electio' m' d' in d'line de tuy' f'g', n'c' vocatio' e'
effectu' p'g' designationis, q' c' med'q' in c'rdine ad h'c' p'g' designationis, que' e'
justificatio', m' f' n'c' ante' volita' permis' p' g' et cognit' lab' h'c' l'abend'
mult' dannati' reprobat', h'c' p'g' postulat' q' q' u'nt' viu'nt' viu'nt'.

Dicitur 1'. permis' h'c' l'abend' in p' i' n'c'
m' d' p'rovenire ex placatio' damnationis' reprobationis, q' h'c' effectu' reprobat'.
t'oy, q' f' t'oy h'c' placatio' beatitudinis' reprobationis, n'c' voluntate art' rule
des salvo' fieri' q' h'c' permittit p' g' ex placatio' damnationis. v' f' p' n'c'
ex placatio' fin' c'ligunt' m' d'.

Dicitur 2'. permis' h'c' l'abend' in p' i'
n'c' ex voluntate manifestat' h'c' q' relatu' in dannati', sed prop' al' h'c'
fines n'c' sup' l'oy. h'c' effectu' reprobationis' simplic' p'let' 2'. q' c' h'c' sol' c'ro' h'c'
ta prop' fin' reprobationis.

Dicitur 3'. q' Deus habuit ante p'
my' h'c' n'c' voluntate excludent' à regno. q' h'c' habuit p' p'p' t'oy, p' r'p' t'oy
in p' n'c' al' excludent' à regno qui' n' peccarent, sicut p' p'oy p' b'atos
excludere à p' o', sicut in p' q' supponit' q' p' p' experientia p' p' my' s'c'

ni ratione damnatio.

2°. reprobatio posuit ad peccatum unde
cavatur sed permisio absenti in peccato ad huius indicativum, q^o non ad
reprobatur, maxime videlicet q^o Deus in vindicta peccatorum a regno excludit
m^o p^o permisio antecedit p^o q^o in vindicat p^o.

3°. multi damnari posse sibi per originale
sed permisio absenti tamen organale nec effectus reprobationis, q^o ad solite nescie-
re permisio absenti in peccato universali nec effectus reprobationis, m^o p^o n^o
permisio absenti in organale est eis predestinationis, et reprobati, sicut q^o in
predestinationis nec effectus reprobationis, ita neq^o interpretari.

4°. permisio absenti tamen si poterit
re ad damnacionis peccatum, q^o non potest permisio propter conscientias excludendi
a regno nisi expiacionis p^o, quae dolo repugnat.

2°. ne permisio tamen t^o i^o effectus
reprobationis alioz autem permissiones peccatorum nec effectus reprobationis, ita
Cumel. dub. 6. huius art. Arubal q^o p. 2. et 3. Foricell q^o 3. q^o.
2° probat Cumel art. 1° et 3° 1. 3. 11. 2. Arubal art. 4° clauso 11.
1° quo ad 1. p. 11. 11. 2° q^o infra probatimus.

3°. II. distinguuntur de peccatis p^o, aut
en reprobatis resurgent a proprieitate, et tunc permisio nec effectus re-
probationis, aut en reprobatis latentes propter p^o inq^o personaliter habent, et tunc permisio
nec effectus reprobationis reficit hanc illam suam. B. lib. 3. cap. 7. n. 2.
p^o pia remissio nullo modo pertinet ad damnacionis, q^o permisio illorum peccatorum
non inducit ad damnacionis atque dolo nec effectus reprobationis, alioz autem permisio
peccatorum ducunt ad finis reprobationis et ideo sunt effectus illius.

4°. II. e^o duplitas c^o reprobatis altero
positioz que Deus positive vult damnare, altero negatis q^o que c^o predestinationis
sive nescie^o effectus ad g^o q^o, in primis nulla permisio potest effectus repro-
bationis, impetratio n^o permisio p^o effectus reprobationis, ita suam sibi
super n. 9. prorsus p^o probat art. 1. 3. 11. 2. peccatorum infra probatimus,
intelligit autem q^o II. permisio n^o illigatur que e^o peccatorum actualium o^o
gimatis en^o nec effectus reprobationis probat art. 3. 11. 2.

5. 11. 2.

*C*o^m p^{ro}missione d^es p^{ri}oritatis c^{on}fessioⁿis
et effectus reprobationis, permissioⁿem sⁱc^{on}stitutam est effectuⁿis habendis
I*mp*ro^t. sent. n° 5. et 6. prioritas in ipsa probat?

2° probat t^{er}tius sugestioⁿis, in loco
qui ini^{ci}o quidam nonne prop*ri* originalis h^abitus tangit t^{er}tius effectus reprobationis permissioⁿem habendi in ipsa sed desiderat in illo.

2° responde, permissioⁿ labendo in p^{ri}ori^{te} originali p^{re}dictio ad eam providentia p^{re}dicti, et approbat q^{uo}d^o electioⁿ probat.

3° p^{ri}ori^{te} originalis h^abitus permissioⁿ exim
enti manifestatioⁿis suarum iustitiae iurisdictioⁿ, sed existent ostendendis iurisdictioⁿis
in iustitia. Et si, q^{uo}d^o permissioⁿ est effectus reprobationis.

4° permissioⁿ labendo in p^{ri}ori^{te} originali dicitur p^{re}dicti, et reprobat^{ur} possit ut na p^{re}dictioⁿis reprobationis
antecedit ut art. 5. et p^{ri}ori^{te} permissioⁿ labendo in ipsa antecedit p^{re}dictioⁿis q^{uo}d^o
qui intermedio p^{ri}ori^{te} p^{re}dictioⁿis q^{uo}d^o antecedit p^{re}dictioⁿis notioⁿ et expedit
primus p^{re}dictioⁿis p^{re}dictioⁿ.

5° probat ex d. Thos. art. 3. ad 3. th^{is}
homines c^{on}stitutioⁿ p^{re}dictioⁿis excommunicatioⁿ q^{uo}d^o tanguntur etis a quo, o^r ante
p^{re}dictioⁿis suppontur iustitia p^{ri}ori^{te} originalis, consequent ante reprobationis
Utrumq^{ue} alios h^abeant a p^{ri}ori^{te} originali
tentia t^{er}tiis iudicata in mente d^{icitur}. c^{on}negotioⁿ p^{re}dictioⁿis reprobationis.

*C*o^m p^{ro}missione d^es p^{ri}oritatis T. L. q^{uo}d^o
q^{uo}d^o distinguunt de reprobatione a gratia, et gratia, et de peccato, et caritate
q^{uo}d^o de reprobatione a gratia sentit cap. 9. 1° personis labendi in ipsa indeci-
sive effectus reprobationis, etat colligit ex cap. 1. q^{uo}d^o sentit de
permissioⁿ labendi in ipsa originali iurisdictioⁿ.

2° assertio madidis permissioⁿ labendo
in ipsa n^o effectus reprobationis q^{uo}d^o q^{uo}d^o se d^{icitur} le^{git} effectus, ita teneat
cap. 4. 5. et 9° de peccato distinguunt quidq^{ue} ensunt quibus remedia salvi-
tum humanum diligenter potuerunt agi, et tota inculta parentum sunt ap-
plicata, alijs sunt quibus remedia nullius in potuerunt humanum diligenter.

Q. 2. q. 8. Non deprobatur.

applicari... qd. modis sunt tantum ymatemis, aut statim & nati sunt. I. qd. nati sunt
sunt et aqua qua baptizantur, et ita, moris.

Q. 2. qd. iusq. 3. in pessimi permissione la-
bendi in pessimi effectu reprobationis, ad indicare reprobationis est destinata ad
pessimi pessimi glori perit enim in originali pessimi a deo.

Q. 3. qd. iusq. 4. postea pars pessimi permis-
tare habendis in pessimi effectu reprobationis.

I. dicitur notus reliquit

Q. 3. probat origines i. e. a. 1813 qd.

Deus indecens efficiat excludere a gloria ante pessimi habet report.

Q. 3. dicitur probat qd. Deus indecens tales
personas excludere a signo nisi post pessimi negligenter pertinet
in applicando baptismate, alios requiescat os nulla diligentia humana
potuisse salvare, nec excludere a regno nisi applicaret baptismus
a iis sint efficiat excludi agere.

Q. 4. dicitur probat, qd. Deus propt pessimi
pertinet voluit illorum excludere statim a gloria, hinc est sufficiens ad ut hinc
dicitur Deus vellet excludere illorum a gloria, et ex hoc effectu permisit pessimi.
alii eius a. 1813. excludere maxime art. 5. solent.

Q. 5. dicitur tib. de permissione pessimi in re-
bus in effectu reprobationis, hec coram in. Thomatis, et id. Thos. In art.
Reatus predestinationis, inquit, includit voluntate serendi gratias, et pessimi
ita reprobatio includit voluntate damnacionis, ut permissione pessimi
qd. mutat gratias, et gloria sunt effectus reprobationis, et super-
misso pessimi reprobationis exente. Et thos. Et p. ille effectus re-
probationis, qui procedere voluntate effici excludere alicuius a regno
excludit medie. Concedit ad ipsa exclusionem a regno ut in principio
dicayet, sed eis permisit pessimi sed hanc editionem, qd. effectus reprobationis,
miss.

C. 1. qd. permissione pessimi reducat ad pessimi
probationis p. qd. permissione sive 1. haec ista pessimi remittit sive in effectu
obligi ut exclusio res a regno, qd. suus natu tendit personam ad illa
exclusio ne.

exclusionis, declarat' ingrossatione i. c. ult. remittit p[er] ante mortem
potest permissione infelicitate sequitur p[ro]p[ter] his huius exco, sed tan-
que ex conditione sine qua non sequat p[ro]p[ter] exp[er]essione, sed p[ro]p[ter] volunt-
et damnatio et exclusione à regno, q[uod] est permissione mortis.

De aliis permissionibus q[uod] p[ro]p[ter] p[er]missio
est remissio adhuc p[er] subsequens p[ro]p[ter] redditus p[ro]p[ter] remissio n[on] simpliciter sed et
q[uod] aggrediendo p[er] subsequens hoc ingrossationis Regis Dei qui remissio p[ro]p[ter]
et sequent' augendo p[er]petuando Regis eterni luxurias. q[uod] p[ro]p[ter] damnatio
q[uod] reducit ad sine reprobatione.

De permissione abcedingly originali
p[ro]p[ter] tale p[er]sona relinquit in reprobo forme, qui inclinat ad malum, et
sequent' ad damnationem redit. Ita ergo q[uod] permissione p[ro]p[ter] procedere
infectio excludens à regno p[ro]p[ter] Dei efficaciter intendit illi fine ab eis
permissiones, quod volunt adhuc p[ro]p[ter] s[ecundu]m f[orma] hoc est p[ro]p[ter] operantur, permissio
recy, regis et filii nulla fine, qui i[n] ratio[n]e electione mediorum, et ex
in intentione efficaciter finis relit media, qui efficiunt ad illi reducunt
reprobationem, qui faciunt sunt sanitatis, excedens illas intentiones nulli
media, qui efficaciter ad sanitatemducunt, et si efficaciter nulli tantum p[er]
fides sanitatis nulli mediae ducentias ad tales perfecte sanitas, q[uod] Dei
efficaciter excludere reprobos à regno, et intendit vobis gradus damnationis
et efficaciter nulli media, quiducunt ad illi gradus damnationis,
huius modi mediae ducentia. Et de permissione intermixta.

De diuinitate de permissione quod Dei
permittit p[er] patientes ad eis imperio; illae q[uod] est effectus nostri reprobationis q[uod]
reducit ad sine reprobatione, expressione n[on] possit sequitur permissione n[on]
originali p[ro]p[ter] in hominibus, et in sanctorum ad malum, quod damnatio reducit.

Et de aliis impugnatur q[uod] f[orma] sed ipsa
aliquot q[uod] est, quatuor arguitur, q[uod] in modo loquendi scholasticorum distin-
gunt illas duas reprobationes, et hoc est in reprobo dicunt, qui positive
excludunt à regno, in quo destinati sunt ad p[er]petuam eternam doloribus
scholasticorum, unde August. 19. de civitate cap. 8. distinguunt reprobo à prope-
tina, inquit duas esse virtutes, quare non predestinatae regnare q[uod] dico,

aliorum eorum suppliciis subire, ex diabolo.

2° reprobatio ipsius prvidentie. T. d.
Tho. inest, sed illa relectio non providentia, q. non pot. illi reprobatur, m. p. illa
relectio ex negatione pot. est suo, et ea medio, quae sunt positiva, at 3° d. Tho.
inest ad prvidentiam pertinet tunc medio, ita ut ipsobat.

3° ex parte l. signo aliquanto ad lectionem
sequitur remittendo labore in regno, et permissione effectus reprobationis negativa,
q. pot. non habet, et tunc inquit in permissionibus, si patet, q. effectus re-
probationis debent hanc conexione ex illa.

Tandem illa relectio voluntaria, q. ex pri-
mitiva reprobatur, et in negativa, non patet, q. Deus voluntaria reprobationis
negativa, labore in regno voluntaria, et ex hoc, quod illa relectio
debet ex voluntaria, hanc indeo ex acto voluntatis quoniam est eligere ut n.
habet videlicet secundum q. reprobatio est posita.

4° Si haec impugnat, personis ab eo
in primis originali potest ex specie prvidentia, quae reprobatur, effectus eius
ex p. ex d. Tho. qui videlicet permissione labore in regno ad reprobationis
pertinet, et redditus regni, ex prvidentia speciale, quae reprobatur per
habet voluntaria. deficit a fine beatitudinis, personis autem labore in regno
originali ex permisso deficit a fine antecedente.

5° Ita quantum ad P. dicti nobis, erunt, quanto
ad C. exercitii instrumenti de fato.

3° Dicitur impugnare q. ipsa voluntas ex p.
placitum remedio adhuc personis ab eo labore in regno originali ad damnificandum
est, q. effectus reprobationis non patet ex exercitio.

4° Dicitur quo apparet permisso regi labore
in regno ex effectu reprobationis in personis quibus humano diligentia re-
tinet applicare remedio recte, sed in rebus apparet illa permissione princi-
pere ex simili placenta excludendi personas in regno s. permis-
so labore in regno originali a deo efficiuntur solitas, q. voluntas, a qua
procedit excludendi in regno debet ex voluntate effici, ut in complexo
placenta, q. nota est, ne alios nec latentes in regno exerce-
ntur.

Anno 3.7. Anno 2.7. p. 1.7.

inficiaci in potestis effectus efficaciam, et ab ea voluntate solat, et ab illa debet efficacia participare, et g. asserta. Va que s ex voluntate etudendi a regno omni personam non, illa voluntas debet esse efficax.

Pro solit. ex voluntate recolenda est.

Q. f. modis. art. precedenti. de ratione intentionis, et executionis. Quisque
nisi sunt huius dux. pp. aliqd. prius volens quod aliquid, et aliqd. voluntate absolute
independent ab alio nisi conexo, sine conexione illud, et expeditus dubius. an
potest.

Applicando huius reprobationis deo dey ratione
intentionis prius voluntate manifestatus ne iuratis, que salutes in damnatis, que
volentem certum habet, et reliqua reprobationis effectus, q. illa manifestatus est?
reprobationis, in ratione executionis prius dey voluntate permisimus p. si supponit
illa manifestatus dicitur iuratis in executu.

Ratio. Deinceps manifestatus est?
sic absolute, et independent a permissione p. sed dey ratione, et conexione
sunt tangit de causa, sine causa quoniam manifestatio erat manifestanda in executu.
est huius ratione, et de causis exemplo illius, qui intendit huius ex ratione conexione donatio
inequibus fini exquisitur.

Quo, supposito ad P. aff. Q. f. sedenda
malor. Dey voluntate permisimus existendis in se damnatis, et exinde rela-
cat sua iustitia, quemam iustitiae esti p. prius permissionis, et ad quod p. de
damnatis, et punitio rationis tanquam medius de p. quae regundat a me. Et ad
probatus dey ratione executionis dey voluntate permisimus p. et hoc est
sicut ut impunitetur et iustitia, et deinde q. h. soluta manifestatus iuratis
misi a dey, et conexione ad permissionem p.

Q. f. si permisimus dey melle per-
missione ex placita damnationis, ipsorum tanquam fini p. quod huius ratio
nisi, sed placet ibi nulla damnatio propter manifestatus voluntate, et ex placita
est, et h. et voluntate, h. manifestatus officia vellet salutis reprobationis in
voluntate sequuntur, et efficacia voluntatis damnationis quantity ad executum suggesta
futuram, et quod intentus ex ratione ad permissionem p. h. non vide exco-
nuntate anti voluntatis salutis, et in columnas est, et efficacia voluntatis latronum

D^oc^r. D^r. Th^r. De regeneratione.

suspendit ut D^r. Th^r. supra q^o 19. art. 6.

C^d. 2. ratione & minime debet q^o per
misericordia solita propria nos fatus infelix est & solita est ad singulare manifestandum
iustitiam & permissionem possit esse finis.

C^d. 3. Reprobatio pertinet ad divinam
providence, et ad actus iustitiae quatenus ad damnationem ordinis executionis vel obsequiis
post mortem, neque autem dux habuisse intentum excludit regnum temporis potestis
q^o habuit intentus illi ex concreto ad permissionem finis.

Ex quo patet solutio ad secundum principale
non esse iustitiam, sed reprobatio pertinet ad iustitiam vindictam quod est electio, ne
fuerit ad quatenus ad damnationem sit actus iustitiae.

C^d. 4. permissione subinde in proprio
pinde le electi reprobationis, neq^o in secundis ut in puniti finali effectu prede-
cutionis quatenus ipsi post clausa duxit predestinationis, propter hanc enim ex-
positionem pro originali electio post facta humilitate, et gratitudine exinde
qui permisit duxi orbem incarnationis dilectione, certe pre predicatione vicaria
representare exomisit pro originali, eadem permissione in reprobis post effectu iusti-
tiorum quatenus adiuvit ad damnationem.

C^d. 5. negat dux voluntaria licet ex ipso
et damnatione pro neq^o illo manifestans duxit iustitiae quod est ex eis. In quatuor
divisio, quae in deo satie^r opposita permissione sequitur post initialiter licet cum
homini, et non ex ipsa missione tanquam ex ea posse. I. opposit dux voluntaria
exire manifestacionis sui iustitiae supposeo pro actu homini q^o duxit voluntaria
licet q^o deus recat reprobis in puniti sive peccatorum persuadit hoc auxiliu, et
puncto sequenti, illa execratio ex peccatoris, tracte per reverentiam impetrat
sine illa peccator n^o est excusat, et in dux voluntaria recat h^o n^o sive peccatorum
impetrat, sed illa sequitur culpa peccatorum.

C^d. 6. q^o ex dico patet. arg.
q^o B^o 11. soluta la sunt in explicata. scilicet, permissione subinde in proprio
q^o potius remissione ad damnationem poterit aduersari reprobis agnoscendis sequen-
tia sive in gradibus.

Arg. C^o 11. q^o 11. soluta la sunt.

C^d arg. S^o 11. S^o 1. art. 1. B^o 11.
Augustinus

Sugest. p^r originalis. Et causa reprobacionis q^{uod} laicis sequuntur art. 5.
Ad. 33. q^{uod} permixtione labendis q^{uod}
et effectus eorum predestinationis et reprobacionis, non effectus meritorum q^{uod} eis
respectu p^r iugementum a quo reprobatio permissio deficiere.

Ad. 33. q^{uod} permixtione originalis
huiusmodi habeatur profane bona incarnationis, scilicet manifestatio diuinitatis
et oppositio male supponit a q^{uod} et iprobata.

Ad. 4. Dicitur. oratione intentione p^ris
p^restationis Christi eternis regis permixtione p^ris, aut reprobacionis
permixtione p^ris et boni incarnationis sequent, et manifestatio diuinitatis
huiusmodi in predestinatione, et lucifer potest Christi iudicacionis in reprobatione, et
oratione executionis p^ris facti voluntatis permittendi p^ris q^{uod} decreti incarnationis q^{uod}
deus decreti incarnationis quod ex causa in remedio p^ris et sequente
oratione executionis p^ris facti permisso p^ris et decreti eius q^{uod} incarnationis
et ipsius q^{uod} predestinationis redempcio a Christo, qui est in predestinatione illius.

Dicitur in illo ordine intentione manifesto-
lantis incarnationis causa fuit absolute, sed ea videlicet et coniunctione ad
permixtione p^ris, et secundum eum et p^ris facti medie voluntatis tamen q^{uod} ad
fing adhuc incarnationis, et a voluntate predestinationis redemptoris facti
sive sive permixtione p^ris et sive reprobacionis, que non sunt videlicet
in deo p^ris et manifestanda eis potestate iudicacione nomine in dicto
Tridentino Iudic. 6. cap. 7. dicit p^ris Christus, et dei et causa finale nostre iustificati-
onis, et id est predestinationis nostra, et permissione p^ris ut dicitur est p^r. p.
q^{uod} art. 5.

Dicitur. predestinationis causa est ipsius apostolat
malorum q^{uod} est p^ris predestinationis Christi qui reprobationis sed Christi est predesti-
nationis ex concessione ad permissionem p^ris q^{uod} permixtione p^ris antecedit reprobationis.
et q^{uod} addito huiusmodi effectus eius.

I. Exordium. Noct. 3. q^{uod} dicitur in fuit Christus
predestinationis causa ista p^ris, tamen sine ratione predestinationis nostra,
et reprobacionis, et ipsius nostrae dolos intelligentie in illo ordine intentione
sive voluntate predestinationis et reprobacionis, que permissione p^ris q^{uod} statim

precedentibus. s. finis predestinationis iustorum sicut ostendere, p. q. xp. et finis reprobationis ostendere mysticis in predestinatione.

Ad 13. Q. 1. Th. de predestinatione. Primum.
ligere in origine, quia auctor p. q. dicit in deo predestinationis homines. Et in mysterio p. q. nunc q. d. in p. illo art. permissione pro actione p. q. electi reprobationis ita res permissione originalis destructionis q. intelligit. Th. de ipsa exist. fortificationis, dictioribus Deus misericordia gloriificare, libetando a. mysterio p. q.

Ad 13. Q. 1. Th. de predestinatione. Secundum.
actione p. q. ad voluntatem p. q. p. dicitur. De origine intentionis, et executionis assignatio in secunda iuxta definitionem predestinationis.

De Execut. et aduersitate.

in effectus reprobationis absunt ex-
ecutionis, et obduratio, Exod. 1. 2. q. 19. art. 3. et q. notandum q. d. Th. in excessu, et obdurate. duo esse videtur, p. t. animi motu, voluntarii est ob-
durenti malo, et hoc nomine obdurate, et executo est culpa, et si ergo ad execu-
tione respondeat q. art. 1. et 2. est per obdurate est effectus reprobationis q. q.
enim sunt in deo ut supra, et hoc modo sumi est obdurate propter a peccato ut
q. videtur. Fixatio q. est p. p. pluvia auxilii p. q. et ingratuity e. coram f. s.
in Eboraco ingrediebatur iustus. T. in obdurate. et ex ecclie substructione
auxilii, et diuinis deliciis ex quo subtrahit. gratia servit et coram
emulsi ad recte vivendum, neq; mens illuminat. De recte agendum, hanc sub-
tracto gratia intelligenda. 1. de auxilio episcopis q. si oblati ferme
illuminaret, et sustineret. 2. de obdurate. quoniam auxiliis ex auf-
ficiensibus que Deus est alij. peccantibus coribus licet de regre muf-
ficencia auxiliis obduratus ut debet sequenti.

Ex quo sequitur loca sacra scriptura, que
vident aperte esse deo le causas executionis, et obdurations propter existentem
animi in obdurenti malo, et hoc v. qui immunit e. Principi populi
re, et decipit eos, et trahit eos facit quasi ebrios, et psalmos 1. 4 de
Capituli persequentibus Israhelites hoc' ueritatis uocem, et obdurentem popu-
li eum, et dolos facies in terroribus, hec in quinque locis est in malitia
telligenda.

intelligenda sunt permisus peccatis auxiliis specialibus, et ergo tuus
qui si ad eum illi peccabat suerteret, illuminaretur, et ita docere excep-
te te deum in illuminare, inducere deum in membra eius auxiliis, et inspirare
bonis, et docere deciper mentem doctri, facere etare permitendos per
et modis suis respondens locabitis inquit regum huiusmodi inno-
der.

Sed 3. platonachrista videlicet p. q.
noto scripturae a nomine praecepti, et 2. Reges 16. q. semel maledicere debet
et respondet David, Domine cito ut male dicere, Dominus in principio ut male
dicere David. genitio permisus est deus ut obduratus, et p. q.

2. 2. scilicet 1. scripturae ut nominibus, q. q.
Significant deus domini, et illud noster, et Augustinus 3. iniquitas reipublica
huius in scriptis suo, et fuerit iniquitate ponat operi de lascivus, et huius in scriptis lascivus, et in scriptis corruptionis in scriptis lascivus, et ambulas in scriptis corruptionis, et intulit oculis tuorum, q. n. p. s.
permisus est deus ut p. q.

3. Deinde ex ecclesiis, et in domo ecclae
facti, ut loci permaneant in scriptis, et faciant que continentur, q. n. p. s. ut deus
permisus, an. ad dominos 1. tradidit illis in reprobis, tenuit officiantque
inuenient, et ad thesalonensis 2. et 3. charitatem venturam non recuperent
ut labores, id est mittit illis deus operas, evanescere dant mendero-

4. q. ad 1. August. lib. 9. s. Julianus
ap. 3. celo degradis, et ille a nobis ap. 21. recordat multe dey trahere in
reprobis, tenuit non desperando, scilicet impellendo, et incitando sollicitando
malum, et ita inquit non habebit in reprobis, q. se velich sunt a deo per
dulces pro reprobatione, id est per diuinam potest in nobis sunt inquisiti.

5. q. ad 1. ex nomine praecepti permis-
sione significari in hac scriptura Mathie 19. dicitur q. ad dominum
cuidam hereti Augustinus permisus est dimittere ex parte regis, et ex Mathie
10. hec permisus est p. q. nomine praecepti ad dominum inquit, scriptis scriptis non huc praecepimus, et q. loamus q. dimittimus hunc, q. facit
facit, et p. q. scriptis ne fatus perdit, sed loquitur permisus.

2.28. I. de loco & rebus in nat.

Ad 2. i. de loco & rebus in nat.
non respondit nisi reus, et malitia, i. postmodum declinet, sed q. impinguem-
tientis peccatorum peccatum in aurato oferit & cui intenit, et excepit quod
de eis quibus postea duxit sumptus ex peccatis & ex auctoritate laboris.

Sed q. de tentatione homini ex officio a deo
quibus sit provocatum q. de labore capt. ipse nomine tentat

Igitur, in hominis huius ales si offerat
occasions quibus sit laborem velut in opere imputari et ei propter aliorum esti
occasions ad alios scilicet populi offerit, q. est deo imputari propter hoffen-
der quibus sit homine laborem.

Ad 3. ad tentat. c. c. necesse. P. o. l. oratione
offense ea intent. ut quod impinguat labores autem non offerat bona hac intent
sed potius reprehensione hoc modo castigatis cognoscens suu statu mysteriu
et quibus tentationibus sit circumdatu respondeat, et ideo deus in tentati.

Ad 3. Igitur de tentat. i. 2. q. 3. art.

3. factis sequentibus aliquo opere p. t. tentat. non solum imputari ad culpam
q. qui potest tollere causas angua. sequitur effectus, quare multo decenter
tentare ut placeat viri periculum exirent in domo q. si quis le amandetur
ab adolescentia eius aspectu, licet o. deus possit impetrare prout et iste occasio-
nes tollent q. in tenebris sed potius in ordine sua sapienter ut superius magis au-
temator offendendo illas peccatoe puniat quibus peccatis culposius abicit
ideo non imputat deo laboris, hinc dicitur hanc c. 2. I. locy Guequich.

Ad 2. q. 4. monitus ex Galerio p. d.
Non est intelligendum, ac si diceret facias, et videbas quae penes subtilitatem.

Ad 3. q. 5. regando dey excedere
intendit ut reprobis permaneat in poto, et ad locum Pauli. non sicut ut non
imficare causam finale, sed everti sequitur ut sit sensus, et in factis est statu
postmodum excedat. ut illi credat mendacio, tumidus et prolate ut est
ad Romanos q. intravit lex et abundaret debitis, non ex lex fuit ita
debiti, sed sensus est postquam intravit lex singulis et abundaret debitis.

Ad 4. q. de auctoritate huius supponen-
dus est ipsius variis locis ex ecclesiis dei permisive intellectu p. subtilitate
auxiliis

aurex, ut tñ. q. 9. in barone. In illa dea propria non potest esse edere
inquit. Deus excedat, et inducat. Defendo, et ad iubando, ecce
procedent. Et gratia cap. 6. explicat inducat, faraoni q. a deo inquit
et molitus.

Quare in locis citatis in auctoritate mense Augusti.

Et d. Thos. 6. 3. In libro de Romanis q. 9. ult. scriptura Farao. Deinde in latere
voluntate domini ostendebit quae nra effectu obi quibus sacerdoties sumptus
occupatio ad pecuniam, et inducendo eis, scilicet iudeis qui induerantur min-
imis. R. ipso factis, Et hoc August. q. 13. In libro explicat inducat, faraoni q. im-
munda sunt erga ea facta quibus obligeantur malis. Deo restitut, quomodo autem
sequitur excedat. Et substitut aurex tangere ex parte de facie, ab auctoritate
voluntate defecuta, et substitutus aurex, et ratione ratione quam superius ex-
plicatur, et permissione p. h. hec autem inducatio fit in p. h. procedenter delictorum, et
causa dei iudicio, ut August. tñ. 93. in locum.

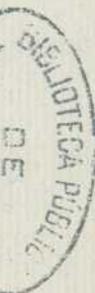
Quo sequitur q. 13. p. h. q. 13. p. h. in
actu sumendo illa preludit, aut excepit, neq. p. h. sumendo inducatur p. h. in
terminus. Si inducatur est terminatio in malis post multo tempore, et post illa dies
inducatur sub iubendo aurex, impone p. h. ex cap. 5. de glorificatione
post qua in memoriam pro generali beatitudine, att. Paulus, propria tradidit illa
Dea, in desideria cordis eorum, unde August. 12. mense Iulij. Inquit si impetraveris
ut permanere de multitudine p. h. noscitur desperatio ex desperata obli-
vioso generali, id docet d. Thos. 1. q. 1. art. 3. ad 1. Pet. 3. 10. q. 1.
Theologos, quare in memoriâ Fabrique's 8. 1995. cap. 1. a. n. 6. q. oblationem
extende ad primam permissionem. . . . missione p. h.

Vñ no[n] nota dñe ex dictis illis. q. 13. art.

q. 13. d. Thos. excedat, et obduratus dei proprii effectu reprobationis. q. 13. ex
p. h. damnatio abicit. 2. q. 13. licet in p. h. destinatione possit esse procedentia
effectus, et illi reducere, et resurgent maiori humilitate, in raro reperi hinc ef-
fectus in p. h. damnatio.

De Damnatio.

3. Effectus reprobationis damnatio
nisi punio gressus, aut p. h. tenuis, ut in his qui moriuntur infelix mortali, aut

propositio datur, ut in his quidam dicunt est ipsa originalis, hanc autem esse effectus reprobationis, et medius ordinatus confessionis diutine iurit, et de reprobatione patet ex art. precedentibus de explicando de glorificatione, quoniam hoc ipsum predestinationem, et illius utriusque ad eam.

De effectibus cordis predestinationis, et reprobationis.

Effectus cordis sunt bona, mala, peccata, tribulatio-
do, diutine, ut tribulatio, et mala pars, sicut sunt in predestinatione, sunt ergo
in predestinatione quatuor, id est inveni ad hanc questionem ut Dub. 2. a. ut pre-
cedens, ita in reprobatione sunt effectus reprobationis quatuor, id est in illis ad
damnationem, et bonis reprobationis per effectus est male stendo, et mala, et tribulatione:
bus detinor eradicare, et in desperatio, et in fide, et in timore, et dubio, qui soli unde
fides fieri incidunt intentione et in loquacitate diaboli, et in desperatione multa
in officia, conscientia, que merquant hominem in intentione, et per desiderium.

V. ipsa creatio reprobationis effectus reprobationis.

Quoniam o. sup. n. 2. 10 sententia p. affirmativa
probatur, creatio reprobationis inducit ostensionem diuinae legis in puncto effectus reprobationis, et effectus illius, sed p. reprobationis effectus non excedunt intentionem
iustitiae, hanc autem creaturam impedit effectus.

2. multi Tysons fuerunt occasio maxime
glorie. Triplex illorum, et illorum creatio ad ista finem valet, et effectus reprobationis
est ad damnationem illorum.

Dicendum non esse effectus reprobationis creaturam
reprobationis, sed supponit ad reprobationem, et probandum est modo hanc dubio. Diffi-
cilitatem, aut precedentem ostendit creatura non esse effectus predestinationis, et predestinationis.

Ad hanc sententiam reprobationis creaturam
damnet, siue manus operis ipsius patitur tunc subiugari cui communicaat effectus reprobationis
est ita illud subiugari hanc sententiam transmittit in fine reprobationis per medium
que sunt effectus reprobationis, hanc autem operis creatura ab aliis tuncque effectus
ad finem reprobationis.

2. aff. Propositum creaturam reprobationis effectum.

efact predestinationis lati, qd. dicit illi ad hominem predestinationis apponit et sub, natus pot est effectus predestinationis. reprobationis. non ut predestinatus nisi lati. qd. sed supponi nonque sed ut hoc dicitur. 2° dicitur.

De morte in habeat probatio et an sit effectus reprobationis.

Ex iure disp. 34. cap. 2. distinguitur autem mortis illius insigntia a Deo in vindicta morti, et in ipsius Dei iugum sententiam haec videtur esse causa mortis, et in fustione, et descendente in infernum animi numeris 16. l. 2. mouendis ex causis natibus. Capitalibus, aut violentiis, in primo tempore assedit mortis effectus reprobationis, nauta in possessione, tunc patet, quod secundum mortis illius editionem requiri debet effectus reprobationis.

Probat 1° ut aliquis sit effectus reprobationis debet procedere ex afflictione puniendo reprobatione curia dominata. sed in illo casu mortis non procedit ex illo effectu, sed ex causa natibus. s. violentiis casualibus, qd. non est effectus reprobationis.

2° pena inflictio a Deo ex afflictionis salvandi. s. querendi illi non potest esse effectus reprobationis, qd. requiritur ostendere ex afflictione puniendo pena quam agere non procedat ex ea afflictione ut probatus est sit effectus reprobationis.

3° illa mortis potest Dei intendere, resuumus causam natibus invenimus, et predestinationis morte illa substatuta est, qd. non procedit necessario ex afflictione puniendo.

Dicendum est illa mortis et effectus reprobationis p. mortis illa provenit ex afflictione puniendo reprobatione penitentiarum, qd. est effectus reprobationis, ut ex afflictione, an sp. Dei voluntate reprobatus in ali tempore damnari, sed in tali tempore damnari est eligitorum ille me pro, qd. illa fuit rediit ad dominatum et quod adde procedens ex illa intentione, mar. hinc ap. quoniam reprobatio est particularis praesidentia, et ita adegit pessime singulis oibz singulariter in particulari perficere, nisi finis huius voluntatis posset pluribus modis damnare tempore illo, in eligitorum illig. tali tempore hanc intendebat tali tempore manifestare in punibili

sug. iustitiae et hoc affirmant dicitur. De morte predestinationis est. procedentiis, quibus
tempore factae est feciis sug. predestinationis, eadem est ratio de reprobatis.

Quare ad 1. In oppositus dicitur. reprobandi
alioe providentia in fratre morte illius causulis, sed intentus ad sine reprobationem,
et hinc sit a causa mortis. In alio ex tempore ordinatio a deo, ut reprobatus
tali tempore dannatus incaret, ut si quis requeatur a deo intentus manife-
standi sug. iustitiae taliter tempore.

AD 2. Q. 1. In oppositus voluntate cog-
salvandi reprobatus ineficiens, et voluntate efficacis, damnandi, ist. v. Thos q. 19.
art. 6. 2. Q. 1. quando illud non pro usitate, inde ex affectu salvandi
reprobatus, faciens in fluere, hanc illud effectu est in deo contumaciam.

AD 2. Q. 4. Quis pertinet ad hanc finem
intendere in illam morte, negat in intendere dannatus eemanifestatus sagittarius.

Q. Deus seruit omnibus reprobatus auxiliis
sufficiens. De salute dicitur?

Dupliciter genus reprobatus, quidam sunt
alios qui damnantur propter propria mortalia, parodamni, et annui, et alijs sunt
parodamni qui puniuntur per nos damni propter propria originalia; de istis q. dicitur.
prosperi procedit, et in duis membris secat.

De 1. Adulteriis et reprobis membrorum.

1. membrorum. 2. Quis adulteriis reprobis
ex exercitu, et obduratai Deus proficit auxiliis sufficiens, quo salute possint
requiri.

Supponendo ex xii. de auxiliis cap. 5. Au-
xiliis auxiliis, aliis sufficiens, et aliis efficaces, sufficiens sunt quo
quis hoc operari ad sequendum salutem, non operabitur illa, efficaces
pellunt q. nec standi operari posse, et q. ex voluntate tempore operari.

Cumq. tis reprobos carere auxiliis effi-
cias ad sequendum salutem, aliis tis salvare in falibilia, q. tis procedit
de auxiliis sufficiens.

1. Si quis peccaverit ita ut a deo
despicatur propter sua peccata, et exultet, et obdurate, et carcerem ase-
zio ne sufficiat quo salvum possint, ita si Romane lib. q. de quadam
nove p. 27. Enarratio lib. 2. q. 1. Abbatum in cap. Mathei 7.
n. Gregorius in 1. Act. q. 1. q. 2. insolentia ad 3. florens art.
26. 2. Latency, quando est. 7. probat 1. ex sacra scriptura in qua
quidem prope suspicere thunc non excludit, et obduratio, et a deo despicere qui
est si deinceps desitutus omni auxilio quo salutis possint regni Ioannis
12. de Iudeis quibusdam persequentes Christum, proponerant posteriori
ad eum quod inter omnes uoces et exortus oculos erat, et indurabili coram
et insidians oculis, et n'intelligenter vide, et auertunt, et rancor eos.

pro loco 30. Rom. 1. Desiderantes dignitatem, sunt indumentis
mimicri. Respondeat ergo ueracitate Babylone, et in tanato, derel-
inquamus eum. Itaque loquens Deus ad populo suu nol metafora
sineq. inquit, auferam uite, et hoc in dilectione dixi maceris enim
et erit in scelus ponit ea deorsum, et nubibus mandato nefruant super
ea imbre. 3. Deinde ex coram uice Hebreorum omni diuino auxilio.

2. f. ex 39. loci sacra scriptura
inquit hec aliquis est propter quod deliquerit hominem deus statu, et laetabitur
resurgent ab illis, et tales carcerem omni uerbo sufficiant, qui possint
salvare, an si. Mathei 12. qui exirent ex eo spiritus uirorum invenientur
et negantur in hoc seculo, negantur in futuro. 1. Ioannis 5. epistola ad moribus
pro illo dico ut ostendam quis. Ad hebreos 6. impossibile est ex parte uocis
illuminari sunt, et justas sunt omnes celestes, et proles sunt res
caritatis, et prementibus.

3. f. ex 39. Augustinus libro q. cap.
62. In epistola ad Romanos de finione impunitate, nulli imputat quod in obtem-
perauerit deo tuus, (iste potius induxit, et,) q. quod de induito ei de ob-
temperare in potuit, sed quod de igne se precipuit cui ut induaseret prius
impudicitate. D. Gregorius 3. memorialis, cap. 12. Deus in luce arvit
cor faciens quatuor exigentibus cuius mortis nulla illud deinceps in psychis
mortis sensibilitate molivit. D. Udalry lib. de summo bono cap. 15

In nullitate a deo despicimus, ut de gloria tua mala respondimus.

4. Tunc p. auxiliis extat, et preuenient
superiorate nostra ad salutem, sed multi sunt periculoses quibus pro aliquo
tempore incurvally denegat, q. tunc auctor auxilio sufficienti ad salutem
non definit in Will. Fidentino lib. 6. cap. 4. et 5. m. f. experie-
entia istarum extat et compitum diuina in eis stetit, sed certe temporibus
fieri, q. potest longa instantia in quo quis exstet ultima extat. Eadem non-
pus, in quo quis nec extat possibiliter salutem.

5. sine Fide impossibile est salutem regiri
ad Hebreos. sine Fide impossibile est placere Deo, sed multi sunt
infideles, quibus n. e. auxiliis auxiliis credendis, q. n. habent sufficientem
auxiliis ad salutem, m. f. multi sunt infideles, quibus n. e. fidis propria-
tate. D. Thos. 2. 29. q. 10. art. 1. docet datur infidelitate negativa in eo, qui
nihil audiuit de Fide, at sine predicatione impossibile est credere, q. tales
arent auxilio sufficienti ad credendis.

6. domini precueruntur ne quis ad
salutem, sed a omnibus, q. s. hoc domini p. reg. auxiliis necessari ad salutem
m. f. et qui regis possit salutem ne quis p. perseverare ingrediatur q. ad
sime regis, nequit auctor p. perseverare sine predicti dono p. precueruntur
laetato dicitur. P. 29. q. 10. art. 10. m. p. datur, nisi datur haec domini omnes
perseverarent.

7. p. per conversationem ad osq. q. tenet
se in deprestatione et baptismo; sed a omnibus per conversationem ad osq. q.
de loco auxiliis q. s. omnes habent auxiliis sufficientes ad salutem, m. f.
D. Thos. 1. 29. q. 2. q. art. 6. m. f. 1. In conversatione infidelity, quibus auctiora
cognitio fidei non possunt in deprestatione et baptismo. 2. deponit fidei gressu,
nisi p. conversatione tale auxiliis in 1. instanti superius.

Dicitur q. oib. ad auxiliis fessis
et deo auxiliis sufficientes quipossunt salutem sequi (i. e. immediate, si hinc
fuisse, et remote, ut in salutem aegri) sic Adversus in 4. q. 2. l. de pre-
destinatione. Sono l. de natura et gratia cap. 2. Deinde de captivitate, et redemptio
generis humani cap. 9. Vnde lib. 13. In Tridentino, cap. 17. et 18. q. 1. de ho-
lyholy

Lxxvij p. i. Ex lauro regiuit. Sporalij p. 3.º ego secundus sum, et pulch. illigū audierit vocem meam, et apponens mihi unum invito dolly. Nam p. 2.º qui luxurie que illuminat omnes homines resurgit in hunc mundum. Tunc b. c. et ad Romanos 10. vta eccl. expandimur in eis, et populus nō credentes, et s. dicentes.

Vixit ex existimari iste p. 2.º inquit
omnes omnes. Inde timor mortis invictus ad salutem. Mathe. 20. omnes vocat ad
vires. Ling. 2.º in omnia genitum est dicitur sententia, et cap. 2.º omnes invictus
ad eam.

Datus de Industy, et exactiss. in Flavia
ne habuisse auctoritatem sufficiens, ut posset vestiti, et ostendere deo &mittenda
populu, cap. 10. Exodii 23. p. 2.º proponditur. Domini inquit per Moys.
10. quoniam nolamini mihi, dimittite populu meum, et sacrificet omnis flaus regis
domini dimittere eum apud induit eos leviatus, sed Deus h. precepit ut longi-
stibiles, 10. potest. Flavia obediens Deo, atque subiecta auctoritate & populo tota
res, et sine illo expedita inde cap. 9. facit. Flavia p. 2.º nō dimittit deo
populu, 10. potest. Dimittit et alios in peccato.

2.º De Inde, et securi passi m-
thi 23. inquit. Dij. ad 10. quoniam nolamini reges regis filii eum que ad modum
galina regat palos suos sub alio, et consilium, et decus d. Inde intelligi
potest. Paulus vixit etat ad Romanos 10. tecum die expandimur in eis et.

2.º ex p. 2.º Augustinus ad artiz
acutis sibi falso impensis act. 15. remitti deo correctione & dimicatio
ne queque boni possibiliter despoliar, et de p. 2.º d. inquit. et gratia regis
ib. solem de Nubie domus erit, et Flavia Industy inquit, qd
fieri est. p. 2.º d. inquit. qd. in diversis nigris quoniam mons dei sentiens in recordatione
proprie iniquitatis ingemult, alterius & in genere diversis iste vni-
tate pugnans arbitrio ipso ex mente fugit. Flavia liberata pugnat,
hanc inquit ei p. 2.º d. habuit auctoritate que posset in peccato. D.
G. yostromus homilia 6. In p. 2.º d. ad Romanos in illa 10. d. inquit
sunt ex Israhel nos peccavimus quo tunc aliqui feruntur sunt
aliqui possidit nomen qd. non accedit, noluerunt, nq. qd. quidque ad illas.

speciat salvi. De felicitate, etenq; vnde tam oec. Ambrosius cap. 3. de societ. Gentilis manifestauerunt omnibus eloquacij multa au-
tolade, et nimis omnis sequitur experientia docens ruitus Dei misericordia, misericordiaq; testisq; resplendit sunt quae corpora-
bus hominum nec decendit, tuncq; cogimentibus de pueris.

Dicitur. Quoslibet omnes homines habent fidei voluntate, inquit ut dicit 1. ad Timotheum 2. sed neque salutis regnum absq; auxili-
lio gratiae ne suppono ex malis. Depravatio omnis est auxiliis gratiae in me-
gali... medietate ut potius salutem.

Volumus, bene auxilio gratiae ne potest agere
penitentia ut suppono ex malis. De penitentia, secundum suorum in hac vita
potest agere penitentia ut definit. In capitulo primo de penitentiis. Tertio. nulli Deus denegat auxiliis gratiae in hac vita.

Quare ad 2. q. ex iustis sententias Ap.
prolatus locutus tamq; in propria in potest credere th. in hoc ex parte explan-
do. S. quomodo dico impossibile credere, t. profecto, in dicitur cumq; incredibili-
tate, t. an ex parte sit ad incredibilitatem.

Ad 3. dico impossibile ibi sumoni pro melius
affidile, q; sic in ista quodq; impossibilitas, quo modo terrena 13. dicitur
nepotest ergo mutare pectus tuus, et nos poteris bene facere q; diligenter melius
impossibiliter. Itaq; potest uidei credere, et illa impossibiliter monili erat excep-
tione praeceps in permane. vid. Th. super illis locis.

Ad 4. dico propterea significare causa
lia ut professa. Iste fuit a incredibiliitate, sed significat laetitia. Sic in
ita sensus in potest credere, ut sed dicitur huius ex exceptione 13. I. sensus
in potest credere, quod non habet, ex parte tamen, remonstrando p. in iustis
pigeat nisi, et sequitur.

Ad 5. extitit dubius precedens deponen-
tione p. ap. axiis. Subtrauit auxiliis infusis cumq; posse birevolutionis
sed dicitur iniquitas, et humana voluntate differentia est causa pone.

Ad 6. non ex parte de ap. intellectu
genito et permissu subtraheendo quodq; specialiter ratione, que dux soleo
affirmatis.

Acta 34. Oct. 39.

sepe alijs penitentibus necat, et n' admittit penitentibus regan-
do curiosos iusfidentes, Codicilios aperte, ut iuxta locumq.
Denat. T. a. 39. Et a. 39. 3. 3. 3.

1. inquit. De penitentia, si ostendit nullum est pro facilius regnando
capite agere penitentia in hac vita, et remissione obiciere, non debet.
ex cap. vi. Mather. A. p. 111. In spiritu tanquam in uirga trahente mar-
gile tribuendo operis. Primaria ergo ipsius lancea appropinante distans
demonis Neufadebant ludebat, ita Gystomas, et alii. Et perdidit in
remissis nefis in celo, ut auctor apud patrum T. a. 39. Hoc remittere, ut expiari quic-
cumque, et q. non deinde corines agane per diuinam. In dicitur remitt-
er in hoc scilicet propria in conscientia penitentia. Deus uideo blasphemantem q. q.
remissio est et pietatis p. summa. Sunt autem scilicet alij. pro remissione
penitentis. Regg. 22. Stat. annua domini Cl. p. h. ex q. iniugata domini
lxx. idemque mutatis. In tunc, loquitur de donatice penitentia. De uer-
deretur penitentia. Significatur uerberis proprie p. p. filius Cl.
ipsa. Sidomus.

Ad locum episcopatus ad morte Reg. u. d. Tho-
s. de milia et 11. 19. ad. Et penitentia intelligi per finalem impenitentiam,
quae ad mortem durat, uideo pro illa significant oratione fiducie in hac vita.

Ad locum de Rego. Reg. 39. Et in ista
impostore summi proscriptio.

Ad locum Episcopatus Reg. 39. Et Reg. 39.
exterrimorum ab aliis q. est. ipsius Cl. 39. veritate proprio loco uice et
q. de Thamone. Et auctor 16. Depravatum est usus habere meliorum
priuilegio pugnant et die sequitur habere esse priuilegio impunis
et illo ipsi impunito se uelgo, que si p. e. expiando in illo loco
de Romanis, id est in illa quae in impunito est illi cuique pugnat, sicut impunis
si habuerit speciemis a uocatio. Et Reg. 39. et Reg. 39.
q. n. loquitur de curialibus sufficiens, et de quibus speciemis habebat quod dicit
deneget et duraret propter eum uelgo, que si pugnat, n. est ut Romani dicit.
q. uelut exponit de compositione mortali.

Protocollo. q. q. notandum est duplicit?

intelligi posse Deum per se omnes auxiliis sufficiens. Et proximis actibus
ita est actus immediatus et ratificatus et baptizatus non supermatrix
recessit deuestimur. Proximis actibus tamen non prout oportet fieri
et remittit denegari. Sicut hinc modis per se ipso sufficit.

Si malo senti, ex quo auxiliis, ne singulis momentis
tamen Deum per se ipso sufficit actu sufficientem ad salutem, patet tamen in infidelibus,
qui nihil de fidei mysteriis cognoverant, ut apostolus dicit. Quia et in peccato
huiusmodi experientia non possit esse. Unde Iudicium sapientum non obiit mo-
deris Deum per se ipso sufficiens, aut bona, cogitata aut in prius immixta re
ad certi temporebus, ne modo certe Deum per se ipso auxiliis suffici-
ens, id est prout datur obligatio? demonstratione obrogans de modo ipse
in repugnat et probat ab aliis pronosticata.

Dicit ergo propositio ergo quod peccato-
ret accusati auxiliis extra statu salutis non posset salvare, ne
agere penitentiam patetur. Tunc auxiliis supermatrix, quae cedat, resurget
in potest, datur autem aliquis ex extra statu alienus est. Dicit.

Si ergo quod si nunc peccato mortuorum
non poterit. Illi damnatio est salvi in postea quod auxiliis supermatrix
supermatrix. Si sequitur quod tunc occurat procep-
tus. Lamentatio scholasticus Hengstfeldi illud non imputari et peccato-
ri vis latus procepit. Si mens intentatio patet sequela, ne tunc auxilio
supermatrix quod tunc auctor potest complete procepit negantibus tunc
Deum.

Si ergo tunc quod si radendo peccato
in hac vita ex extra statu salutis aut salvi si non posse, q. tempore. Deum
paratus esse auxiliis et de facto fieri de modo peccatorum negat
Deum, tunc autem ex suppositione sicut patet ponatur in propositum, et obtrahit
ponat Deum non posset salvare, q. casus actuali auxilio, ex quo Sp. ad 2. videtur
Deum damnare ex quinque morte, q. ipse voluntate onus suos impedit, q. ille
Deus impedimento potest, quemcumque auxiliis procepit, negat debet
Deus singulis momentis vocare.

C. 23. Dicit ergo quod procepit super-
matrix in electione modis penitentia cogitatur. Deum per se ipso sufficit
quod possumus

ne possint impleri precepta tunc ad diversitatem precepti supradicti et capitulo
110 illius vocante dia, et pacem in terra, libet autem sacerdos capitulio ipsius quod de-
cuerit preceptum, et illius ratio fidei supernatae, quibus solus, mouerit per-
ducentib[us] super natu[m]e postuleret, et eadem ratiō dicendis est ad singulare precep-
tu[m]e supernate. Sed ad dubia auxiliatio[n]at. I. auxilio gratiae necessario ad stran-
dū p[ro]p[ri]a collectiva et legem nrae dicitur. I. q[uo]d regantur communib[us]
q[uo]d certa gratia nrae p[ro]p[ri]a supernata precepto ad singulare p[ro]p[ri]a necessitate
supernata auxiliu[m] auxiliando. II. art. 2. Deus festina auxiliu[m] illud
et ille est de quantitate et de p[re]ceptu[m]e natu[m], que ratiō auxiliu[m] gratiae nrae
est p[ro]p[ri]tatis dicta est, p[er] hanc auxiliu[m] infernalia recessu[m] mitigatur
hominis transgressione p[re]ceptu[m].

Quomodo in fiducia dei fieri
auxiliu[m].

¶ est potest quae sit infidelitas
dei fieri supernata auxiliu[m].

I. supradicta est ex dicta 2. q[uo]d
2. art. 3. filio omniu[m] dei quatenus est supernata p[ro]p[ri]a et necessitate medy-
ita et sic illa disponit quae gratia est salutis regni.

¶ est necesse est auxiliu[m] super-
natu[m]e gratiae ad ipsius cognitio[n]em unde p[ro]p[ri]a divina revelatio que immedieate
fuit a deo. I. modo aliquo Angelico. I. p[ro]p[ri]tate, qui veritate fidei proposu[n]-
tis cognitio h[ab]et in p[er]tinentia auxiliu[m] 1. 2. q[uo]d 10. art. 4.

¶ est regnus dei supernata
in ob[lig]atione collato, ita ut dictum est 2. 2. q[uo]d 10. art. 1. tenuit art. 8. q[uo]d 10. art.
d[icit]ur infidelitas negativa in eo qui nihil audiens de fide, hec causa infi-
delitatis non impedit de p[ro]p[ri]a cognoscere credere illa p[ro]p[ri]a auxilio actualiter
revelata. Divina mecum ad recordari, de huiusmodi est quaevis dies fieri
sufficiens auxiliu[m] ad salutem his infidelibus, qui nihil de fide cognoverunt.

In qua re dicendis deo fieri hi
infidelibus auxiliu[m] necesse ad credendis supernata oratione respondendo
illy lumen natu[m] ratiō, que possint cognoscere, boni se iugendis, et
malorum suorum, et posse cognoscere remane, q[uo]d illo mundo recte viveri

Dux fuit auxiliis eiusdem supernate auxiliis, etiamque illuminatione
qua posuit in eis ceteris, et salute regum, quae supernate auxiliis Deas
tribuit. Immediate posteaq. i. nobis aliquis legens i. predicante, qui illumina-
vit illus, quibus natus resurrit, etiam mediate scilicet lumine nate Dei, ob
icit auxiliis supernatis auxiliis; secundum d. Thos. Elizentius, q. 19. art. 11
et i. obi depresso outre via pietatis docet quod a tanto recepto sequitur quoniam
debet et fugientem melius constitutus tenendum est. Item ad hanc dictam. i. per inter-
rogationem ipsius. i. mittendo aliquip predicatione, quibus inservit, quod hoc ad deponen-
ti deponit, ut prius dicitur. Secundum dicitur ab aliis dy modo exp. Luminisq.
ide docet ad C. et ior. dy fr. q. 1. art. q. inquit qd. ad hunc fidem pertinet
quod se preparare possit qd. in mortalibz, et ita venit in apud carnarios facta
qd. in eis Deus nescivit illi p. necesse, ead salutem, unde dicitur Sos. 2. de
nat. et gratia cap. 12. q. adq. interrogatio cano C. p. velutum de carnem
bigeneris in p. In modo de captivitate, et sedem phone generis humani
th. cap. q. Capro n. de lege penali cap. 19. Molino in dorsum, q.
19. art. 13. typ. 10. et s. s.

Pr.
S. P. Ex tracto Societatis. d. Bonaventura.
postquam Paulus dixit in 1 Cor. 12. q. Iudei, et Greci, et Dei diversi, et in omnibus, qui
conveniunt et subiungunt, quemodo credentes qui nesciunt, aut quemodo
audientes si reprehiciant, respondet munus nesciunt, et quidem in
se tempore exhibitione eorum, et finis rebus tangere eorum, que de lan-
cerunt, responderet alij exponente becalymata nobilibz, quicunque predicatorum
Dei fidei predicantes, quasi solens Paulus dicit Dei auxiliare Grecis
et Dei cognoscere excreaturis, et hoc modo p. s. d. a. et illos invenerat
et fidei, n. filium sit auxiliu in mediatis, et in mediatis, et hinc quo si
bene confuerint. Dux fuit molita, et supernata auxilia, q. d. mo-
litione potestibus auctoribus dux denegat supernata.

Pr. Dux sub auxiliis hominibus ab
conficiens, et ad agnitos socios venire, q. ad Timotheum 2. sed hec volunt
non potest, n. Deut. 32. q. dicit seors supernata auxilia, et
illuminationis fidei faciens totu. p. n. et lumine nate, et visus quas habet
q. resonanti legi nate dux fuit supernata auxilia, m. p. in qua uice
dux habet

Dux hoc voluntate uolentibus in precebus impetrantibus et pro
sacra fidei contra nosq; inimicos et lamen p. h. hoc n. est auxiliu quo
salueri possumus

Sed: multa opponunt P. S. aliquam
facient q. in secretis nobis nat. Dux fest supernate auxiliu, q. q. auxiliu
in his nominis salutis, atq; n. s. est e. nobis, q. dicit in aliis in eis
Pelagianis, l. semi pelagianis. 2. dux e. 1. 2. q. 109. art. 6.
2. q. h. p. p. s. alij q. in itaq; usq; salutis
expulit. Ab eis arbitry, q. q. omnis ab aliis rebu. messe expulsi
sunt, q. 2. Pauly, Elzemerius, q. verius inflet propositio quia
ex te dicunt, q. dux p. p. s. p. a. t. a. c. i. p. p. s. p. a. g. o. l. o. n. q. a. c. i. n.
acciperi

3. multa lex a deo latet, sed
auxiliu supernate facient q. in se e. tribus nat. q. id n. est aperte dicens
p. n. q. auxiliu et debito legi, et q. party ducimus, impetrant, et vocatio
correspondet nat. expositioni, atq; adiutori actioni est y. talis et miseri-
cordie, sed debita nat. expositioni

4. dux n. auxiliu in secretis nobis
Dux fest auxiliu p. g. r. e. t. s. supernate, illud nec gratia p. g. r. e. t. s. n. e. r. s., et
presente, nec v. vocatio est t. sed 2. q. p. g. r. e. t. s. a. liberu. ab initio
facient q. in se.

5. Dux n. auxiliu, reponit
affem multos, qui uolunt libere moraliter operant p. n. q. ingauisimis
q. p. n. q. implacabili, q. m. d. auxiliu facient p. n. q. libet q. nat.

6. In d. illo stragiano 2. capi-
dum sunt, qui duxerint, h. i. grata die credentes uolentibus, d. q. de-
ciantibus, p. p. l. a. t. i. b. u. n. o. b. i. m. j. c. u. d. i. g. f. o. n. i. 1. q. auxiliu super-
nate, q. fest a deo excepit uordio. id est p. o. q. s. libet auxiliu
ex eo in uolenti nat. faciat.

7. sequitur Ma opere ex tribus
nat. factores auxilia ex deo in se fidei, q. 2. Pauly ad h. o. b. r. e. o. 11. sine
fidei impossibile est placere deo.

Q. 3. q. d. Tha. Q. p. de trinat.

Si sequitur illa opera be impetratio ergo
descendit apud fidem, si necesse est impetrando aliquam ipsam.

Hoc est postulant intelligentiam
et origine Pelagianorum, et semi-Pelagianorum, de quo dux et proposito
1. 2. 3. q. 109. art. 3. et uig. art. 5. preuenientiam dicendi. Pelagianos
tribuitur liberis arbitrio et possit disponere ad eum vocans, ad filium, et ad invi-
tationem personam eliciens variis modis, et omnia operi si nec-
cessaria ad salutem impetranda memorante de digno, semper legianos
reipublica gratia impetrantibus posuerunt mentes, et dignas, nec disponi-
tiones ad illos ex virtutibus naturae posuerunt tamquam disputationem
ex virtutibus arbitrii mentis. De digno, possum auctoribus legionis
vocationis Dei ad gratias, ita ut facient quod in se virtibus naturae,
Deus iustitiae fallibilis auxiliu gratiae tanquam debitis processu illud opus
hunc esse illorum mentes latius inde protinus, pronuntiat. Et secundum semi-
pelagianos arguant, si daret talis disponitio prius auxilium et
habet nos gratias, sed debitis, et mentis de regno non excludit nos
gratias, sed quod propositum habet, dat gratias et tanquam debitum
ex virtutibus mundi gabriel et Vega, et aliis qui posuerunt mentis ple-
rumque tanquam disputationem ad 1. auxilium supernaturale, et
suum debitum mentis et ex virtutibus naturae, et tamen dominum tanquam
semi-pelagianos, et in tantum semi-pelagiani posuerunt mentis suam
de regno sedet de digno.

2. ostendit ad ipsam mentem quod
affirmate, ut ad illuminatas fidem idem ex virtutibus naturae aliis disponit
dispositione ne proxime preparatores mentis aliis. Ergo vero, unde obstat
alijs naturae nichil tanquam disponitio ad 1. auxilium, sed tanquam remissus impediens
mentem, et statim ne auxilium supradictum a Deo ferret, unde illud opus mortale ex
virtutibus naturae huius modi inadmissibilis sit, et disponit supernati auxilio.

Quid tamen disponit proprio ex eius
suum usum, et quis disponit, q. 2. 109. art. 5. nec non nisi proprio disponit
mentis auxiliis supernatis, nec disponit proxima ne preparatores mentis
nisi auxiliis supernatis in datis infallibilius tanquam debitis propinquum in aduersitate.

gratias salutis

A. 34. Dub. 97.

gratia salvi in per sing. et hoc ex operi, Dei d. donum et regius gloria,
quod huius depositio remota possit patet, quod est proprium, et aliud
dicitur a forma, opus meum nolle e diversi ordinis et superlati auxilio.

Diximus opus ordinis naturaliter lamentans de
ab ipso superlativo auxiliis, quod nollet auxiliis gratia regi. De regno tunc
in reprobatione cum illo, quod est quod auxiliis nec omnino gratutius, sed aliquo
modo debitus.

Tertius ergo, ubi observatio scripturati personae
morali bonorum et mali removens, prohibet prius quod non impedirentur operas
de hinc superlativo auxiliis, illuminatis fidem et ipsa probata sunt diligenter
rebus auxiliis, haec scilicet in ligno vel proposito vel obsequio et discipulis
in forma ipsius, sed indirecta, et in qd. negativa scilicet removendo impedimen-
to scilicet frumentis, et hunc statim, que ostendebantur ad doctionem formam ipsius et ita
factos, est optime, signum depositum est ipse.

Quatuor quartus dicitur de somni
pelagiensi longe post illam ipsi posse sententiam de regno primi auxiliis, et omnis
magis dicitur a Pelagiensi, quoniam pomerius presbyter desiderans regis de
regno responsum auxiliis neq; admittimus atque depositus ad hunc remi-
tendos illud auxiliis primi superlativo.

Sed secundus dicitur contra Bojanum et tertium
nisi impeditur, depositis nelet superlativo auxiliis est, ac male
et originaliter dicitur hoc secundum quod est art. 5. ad. 2. qd. opus moraliter bonum hoc
non prohibetur, sed deo servato superlativo auxiliis. Dicitur nos loqui ut dicitur
in de quocunque opere moraliter bono, sed de observantia legi nativitatis
enim removens prout que prohibent auxiliis.

Quare dicitur knoppolini qd. dicitur
et nosq; si est informe a semi pelagiensi, et Pelagiensi, et in primis ab aliis in
tunc auxiliis, aut depositis depositio auxiliis non illud si debeat non est ob-
ligatus, sed deo sua misericordia est auxiliis gratia removens lignum
in officiis suis tunc sufficiuntur veligat respectu ordini auxiliis, super-
lativo, que incipiunt a filio, et in tallo in dentino sive b. cap. 6.

Ad 24. qd. ipse, sive ab aliis dicitur?

C. 27. D. V. de predictis.

proprie, q̄d istius et dicitur proprie attendit tractus super naturis, quod non ex multis
superiori fieri possunt, per operationem legis naturae ipsorum subiectis et
modis, quia operantur dicitur auxiliis, remanserit illud, ad gratiam deo
spiritu, et ita de bonis et gloriarum.

Si ergo pertinet quid est auxiliis trahente
facientibus esse eorum naturas, et aliquas leges promulgare ratione.

Ratio 3. cap. 2. art. 3. dub. 3. id.
3. existimat natura in divisione fidic. Affirmare dicitur ne auxiliis supradictis
facientibus esse eorum naturas et aliquas leges a deo loco probat, q.º
mentib[us] talis lex. 2. q.º in iustificatio correspondet. Debet legi dispensacione
curari, que n.º sequuntur. Thomistus et multipliciter. Et hoc est lib. 6.
Secundus. Cap. 56.

Legis lib. 6. de iustificatione capitulo 56.
mat dicitur facere a legi obtemperare, si facientibus eorum auxiliis natu
auxiliis supradictis necessaria de salute, id est. Molimachatus. Ratione leges
quas natura patet operari, et auxiliis respondere ex operari. Tertius. Qua
cumque ea serventur a fuit, ut quales ex auxiliis naturae conseruantur facie
propter nobis pugnare nobis, ad hoc divinae auxiliis signatis, quibus ipsi conseruantur
cessu' de salute operari must, que lo. 2. in libro 6. defendit. Et hoc est cap. 56. 27.
ap. 2. art. 3.

In hoc et libro 6. capitulo 56. Legis lib. 6. de iustificatione
supradictis facultatibus ex auxiliis natu. Hoc hoc beneficium appellatur lex
secundus, legis lib. 6. secundum certitudinem inquit etenim q.º illud invenitur
deo 8. et hoc probatur ex. adducto pronostico.

2. dicitur secundus. Et hoc legis lib. 6.
propter hanc operari iustificatione auxiliis, hec totius Thomistus cap. 56.
q.º haec ratio magis rectius a semipelagio, et parentibus aliis. velib[us] ad
q.º subsequitur. Et auxiliis ex operari' sibi. 2. dicitur aliquando
aut propter iustificatione auxiliis, et quoniam collato primi auxiliis est debet, et inde
est omnino gratia, sicut. Et 3. semipelagianos probant, q.º operari
et hinc dicitur pugnare, et libenter usq[ue] auxiliis super multo auxiliis
facient pugnare ex auxiliis natu.

Vixit

Inscript. Omada B. Cap. 73. sec. 2. n. 22.
Perfundat h[ab]et infideliitate[m] in aliis. Catech. I. de dignitate operis, quo
modo hoc est recte. D[icitur] fundat h[ab]et omnia mala constituta in dei misericordia
et voluntate, unde quae sunt o[ste]r[um] habentur, laboris fieri, et in mala coquendi
h[ab]entus patitur d[icitur] Thos.

Ex istis apud intelligentiam illius cor-
axiomatis, facienti p[ro]p[ter]e[rum] d[omi]ni nos reges gratias, ut p[ro]p[ter]e[rum] intelligatur de
gratia h[ab]entis scientie h[ab]entis p[ro]p[ter]e[rum] p[ro]p[ter]e[rum] diuinae auctoritatis, ut
d[icitur] Thos. 2. 27. q. 109. art. 6. ad 2. 1. 1. aut p[ro]p[ter]e[rum] de gratia iuris naturale[rum].
aut deo[rum] auctoritatis, tenet p[ro]p[ter]e[rum] scientie p[ro]p[ter]e[rum] exercitibus p[ro]p[ter]e[rum] d[omi]ni d[omi]ni
g[ra]tias, curia[rum] n[on] p[ro]p[ter]e[rum] d[omi]ni p[ro]p[ter]e[rum] opera ordinis nativitatis, tanquam p[ro]p[ter]e[rum] p[ro]p[ter]e[rum]
ut de depositis, positionis, an ex lege debet esse curia[rum] n[on] sicut libens
d[icitur] d[omi]no, operibus ordinis nativitatis, se h[ab]entibus tanquam remuneracionis impedit
mento p[ro]p[ter]e[rum] gratia, h[ab]ens intelligat de exercitibus supernat[ur]al[ium] ap[osto]l[ic]arum
corporis p[ro]p[ter]e[rum] familiis a deobedientiis h[ab]entibus curia[rum] n[on] sicut libens.

H[ab]et d[omi]n[u]s i[n]t[er] u[er]o c[on]tra p[ri]ncipia d[omi]ni

Ad 2. q. 3. D[icitur] p[ro]p[ter]e[rum] p[ro]p[ter]e[rum] talia[rum]
ad d[omi]n[u]m sicut est q[ui] transfiguratus p[ro]p[ter]e[rum] p[ro]p[ter]e[rum] ab aliis quo[m] merito. d[icitur] dispositio
notitia. 2. d[icitur] q[ui] p[ro]p[ter]e[rum] p[ro]p[ter]e[rum] in oblatione, et h[ab]ere p[re]sumunt, op[er]e p[ro]p[ter]e[rum]
ordinis nativitatis, q[ui] quod p[ro]p[ter]e[rum] d[icitur] d[omi]no auctoritatu[m] generati.

Ad 2. q. 3. q[ui] probare op[er]e ordinis nat[ur]al[ium]
in procedere necesse primi auctoritatu[m] supernat[ur]al[ium], sed d[omi]n[u]s sua gratia
sele[r]ationis q[ui] vocat, in secundis d[omi]n[u]s g[ra]tia suu[m] auctoritatu[m] supernat[ur]al[ium] auctoritatu[m]
q[ui] notitia.

Ad 2. q. 3. q[ui] canore sicut est. Sem-
pelacionis, qui merit[us] distinebatur in opere ordinis nativitatis oblatione
gratia, et misericordia d[omi]ni, q[ui] non admittimus.

Ad 2. q. 3. q[ui] ordinis nativitatis moralitatu[m]
n[on] d[icitur] in infidelibus, q[ui] accepto[rum] d[omi]ni h[ab]ent auctoritatu[m] q[ui] 10. art. q[ui] p[ro]p[ter]e[rum]
omisericordia neg[lig]entia accepto[rum] d[omi]ni q[ui] sequitur neg[lig]entia neg[lig]entia de p[ro]p[ter]e[rum]

Ad 2. q. 3. q[ui] ordinis nativitatis
moralitatu[m] exinde ad impietatem q[ui] p[ro]p[ter]e[rum] d[omi]ni q[ui] est in d[omi]no

Ex d. Tho. de propositis.

recte, hæc dicitur ad solus & auct. principali Propositi.

3° apparet quare operacionis sufficiens de salute hæc quibus naturæ donis possunt hæc sufficiens esse. de genitivis vobis in honore et ad finem ut pugnare habentur, et auctoritas tua superlatius necesse est donis peruenientibus, quæ specie deinceps illis, et diuina protectione, et defensione in Voto Tridentino rect. 6. canon. 22.

2° apparet quod ex d. Tho. ead. quarto ad d. ad voluntate, et insuper diuinitate in gratia, et auctoritate auxiliis posse peruenire ut ad finem in omnino. docet ex d. Tho. et Aug. primi portentum instanti potius peruenire ut si in habere isto doni peruerteretur quo actus penitentia, id est dilectione de aliis hæc voluntate posse habellere ut gratia, et coram auxiliis alio non impetrari est ex pto, ministerio spiritus, et ex suppedit. q. iuxta caro doni peruenientem potest peruertere, id est in sanctis duo simul peruertere, et caro doni peruertere, sive hec doni peruertere, et ipsa reverentia, hæc dicitur. 6. Vero probat invenitudo salutis peruenientem ex suis potest.

Ex quibus patet dubio & arg. licet ex auctoritate auxiliis effectus, quinque haec sit heretum in aliis sufficientia, quæ absolute peruenire possit, et in aliis auxiliis sufficientia recipiatur ex quo peruenire, q. alicuius explicatio loco citata, quicunque dono peruertere nihil potest modis ut potius peruenire, hæc in pugnacij, unde implicita libera de peruertere et in potiora modis, id maxima difficultas altera hominem prouident.

D. T. 3° arg. supposita. Vnde d. Tho.
plurimi dicitur peruenire reueneri indec regimur natu ralibus. Impedit fit proponendo requiri regimur protilla aut. Q. dicitur quod peruenire iste fideli, et faciat q. in eis virtutibus natu ralibus illuminabit. Et hoc recipere reger naturale auxiliis quo possit uenire indec regimur ratione superlatior etiam re quia remittitur per originalis luxem. Dicitur q. arg. que aut fidei fideli tenet tunc uenire indec recipere ad decimusq. necessaria.

Ex d. q. sequitur q. in fidei pugnacij mysteria fidei sufficientia, ut pugnare possit subtiliter et credibiliter q. quidem dubium.

tudis e' nata ista a nobis, et implicite per fidem veritatem, et pot. legi:
an. sive platica huius Ritu. q. 2°. art. 4. stat. q. stat. n. 149. et sic
per duas species supernatim auxiliis apostolorum credere quod suel passua
restar, et ob id creder aut de supernati ad credendis ibi impuer.

Etiam nam dicitur confidet, cui papa
Iulius filii sufficiens peccabit pro infidelitate, et praeceperit filio, qui concer-
nit supernata auxilio iniquorum non ipso. De peccare est infidel-
itate non habet in possit appendi filii tunc supernata auxilio, tanq. deus
peccato destitutus in reprobationibus credendis est implicite posse credere
et tenet praecepit filio, q. Iulianus q. deo non potest iniquorum sua me-
lita, et velle indicare regis credibilitate misericordia fidei tunc dito.
c. 29. q. 10. art. 1°.

De parvulis reprobationibus 2°

Dicitur si filius quemadmodum se fecerit
auxiliis sufficiens ad salute parvulus, qui moritur in baptismo matrem.
moritur interque aqua baptismi latum et ligatum. Si post applicatio
Propositio 1. Optime quandoque deponit
sibi filium. 1. Infidelum. 2. De mortu. q. natu. 3. qui moritur in baptismo
matrem. 3. de illis, qui vel pro parenti mortuus, et quibus potuit baptizamus ap-
plicari. qui mortuus est parenti vel pro eo potuit ei applicari baptizamus

Hipotesis 1. De pueri infidelum, qui mor-
tuit ante gesto gestu adultus, et culpa parentum non applicatur illi baptizamus. Sic
verius est de pueri infidelum, qui puerum in teori parentibus
sub quoque potestate erant, qui non potuerunt impediunt, quis prius illuc
narent a deo. et cognita grada baptismi applicarent illud filii, suiente
mortu, ne puer modo agnitione potuit illi applicari remedium, quod per
parentem sub quoque protegitur, et de Ambrosius 2. de cœcatis genti
cap. 7.

2. cum e' parvulus fidelius ista nata, qui buss
potuit applicari baptizamus q. dea pueri infidelum sufficiens, si est negligenter
presentis ei non applicetur ex alio quod extra ipsa pueri potest de illis, be-
atum.

Q^o 23 d. Vnde de p^o de s^o de s^o de s^o

3° de p^o de s^o, quoniam in se ipso
matemus vel ipsa patientia exaltata non natus, sed ex alio
exaltata corporaliter, multo exulta ciborum que possunt obesse seum. Dicendum est
propositum & illi remediis baptizari, patet q^o deus dedit causas matre exalte
sufficientes. A posteriori in hunc edere paternis, et huius modi processu institutis per acci
dens autem vel ipsa patientia non sufficiat illi remediis.

4° de p^o de s^o, qui in opione tr
steti materni vel non natus, et exaltata exposita. Si de paternis ignoratur
quibus humana diligentia baptizans applicari non potest, quoniam si sunt
est aqua necessaria ad baptismum, et ita, mortale antedictum est. De illis rem
ediis remediis necesse ad salutem.

5° de negatione, qui defendit. Sub quibus
exp. 96. cap. 1. epistola carissimis Thessalonicis Galilaeis, et aliis, quibus scilicet
legere proposita rebus patrum, regim sequitur. In Salmo 3. cap. 3. v. 23.
v. 24. assiduitate patrumq^o ce proposito remediis patrum baptizari. q^o de patrum
debet ordinariatio in patruis p^o de s^o applicari remediis velut q^o necesse
illi aut illis sufficientes ad salutem. Hinc nam baptizans non est remedium ad salutem
sunt applicari, q^o non potest applicari huiusmodi remediis. Utimur?
Hic dicitur deus a terra auctoritate sufficiens ad salutem alieni adulorum,
tunc proposito remediis patrum baptizari. Tunc remota perspicuum est
huius quo possit salvare, q^o negat paternis, nisi proxime. Item probandum
q^o quo possit baptizans applicari.

2° Deinde habuit voluntatis entre
dente ieiunis hos patrulas, q^o neq^o e xvi m^o voluntatis licet dicitur p^o
alij esse illi remediis sufficientia ad salutem, exp. 1. cap. 10. Pauli 1.
D^o Timothy 2° Deinde uult bonorum hominum salutem fieri, et agnoscere
voluntas, q^o non adulterio operi. 2° p. id est, voluntas aut salutem q^o
evolutas signo, sed deus nullus signo dedit, quod significat ut salutem huiusmodi
et ciborum fieri remediis mediatis. Immediata, m^o p. m^o si humana diligentia
n^o potest remediis applicari si signo dedit deus. sed si desire salutis est.

3° Deus voluntate operi voluntatis
horum

hunc perniciem, et inde voluntate voluntatis aegrotatibus ergo quod
nisi antea possit applicari expiramus, voluntas est q[uod] est mos in aliis locis
et temporibus, sicut etiam q[uod] est in habitu voluntatis observantibus perniciem
dilatit salutem organicularum, aut insc, aut regenerationem.

A. p. ex iug. cap. de bono per se ca-
racterem dicente h[ab]it[u]m perniciem aegrotantibus.

Dicendo in eorum perniciem deus dicitur sic
in derelictione aut alicui sufficiens de salute, h[ab]egitq[ue] debet q[uod] si non respondet apud
antiquos D[omi]ni C[on]tra f[ac]tum deus habuit voluntate antecedente laborans
omnes homines perniciem, sed h[ab]e[re] solvant, raro in potest si hypernatura[lis] resipieat
remedia sufficientia dilata, q[uod] deus in derelictione illis redirebat,
magis f[ac]tum excellens p[ro]p[ter] Pauli, deus vult q[uod] homo ne p[er]sufficiat q[uod]
deperiretq[ue] intelligit. Ex si sequentibus, n[on] c[on]tra medicinae dulced[er]et
homini homo t[em]p[or]is levi, qui de die semet ipso videlicet p[ro]p[ter] obitum
n[on] curat. Deinde mortuus est pro perniciem obitum quod sufficientia, in
exhausta voluntate antecedente valde indicat, nisi q[uod] dicitur potest ab
ipsa h[ab]e[re] voluntate finis n[on] est, ut illius conatus quoque fieri nullus erit
dilectio.

Viximatis, t[em]p[or]is mortuus p[ro]p[ter] perniciem
lib[er]tatis, q[uod] meruit illi auxilia sufficiens de salute, q[uod] p[ro]p[ter] f[ac]tum q[uod] deus
vixit nihil de mortalitate p[ro]p[ter] originalis p[er]versio[n]is p[ar]tula q[uod] apprehendit. q[uod] dubit
tandem n[on] t[em]p[or]is simpliciter affect desiderante salute perniciem, et procul h[ab]e[re]
quid potest, deinceps p[er]petua mortis desiderio, q[uod] exclusiva perniciem a tumorat. q[uod]
q[uod] n[on] obstat p[ro]p[ter] morte n[on] c[on]petit, ut auxiliis sufficiens
ad salutem corrigi.

2. p. q[uod] h[ab]it[u]m perniciem applicare
remedios salutis neq[ue] humana diligentius applicari potuerint in sequenti
habuisse auxilia sufficiens, sed hoc sequit carmine efficacibus, q[uod] p[ro]p[ter]
q[uod] multo sunt adulti, quibus h[ab]e[re] sunt applicata reoralia super naturam
morali proxime poterunt applicari, ut patet de sufficiens, quibus:
h[ab]it[u]m audienter de p[er]fide, et in reoribus tenui oriant, ex quo in sequenti
h[ab]e[re] auxilia efficacia, non carmine sufficiens.

Tardis p. n[on] dicitur d[icit]ur auxilia

sufficientia, et necesse ad salutem non necessaria utinam et sufficiat, sed
et utinam si pars nullus sit, ut sitque ex parte, sed deinde pars non est
nullus, pars nullus auxiliis sufficientia ad salutem ut sic etiam in potest
applicari illi remedio, et non dicendo utique auxiliis sufficientibus, ma-
gister exemplis pugnatur.

*C*ausa pro voluntate arg. et intelligentia.
notandum est dey sicut pars nullus auxiliis sufficientia per modum aut prima,
aut pars non est pars scire inservit pro modo. Tamen baptizati proximis nullis
parte ex delicto mortuus est, et habet antecedentes salvandi omnes, et
ita ex his virtutibus sicut illi possent media ad salutem, ut per modum
aut in multis auxiliis pars nullus auxiliis sufficientia, q. invenit et
civitate applicare est de remedio, et hoc intendunt P. et Cholisticus q.
affirmant dey noluisse fieri si pars nullus ipso modo iudicari remedio intelligi-
gendi. Non quoniam de applicare fieri, et permodum aut in multis
negare habuisse auxiliis sufficientibus sicut illud denegari est a deo.

*C*ausa de voluntate posse non
desiderari. Et cum gratia, ordinari et hunc in fine supererat. 2. non
est auctor, et gubernator natu. 3. modo habuit voluntate antecedentes auxiliis
sufficiens ex parte pars nullorum quoniam est q. t. huius voluntatis pondus
remedio salvi est, ut in legi esse circumscriptione, in nova baptizatus.
volens simpliciter affectare et in officiis prosequi. quatenus est exp. 4. non
negat auctor gratia et per causas natu. 5. in modo clavis applicare bapti-
zatum, ac modo ut auctor natu. noluit ratione auxiliis natu. in obstatore,
et impeditore eas ut suu faciendo minime ut nos est pars nullus sicut
et applicare et baptizatus, q. iudicavit in expedite. 6. gubernator optimus
meum in pertinere ad ipsu utinam natu. et in voluntate fuit officia
commodo permisimus, sed effectu effectus, qui sequitur ex auxiliis natu.
quare ut voluntates sunt oppositi q. non voluntas officia alia
in officiis, sicut voluntas officia voluntas deinde ipsorum saluatoris
officia dominari, unde respectu dey et auxiliis natu. et ordinari et con-
tra causas natu. omnino est voluntas non mortis infanti, at respectu
dei et auctor est gratia voluntas quoniam ex parte applicari baptizatus num-
mo.

Act. 2° Jun 3°

mois é insolentia no*n* inficiat?

ad hanc explicandi tunc una Apudal

Cap. 91. apq. n° 10. Forte dicit 3°. cap 2. n° 7. videlicet de i^o
baptizate parentibus hoc parvulus voluntare, sive offensant sacre
filiu*m* pro incolore in itate factus nascitur. alio facies, secundo ad
hunc ubi dominus est aquam que parvulus posset baptizari et sparsere,
et intelligenter signatus baptismationis, et parentes illa facies cap-
tulare possunt baptizare parvulus.

Sed hinc tamē supradicti, ut legi-
done in semper episcopi imperio q*uod* parvulus de i*o* baptizatio*n* ne possit,
et q*uod* agitur in cap*tu* fine res baptismationis tunc in conscientia no*n*,
sive in potestate voluntatis omnino applicationis remedii, et q*uod* adeo
hoc modo parvulus infusus parvulus sufficiat, factus in nobis cap*tu* obit
hoc modo providi*s* remedii per hunc modo baptizari, sed quoniam t*u*
via n*on* i*est* salio*e*.

Quare ad 1° i*est* oppositio de modis
in potuisse parvulus applicari remedii, et ita non habuisse. Non auxiliu
episcopi in cap*tu* sufficiat, ne in conscientia de i*o* motu*em*
parvulus, in voluntate inservienti baptizamus datiusque parvulus remedia
sufficiantur. Atque ad 2° i*est* gratia quantity*c*ap*tu* tua, sicut in
actu*em* h*ab*it*u* allata, neq*uod* poterint applicari excedentia defecatur*u*
satisfactio*n*, et neq*uod* absolu*e* de post*ea* ordinaria in potuisse applicari
remedii parvulus, q*uod* 2° presenti statu, et faciat*u* motu*em* t*u* ipsi*em* remedii
est possibile, ut n*on* i*est* damnatio*n*, minima*n*, quibus salvo*em* importu*m*.

Ad 3° i*est* oppositio de baptizare n*on*
placito. Et i*est* remedii episcoparum, si i*est* in sufficiens, alio*n* i*est* pro-
verbio deremendio parvulus q*uod* culpa parentum applicari baptizamus.

Ad 4° i*est* oppositio de adulti debiti
i*est* in sibi*em* ipsi*em* fermi, q*uod* proprii debet actione*em* debent rati*u* regni
et q*uod* parvulus in aliena voluntate debet proprii auxiliu*em* latifund*u* et transfor-
mate*em* t*u* instrumenti baptizamus, et momentu*m* pro parvulus remedii sit
collatum.

Q. 3. d. Th. de p. de honestat.

A. V. q. neandans videlicet dicit
voluntate anti christologicae salutis parvulorum, procuring intelligentia in
d. domino et filio, cap. 1. ex inquit deus in deo duplex voluntas
et. reg. alterum eam, que respicit obitum et. re uictoriam et. coagrasim
alitionem, que respicit obitum hic, etiamne et. ob circumstantias, et. voluntas
et. preflax, et. uicinata, et. dicitur complex affectus et. effectus et.
absolutus, et. in iudice apparet, qui voluntate anti christologicae obitum
nisi est vide uando obitum obitum, at. plurimi responsum hunc
occuli permisitos, res publicos. Deus voluntate anti christologicae obitum
ministris parvulorum uiciniam deinde illas circumsuas uolens, respon-
sus beatitudinem, et. in eum ordinatus ut. in fine, voluntate in regent,
et. effectu uult aliquos parvulos dominare.

A. V. q. probab. in effectu voluntate
anti christologicae parvulorum ad agendum certum venire quare ille
q. 1. in iustitiam baptizandi, et. oblationem mortis q. pro eis, parvulorum
venient de agentibus certitatibus infidei parentes pro eisdem q. baptizant, et
q. nolle Deus voluntate anti eis expozitum voluntate ad
agentibus certitatibus.

A. V. q. q. de ueritate, gratia de-
dicata signo designando voluntate parvulorum in istiusmodi operi faci-
mento baptizandi, et. ex iusto deo redemptore omni, sicut quoque op-
erari, et. auernatio in mutuo isti curi causari natiq. relata uolue-
rit ille effectus baptizandi.

A. Q. 3. et. q. q. de probare effectum
habuisse remedii parvulorum.

Sed q. 3. d. Th. I. obitur. videlicet, in nobis
est voluntas antecedens et. salutis homini parvulorum, qui sine baptismo mo-
runt, ille affectus per complexum placenta et. salutis eius tangit et. longe po-
ssibile manifestatur, ut. ubi clementia, sed hic affectus pot. eccl. et. salutis
mori et. eccl. salutis homini possibilis, q. naut ex ea illius voluntatis dini
se fidei deus auxilia sua sufficientia demoratur. hominis et. possibilis, ita
reg. parvulorum.

2. q. voluntas fidei in effectu et
complex

Acta 2.4. Dub. 3.7.

Si simplex affectus reponitur in sequenti ratione illius voluntatis ad
libenter medias sufficiencias dicitur quodcumque finis, q. p. 11. datus habeat
simplicis affectus et salutis parviorum inquit quodcumque media
rectissa ad salutem, aut p. illa, quae projectio meritis et mali ad salutem
dico huc. Simplicis affectus in projectuendo, qui excepit hunc, nolam
projectare, et non ex eo illius voluntatis nullus modus potest ad
in projectuendo potius cogere in projectuendo merito.

3. Si hinc voluntates liberas spontaneas
et absoluas s. distinctionib; in prona, q. t. ex voluntate mandatib; et indep-
deret aliquis alibi, neg. q. nam ex isto effectu simplicis placentis
absolutis suavitate, cuiuscumq. rei in deservit, necesse est possit aliq. aliquo
alibi, illud ex bono et possibile absolute placere.

4. Si libera voluntate condicione reponit
sibi et in primis, q. deus liberis ordinariis homines mortali tempore neg. q.
negat in simplici placentia et bonum possibile necesse erunt deo ex necessitate
placere Deo bonum, et possibile.

5. Si de libera voluntate ratio ratione
pliis placentis, quod cum quodcumque in aliis hominum possibiliis factis suavitate
et respectu demonum, vel et effectu projectuando inefacie, datus tunc habebit
intensum inofficiale taliter respectibus, volens ut illi est possibilius, impetus, in-
ducens voluntatis ratione mediorum diligenter q. si respondeat respectu
meritis, aut hominem possibilius.

6. Si de lib. propriectione lo-
quendo, hinc ex voluntate efficacia finis sequit voluntas per finem
applicandi medium, ita ex ineficacia voluntate, t. q. voluntas
applicandi medium ineficacia hinc ex ineficacia intentionis, q. eni;
affectus ineficacia projectuando media voluntate reponit, aut et
is offertur, et dat his quibus finis ex voluntate si capaces sint meho-
rum illorum, unde qui profitimur in more non habent tantum vo-
luntas rationale, que appellatur voluntas in projectuendo, sed et ipsa
tertia voluntas in projectuando, in projectuendo quinque affectus pro-
jectuando, ita ex voluntate intentionis habet voluntate in projec-

Q. 13. D. Th. de ipsa destitut.

parat. animi non proficiendi, ceterae penitentiae, et ali-
quem conatum habet ad meritos conservandos quantum
penitentium potest.

D. 3. De offendiculis
voluntate in esse beneficia cum eam ex absoluente agitur de
re posse, solum in impossibile. But if they call it pot est voluntate
absoluta luxuria sita t. 1. q. 13. art. 5. voluntate cuius saluandi penitentia
non vocat voluntatis exo. obi. opib. multo diu penitentis, et repro-
bis saluandi modo posse, eas alioius casus extrinsecus impediat.

D. 4. Utimur Deinde voluntate in modo
liberis, quod in se placenter, sed t. 1. q. 13. sed affectus pro regulatione benefi-
ciorum.

De agio Dubi corollary.

Ex istis explicantur etiam de
alios, in quos se habeant merita negativa et reproborum.

Sicut hanc. q. 1. q. 2. q. 3.
Exponit hanc quatuor instantia et reproborum, hanc. habuit presentes
Petrum. et ludum, et voluntate certificare Petrum, et ludum, et voluntate
meritum negative, in 1. dicere ut vocare Petrum, et ludum, et voluntate reha-
buit, in 2. dicere ut permittere per ludum, et voluntate personarum, libe-
re in eo, in 3. dicere ludum, personam, et Petrum, et ludum, et voluntate.

Dicendo qd' deum se habuisse mer-
itum negative et reproborum, et s. a. pleniorum pti, et dormientem deum se habe-
uisse merito negative hanc fatur, et de existere et obliterari. qd' hanc e
tutti. de fedibus reprobationis.

Quare dicitur. Intentione sententiae in
s. iustitia deus habuit voluntatem antecedenter salvandi omnes crepitobos
1. ad. Smothey in multis omnes homines salvos fieri, et non illi se
suntur debet ferre auxilia sufficiens adiuvt, ut dicens p. n
se habuit merita negative.

Deinde qd' in tempore futurorum idea
futuri e. g. deus debeat futurum, et qd' qd' futurum, qd' futurum de
q. deus

Deus decretis infatuus ac positiuus o. nullo f. instanti
tali Deus dare gratia Petri regaliam, aut sacrificium, et deo in compo-
re ex habuit Beatus, ita nullo f. instanti reliquo. Iudeus tunc illa
gratia operis, aut effaci, et in semper haec facit e illud salutis dey
ac positiuus, sed quo ad se p. et f. f. futuris. q. Deus volunt suu-
ris, suppono ex q. 19. art. 4. Dein namq; voluntas e' ea resor-
paz libet et non e' futuris. q. Deus volunt futuris et p. liberis
pot re serm de divinis voluntatibus tanq; non possibile propterea in
sines, quod dey pot intendere, q. Aliud voluntas sive postulatio. illud
sunt, nullo f. instanti Deus habeuit mire negatione, maxime per
suspitionem acut, sed hoc nō destituerendy, sed habuit actus patrum, quon-
tuti dñe, reprobavit gratias episcopales, aut dignitatem, et magistrum. v. i. Petru, et
Iudeus habuit agn. et Petru, et habuit Iudeus, q. suspendit actus patrum, de
stituerendy e' de perficit, sed obstat libet et voluntas perficitur non acut,
quo que voluntate sive agere, in nobis est das suspitiones atque. libet
camus mentislibet. v. i. q. superficie cognoscimus, sed Deus nos per-
ficit corporis, et libet et voluntatis, et per imperfecto suspensionem aut
non pot indec miseri.

Art. 4. V. predestinationis

eligant a D. eo.

1. ad.

Defin. 1. sive predestinatione de
cione, et elecio predestinationis.

2. ad.

Omnes predestinationis sunt de D. eo, et elecio deo.

Cad. Thos distinguendi sunt in deo ac

actus 2. sive predestinationis, 1. elecio, q. illi volunt etiam beatitudine
absoluta, et non dubius reprobor. 2. elecio quo. Deum nominat qui vos de
pro aliis deo episcopis habent modo sumit elecio deo. Et non ut
vite voluntatis a mea, sed deo episcopis voluntate sumit, sed deo. Et non ut
3. sive predestinationis, quo e' actus Intellexi praecepti, et imperiis, quo qui
dinalimur eternis persicatis modis.

Q. 23. d. 11o - d. 14o de 16o art.

¶ notandum est quod post dilectionem in se voluntatis
in deo, ut in nobis nominis in dilectione electio precepsit, inde auctor
dilectionis antecedens electio vocis, & voluntatis nostra obligatio causa hanc
in dilectionem, sed supponit illud, et expone supposito amore voluntatis ad dilec-
tionem, eni modo prius eligimus te, in quo amemus bonitatem, quae ex dilectione
est in dilectione dei causata ratione bone dilectionis, plus est dilectionis in deo, que est
et quia habemus bonitatem in deo, quia est dilectio deo precepsa.

Sed p. 1. stat, ex innobis electio prouisa
1. in motu auctoritate appetitus est amor dei in dilectione negligens, & ignorans.
2. inde dilectionis supponit bonitatem in deo dilectionis,
deo deus amor patrum amorem amicitiam, & supponit in cognitione que facit amorem.

Sed p. 2. innobis est aliusque electio precepsa
respectu dei vel, que eligimus, in absolute precepsit electio, ut res amata
aliquis aliud bonum, & si quis eligat mortale non precepsit bone hanc pulchri-
tudinem, et deo eligit, & electio precepsit dilectio illius ut recte sit illius dilectio
ex matrimonio, atque ex nulli boni invenientia, & non auctoritate deo
perclusa dilectio ad nullum bonum potest eligi, qui precepsit dilectionis dei, & recte in
increatura possit esse tale bonum.

Sed p. 3. a. 2. duplice est dilectionis dei, alia est
benivolentia, quam vult ab aliis aliis bonis servire, alia est amicitia, qua deus
dilegit suos, et sanos, prior non supponit bonitatem, sed causat illam. Suppon-
it bonitatem, et omnia causat ex auctoritate dilectionis dei, etiam semper ob-
ligatio dilectionis dei causare bonum.

H. ipso ita dicitur pro deo predestinationis dilectorum
et dilectorum deo electorum, Malachias. Jacob filius Iacob ob hebreos, ille
fuit predestinatus, & non reprobatus, sed electus est elegitos in ipso ante mundum
nominis, an auctoritate electio adhuc antecedens est. art. sequenti.

Art. 9. V. o r e s c i e n t i a m e r i t o u

sit sc. predestinationis.

I. sed ratione facta predestinationis impotens est auctoritate nostra, sed per predestinationis
pro ratione. Proutque voluntatis.

2. ad 3° quare dico hoc duplicitate
et illorū reprobauntur. nam ratiōne nisi dicitur voluntate. malum autem huius
est. grandissimum et difficultissimum est eis hoc rehinc, duplicitate.

3. augustinus dicit hoc duplicitate predicationis
in deinceps. 1° ex parte predicatoris. 2° ex parte predicationis. sive
de ipso metacore. Deinde vero duplicitate possumus loqui. 1° quod sub extatibus, et
existentia reali. 2° de latere vel deceptione. 3° propter dubitum respectu
regi ad obediēt. 4° modo nostre nullius causae physicae. morale, possit ignorari
ipsius causa diuinæ, sed in struenda de rebus, quæ per se sunt ipsius
potest in prædictis manifestari. 5° Deinde libet eis predicationis prout dicti
respectu. 6° de creatura, sicut quæ non sunt ad illas, amperit de deitate illius actus, sicut
et sicut de ceteris deus eligere. Quia de ceteris ille deus eligere et deus quod solus
fuit, ita soluerit ab eis etiam sine ista effectu predicationis, aut primus effec-
tu eius proprius aliquod meritum, motivum, aut causam, que reseruat ex parte predicationis.

2. notandum loquendo de causa effectu
sicut et fieri tibi dico et causa predicationis, causa ita
quod effectus fieri potest ut ex ipso homine vel ex parte predicationis,
effectus enim pertinet ad gratiam accipientem, sive auxiliaria et insipientia et voca-
tiones, sive operatio. 3° deinde et ab aliis, quibus effectus predicationis exstantibus
victales effectus sunt a nobis privatae auxilio dei, sicut et licet non esse fini-
ens gratiae testificans, in ea expeditus, et tendens ad ipsam rationem dei, que ex his
mis effectu predicationis intellectus sumit effectus proprius.

3. notandum ex parte predicationis ex auxi-
lia materialia, sicut subiectus effectus, predicationis, auxilia et gratae
et habens superlatim recipientem ex parte predicationis.

4° notandum ex causa finali proprie-
dictus ex parte predicationis ex causa, quod omnia operativa proprie agit
causam, et in effectu eius potest esse tripli causa finali responsa. alioquin
insufficiens ex causa finali, vocacionis, et glorificationis suificationis.

5° notandum ex deinde post effectu
predicationis in parte ex parte effectus predicationis, sicut quod dico
sicut omnino est subiectus regnatio et similitudine spiritus animus huius mundi
potest.

5-27. Ótico: signo destinat.

Uñioris notandy e aliquo y efectu p[ro]p[ter]a
minatory dan causa mentis, et suppositionis, mentisq[ue] sunt in conscientia
tum, et ratio. a dispensacione hereticis.

Restat q[uod] expositio de explicatione
de aliquo y moraliter recta. Suppositione propria que Deo decretis est
recta, et h[ab]et integras predestinationes.

Rey dient crozes.

Et^{er} 1. m[od]o predestinationis. Et erit
sunt inde quatuor respectus. 1. Thos lect. 2. In cap. q. ad Romanos, qui significatur
meritis. 2. q[uod] est quod significatur iure. 3. q[uod] significatur habitatione iustitiae, quo
est dicitur Paulus ead[em] cap. 11. q[uod] si n[on] quis fieri iuste coram illis filii Iudei, sed
qui filii fieri promotiones, unde Jacob, et Iacob habuerunt corda pa-
cientes, Iacob, et Rebecca, locorum sunt predestinationes, et alios, reprobus.

2. erit sicut dicitur in capitulo
predestinationis, et reprobationis, q[uod] homo est lat. boni. malis, respectu
dysc[ri]m[in]ationis agnoscitur hominem sub tali consideratione, hunc ergo habebit
predestinationes respectus Gregorius homilia in Evangelio Leo 1. q[uod] capitulo
9. ad Tiburtium cap. 1. et 2. et 3. capitulo Augustinus 1. ad Simplicianum 2. et
le minima epis[tol]a 8. ad Demetriadem, et ap[osto]l[us] exinde cap. 9. ad Romani
Jacob, et Iacob exinde scilicet Iacob et Leboca fuerunt regni
etiam sub eadem scilicet gentium, et nativitate tamen sunt predestinationes
alios reprobatus, unde locutus est dicitur: q[uod] signum Calimolice timbre, q[uod]
gentes timent.

3. erit sicut Origenes 1. yerson
cap. 7. et 8. cap. 3. dicitur q[uod] animos creatae sunt hinc mundi visibiles,
et invicem opera meritoria. prius, q[uod] in aliis viae operantibus predestinationes
sunt deus, reprobus. H[ab]et proinde q[uod] locum. Ego[ne] significo tanta
gratia collata, sicut q[uod] exaltatur infra h[ab]et nam obviandum. Ego[ne]
opus factus in alianis istis, et tandem obviendum est q[uod] ipsi boni, aut malis
q[uod] quidque sint, euctio q[uod] origenes, aliis accidens, q[uod] quidque sint a domine
posse, aliis q[uod] a puris divinitatis.

2º diebr

Articulus 5.º

2. dicebat post praeceptum malitiam
ta animas esse immixtis incorpororum anguis in ligustulas, et in primis quod
septem opera fecerunt in alia vita, le immixtis in corpora, et homines inter-
cent insolentias, et magnificas peccatoribus, sicut Lucifer, et Daniel,
et trasqueronymus sunt huius captivis de eis solitaires, sic refert Ieronim
muy in libro ad Epistola 1. ad legiones impiorum mundi annis.

3. Sic et probat Origenes ex opu-
lo suo. De nomine refugii, secundum nobis a generis. In genere ut prius
mentes presentes, aut formatae sunt, et ab origine ante mundum velibet
animis creatis sunt.

4. Sic etenim tertium probabat Origenes, q. alioz Deyi est id est et vicepot per sonum, in nullis pro-
cedentibus mortali inactione facilius quodam eligere, quodam reprobare.
Hoc etenim quoniam dicitur quodammodo
creare ante mundum velibet tantum in Concilio Belga circa annos 1. canones.
et in libro de anima refutat.

Quoniam ad dico dicitur predestinationem
et reprobationem q. ex testimonio statim ad Romanos. q. in dy namis suis
sunt, aut aliqd boni, aut malitie q. sicut in reprobatis, sed ex parte
Dity, q. melius servit in non, si in reprobis e. Jacob dilexit, Gra
eue odio habuit, et ad Epistola 1. dicitur in pro ante mundi virtutibus
et essentibus sancti, infest veronimus. S. Origene, p. s. f. antea etiam uscire
si.

Ad 1. Origene p. illos qui prius
formaverunt terra vngenda, et sequentibus, nec Deyi, nec precedentibus.

Ad 2. p. q. d. hoc ad 1. nec au-
tio, personam, nec iniuriam apud Deyi, q. in exdebito redemptio
fest predestinationis effectus predestinationis.

4. Et nos fuit Pelagianos, qui
sunt dicebant hominem vobis metu posse mereari utrum socius iustificati
et linea pereuerentis de digno, et in viae recta domini gloriam, et eandem
gloriam quam ab diebus hominis predestinationis a deo proprie operari possit.

nati facta, ita refecit. August. i. De regrediat. si cap. 8. unde dicitur
Pelagius homini natus natu de regeneratione predestinato.
Quare ad particulam dicitur baptizmum esse illi necessary ad remissionem peccatorum
originalium, q. illud negabat in particulari, dicitur tamen esse metus illi quod
alii gloriam sequendam, et ita post baptismum ad eam q. tempi regrediat
tamen, q. per illius sunt filii det.

2. Littera ista de merito ad iustificandum
per actus exortibus propriis. Dicunt. Et q. 2. 1. q. art. 6. Et 11. q. art. 5.
et assertio de baptismate particularum lumen. Pelagius in libro Milebiano
no. canone 3. q. art. 5. In scriptura no 2 canone. 2. qui huius loci defi-
nit particularum baptizmum ad remissionem peccatorum, q. resumpta affirmat
particularum ad gloriam post baptismum post destinatio tamen intelligit de gratia post regu-
tatione. ne baptismus est de regrediat. falsa, q. successus baptismi effectus
post baptismationem, statim. et ita non potest ea de regrediat.

Quare ad punctum de regrediat. Dul-
tiori proposita exortibus propriis facta. I. proposita. Damna haec exortis-
timonia causa de hominibus. coordinati fuerint, aut alijs cognitio-
malis, ut v. electi propositi. De immunitate rebus operibus, ad ea vo-
cante littera q. maior, secundum minorem, sicut scriptura lucub. dilexit, que
autem odio habet, post testimonio August. et. hoc super hunc locum impo-
ment. Pelagius.

Sed ut magis inter haec est testimonio efficacia.
2. Illi i. arguitur id est non tam ex ecclesiis, in ecclesiis predicationem, neque pe-
rsecutionem inexacte factam, si autem post baptismum exortibus propriis menti-
bitur, obiectio in alijs factis. melius cognitio. Propter exortis significatio-

2. Ille lucub. Pelagius i. que cum Paulus
Anob. 10. 1. Et auod agitur. littera intelligit de hyrcet temporali
aut lucub, et luceu, Jacob enim accepto benedictu fratribus sui. Jacob. 1. genitius,
et ibi Jacob dicit. Et luceu, Et auod habens, id est exclusus est. genitius, et
intelligit ad litteram de populo Israelitico, qui est Jacob processus, et genitius,
li, qui ortus est ab Esaia maxime intimum, ut patet ex singulis de-
monstratis. Rebecq matris Jacob, et luceu, duae gentes in eterno uno sunt,

et duo populi ex parte tuo dabo tibi, populus qui populus superabit, et maior servus minoris. *Genes. 13. 8.* Namque ad utrumque probanda est ista predeterminatio et reprobo.

8. illud ita maior servus minoris intelliguntur de quod est temporalis, quod habet populus, tempore quo respectu populi timor est, non in numero dependenter, sed in numero membrorum respectu populi timor est, propter eum Iacob. 2. regit. sicut narrat David prope distributione terrarum.

4. Paulus omni excludit operas operis, etiam opera deorum factorum, auctoritatis, virtutis, signis.

5. id est parabolae Matthei 25, de hominibus qui perirent proficiunt calentia ostendunt, servos, non que, ali' duo, id est etiam quod est propria virtute, et dono gratiae significata nomine talentorum, qui sunt factus predestinationis obtemperibus facientibus propriis.

De actis Pauli omni excludere opera propria, et quod ab aliis, et aliis inquit ex operibus, et illis quod in aliis, et aliis propriis dicuntur, id est propria dono, non significat propria et aliis operis, et in operibus, sed in aliis operibus propriis, id est aliis gratiarum, illud autem ex operibus proprio dicitur. Quod id est ex opere deo, qui gratias vocat deum.

Ad P. 3. 1. committendo illa suplice sensu litterarie illius loci, et insensa mystice, et spiritualiter induit, et Paulus iustificans Iacob, et Iam prediximus, et reprobus significaverunt, sed Jeronimus, et cor. 3. 10. exponens superibz. Relat. et Pauli, et ex opere operis colligit, ita quod primum Paulus in agit primum de personis Iacob, et Iam, sed de operatione, et non quantum ad significatio patrum in Iacob operis, Iam postea reprobus significavit.

Ad P. 3. 1. illa verba malo sensu minoris, et ad aliter debet huius expositio, ab innumeris postmodum intelligi possunt, et Paulus exponens ad significando in his rebus operis, et

Q. 29. & Thes. 2. q. 29. de natura.

propterea est Iacob puer, et malus, et impudens, propter malitias eius, et representans servum hominis, et filium bestie, quatenus per se quae-
ter malorum bonorum augent eorum ratione, et excedent patientiam, in Sagittarius per
annos 7. et 8. maior (enquit) servus minor non obsequendo, et persequendo,
perhorreto dux, fratris intelligit Paulus duos populos Gentiles, et Iudeorum
annales, et spirituales.

Intenditur ergo Paulus, puer Iacob, et Iacob
magis ex eo de iacobita. Iacob dicitur electus, sunt Iudeos, et minor Iacob, dico-
dictione puerum gentilium adspersus, ita nullis precedentibus meritis populus
Iudeorum, et Gentilium, sed sunt agnati dei spumati post populus Gentilium, qui est et
minor, quam ad dei cognitos pugnantes fuerint, Iudeus electus, populus autem
Iudeorum, qui maius est, quam ad Iudeos, promissos, et beneficiorum perti-
tus fuerint, et cum elegerit hominem pugnans, et pugnato, et pugnato, et pugnato
spiritualiter Paulus, in descenditibus Iacob, et Iacob.

Dicitur, Gentiles non fuerunt Israelites, et
Iudei representant filios Iacob, non Iacob. Dicitur, quod non esse Israelites
Gentiles, et spiritualiter non fuerunt Israelites quod divisiones promissores, et
ita inquit Paulus, quoniam filii carnificis Iacob, et filii Dei, et quoniam filii Iacob
promissores exanimantur in terram, ita exponuntur hinc loco ad ipsius

Ad. 3. Dicitur, non exaudiri operi-
gi extrema, iniquibus modis spidebant, sed omnia alia subornata facta,
alios predistinatio habet, et electiones gratiarum, ut Paulus ostendit.

Ad. 3. Secundum Gal. 4. pugnare.
talentum intelligit donum gratiae insufficiens retentum dicitur 2. 23. q. 29.
an. 3. dicitur Dionysius Christianus, et alijs. Ad. talenta distributiva
propria virtute uniusq. liberis processores liberi arbitrii, habentes
sed auxilio gratiarum, et hoc est intelligentiam, alia testimoniorum supradictarum
descendunt, et insufficiunt gratia gratia ipsius ad Romanos 3. nemopot
venire ad me nisi patet Maxestes loamy 3.

Q. 29. 3. fuit semper pelagianorum
qui sunt appellati Pelagianorum reliquias, qui aliquantitas ponebant
exhibitibus propriis arbitriis ad emperandum et gratias, et sicut dicitur dei
opus

Annals 59

quod opus de aliis nominis est, si infallibiliter impetraret illud auxilium.
et hanc et mentis semiplagiorum ex professo ostendi est q. 1. q. 109.
art. 6. et 114 art. 9.

1. siq. in negotio predestinationis
debet ostendere, t. homine predestinatione propria opera illa meritoria
primi auxilij, aen effectus predestinationis triplex est t. auxilium
t. vocat Et id est in meritoria illius in radice dubitatio effectus pre-
destinationis. 2. ostendebant fide obstante libi proposita est causa
predestinationis ita ut dicitur predestinationes que preservata creditur et in filio per-
severatur, et suicidare Deus spiritu sancto bene operando ostendit genitrix
que est haec colligit ex epis. Propterea et filii ad Augustinum quod dicit
ante librum de predestinatione. 3. quanta ad personas inquit in nulla
procederent merita, aut filii dicibant, predestinationis aut reservari, q.
nulli illorum proprii sunt bona opera factura, alii prava, haec colligit ex
August. Hic lib. cap. 12 art. 13. Fundamenta huius artis quanta ad
meritos primi auxilij adducta, et soluta sunt t. 29 vbi dicitur.

Quarta de predestinatione filiorum.

si Deus sua gratia voluntate predestinationem hominem in preciendo addidit
operis meritos, q. meritis primis auxiliis sequitur postea nostra arbitrio liber-
tatis, q. diuinae electionis, et prius auxilij, quos oamur dependentibus.

2. q. alio deus est accepti personam
s. intus etenim habe dominum, et tyrannum, qui pro sua voluntate nullorum
ex nobis docta, se habilita quodlibet, et auxiliis sui tribulet.

3. q. alio fructu hominis constitutus
H. predestinatione et oratione dependet ex nostro arbitrio, fructu est oratio, nille
n. impetramus auxilium, sed fructu a deo prava voluntate, ac pro inde volle
opus sequendi gratia.

4. si de negotio Augustini lib.

83. q. 2. 63. cuius voluntas inquietus est, et que sult induxit, sed ne
voluntas s. pot est induxit, ratione de occultis primis auxiliis, q. et caripercaria
et proprie originali gratia non macta, scilicet hoc nulla est nos dubitamus,
procedit q. alio de imperato ratus, quo quamvis sine iustificati dignitate

Q. 27. Q. Thes. De genit. destitut.

debet manifestari. scilicet alij opus in nobis praedicta ex iustis nascitur
cum predestinatione, et distinguuntur a reprobis.

G. D. G. Igitur misericordia nostra in episcopis
ad Hebreos infra morali inquit, Deus in antecedentibus solent nos, non in nos
arbitrio. Ceteris, et aucto nos est genitum multo nobis afferat auxiliis.

Et huiusmodi in locis in illis quae quis tecum, condon, et sequentes ait
quod quis sit, inquit Iacobus, hinc ad monachos suos dicitur in nos
ne fieri nos non possint pergenere solvantur propter nobis in clementia eius, sed
cognos proprie animos, passati ad suscipiendo gratias exhibemur, tunc
multe nobis offert salutis occasio.

H. 2. De Habakuk, cap. i. tale est prole tuis ex tuis et prompta fide est
destituta misericordia tua. Testimonia Pauli, Belagianos nostros iste
opus, illius modus est regis, nosque in causa illius perspicere.

I. Ita ergo hoc def. galat. in dicto
francisco in canone q. et s. obstantibus qui directio de genit. de
solvantur notis est aperte perpendit. Huius filie et ex nobis, et ex domini
et ex quo oblige potius auxiliis nominis operibus in impensis carnis debitis aut
proply ratione merciorum expensis vobis, et sequentes dominis operibus
huius a deo proprie opera meritoria pleni auxiliis, et ex munitione deo
Pauli ad Romanos q. 3. Belagianos est semipelagianus sententia.

J. q. apparet semipelagianus fide, et
persecutio inesse causas predestinationis manifeste reficit, et multi, qui in
fidei q. ad finem esse persecutantur, docentes.

K. q. secundum personas separabatur.
predestinationis propria bona. Melas, qui faciunt sententiam super omnes istos ex q.
et August. cap. 12 et 13. De predicatione 11. et 20. Corinthon 3. omnes
miseritatem apostoli ante mortuam Christi, et reserat, magis quippe proprio corpori
prosternit. Huius bonis, siue malis, et aliis. Deinde non ita dicitur, que quis faci-
t, et facit, sed dicit, quis fecit, et id est predestinationis. Propterea modicata deo
sunt decreta, hinc intemperie sunt, et non refutata nullus ex iudeis ap-
proximes pluit prope delicia, que quis faciunt sententiam, neque aliquis principi pignoracione
que futura

que futurae erant, sed que facta sunt.

Ad 3° Dicitur quod est de libertate arbitrio, licet enim auxiliis dei, ex parte nostra non dependeat a nobis, sed in fine effectu sine nostro seruus liberus, ut in deuteronomio capitulo 6° et 10° reguntur omnes.

Ad 3° Dicitur quod est de 1° capitulo, n*on* quod regit in Iustitia, f*in* neque predestinatione neque effectu predestinationis ex debito vel a Romano 9°, exempli sicuti qui ab aliis misericordia excedit nos, quibus iuste in honore, et ad mensam effingit, sicut in familiis Ecclesiarum Paulus dicit haec misericordia predestinatione quoniam, et ab origine obviando non propter meritos, maxime ex oratione restaurante sufficiens, et culpa nostra denegat apicem et articulo 3°.

Ad 3° De 2° fundatione, clamamus quod et deus nobis est auctoritas auxilia, ergo non est permittit noscum praecepto effectu impeditum, ne causa ratio dei auxilio sit, ne definitio deo translatio 2° canoniz. 1° quoniam per translatum humanae patrum de fidelitate aut ipsius gratia facere non volebat a nobis et dicuntur fratres, in sanctis, in aliis in que translati me, patrem apparem his qui me non interrogabant, inquit fratres, aut primi auxiliis supernaturis in imperio orari humana, sed diuina gratia, negantur fratres, humanae corporis quia habent auxilium quibus possint suos, et excellere permanere in suis per conditione sunt digni.

Ad 4° Dicitur Augustinus ut sapientia de illis 1° reactivatione capitulo 2° ibi ubi dicitur utique electio gratiae est gratia propter meritos predestinationis, neque quod est in gratia, sed ut debet responderetur magister in libro 3° q. 41. Calceanus super hunc agit. Cordoba lib. 1° questionatus q. 9° b. postquam opinione et coram dicitur.

Sed et Vasquez dicit q. 1° capitulo 10°. stendit auerteries de eius sequentibus mentes Augustini propter reactivationem, 1° de predestinatione, 2° quod dicitur illud q. 6°. sed tamen quod de auerteribus, capitulo 3° epistola ad Romanos, merita esse causas predestinationis ex parte dei.

2° non in causa lib. 1° reactivatione capitulo 2°

Q. 23. d. The Depravation.

Si mentis facilius illa 6. d. potius explicat, quod liberat, nunc et cum
myelis, qui ad facias, voces, myiolantes praeferit, et hodiernas est post pa-
tentias, non est meum coram dei ipsorum preuenientia voluntates, quae sunt esse
in prevenientibus volentes a domino, et ad eum myierioribus petentibus
sacato, que fide presentis, de qua paulopk ageris tunc (Galat. 2. 6. 8). Recens autem tunc singulari hominibus, sive in populo, sive?
In pro genere humano pertinente opportunity operis, quoniam tractat
113. sed explicato.

D. Ad 13. de peccatis August. non exprimat illis
q. 6. d. implicite in reuocata, de virtute excludit omne iniquum gratiae, et
predestinationis.

D. 24. Ad. ocedendo August. explicare
ille loco, que diximus q. Et illa 6. d. Nam et venit deocalistis nesciunt
explicare, neq; conmemorare, sed implicite reuocat cap. 110. q. 3. ne obtemperet ad
uram calentem ruram ex regulis remittentibus, q. 11. aliquid reuocatur in iustis
operibus obiq; recte atque censente, et ita restabat, quod dixerat de mentis
imperio apud ad Romanos, respectu gratiae, et predestinationis implicite reuoca-
tur q. 113. 6. d.

D. 5. p. m. d. demente Gr. 1500.
mi. Tabula Rotundi dyp. q. 1. ap. 8. n. 49. q. M. in inservi. scriptio Gr.
1500. my. sed recte pot. Gr. 1500. ab hoc erose. Liberari q. 5. homilia
in epistola ad Hebreos. illud qd. huius q. nacepta. inquit,
Hoc qd. acceptum, et neq; noctis, et illud, sed p. d. resp. qd. mea
tua regere, sed Dei gratia quam fide. Idcirco et socius reg. acceptum
ut pescatorum regis ad duas, quae sunt fratres, et in tribus frumentis, qd. qd. huius q.
nacepta, nuzippe pote operante? in tunc. Et homilia ibi inquit 12. nulla
est opinione in auctoritate filii, inquit, ipse nobis filii infundit etiam addit.
Opulosis discitat, non me elegit, sed ego elegi vos, ipse magnifici
imponit, ipse regit, imponebat, nq. tenet Gr. 1500. q. M. in inservi. in
q. filii expositis vobis impetrari.

D. iug. 1. mens. Gr. 1500. et dyp.
In prevenire volentes nos non necessitando illas, sed relinquendo hanc,
et libera.

Art. 94

liberty arbitrio impone non ut deignat respectu rebus ex dictis hor
milia et hanc eadem nos voluntates, non ut arbitrio. Ceteris

2. sensu reportus hinc perit de
meritis gratia subsequenti affectus ad perseverandu laborum incepit, et
de aliis operis mentitione, non effectu inceptu tunc auxiliu gratiae, potius
oppositu ex loco citatis colligitur.

Ad firmatus dicitur modo 11. En
asserentes deo pene audivit gratia in operationibus presertim, et omnibus
in legum deo auctoritate, sed de subsequentibus de operatione bona opera,
quae audivit ambo in deo in operationibus huiusmodi propriis, et deo
audivit, tali inquit Ambrosius tecum deus et deus, recte de beatis gratia.

3. est ex sola deo voluntate quod
est ordinatio ad filium, alio est predestinatione deo, haec reserunt quod Gallo
tempore Augustini et colliguntur in Fulgentio lib. 2. De predestinatione. Et
Macenses impetravunt hanc eorum Augustini et colligunt et expunctione
eius de distinctione falsa hoc impetraverunt. Ad 11. capitulo sunt
Macenses ex eis Augustini cap. De creaturis quidam, in
kunclu, ego vos elegi, et vos ex nobis diabolus? Illi debeat intelligere
electos et non electos, illi per iudicium, illos elegit de omnibus iugis
iugis, illi de fundendo anguis iugis sentit quod nullus desperans.

De tempore quo Gallo hoc esse
fuerunt, quod non me offendit in eis Augustini lib. De profecto. In his
parum post modicū distinctionem loquitur psalmus 13. Dei prospexit super filios hominis,
et videt sic intelligens, aut requiri, deo, inquit, hoc coniugio aquistum
Deo haec, qui faciat uellet, si accipit, sed in eogenere hominis
progenitatem dominum, super hoc super deum pugnabat protinus
q. sententia.

Cuncte correspondunt Tertius dicit
sicut etiam q. ual. Ut in diversis, dicitur in eis, qui predestinatione est ad omnia
omnibus potest membrum diaboli, et in aliis opera facient, et eis, qui predesti
natione ad mortis ipsius posse est membrum domini. Quibus inveniatur, in eodam
ex fuit Bernardus, et Albinus, qui, ut refert ingenealogia diaboli

Q^o 3 & Tho: dypg de p'nt.

Dux creasse Adamus non inventaret, et predestruxit ad lucis ipsius, et expulsa
humans et ad peccatum damnatus.

Iamna hinc ut in Concilio Tridentino citato, et Annuario cap. 29. aliquos inquit, ad malum diuinam potestate
de predestinatione in sollicitudinem, scilicet nostri, qui non male ad eum vellere
et omnem restat. in illo anathema dicimus. et in Concilio Tridentino
act. 6. annos 1. si quis dicere significatione gratia in hisque
determinata deinde singulis reliquo de omnibus, quae vocantur, eo in quo que
demon sed gratia in accipere non potest diuinam potestate predestinatione
et de malo anathematiz.

Respondebat vero etiam coram
seniorum, sapientiis 1. dicitur de iustis mortis, neq; delictorum
imperditionis iustis, perdito autem peccato, et probatio s. 1. dicitur
si bene iniquitas mea ergo? diuinam voluntate ab eo predestinatione
ad malum. Durus omnes homines posse bene operari
et in ergo regni auctoritate dei, patet ex Corinthonio s. 1. operari
omnes nos manifestari ante tribunal Christi, ut alios omnes
qui q; propria corporis proceguere nesciunt, sive malum, et Genes 4.
4. dicitur dominus ad Cain, tunc sibi ego nunc uice ait in
autem male tuus pax cum iustis de te sedebit. Et appellatur enim
et tu dominus ueris filius, q; ingratissime homines e rebus operari
in te in alterius potestate.

Resp. Deus est summa bonitas, q;
apugnat illi et auctor malum peccati. 1. diuinam
voluntate aliquem predestinatione, de qua dicitur 1. q. f. 2.
79. art. 1. et 2.

Tunc predestinatione posse esse membra diaboli,
et reprobus membra Christi, potest predestinatione posse esse mortali,
et potest esse grata, que sunt membra Christi, reprobus q; potest esse iniqua, et pa-
re in imperio baptis reprobo, velut q; reprobus Christi de laicis
est iniqua, atq; de membris q; de qua dicitur 2. q. 2. art. 10.
Hoc degredi.

ad l. ex

Ad 2. q. 8. p. 1. Art. 5. q. 8. p. 1.
permisive esse intelligendas verbis, ut ex aliis locis eiusdem
sit et mens illius.

Ad 2. q. 8. p. 1. Art. 5. q. 8. p. 1.
testimony responder Fulgen-
tius ne depredestinat. Augustinus legi de peccato damnationis ad
quam pro destinatur quis propter peccatum, non vero, quia
ad malum quis destinatus a Deo.

*X*p̄d̄nt̄ Scholast̄ 2. q. 8. p. 1.
qui vobis difficultibus.

*Quoniam deus animo dei vobis a predestinatione
nisi viciunt scolasticis libri quibus de difficultibus difficultate caminante.*

S. mentis sequentia q. 8. q. 8. p. 1. Art. 5. q. 8. p. 1.
f. 2. q. 8. p. 1.

S. 5. q. 8. p. 1. q. 8. p. 1. Art. 5. q. 8. p. 1.
i. p. 1. c. 2. membro p. 1. q. 8. p. 1. mentis sequentia p. 1. q. 8. p. 1. predestinationis.
Ita ut Deus per destinatur que predestinationis in rebus. Ita ut si. P. ex-
miserit equum a me tribueret, q. sit bene eorum illi in nobis, est d.
Ex capitulo ad domino que p. 1. q. 8. p. 1. expeditum est p. 1. q. 8. p. 1.
que p. 1. q. 8. p. 1.
que autem p. 1. q. 8. p. 1.
destinatio est in ratione, et ratione significatio, q. p. 1. q. 8. p. 1. p. 1. q. 8. p. 1.
et n. p. 1. q. 8. p. 1. alia p. 1. q. 8. p. 1. significatio, q. futura sunt, q. illa sunt co-
predestinationis.

*2. feb. 18. Gregorius homilia 16.
In epistola ad Romanos in illa ratione significatio tribuitur p. 1. q. 8. p. 1.
et significatio illa ratione significatio, que similiter Deus previdit.
Ieronimus in libro malachij c. 1. q. 8. p. 1. q. 8. p. 1. q. 8. p. 1.
expeditum nos est futuris rationib. Ambrosius in libro ad
Romanos q. 1. q. 8. p. 1. q. 8. p. 1. q. 8. p. 1. q. 8. p. 1.
hic est dignus qui enim minor est maior dignus, et non elegi p. 1. q. 8. p. 1.
ut et experiri. Firmat et d. S. 2. q. 8. p. 1. q. 8. p. 1. art. 2. q. 8. p. 1.
predestinationis inquit significatio futurorum, q. ante predestinationis p. 1. q. 8. p. 1.*

vixit merito.

Doct. 1. violatae dei predestinationis decessus rationabilis, sed non est rationabilis, mysterium nostrum. Et alii meritos taliter propugnati.

2. ne deesse causa meritorum, quod predestinationis
genua tamen sunt, ex predestinatione posse esse. A me non haec illud am
1. p. exemplo adducere debet excedere anima melius propriis coniunctis fratribus.
2. potius redescrivere ab aliis propriis fratribus etiam per se, qui sunt
propter venditionem, in illius merito ipsius utrumque, sicut illatio animi et mentis, non
est propter gratiam futuram, quod dat anticipatoe solute et miti prognando
merito illorum. Quae ergo causa antiquorum P.P. que fuisse illa de causa pre-
merita. Tali fuisse, ut prius ab origine illa fuit propter meritos. Tali
cum antecedit merita.

Dicendum est etiam de Theologia meritorum. In
hac de predestinatione p. 1. ex parte scripturae, in qua h. p. plus ex predestinatione
merito, quos prestat dux favor malorum invenimus, apparent. q. et ergo non
maliciose mutaret in dilectionem eis, prestat h. p. Deus aliquos reprobos, si
tali tempore diximus fratres et filii filii Noe et. verbi. Testimonia, q. si
in Syria, et Sidone facie fuisse non videamus, quod contradicunt, in cibis et ceteris
panis et cibis egimus, q. precepto futurorum omnes. In aliis, non potest ex predestinatione
merito. Ad eferent. 2. elegimus in ipso ante mundum ut isti utrumque possent
sit. 3. rationibus prodecent. 4. dicitur q. futuri et carnis tenet, sed non est omnis
sunt, hec h. p. mutatis est, et quia h. p. potest operari libet et, se respectu eiusdem est
potest, et effectus q. si sanctus beatus electio, q. bona opera propter compunctionem et
re electionem. Sicut in libro Actuum apostolorum cap. 25. v. 16
colligitur ab Iona, Dei ex ore Pauli, misericordia sequitur ut in fidebus, q.
h. p. isti ut postulat q. ergo fidebus.

Doct. 2. principiis meritorum pot
adere sub merito, sed predestinatione, gratia, et prima auxiliis sunt principiis
meritorum meritos. ipso predestinatione, gratia, aut primo auxiliis
possunt et effectus primi, aut tria meritos, et p. ad meritos precepta
implicantur et ea predestinationis, aut primo auxiliis, non patet, neque
potest.

Art. 5. de fin.

por ce id, etefcens respectus eiusdem, si predestinationis, et prius ac
alii sunt causa mortis, et auctore mortis ipsius sunt causa predestinationis,
et prius auctoribus. Quare p. p. q. in art. II ostendit hypothecam
de incarnatione spiritus preternatus qui premisso, q. dicitur quia missa
sunt incarnationis rationes principiis propriae, et ideo incarnationis potest esse
mortis.

Sicut autem iste non est medius, et finis
respectus eiusdem, sed opera procedentia a predestinatione est. auctoribus sunt
semper proximi. Quod ostendit predestinationis, et prius auctoribus, et auctore
mortis, et sic est imperatio ut rebus mortali respectu primum est liberus, q. impo-
natur, q. se habet et finis, q. opera premissa non possunt esse causa mortis pre-
destinationis, et prius auctoribus.

Tunc si opera premissa sunt mortis
predestinationis, aut prius auctoribus, desiderio, et hoc est in dubio utrum p. d. p.
I. de genere, et in causa datur aliis in his expugnari visibus tribus in aliis factis
per tristia et miseria semper calamitatis, ut q. opera alias antea cum p. d. p.
destinationis est, moralitatem, status, q. posturam et ad electionem, et
tandem, q. multa sibi prius auctoribus in quibus non precesserunt mortis
agressus.

Ad T. in oppositio p. d. p. nomine praesentis
in intelligi praescientiam mortis, ita propter hoc deus predestinationis est. hoc oca-
use, idem n. obligatio ex iiii. Pauli, sed oppositio et res doctima colle-
gimus ipsorum, sed nonne praesentis intelligit p. d. p. in aliis divinis intellectus
quo deus iudicavit hominem, et conuenientibus sapientibus, et bonitatis aliquo ob-
lige ad eum. q. intelligit invenit dei sapientiam aliquo ab eo facta
q. cognoscere scientia approbatum, de qua re ad Timothey 2. moris
Dominus quis sunt eius, et huc praescientia propheta natu antecepit impre-
mum dei predestinationis auctoribus. q. etiam auctoribus Paulus quos praequisit pre-
destinationis.

Ad V. d. p. d. p. non i. electionem
intelligere aliquod estum elecionis, quorum datum est tempus, tunc prior
finis, et non i. lib. b. bibliotheca, annot. 2. q. et hunc esse illorum iuris colligit
ex aliis locis infra referendis in quibus regunt causis predestinationis, ut

pace ex lectione civitatis. si exponendi sunt ut d. Thos ad 2. de inge-
nere causa finalis bonorum suorum prout est a prodestinatione. Ita
ex prodestinatione aliquo, ut bene et al gratias et hinc mens. Similiter
tamen in myriam postulabilius, que sicut dicitur etiam in iuris deus ex
myriam postulat a fine reparationis.

*D. Thomae & D. Theologici de
ordine executionis, hoc modo supponit presencia futurorum ad re-
ceptum factum prodestinationis in intertempore. D. Thos dicitur, d. Espe-
fani presupponet eam ad vocem Pauli quod executio non in intentione
meritorum praesupponit caput prodestinationis.*

*D. Thos. Ap. isolante de lecuni-
tabili, quae cum sequitur indicatio ratiōne ducit, qua deus ludicrum manife-
stare contat, sive membrorum personarum myriam cotidie quod prodestinando
expromit, ut hinc reprobando alio, sicut est rationabiliter producendo
medis equalis dilectionibus ad finem voluntatis eligit atque illorum
etiam ante pugnaciam potius deus diligenter potius quod aliud est, nō equi-
libre se habere in ordine ad finem intentum a deo maxime quod divino intellectu
malle fides poterunt scirentur nobis ignotus propterea quod ludicrum ex-
pediens omni potius quod aliud significabat.*

*D. Thos. Ap. credendo nō de rebus
separatis, ut tempore antecedat premissa, sed anticipata solutione possit
premissa fieri, ut videtur suspendit pro labore futuro invita. Implicat
enim primi pugnae mentis cadas subvenientia.*

*D. Thos. Exempli Ap. In mutationibus
humani ex nat. vel postulando attendi nec pugna, et in magis habentibus pug-
nando dat, quod accepto, inde sciat potius pecunia virgine esse, et hinc pecu-
nia habet ratiōne pugna, tunc potius loquax. Credere ratiōne proficiens, et non
fuerit hanc ratiōne pugnando, que locutus, et proprie nō invenire sed
et merito, sed que de mutatione ita sit in instrumentis quis amplexus quoniam
in aliis statim, ut separari. Deinde potius ratiōne pugna, et in pugnando attendi, ut
hanc pugnando res. Deo autem nulla solitus potius fieri, tamen non auctoritate
honestas agitatores valdos operantur, et haec potius amissio merito apud deum et in
pugnando.*

placare dico et principiis meritis adat submerito.

¶ 4. per accidentem q̄ fuitus
habent fr̄s p̄s, et colligant ex istis, ut p̄s necessarij ut gratias
principiis meritorum, et tamen potest ad eis submerito.

¶ 5. exempli Nō gratia cum

qua sit. Infuisse principiis meritorum Ep̄i, et haec illa gratia potest q̄d p̄s
meritorum Ep̄i, et predestinationis, et t̄s auxiliis sunt principiis meritorum et haec
potest ad eis submerito.

¶ 6. exempli Ep̄i bonorum equi.

Sarmos possimus pender ab industria equi, et haec talis bonus sūt pot
ē meritorum dictionis armorum, et ceteri q̄. dignus est alij omnes tali labore, atq;
omnes omnes suorum meritorum labora p̄dicitur et i. auxilio principiis
meritorum. Quod est ista p̄sumere ē meritorum ea illorum, haec et anticipato
relatio nē principiis meritorum laboris in linea, sed industria labiorum.

¶ 7. De pot. absoluta dei merita, sequitur
gratia possint ē a predestinatione. ¶ 8. Meritorum.

Dā dubitandum, placere dico

deinde potest ratione conditiones q̄ quis per opera sequentia ex voluntate propri
atorum secundum illa gratia habet fr̄s meritorum regula opera sequentia q̄ de
bet la meritorum primi auxiliis, et que ne predestinatione.

Dicendum est indicare distinctionem,

et opera sequentia p̄mō vocat, et hoc dicitur illius, sic p̄p̄testimur.
P̄. n̄ pot intelligi op̄s alij meritorum boni, quin p̄supponat tanq; p̄
principiis p̄mō auxiliis aut p̄mō vocat, sed imp̄p̄t p̄ principiis
meritis ipso genere, quo ē principiis ut fr̄s, si p̄mō, q̄. implicat et
ad eis submerito predestinationis, aut p̄mō auxiliis, et non ē op̄s
enī meritorum ē ordinis supernatus, atq; ad eis sufficiunt auxiliis super
naturae sine quo plenū potest merito. q̄ implicat ut dicitur, et dicitur
sequitur eius dī quo arg. probatur cap. 2. art. 11. implicare
ut dicitur meritorum incarnationis in Ep̄o per opera sequentia incarnationis
ip̄ius Ep̄i.

Q. 23. I. Tho: de gen. destinat.

Lxx. dicitur deus impinguare et decipi-
re nos punit autem nos ea. sed et quis talis dequisatur et prematur operibus
requeritur, q̄ semper supponit auxiliis. Ex agere et principiis, et ha-
bitu per se proprio, nūc effectus meritorum, sunt explicat, ut aliqd. in predictis,
sunt causa effectus.

2. H. e. apud auct. a meritorio de signo pro-
destinationis inadulteri, in Gabriele lxx. Et q. f. vna. c. 3. dub. i.
probat 1. de memoranda signo glorificationis, sed non glorificatio effectus
pro destinatione, q. d. in memoria ratione de signo pro destinatione.

3. probat predictio in aliis. sicut in
et deo, Jacob et Iacob et sed dilectio scripturae et preferentia ratione
boni personarum, ex deo ad morte gemitus dilectionis.

Sed quoniam hanc et supponit fundamen-
tu fidei, et recte auctoritate sola glorificatio effectus predictio ratione ex
dicti ratione impugnata manet, et secundum q. 3. ergo

3. Q. 23. Ap. C. d. Tho: ut predicta
dominum dilectionem effectus ab ipso deo causatus non supponit ad dilectionem
tanquam causam illius.

V. optima ante dictoria ratione sunt in predictio ratione
3. difficultas.

Examinant hys Scholasticos 11.

3. I. modicē d. Bonaventura in 2. q.
q. 1. art. 1. q. 1. ostendit dicitur causa meritorum de signo predictio rationis, sententia
cum his quibus persuerant, et glorificatis effectus predictio rationis, consequens af-
firmat hanc causam predictio rationis quam effectus, q. sic appelle hanc causam
quoniam connotata, loquitur autem de genere predictio rationis q. est q. 1. p.
destinationis art. 1. q. 1. q. 1.

Aliquis quatenus affirmit effectus predictio rationis
incipit ad testificari velut dicitur art. 2. et quatenus ponit mentem de signo merito-
rum impugnato est art. 3. q. 1. art. 3. quare de illa nō amplius agitur deo.

4. H. o. bonorum habent ratione expugnati
ratione

inibus, qui famulorum gratia, sive auxiliis ruribz adactis, supernatis elemis
predestinat. Venerabilis est autem existimatio ac super natura beatitudine, ut ipse liberat
libit propinquitus scilicet tanquam ius auxiliis et patribz, et ab mortuis aliis
eclita aucti libet arbitrio punit et expurgat inimicos eius auctoritate et fictione
ut sit esse causa illa quae h[ab]et predicationis, q[uod] precepit. nostra Lectione predi-
cationis, q[uod] agit deus propterea domini regnaturus, ad proximam innotescitatem
et gratia clementia deus decessit ex predicatione vocare, non obsequio predicationis
tamen esse tangentem ad operationes antecedentes, quas quam sequentes
testificari vix. adhuc videt.

2. aspectus predicationis personalis

auspicio est syntagma.

Si autem in sanctis patribz invito auctor
predicationis ea Dei provisiones, qua precepit q[uod] sancti patres q[uod] eis legi
adulatores intercesserent deo.

4. aspectus d[omi]ni bonorum liberalesq[ue] rega-
mentum? regalib[us] quipne carborum supernaturali perspecti, nequente, etiam in vita
ea sine qua non predicationis de quo in deo dignos, natus, tenet. Cuique quod:
libet q[uod] q[uod] 19. et quodlibet q[uod] q[uod] 5.

5. d[omi]ni probatio ex Act. 9.4. Dicitur.

videtur in psalmis 32. in illarum diligenter misericordie, et iudiciorum in omnibus opere
dei inquit esse misericordie, et bontatis, sed per se ipsius predicationis.
misericordie missa dei aliquantum primi, q[uod] et ibidem adducens illuc, ~~hunc~~
semper corde penitentem et miserabilem sequent, misericordia inquit est in
eis, qui progressavit misericordias et misericordia suorum est, q[uod] obseruantur,
q[uod] omnes misericordie tua bontatis respectu predicationis. Gracianus
homilia 69. In Martiis a voluntate impulsi vocari ad divino provenire
q[uod] quibus mare, alij terre venerant, et ideo vocati sunt tali hora, q[uod] osten-
peraverunt et sunt, q[uod] omnes futurius libet arbitrio. Ex Machom. Theodosius
in illud ad Romanos 9. ut ostendit ne diuinus q[uod] omnia misericordie inquit
anomo exhibitis provenire ut quis vocatus, et misericordie, libet predicationis
liberetur, de hoc enī isti agit q[uod] Paulus.

2. q[uod] d[omi]ni aliquos elegit, alicui

Q. 28. d. Tho. de predestination.

reprobant, nihil aliquis in regnaturios nisi regnabitibus quod quidam alii
libero arbitrio prouent, non enim regnaturios et regnantes regi
debet regnantis sed predestinationis.

3. predestinatione aliquis est ipse in dei
familia recipere; sed sapientia patris familiam recipere tamen aliquis nisi
vicit dominum ne regnent, quem Deus legit aliquis nisi per Deum prius be-
atus sit gratia.

Vt enim isti Christiani de amobus acceptan-
tur q. mth. de auxiliis, si dicitur in regnando auxiliis prouenienti est causa,
et quia a deo predestinatis.

Hoc est omnino rey' d'endem, et quantum
ad id q. operis actiones supernatales, le libere arbitrio tangit et ea partialiter au-
tem propriez' arbitrii libere arbitrio tangit in Tildeantio p. c. cap. 3. art. 3.
canone 3. Et q. definit' liber arbitrio veritate divina ex parte rationis motu
et exercitu a deo atq. ipsius de libello, et inspirat. q. liber arbitrio non pos-
sunt propriez' arbitrii ad actiones supernatales, sed deo principaliter curante
pro auxilio, et firmante dicta art. 2. Et Cronicus, et Meling dicunt
et ob ostendit boni r. y. liber arbitrio ut posse supernatales quod subiungit
ut posse est ab illo propriis arbitribus, vel eo ostendit a se supernatales ut est
libero arbitrio est effectus predestinationis.

Ex quo si boni illi est q. est causa prede-
stinationis, qni effectus illius, et illa est causa regni. 2. Non est causa regni ar-
bitrii ut ab illo est ea predestinationis, et operationis diuinis q. libet nos me
salutem esse amobis, q. est incidere in eis ergo semper gloriacionis.

Quantu ad id q. operis huc s. t.
liberum arbitrium, et Deus libere arbitrio causas patitur auctoritate
picatum est sed intelligendis, quod liber arbitrio ex reali qualitate
grana r. macy supernatale, sed q. simul causa et effectus.

3. q. resolutio de predestinatione postulatur
in eilibet aliquo de causa, propter diuinam voluntatem ex proximitate nobis ignota,
s. illa impugnabile ex diuini pro nostis causa nulli causa originet p. f. b.
ut nunc voluntate nobis est oportet.

3. q. operis

B. q. d'assent des anachorites in secon-
nino & bone fundamento.

Ad dicta in impugnat. illa resonancia
requirit auctoritatem super iusta. sicut ex prophetis inibz, ut si Benito fatus est,
et sequens regenerationis atq. adiectionis est illius ea, ut ergo in diffinitione
est ex nobis ad salutem, q. est inclinare in lege Pelagianorum, et cetero.
Paulus 1° Corinthiorum q. qui dicit te debes remittit, qd. huius q. non accepimus p. hanc
accepimus qd. gloriam, quia non accepimus. Nominis resumptio ex prophetis
vobis hoc autem aliquis eligit, et alii reprobat omnes ab aliis sed q. de me-
reci, et posset gloriam in suis operibus, sicut prophetas scribunt.

Ad 2° in oppositu ex istis q. dicitur.
q. supponendum in operibus omnibus dei repenti iustitiae generali quod
tote debita, quatenus deus operis prouerbit debitis, et omnis sue bonitatis,
exponit debitis creaturis, id est ordine regum, et debitis proportionis crea-
turam sit, et ex summa virtutis pro debito modis rationabiliter manifestatur.
Dispositio nra ex prophetis inibz, et eodem modo in operibus deitatis: rependiatur
toto, id est decens uta p. p. deinde dei bonitatis, et q. ordine regum
creaturam sit.

Ad 3° Augustinus intelligendus de
retinente p. g. in qua reportis luctu, et vocat q. iura misericordia, q. iura
vobis sollicit in remissione peccatorum misericordia, et luctu reperi p. g.
m. misericordia, qui merito.

Ad 4° Gregorius P. a salvatore patre
socios p. uenient tangui a ca p. g. et proxima coope-
rante q. uiuere auctoritate, et ita illa renuntiatio gratiarum p. g. p. g. missio
ni, q. aucte dicit, q. obtemperatur et rite i. significat nostri obediens
et causa mea uerbi, aut dicit p. g. ad vocat, sed p. g. q. vocant, ut
tali tempore obtemperarent. i. vocant et a p. g. vocant. Exquisit debat
et p. g. et que uero, et ita renuntiatio gratia vocacionis p. g.

Ad Theodoreum P. q. de depre-
hendit. id est de effici illius, scilicet iurisfatuus que dicit fieri nostro arbitrio,
id est libere nostro. uolens.

Q. 23. d. Tho. degn. destinat.

AD. 34. q. De legiis iniquitatibus, n.
q. in repugnantiis ad electionis sed effectus, q. in quib[us] electio recipi-
atur, dicit autem in concordia potestate in repugnancia, s. diuino auxilio, q.
proposito et porvum in repugnare.

AD. 35. q. Diff[er]entia inter nos, id est, non
q. prius elegimus id est, q. in novitatis ratione preexistens, Quid autem suo
electio facit latentes, ut ait predictori d[omi]no unde predictio in hoc est aucto-
rity latentes predictinatis?

AD. 36. q. Innotescit iniquitas in repugnantiis pro-
venit ab auctoritate in propriis tribus, reputat Eniquis, conrepugnatio
effectus predeterminationis in constanti Eniquis.

S. Thos. Gabrieli int. d[omi]ni q. 2. q[uaestio]na
art. 3. dubio c. h[ab]et, quod habuerantur liberi arbitrii ante gratiam, causa
predeterminationis est illius bonorum usq[ue] longius disponit[us] de proprio loco cuiuslibet et gra-
tia et ipsius auxiliis per se operatione. C. 27. q. unica articulo. scilicet q.
de his usq[ue] quod non habuerunt liberi arbitrii, ut per se lib[er]e nulli predictio-
nibus meritis, ut in Paulino cito dicitur sententia 20. 13.

Sed h[ab]et contradictione Semipelagianis
ponentibus aliud in liberi arbitrii nostri ex proprie[bus] tribus, hoc cum predictinatu,
est in me ab alio sic operante per generaliter tribus propriis faciunt in ipsis
sit gloriam s. Pauli citatus p[ro]p[ter]a Cor[inthios] q.

R[esponsus] impugnat Gabrielem ex art.
p[ro]p[ter]a Rom[ans] 9. cap. 3. Iniquus ad invocat[us] humanae gratia dei diuina
ratio invoca ipsa gratia faciens, et invocat[us] invoca dicit invoca profectus. I. Paulus
dicit, invocans me iniquis me, quod dicit invoca profectus non
sunt facti ex tribus propriis, et cap. 9. sequitur ut supra[rum] purgari velut per prophetas sancti
inspirati in nobis fecit, scilicet scriptura prophetarum sanctorum per salomonem dicitur,
proposito et latentes a domino. 3. editio Pauli ad Romanos q. 13. q[ui]ndy
aliqd boni malis ergo non in operibus, sed ex vocante dilectio, q. maiori servie
minori. Tandem ex art. 2. stat operis mortalis bona iudecentia ad vitam exter-
num. C[on]fessus predeterminationis, ut q[ui] ad e[st] in posse[re] eo ea.

T. p[ro]p[ter]a

Si possit darsi aliqua ratio, seu ea sine qua non
predestinationis exp. nostra est difficultas.

Examenus deo Theologorum.

C. 1. In ordine e tabellis relatis a Dantibus

Distingueretur triplex auxilium, primum generale, quo Deus currit ad opes
acti matr. et mortali, et ad malum quo ad entitas. Tercium speciale, quo Deus
currit ad actiones mortalius, et auxiliis dicitur ad ordinem natu. Propter
naturaliter, quo Deus currit ad actiones mortalius, et hoc secundum hanc
honestatatem, et castitatem, si etiam auxiliis dicitur predestinationis, et reprobus, et
Deus proprio re inquit predestinationis bene usus. Illus quoque auxilio, reprobus
autem sibi acceptatione, sibi auxiliis, quoniam in malo, predestinationis autem bene
illo usus, et quippe illy boni et proprie Dei eligitur predestinationis tanquam proprie
et honestas. Inequa in predestinationis, et proprie illy boni usq. recte predestinationis
autem istud est, etiam gratia ad actiones mortalius, alio autem est reprobus propria
tum futuri liberi arbitrii.

P. 1. Nulla de iustitia signalis pre-
destinationis exp. nostra, sed inducens voluntate hominibus referendum est de-
liberatio ipsius fletibus, multo retinacere ab eo operibus, dictis qui, si
deinceps in salutem, quomodo cum in salutem, et in salutem mediam, et
ego in euda salutem, quod dat exp. nostra aliqua de iustitia exp. proprii virtutibus
predestinationis.

2. In talis dat exp. nostra de predestinationis
ad nihil refertur expositus, nullus predicatorum, et consilagristarum, non est enim exp. dei.

3. Inscripta scriptura. Deus postulat nos
honestus, et casti, et mandata obseruare, et propterea nobis proximit
est in eisdem. Mathes 19. in te dona regnandi tenua mandata, et leten-
s nosca in predestinationis.

4. Hanc si multi opponit. Dantes
sibi reprehendit bene libeli in illa p. 1. auxiliis, sicut in secessu auxiliis anima-
lis supernis, quo de primis ad gratias, sed postea preparata p. 2.
auxiliis et dicitur natu requies ad opes mortalius, et in secessu gratiarum habet
malum, et castitatem, quae appellat auxiliis. Ita p. 2. nullum negare auxiliis

separata quod ponimus ad gratias, et remissiones peccatorum, dominata enim
ut in Tridentino sicut b. cap. et b. et canon. q. si admittit illud auxiliu
diminuta est illud auxilio.

V. q. asserto personis ordinariis aliquo modo
aptis, ut operari illa gratia inserviant, inclinat in istis temporibus innumerorum
presentium depositis expiatory, artibus doctis, et damnatis eiusmodi locupletari velim.

Q. qualiter ad opes morales bonorum in
sufficiere auxiliu generali recesserit p. 19. art. 2°

4° q. affirmat deus id est. curis predi-
cations, ex bono consenserit libenter arbitrio affectu et dicitur ut non quod ex
curis ille bonorum libenter arbitrio effectus predestinationis ut articulo q. non potest
ad hoc. sed in causa predestinationis. ut p. effectus ex productus in potest causae
qua sit causa. p. h. productus in potest dici ratione iniqua non habens productus.

Ad 2° impossibiliter dicitur. In sequitur illa in-
convenientia, ut eis obiectum est. nullus decretus dei sit infallibilis, de-
finitio tamen remedium damnationis non propter suam operam, et salutem regum, illi qui
bonis operibus meritorum, et ceteris auxiliis dei separatus curvatur. obtemperando
hinc maxima spes in cunctis inflammatur ad que tendit vita gerendam
bonis operibus.

2° quando minus eorum sumus de virtute
sue, tendit ardenter bonis operibus debetemus innumerte, et an-
ticipemus que recte incipientis, ut predestinationis reuera est excep-
tione mandanda, nolle bonis operibus nec reprobatio nisi
propter malum, et alios que rororem est inde decreto predestinationis
et reprobatio nisi. 3° respectu recte bonis operis, ut minus in his
non puniat, et predestinationis normali gloria perficiatur.

Ad 3° Dicitur respondere super duas decla-
raciones, et statuones, q. In potestate arbitrio diuino auxilio est sententia et statu-
nata, et mandata custodie. Et si predestinationis fiat independentia auxiliu.

2° et 6° in ordine h. o. Moliere
scordia, et s. p. q. 23. art. q. est q. dicitur. q. ambo p. v. q. ad 15. art.
presentis predestinationis dependere a proprio sua libenter arbitrio ratione mensa-
re et ratione sine qua non est predestinationis, et a libero arbitrio faciemo-
doli de cato

de m' derato hinc t' effectus predestinationis ut sit in exponat. em' tales effectus s'no, loquitur de libero arbitrio quatenus inquit. et in partiali' rursum sua voluntate innata ad acty supernale, ita ut illa cooperari possit' em' et a libero arbitrio, et n' a gratia. s'no in hinc quatenus predestinationis, sive effectus eius, licet ex. Dependat a libero arbitrio gratia pre- venient, in dependet a gratia ab eo, ut de predestinationis effectu, ex quo inferius effectus predestinationis est hinc defendere a libero ar- bitrio, q' ad eos hanc gratia ut in partiali' dependent in libero ar- bitrio quatenus sunt effectus predestinationis.

Probab. 1° ex sacra scriptura 2°

Petri 1° sangue super bona opera cōprobantur, et electi patitur, q' a libero arbitrio penderit q' predestinationis sit certa. atq' ad e' p' interpretationem. et 1° Petri 1° electi adueniunt pre scientia dei, id est boni ut libe' rati- bitur. 1° ad Timoteum 5° qui filius fui bis semper cōm' legimus et persequimus, sed misericordia regnabit, q' ignoramus feci in inadulitate mea. 1° ad Corin. Pauli p'g'c'it q' haec non a deo vocatus si.

2° probat ex pp. 4° D. Augustinus

art. 12. ad articulos ubi falsi impudicos, illi de quibus dicit ex nobis ex- erunt, sed in lege ex nobis voluntarie cōcedunt, et pro q' p'g'c'it sunt casus i' sunt predestinationis, sunt autem predestinationis n'c'nt' reuersari, alio testimonio, q' refut. ad uita sunt difficultate. 3. pro quo.

3° hoc est predestinationis penderit bonorum operibus boni libi'z, et bona opera libera penderit a libero arbitrio, et predestinationis ab eo penderit tanquam a deo. magaret, Deus ex predestinationis homini' ad vitam gaudi' boni operibus libi'z requendaz.

4° optime, q' docet deus p'g'c'it. ante pre scientia boni' q' liberi' arbitrii libertas, et indigna diuin' bonitatis, p'c'it' cōcedens, q' n'st' bonitas, sed neq' q' cōsideratio patitur, ut deus inhabita' re liberi' arbitrii quodq' p'g'c'it, alio p'g'c'it, ut in illis misericordia, tuisq' iustis ostendatur.

5° Deus vult q' bonitas vellet, fieri et ne voluntatis dei mors impy', sed mortuus est, consumuit, ut facias q'.

euia clamat, sed initiat ad persistenciam operis de hominibus pro nobis
perseverant deus mandatis, salve tua videlicet fictiones, et insigne opus-
tus quo anima significaciones si fui prouocata voluntate ante operis
enim bonorum opus quo dicitur a gloria electi et alios elegit, q. ex sola voluntate
dei n. sit predestinationis.

C. q. auxiliis ex opere dei, q. quibus
meus salvatur, et iustificatur, alius pro mea libe[r]tate neg[are] salvacionem q. iustificatio[n]em
mathei. 11. Saint Ioh. Et sydone fuit fuisse in istis, qui in se facie Jane
persistens egreditur, neg[are] nec dubitare de mea libe[r]tate motu proprio, quod
maximis auxiliis ad salvacionem meam sunt, qui multa, qui sunt in celo,
sed multa alias deinde assignari potest mihi q. illi pro mea libertate heros vi-
sunt libero arbitrio, aliis male, q. predestinationis et liberarib[us] pender-

Hic p[ro]p[ter]e quatenus libe[r]tate arbitrii aga-
nit esse causas partiale actus supernaturales, de quod certe a libero arbitrio inven-
iat gratiarum remittita non esse causam predestinationis illigatur a statu rei scilicet
aut. 2. quatenus ponit scilicet inquam predestinationis exp. arbitrio
exclusio et omnia refutat.

Et in super regule exterritorum voluntatis
ad Romanos q. ut alii nat[ur]a fuerint, aut aliq[ue] boni a malis operi perirent ut
aliq[ue] propter legem dei morirentur, et hoc operibus, sed ex voluntate dei q[ui]cunq[ue]
remittuntur, q. antecommuni operis operis q[ui]cunq[ue] factis predestinationis, illa
enim opera Paulus excludere docet Augustinus lib. 2. 2. d[icit] q[ui]cunq[ue] felici-
potentia cap. 7.

Deinde resup[er] exterritorum voluntatis
1. Corinthiorum q. quibus tedyemus, q[ui]d est praecipuum ad gloriam, si
enim quis predestinationis progressu liberi arbitrii, igit[ur] a reprobo operibus
et insigne operibus posset gloriam, et affirmant hoc dicta aut. 2. longe
r[er]e liberi arbitrii esse causa predestinationis, et ita non esse causa libe[r]tatis.

Tandem Deus prout elegit predestinationis, nulla
potest motiva, ex libe[r]tate procedere contra voluntatem dei, q. articuli membrorum, sed
si posuerit ille boni, sive arbitrii, tenuique ratione predestinationis est a motu illius,
q. ille procedere, m[od]i p[ro]p[ter]e. Deus deo elegit Regem, q. crudeliter uenientem adest, q. ille
sive bonum

aut bonorum mortis deo tangus adhuc intelliguntur, ut quod ad omnino quicunque elegerit
sunt et semper agnoscuntur supra arguitur, et aliquip bonorum arbitrio procedit
ut punitus gratia, illarum est gratia omnino responsum.

AD 2. 5. 5. 5. 5. 5.

D. Per dico locum de electioibz clieationibz id est uerbi boni operibz uicibus ex
predestinatione, et ex calypso hanc scilicet certitudine reiectam, que hec pro.
de loco excepit. T. dico nomine prescientis intelligentis predestinationis latitudi
bus in predestinatione prescientia dei, qua predestinationis sit ad futuris, quo
modo remittit ad Romanos 11. in repulsa deo plebe que prescientis, id est pre-
destinavit, interponit Augustinus. Et hoc perseverantibz cap. 18.

AD 2. 5. 5. 5. 5. 5.

AD testimoniis ext. ad Timoteum 1. Ignorantia imprudentia culpositate
quae predestinationis, sed tangus remotus impedimentum, q. obstat manu
divinitatis gratia, q. e pacate ex malitia, sed hinc remoto impedimentoum est effectu
predestinationis non, ut est. T. dicitur de operibus boni sapienti.

AD 2. 5. 5. 5. 5. 5.

bus predestinationis q. assimilant causam illam ut deo uictus est. Et in libro
testimoniis Augustini duo hunc principia, q. predestinatione sunt caput et finis
predestinationis, id est signum q. istius predestinationis, q. accidens finalis. q. hunc
est predestinationis non necessarii, id est predestinationis tandem remittitur
ad deo, explicatione Augustini loco locum et scriptura cap. 18. secundum
sufficiens permanescere, id est hunc predestinationi permanentem ingratitudinem habere.

AD 2. 5. 5. 5. 5. 5.

D. 3. 5. 5. 5. 5. 5.

negandis est predestinationis dei
dependet a nobis, prius nos dependencye a deo, et alius auctor
huius operationibus dicendus in leque nos dependentes predestinationis in hunc effectu
sunt nobis, q. Deus uult a nostro libero arbitrio, operatione nostra si uant
ad predestinationis quod ad intentum sedelacionem.

AD 2. 5. 5. 5. 5. 5.

neg. in dignis dicitur bonitatem q. Deus sit in dependence ab operatione predesti-
nationis, et reprobatur quod ad intentum salutis in nostra potestate, auctoritate a deo
decorata, relinquendo horum in manu uita sui, et secundo auxilia quibus
quo ad intentum possit salutis regni. Apparet, q. deo ostendit in magna mis-
serendopatia in predestinationis eligendo et in mente, et aquilat et erga regnos

Q. 23. d. Tho. Degraffinat.

Hoc in exsequendo regreditur nisi ob de me ista quare ad damnatus et
excedat et in peccatis suis, ut si homines illas ignoraverentur.

AD. 5. 9. 34. voluntate antecedente
Deinde est alius fieri quare ex opere suorum, et per nos habentes, et
ex voluntate voluntatis sunt autem necessariae ad aliud, ex parte iusti quae
est de nobis non sunt sicut omnes, quare in fine creationis vestrum, sed animi rigi-
ficantes, quadrupliciter salutem ostendunt. Quia voluntate sequitur, et sic carnis
damnatus reprobus.

AD. 5. 9. 34. ex opere tractum
de auxiliis, existent quae auxilia existunt, et per voluntatem proce-
stingere non possunt, et remanent, etiam alteri, non existentes omnino
et quali auxilio potest stingeri quod non sicut per ipsam in natura libera sunt,
etiam alteri, ne quisque sit haec auxilia possit, quo caret qui non sicut.

V. sit laudes tuo domino predestinationis quo ad auxiliis
predestinationis q. difficultas.

Examinant Chascini, et Fratice.

Ambrosius Chalcidicus lib. 1. de pre-
destinatione cap. 1. et lib. 3. cap. 1. et 2. distinguunt duos ordinis predestinationis
1. q. est qui electi, et predestinati sunt, et erant mortales, sanctus
Ierome, Papulus, Cyprianus, et alii inscripti constituti sunt, qui in gratia Christi
liberi sunt, et ab auxiliis intercedere neque manescunt liber dependentum
et hoc esse ut est electus ante merito predestinationis. 2. id est, quos inde
vaduntur, et in predestinatione appellas, vocari i. s. q. s. et qui inscripti electi
in futurum electi ad finem ante predestinationem sunt, sed habent de prevolun-
tate antecedente salutem eorum, et sunt auxiliis respondentes salutares, sicut
reprobri, et processus a scilicet benevolentia auxiliis, et post me ista pagina
debet statim illi dare glossam.

Qui distinguunt inter inscriptos electos, et electos
quoniam numerus erat ager, antea quam in me ista, non aut predestinationis, nisi
potius meritorum, et beatitatis illi salutem. Nonne.

Huius est fundamento quare datur
tingendum

sequendis illudus ordinis predestinationis art. 1° adducere; q^o in eo p^r destino prepositio per dictantem cessionem dignitatis, ut predestinationis est omnia pro alio eligere, quantum ad eum. Deinde: quos undique ante originem saepe in rebus aliis fundamento nisi q^o sentiat in signis eleborum potuisse peccare, sicut alii electi potuerunt etiam prius velatio n^o dependebat ab eo hinc auctoritate. Sicut et a hinc.

Q^o autem spissatus ingratia immor-
talis libet ad peccandum p^r nullius estib^z ad peccandum, nisi duxerat
ad materialis actionis p^r, sed libet in p^r re ipsa confirmationis gratia
ad materiale p^r. q^o spissatus ingratia immortalis libet ad peccandum, maxime p^r,
q^o impossibile est peccare nisi electendo actus p^r materialibus, hanc igitur
entitas quodlibet fieri potest. Hinc dulcedo virtus, m^cp^r illuc curius repugnat ut
gratia confirmationis, q^o impotens a deo fieri.

2. Ideo neq^z ipse non potest peccare ego
habuimus libertatem arbitrii, q^o hoc non est repugnabit illi p^r, sed q^o repug-
nat p^r hoc confirmationis gratia. q^o spissatus ingratia peccare non potest.
maxime suppono ex dictis 3° p^r q^o 15. art. 2. m^cp^r q^o duxit spissatum laicis
liberty arbitrii, quo electio fuisse aliquo modo, non impotens peccare.

Hanc si (commissa accepte) predestinationis,
p^r p^r que negat ad aliundos (et predestinationis) amplectitur. Et inde dico q^o.
ap. 3° libro illap^r qua Catholice impossibilitate p^r affirmat ob omnibus
spiritibus ingratia, ita tamen maneat libet ad peccandum respectu. Ita et p^r
nauentur q^o Gabrieles, Baldus, et alii, et insuper probat p^r ex Joh.
Dentino sec. 6° canone 23. Agnus horum semel significatus est et amplius
peccare non posse, nec 2° posse in hac via p^r via regni ventiarum velare, nisi
ex speciali privilegio que admodum debet. Vnde q^o Galba ana-
thematizat, non duo definitumus habemus peccare posse, et non possent stare p^r
pro nobis speciali privilegio, sicut potest beatus marinus obleniens p^r
liberum a legi et iustitia, sed illud absurde non posse peccare. Sicut alii p^r
non possunt, et possent stare p^r p^r, q^o spissatus ingratia, sicut fuit beato
Agnes impossunt peccare.

2. probat ex Thoma lib. 2° de l*m*o:

Q. 23. d. Tho. dey reformatio.

nucle capi, remanuntur p. capi. oblastrius hanc virginem praeceptumque.

3. hoc probat, ut libet auctoritate
firmitate logistica potest esse in seculi cursum habendam ad merendam
et libenter affirmare impossibilitatem ad peccandum in firmatis migrationibus
ad p. potest Deus seruus beatus virginis agnoscendis ut precepit omnines
quibus munere, et recte operari, et non peccare, et portare simul negare cursum
ad mortale p. ex quo sequeretur beatus virginis est imperialis, etiam
liber ad merendam in impietate precepit.

4. similius exemplum, q. dicitur
allegolantes l. Tertio ad hunc honestum est operari ad alios quos qm
libet honestus, et non debet liber auctoritate ad merendam, q. dicitur deinde gratia
quae praeferitur beatus virginis, et libet auctoritate honestus liber, et non est imper-
cabilis hoc negationis scimus ad mortale p.

5. exemplum in capo, quem rebus
inimpleat preceptum, et libere operatur, et non est imperialis sed auctoritate
non meritorum, et libet auctoritate negare ad merendam, q. dicitur beatus virginis
liber auctoritate preceptum, et non imperialis exigitur cursum ad mortale p.

3. probat q. firmatis logistica non oblitio
preparata auxiliis signorum ad merendam, q. ad illius impossibilitatem ad merendum
est probatum, nam ab aliis omnes predestinationes sicut confirmatio
gratiae, cum omnes habeant saltem pro certo tempore voca-
tiones congregatas ad non peccandum, quod rarer affirmare
est absurdum.

S. 3. q. omnes d. impugnant, quid
est falsum, q. retinencia, q. retinencia, et contra sacram
scripturam sequitur videlicet hoc super caput q. episcopum ad
Romanos, Corinthus lib. 5. questionibus p. qd. opinione prima
Comentarius in dialogo catholicus cap. 10. qui graviter impugnat
Catholismum.

Let 1. firmitate logistica manescipio
et possit peccare per excessa scriptura 1. Corinthus q. Paulus affirmatus logis-
ticus, consignat clavis q. Chatinglogi inquit, cumq. capi neg. et in servitio
rebi go

redigo, ne forte ex alio predicante si ipse reprobus episcopis, q. n. eccl. est
Hoc impossibile omnino adere, sicut deo ipso esse dicti non possit re-
probis episcopis, q. omnino impossibile erat deo peccare. Et Galatian-
ici 7. In laude virtutum dicit, qui posuit in angustia, coniectum regnum, q.
generaliter dicit qd. de firmatis in gratia, laudatorum huius, qui similit in bono
perseverant, tales autem firmatus in gratia pro eo tempore, quo huius donum per-
severavit, existit munus specialis dei auxiliis, munus in causa, quod anima
quidam deo occasione auctor, ne suscipiat auctor, q. e. huius donum permane-
rationem, ut d. The de veritate q. 29. art. 9.

2. p. ex Thos Tridentino sect. 6. anno:

neg. 5. et 6. ob generaliter definit homini celibacy ad clericis malo que-
rendy.

3. hoc tunc voluntates necessari oper-
atis, autq. defectus voluntatis, et huiusmodi preceperit in in locis, et in mensibus.
I. qd. omni proponit voluntatis sub commissariis boni, tantum in locis qd. non nullo
ratio boni apparet, non defectus suppeditatio ratione beatae beatissimae necessitatis
Deo, qd. proponit voluntatis sub commissariis bonorum, ita ut non possit apparet
tangere bonum qd. perq. aut iste voluntas a deo. huiusmodi dicit 1. 2. 3. q. 9.
art. 1. qd. 3. art. 1. qd. omni voluntatis si bonum nihil potest voluntatis ana-
re, nihil sub ratio boni apparet, sed optimis ingratia in deficit huius
inclusus, neg. in hoc modo proponit ei bonum sicut sub commissariis boni, sed
in modo opposito potest apparet aliquanta boni propter difficultatem invenientur,
qd. firmatus in gratia libenter ad percedendi.

2. p. ex Thos Tridentino sect. 6. anno:

quod se ferat, id recipiat ex supposito ad voluntatis invenientur:

3. hoc sequitur qd. homo ex
enarr. qd. quibus Deo docuit in causis ad materiale p. t. h. r. necessitatibus
ad in peccando simplicit, sed hoc de impietate qd. sequitur. non illi utitur
impietate ad peccandi in illa negotiis scimus, mis. p. curcumq. in peccata Deo
denegat res ipsa ad materiale p. t. et subiicit auctorita regnum ut peccare,
qd. oit, qui in peccato nisi libertate ad peccandi, qd. absurdus ipse in se est.

3. illa voluntas est flexus Dei

Q. 23. d. Thos depredehat.

Dandi negotiis ~ aut antecedit ag operis sed scilicet fiducia in libertate
collatis preceps probat disp. 23. ap. 2° et affirmatio in gratia immo-
re libet ad impendit piceps, atque ad timore trahitur piceps,
quod ipse non admittit.

Respondet n. 40. In confirmatione in gratia de-
bet autem esse voluntate, q. p. h. s. h. libertatis peccandi, et non habendi p. h. q.
in honeste, si decretus effectus antecedenti operis hoc detinatur eorum operario, et
affirmatio in gratia. Ita sunt debet ad opus honeste hanc fuit p. h. q. decretum
repositum operari hoc. I. illud opus honeste... opus piceps est h. l. alij circun-
stantib; ita ut p. h. posset deponere facere, atq. ad hoc in formati in gratia de-
bet autem in libertate, bene et malitia in confirmatione.

Sed 2°. negatio in confirmatione in gratia
debet autem esse libertate ad peccandi intentione vel intentio, q. p. h. s. h.
aut effectus, q. in confirmatione libertate respectu operis honeste necessaria
q. p. h. s. h. effectus p. h. q. opus aut.

Respondet n. 46. In confirmatione decretus
effectus debet esse de honestate actus non ad circumstantias, ita ut per tempus
confirmationis et circumstantie cumulentur, at in eis p. h. s. h. voluntate
respondent gradus p. h. q. risipiunt, et corone, ita decretus honestus illius actus
q. p. h. q. vel intentione circumstantias, a quibus post confirmationem
actus q. substantia sita. Quis collimenter detinatur exp. sic indeterminata
exp. medi.

Sed 3°. q. ad hunc prouidentiam pectat
detinare sui actibus effectibus respectu rei, q. e. i. s. p. h. s. h. prouidentiam
correspondere respectu in gratia q. opus circumstantias.

Q. modis illis, contraria et ipsa existent
existent, q. p. h. s. h. ita detinet p. h. q. voluntatis ita p. h. s. h. voluntati, q. q. ultima
voluntas sit ea p. h. s. h. utq. ad eam. H. dux decretum effectus futura
mentis decretum modis illis, q. illo modi in determinato die p. h. s. h.
f. e. c. a. opus, que sunt a. f. rei.

U. affirmat, obs. que sunt in tempore
facta. Commodo quo sunt sunt a Deo detinatur effectus, sed in tempore
decepitur.

Duxerunt ad actum acy omniibus circumstantiis, q. de crevitate ab governo
acy ac lege circumstantiis, magis ad gloriam 1. operacionis q. voluntatis
voluntatis me, scilicet virtutis etemae, ac indecessit nosq; utilitatem, mis-
eritatem 1. laetitiam locutus sunt.

Tunc duxerunt illam mentem, que
correspondent gradui p. profundi eternorum, ratione carceris fuit, sed eis raptis
liberis responderet merito absolute, sed ac omnibus circumstantiis et opponere
eis 1. q. 11 q. atq. q. et meritis sunt detinatae, q. quod a modis.

23. q. auctor Catharinum et salvandos
sic predeterminatus relatae a H. 1. modo p. e falsi ex cap. 2 ad Romanos, quo
predeterminatus sibi imaginis filii sui, ut libet 1. genitus ex multis factibus.
et os salvandi sunt formae pro ingratia, ergo p. et predeterminati. Deinde
in primis eleemosynis predeterminati praeceptio sunt q. Catharina, et Paula esse
nt eo multis, q. loquitur Catharina 2. Paula.

Vixit ex Sanchi pp. et dicit,
quod quis est electus appellatur predeterminatus. Dicit Valerius Tridentinus, libro cap. 12.
quod si 1. Catharini veneratio, et letio esse,

33. present predeterminatus n. insigne
electante merito. via duxit p. et alios auxiliando et hoc, sed postquam hanc
quoniam sequitur tractatio:

43. q. affirmat numerum salvandorum ceteri, qui
pertinet in ordine necessitate utriusque causa sequitur electio, nequam, q.
destinatio potest via merita nullum. signo totus ante merita via non potest legitime
ceteri numeri, sed in ore signo meritis, q. in aliis insigniis electi antea
meritis electi sunt in 1. signo totus ceterus est enim numerus in signo meritis p. et
salvo. Et hoc tamen et male ceteros electi habentes tamen numerum electorum et
ceterorum h. ceteri absente, sed intermixta cum meritis, sed in aliis ceteris
1. signo toti.

Quare de arto Catharini 3. q. que scientes
collunt a signatu ingratia. ad p. duxit causas Dei de materia de priuacis, q.
et resolutas, libet etiam p. liber ad operandas, s. a. libet etiam p. recipit
potest, que ex parte differens, ut possit efficiere ad ipsi. in libro 2. signo toti

Q. 2. d. Thos. de preceptis

antequæ elicit acut et in sufficiens, q. in exercitio opere invenientur. modo q. nos boni aqua mouent necessitatem dicitur, sicut auctoritatem formata in ratio pot est absolute, et in sensu diuino elicit a materia p. t. in exsupposito. et formata, et in sensu apostoli in postu, ha absolute, et in sensu diuino post. dux carere ad materiali p. t. ha exsupposito. et formata, ita q. t. in gratia necessitate immutabiliter in pot. reser.

Ad 2. d. Thos. de regno de Christo
qui repugnabat p. t. regna Christi, et absolute ab initio hoc nonum
hypostatis, et q. celum anima et mundo, formata autem in gratia. Et repugnat
p. t. absolute et ab initio, sed hoc existimatio manutenebitur. dicitur.

Ad 2. d. Thos. ad successores
quos legit q. dicitur eos qui intensa post, quomodo si sunt liberi ad
peccandum tammodo quo supposto decretu dei ut petrus in vinculis tentat. Et haec
et pot.

Ex quo d. Thos. d. 1. ex dicto In Beatissimo
beato virginem esse incepit in sensu apostoli, et hoc in fine ex dicto In Beatissimo
et dicitur beatissima virginem esse regnum privilegium ad vitanda post. Et secundum d. Thos.
ad 2. d. Thos. loqui intensa post.

Ad 2. d. Thos. impunitate, p. t. et
non in postu deinde liberari ad operandum voluntate ita sit detinuta ad omnium
actus, ut h. sit liberum ad operari, quoniam q. dicitur q. pot. le necessitas transcedat.
non nulli in his omnibus latentes bona reperiunt, quoniam apparet bona in actis
bonorum.

Ad 2. d. Thos. exempli d. Thos. d. 1. voluntatis
le detinet ad omnem ab initio hoc infinitus perfectionis dicitur natus et
similiter ad 2. d. Thos. d. 1. regno hoc concomitans ab initio de
finitus dicitur bonum, secundum de creatorum iusticie. Ad illud denegatur
carcer dei ad materiali p. t. dicitur ad 2. d. Thos. d. 1. carceris.

Ad 2. d. Thos. ad formata in gratia
est postu est a deo cito dicitur quoniam auctoritatem d. Thos. q. 2. q. de venturam
est. q. et in vita et formata villa incepsitate. Ad 2. d. Thos.
natus d. Thos. p. t. postulans pro aliquo tempore finaliter tunc talis exponit
materiali.

A. 37. Diff. 5.

masso Ingratia, ut in postore peccare mortali, nunc et pro illo tempore
hinc donum perseverantem, nescire in eis predeterminato est firmatio ingra-
tia pro omni tempore, quo vivunt, ut possint cadere et postquam aucto-
ritatem sunt ad hanc prefinali ultro tempore aderent possunt, sed aucto firmat
Ingratia absoluti peccare non possunt.

Sicut R. lib. 3. de predestinatione cap. 10. s.

12. Quoniam hinc firmatio Ingratia vel qui hinc donum perseverantem et responde-
ntem neq; ad predeterminato est proximali tempore vel et firmatio Ingratia,
nisi donum perseverantem firmata, adhuc supra donum perseverantem ex-
dallo auxilia, quibus Dei presenti in singulis rationibus, ne firmatio
peccare posse, et mouet voluntate eius mortalitatem et mortem. Prog-
ressus sed et progressus auxiliis, donum perseverantem perservando
ordinaria et ea imponibilis, q; Dei presenti illa tempore, et numero aduc-
centis adhuc fieri.

Sec. 2. c. 1. q; hinc adhuc neq; ex. p. 3.

neque et Scholasticis possunt colligi necessaria ad firmatio. Tardus ad firmatio
Ingratia in personam plura, et Gregorii opera prius et ab aliis in multis, lega-
tis et immixtis, sed qui hinc donum perseverantem habent gratias immixtis, q; et
firmatio multa, magis et exinde firmatio, et non facie firmi, et non
robustadere, q; firmata Ingratia facere firmi ita quod patitur, hoc auer-
set qui gratias habet immixtis, immixta.

Vltimo inde, difficultatem notandum,

F. 1. cap. 3. n. 13. Impugnante Molino, et Valque, et aperte et firmatio
Ingratia velote in reuelata facta diuina de qua predestinatione. Fin Molino
in conuenio. Valque, B. typ. 90. cap. 12. n. 7. Convenit est, quid dicunt
firmatio Ingratia haec beatitudinem, et apostoli habentes reuelata de supra
destinata, sed in reuelata illa velote firmatio in dicto, et quod inter
reuelata illa velote firmatio. Hanc enim potius hinc donum perseverantem,
et ignorare an illud habeat, non potest auctoritate firmatio
ipso ignorantem, ne firmatio sit ut impugnat auctority ignorare, di-
uina potest et singulis rationibus, neque mortali peccare, hinc autem
illa potius hinc ignorat an sit predeterminata.

Q. 29. d. Thos. Segredinianus

V. electio ad g. h. supponat missa f. a. H. H. H. H.
Examinant illi. Fabius, Ascal, Granado,
Tosse, et Alfonso.

Fabius p. 84. p. 9. à cap. 2. sec. 2. art. 3.

Distinguit in predictinatis etiam exigentias inquit in ad gradis electio
ad g. h. et predictatione nulli dari causa ex f. nostra. Electio vero ad
g. h. dari causa, si uice mentis proposita preparata est libet arbitrium
eiusque electi ut hoc posterius predictinatis.

13. Fundamenta sunt ex auctoritatibus impia. sed ex exercitio p. 93. alioquin deinceps ad g. h. Lutherus
bonae uenite benedicti Patri mei, post de te, patre nobis regn ab origi-
ne mundi, ex auctoritate et dedictio m' manducae et auctoritate
offerit regni preparatus in sua. Et in iste propter missa preposita tunc
propter causam preparationis. Tunc 64. Et s. Corinthius 2. n. q.
ouibus i. dicitur, neq; aucti audiret quiposse preparavit deus his qui dicitur
quint illi, Iacobus: nonne? Deinde ergo pugnare in hoc mundo
dulces in file, et pugnare regni, et impunit deus diligenter te.

14. Fundamenta sunt ex auctoritate Augusti-
no lib. 1. ad Simplicium q. 2. n. q. inuenit deus in omnibus opera-
bosis que eligat, id manet proposita iustificatio regni, sed q. 2. lib.
manet et iustificat credentes, id est inuenit opera que eligat ad
regni celorum, non q. 2. est electio in eis electio, non electio pugnatur
a ipsius, sed electio iustificationis, nemo enim eligitur nisi ipse dicitur a eo, qui
regni celorum, unde q. 2. dicitur electio nos deus ante mundi constitutus si deo quo-
modo sit dictum nisi in presentatione q. 2. exoneretur Augustini in datu car. predi-
cationis ad gratias electionis. ad g. h. tal. pugnentia missa est.
Et remoneat de se domini eligantur. Aut dicitur apostoli 21. 2. q. 2.
et q. 2. illis iustis, sed electio q. 2. non q. 2. de electo et de electo donatur,
Electio autem q. 2. iustis, id est ad g. h. propter missa. Et hanc electio
illorum, q. 2. non uice, non gene pugnentia in delecto.

15. sunt ex auctoribus. s. 2. Tao 2.
Dens 5.

Art. 9. Sif. 6.

Dux intempsore dat filio propria mēta, q. ab ipso non soluit dux proprie
mēta, q. pīgōrō mēta vīca elecōnī ad filio.

2. Dux proprie filio rebabib, ut pīgō:
mētī bene cestantib, ita et nulley eo potest mētī nōcō exstā, sed si tēx
proprie ab hī pīgōrō lega nō fēat bēne cestantī runqū decrētib;
aut pīgōrō pīgōrō mētī pīgōrō oldat sīcō sīcō mēta cestantī, q. req.
Dux elegit ad filio antērīa mēta.

3. voluntas dundi filio antērīa
lēans, vīcas ad pīgōrō nōtō, et nōpōbō, q. voluntas pīcō rēque om̄ē rīz
pīcō pīgōrō nōtō lēans pīgōrō mēta.

4. Si dux decretū dare q. filio
Pīcō antērīa mēta lēans ab dux decretū se dare q. Pīcō et lēans,
mētī, sed hoc dicit nōtō, q. sequelap. Ileō dux vocant Petty, ut est
sanctus, q. pīgōrō eius sanctitatis, q. hī vocant ex mortis, q. hī de-
glō ad filio ex mortis sequelē elegit Petty ut est sanctus, mētī, q. sancti-
tati mētī ad filio, q. pīgōrō supponit ad illū, q. hī elegit quis, ut est sanctus, sed
q. pīgōrō eius sanctitatis.

5. c. Secundū oppositū 1. q. Dux de-
creta dēcēdere q. sua benignitate vīca in cōlō mēta, ad decretū dēcē-
dere in pītō, q. ex cōsillīo in tempore grātī dat filio, et pīgōrō mēta, alīq.
mutare, decretū dēcēdere.

Sūmat à vīni, si dux decretū dēcē-
dere alīq. lēans, ut hītī mētī nō bēne plātī, et nō pīcō mēta, q. hī pīcō
cōgnōrōce rētē dōtī nōdīget et ipy hoc idēntī, sed gīmī alīq. mētī
pītō decretū, in q. hī pīcō cōgnōrōce rētē ignōrōce ex cōsillīo decretū
elīgenit illū, lēans, illūs volantēs q. hī dux decretū elīgenit alīq.
grātī dō filio ex illīs decretū q. dēcēdere hītī hēta mēta.

6. mēta sunt causa mōtālī, et
impētata dēcēdere q. filio, sed hī mētī mōtālīs ante volantēs pīcō rēque:
rendi pīmī nēcō debē pīcō rēque pīcō rēque mōtālī in eo, quē dēcē-
dere nō pīcō rēque, ante volantēs pīcō rēque dundi filio pīcō rēque mōtālī
in a pīgōrō mēta, mācētā ē, mīp. hī dēcēdere in mētī pīcō rēque,

et moralitas f. prima hinc exire vix causandi finis, sine oratione ad voluntatem alterius, et illio licet p. h. p. g. p. d. f. f. sanitatis, quod r. s. r. medicus medicina, & tunc eligat medicina questione & operabiliter produceat ad finem sanitatis, at med. d. y. m. o. causat finem p. m. d. i. p. e. t. r. o. & voluntate alterius, qui eius tutura p. f. p. m. y. f. n. e. c. & r. q. d. a. u. r. y. c. p. m. y. illud medicus acceptet, at p. a. d. o. p. m. y. n. i. d. e. a. t. quod p. m. d. i. t. i. n. e. d. a. t. p. m. y.

T. r. r. e. s. s. i. o. d. e. b. e. n. y. s. a. d. e. s. e. i. n. d. e. c. o. r. u. l. t. a. t. e. d. a. n. d. i. f. i. g. p. r. o. p. e. m. e. s. t. a. n. aut f. h. i. g. e. l. d. i. f. i. n. i. c. t. a. e. v. o. l. u. n. t. a. t. e. d. a. n. d. i. f. i. g. s. i. n. e. m. e. s. t. a. n. a. u. v. o. l. u. n. t. a. p. r. o. t. m. u. t. a. t. e. i. & d. e. s. t. y. e. d. i. f. i. n. i. c. t. a. p. r. i. m. y. d. r. e. s. e. r. r. u. p. e. s. f. i. e. , q. u. e. i. l. l. a. p. r. i. o. r. v. o. l. u. n. t. a. n. h. a. b. i. u. n. a. f. e. c. y. e. x. u. p. r. o. p. o. n. m. o. t. u. o. m. y. e. s. i. c. o. d. i. g. , s. d. e. x. e. c. t. i. t. y. a. d. q. d. p. o. n. t. u. s. r. a. l. y. v. o. l. u. n. t. a. .

D. a. s. M. a. p. r. o. v. o. l. u. n. t. a. d. a. n. d. i. f. i. g. l. r. a. p. l. i. c. t. s. t. c. o. r. o. n. g. i. u. s. t. r. i. q. l. v. t. d. o. n. g. g. r. a. t. u. t. y. n. i. p. t. i. m. y. , g. o. s. i. p. o. n. u. t. m. e. s. t. a. n. s. i. n. q. u. b. u. s. i. n. e. c. o. r. o. n. a. b. e. l. l. q. , n. r. y. g. o. s. e. u. h. i. n. c. e. n. d. i. t. f. i. g. e. c. o. m. o. d. o. q. u. e. g. f. e. r. t.

G. e. x. o. p. o. s. t. a. l. i. s. q. u. e. r. e. i. n. m. a. n. e. s. e. f. i. b. e. s. t. a. t. e. s. i. n. e. q. u. i. e. l. g. i. s. t. e. d. f. i. g. , s. t. p. o. s. t. b. a. m. n. a. t. i. s. t. s. d. h. o. d. e. r. i. n. p. o. t. , q. o. s. i. q. u. e. l. l. o. g. l. e. i. d. e. c. e. r. y. m. u. t. a. s. i. n. p. o. t. , & s. i. d. e. c. e. r. e. n. t. d. a. s. e. f. i. g. a. n. t. e. v. o. m. e. s. t. a. n. , i. l. l. u. d. d. e. c. e. r. y. s. q. u. e. r. e. f. e. c. t. y. r. e. c. e. s. j. c. p. s. i. n. u. l. l. a. s. i. n. e. m. e. s. t. a. e. l. e. c. t. i. .

F. i. r. m. a. r. s. e. h. i. a. c. i. t. e. l. e. c. t. i. o. n. e. d. f. i. g. p. r. o. d. a. m. n. i. p. o. n. a. l. i. n. e. f. d. a. m. n. e. t. , n. g. p. o. s. s. i. l. p. i. s. t. o. i. n. e. c. u. l. l. y. s. q. u. e. t. b. r. u. e. n. i. e. n. y. , a. u. t. i. m. p. o. s. s. i. b. l. e. , s. i. a. u. t. e. d. a. m. n. e. s. e. l. e. c. t. y. e. f. i. c. a. c. i. e. d. f. i. g. f. r. u. t. s. e. r. d. e. c. t. y. d. e. i. , & s. t. r. o. b. e. r. h. o. l. v. e. n. t. e. r. f. i. c. e. n. d. y. e. a. n. t. e. v. o. m. e. s. t. a. r. e. p. e. s. e. r. e. t. a. n. t. e. n. l. l. y. n. e. m. i. n. g. d. i. g. i. d. i. g. i. s. .

F. i. r. m. a. r. r. e. c. e. s. t. a. n. s. i. b. e. c. e. m. a. g. o. l. l. t. r. a. y. D. a. m. a. c. e. n. y. o. p. o. s. u. l. e. d. a. d. r. e. c. t. i. a. p. r. i. c. e. n. t. i. c. , e. t. p. r. e. d. e. s. t. i. n. t. o. n. y. o. p. s. i. c. p. l. . s. e. c. i. d. s. i. p. o. s. t. h. o. l. l. t. , s. e. c. i. d. s. i. p. o. s. t. h. o. l. l. t. , m. i. c. h. i. l. l. e. r. e. c. e. s. t. a. s. i. n. g. q. u. o. d. e. x. a. l. l. q. u. o. d. o. t. h. q. u. d.

oī, q̄tā nosq̄ libertate p̄ḡnent, et illa p̄m, aut ipsa nō
pendat à nob̄, sed illa electio dei ante mēnig nō p̄ndet à nob̄,
q̄d necessitas, q̄q̄ ex illa sequit̄ comp̄nit̄ art.

Q̄d si respondas obtine quidē inten-
tionis p̄tētē c̄ voluntate dñi p̄tētē, quis sit voluntas mentis, tu certe
ex actionis p̄tētē c̄ voluntas mentis, hinc vidē intentionis p̄tētē c̄ voluntas
mentis sicut p̄tētē q̄d meditari, sed vidē ex actionis p̄tētē c̄ voluntas mentis.

Q̄d. V. A. Sque p̄tētē plura obijct. T. q̄d h̄c
obijct̄ in his fundamēntis ēst̄ suggestio, q̄m p̄tētē ipse ex mēnig p̄ḡnbit
p̄tētē voluntatis fesset̄ p̄tētē.

Q̄d nullus philosophus vicit̄ invenit
difficilium obtine, sed in obtine intentionis, vidē ex actionis in regnū
et ergo nō t̄p̄tētē resq̄ oī p̄mētē invenit dñm, & h̄c nō prouidit.

3. nullus ast̄fex p̄udens reprobis
vidē intentionis sup̄posit, si in memoriā retinet, sed t̄r̄ voluntas p̄sonalis
natiq̄d opus procedit, et q̄d nō t̄p̄tētē pro hoc obtine intentionis p̄tētē in deo
capitare, et exeat̄ agoramus. Ita q̄d vidē invenit dñm, q̄d male p̄
cedimus.

4. nullus p̄ledius vult sanitatis in-
firmi, q̄d vult id bene, aut euagacionis humi, sed solē obtine vidē
sanitas futura ex isto. q̄d neq̄ dñs obtine reut̄ voluntatis p̄tētē q̄d vult
merita.

Eando ibi sequit̄ Lector p̄p̄debat
dīfīa, q̄d agoramus, p̄tētē ex elect. saluandis antemēnta p̄ḡnbit se-
quit̄ reprobus c̄ exclusos p̄sūtētē t̄ Regno ante p̄ḡnbita nostra, sed hoc
c̄ absurdum, q̄d sequit̄ p̄tētē si elect. dñs numeri p̄ḡnbita ad me-
ritas q̄d p̄fīm̄tē t̄ Regno, ex iūs electionis q̄d timens esurēt̄ exclusi.

2. opposit̄ p̄tētē in op̄tīo in deo
voluntate saluandi oī, et amoris, quo invenit̄ oī, q̄d legēndanē
p̄tētē q̄d desiderat̄ oī salat̄, quomodo ante p̄ḡnbita operis
bonit̄ t̄ p̄mōs elect. et ceteros exclusi t̄ Regno.

3. p̄ḡnbita Regione additionali,

Q. 23. d. Tho: de p. leg. nat.

Si morsu resuante sequitur certa morte, et voluntas hanc sit ipsa
m. ante punctionem mortis est voluntas, patet: in siue p. p. ab alieno
et proprio voluntatis absolute pugnatio voluntatis et ignorantiae voluntatis
sunt.

Vitiosus, opposita s. i. p. sunt ex diuina o-
rare, et suscitare, q. t. donare, t. p. ambo p. voluntatis q. que deus
proposita ad p. voluntate pugnante operi aliquo expelleat q. demissio
m. ratione. Huius bonitatis, q. p. p. p. m. vestita dei m. q. vellet indu-
mantur. Tempore pugnae delicia ante somnia, et in somniis eti-
matis pugnat.

4. electio ad p. ante vita mortua vila-
tis uolitudo, et aucti salutis p. respondet, t. p. quod hoc in se p.
agibile s. p. electus, susceptibile damnacionis, p. ratione opera heretorum,
q. deorsum dei s. infallibile, atq. sum clavis dannabos, q. fraco-
boni equaliter operum.

5. Relatio ad p. est ex p. ipsa
mortua quoad mentem electorum q. gradus p. sequitur. Nam significans es-
se electus, et auctoritate p. gradus sequitur a nobis, sed hoc dictum p.
p. sequitur. ne relatio ad p. facta est ante mortem pugnante p. facta
eante p. pugnante m. p. q. ratione p. per illam subtiliter
respondeat modo, qui tunc n. sentit.

2. q. a modo multi infantes baptizan-
t. e. et aliantur, qui p. placent ad eundem p. gradus, ad quem
t. r. adulti permaneant in ista innocentia.

Sequitur auctoritas Beatus in remissione op.
14. p. q. dat in reprobat. duplex exclusio a regno alterius p. mali in-
tentio ante p. ipsa mortua retalia executionis post vita demissa,
p. op. in electis ad p. dat intentio ante mentem, et electio permanet ex-
ecutionis post mortua pugnante.

2. si e. Tribulat dicitur. est q. que
p. p. inquinque sollicitudinibus. 1. averti agit. 2. q. sine volle
solventate affaci pugnante ad p. p. posuisse pugnante medio efficacia
justitia.

gratia ad regni glorie, aequaliter posse esse & predestinationis statu voluntate, que sit in deo ante praescientiam meritorum.

Proba potest de hinc voluntate
etiam secundum gratias predestinationis creaturam, quinque voluntates plan-
dantur, quae voluntate ex amore sua bonitatem, & operi simili sive ergo in
habuerit deum voluntatis dandi gratias potuit hinc voluntates efficacem
secundum gratias.

Primum 1.º In tempore praecedenti
ante mortem Dei nullus est gratia sine voluntate efficacia & secundum gloriam
quod in tempore antecedenti ante instantiam mortis posset Deus velle ducere
gratias sine voluntate efficacia glorie

Primum 2.º Deo in tanto fini debet
praecedit electio media utrumq. est principia aetate, in prima electione, et q.
electio hoc ex fine intollerabili perficit, at deus nullus perfectus intollerabili
habet ex parte gratiae predestinationis, ut sit bonum cretum, sed ex suo bonitate, qui
est principia sufficiens de ferenda media efficacia dandi gratiarum, ex eius
meritorum similitudine, & nonnulla praecedentes voluntates efficacia gratiarum illarum
habet necessaria.

2.º aperte cap. 2.º antea praescientia
memori, in hys rebus voluntates efficacia gratiae inserviant, id est dandi
per gratias dei reponunt a causa gratiae, ad recessum de tribus rebus illis
inclusis, quae gratiae voluntates. hanc probat argumentum Gaz-
tadie. Et quod, ne si deus hinc voluntates efficacia dandi quam
in se ipso ante praeventionem meritorum in tempore daret sine
merito.

3.º aperte cap. 3.º antea praescientia
meritorum, repessentantibus in illis effectionibus de voluntate
efficacia gratiae voluntate inclusa gratia ista auxiliis efficacia ordinata
ad illas gratias probat ex scriptura etiamque, que omnissita,
quae gratiae in primis summae nos pronostica sit.

4.º aperte cap. 7.º cap. 1.º Vnde
dandi gratia posse ex anterioribus primis effectibus predestinationis, hoc est

29. d. Tho: depre: synnat.

lege tui mēreām, sed post cōtingēt, ut intentio p̄fūlque ante
p̄ficiētis me h̄t̄s. H̄ post aliquę fēcū p̄f destinationis. t̄
p̄s t̄st̄a sp̄mabilit̄.

29 p̄f probat ex C̄ligny th̄o 11.2.
In locān̄ in illa r̄a, rem p̄fvente dōne et. inquit in tribu-
nit̄, int̄t̄r̄ar̄g. Si p̄s n̄t̄ m̄t̄ndi n̄ possit intelligi. Et fēcū
p̄fōt̄ trahēt̄ ad fidē, illa en̄ p̄fcedit ad trah̄. C̄ligny Augustinu
d̄ fidēlē, q̄. loquit̄ se h̄t̄. quāquā s̄m̄t̄ à P̄te, dat̄ à d̄go n̄
d̄ p̄fereat, q̄. p̄f p̄pōt̄ p̄ficiā gl̄or̄. Et m̄t̄n̄l̄ Augustini m̄t̄n̄l̄
p̄fet̄ imperiāt̄ s̄t̄ quā s̄t̄ à Deo vōt̄. p̄f p̄pōt̄, s̄t̄ p̄fōt̄, et
p̄s n̄ p̄l̄m̄s ch̄r̄s, q̄t̄s p̄fīq̄s q̄s s̄t̄ n̄ p̄oc̄d̄ n̄cessō exco-
luntate p̄ficiā gl̄or̄.

T̄ce probat em̄m̄gatiōn̄ p̄f p̄pōt̄, et
sp̄d̄f̄s t̄ p̄ficiā p̄fdeām̄. Et p̄f adō etōt̄ q̄t̄ h̄t̄ p̄fōt̄ h̄t̄ d̄i
voluntat̄, et h̄t̄ p̄fugnet̄ ei r̄unḡ p̄f p̄pōt̄, et p̄ficiā p̄fdeām̄, sed
p̄t̄ q̄t̄ ḡn̄h̄t̄ h̄t̄ p̄fugnet̄ h̄t̄ r̄unḡ p̄f p̄pōt̄, et h̄t̄ r̄unḡ p̄f p̄pōt̄,
q̄t̄ p̄ficiā talēt̄ n̄t̄ p̄fōt̄ et x̄t̄lēt̄. H̄t̄ p̄f et p̄ficiā p̄fdeām̄ s̄t̄ s̄t̄
p̄f. I. T̄p̄y dōuit̄ l̄s t̄t̄ p̄f p̄pōt̄, q̄t̄ h̄t̄ s̄t̄, et n̄t̄n̄ b̄duy t̄t̄lēt̄ v̄t̄
ḡn̄h̄t̄ h̄t̄ p̄f p̄pōt̄, q̄t̄ h̄t̄ s̄t̄, et n̄t̄n̄ b̄duy t̄t̄lēt̄ v̄t̄
ḡn̄h̄t̄ h̄t̄ p̄f p̄pōt̄, q̄t̄ h̄t̄ s̄t̄, et n̄t̄n̄ b̄duy t̄t̄lēt̄ v̄t̄
ḡn̄h̄t̄ h̄t̄ p̄f p̄pōt̄, q̄t̄ h̄t̄ s̄t̄, et n̄t̄n̄ b̄duy t̄t̄lēt̄ v̄t̄
ḡn̄h̄t̄ h̄t̄ p̄f p̄pōt̄, q̄t̄ h̄t̄ s̄t̄, et n̄t̄n̄ b̄duy t̄t̄lēt̄ v̄t̄

29 p̄f d̄m̄t̄ ex T̄bennō sed. 6. cap. 12. oī
l̄s̄ debent f̄m̄t̄ p̄f sp̄collac̄x in d̄c̄lāt̄n̄l̄, q̄t̄ n̄t̄ p̄f d̄f̄n̄t̄ d̄f̄p̄
s̄t̄ p̄f aut̄ cap̄, q̄t̄ h̄t̄ p̄f p̄ficiā, p̄f p̄fugn̄ p̄ficiā, q̄t̄ h̄t̄ p̄f r̄unḡ p̄f p̄pōt̄,
n̄t̄n̄ b̄duy t̄t̄lēt̄ v̄t̄, q̄t̄ h̄t̄ p̄f p̄ficiā, et p̄ficiā p̄f, alia p̄f p̄ficiā, q̄t̄ h̄t̄
t̄b̄lēt̄ v̄t̄, q̄t̄ h̄t̄ p̄f p̄pōt̄, q̄t̄ h̄t̄ s̄t̄, q̄t̄ h̄t̄ s̄t̄, q̄t̄ h̄t̄ s̄t̄, q̄t̄ h̄t̄ s̄t̄,

Or quib⁹ infest multa. Q̄z Naturæ
ex p̄ficiā oration⁹, q̄t̄ ante illa p̄ficiā n̄t̄n̄t̄.

Si cōsiderit ap̄ 29 p̄f d̄m̄t̄ p̄f q̄t̄
v̄t̄l̄ med̄iū ḡn̄h̄t̄ l̄ante p̄ficiā m̄t̄l̄, et inde a t̄lēt̄ v̄t̄l̄, quores
p̄ficiā, q̄t̄ h̄t̄ p̄ficiā, q̄t̄ h̄t̄ p̄ficiā, ad exēct̄t̄ p̄f, in quo nob̄t̄q̄ s̄uon̄t̄ in v̄t̄l̄
d̄m̄t̄, q̄t̄ p̄ficiā p̄ficiā, q̄t̄ h̄t̄ s̄t̄, q̄t̄ h̄t̄ s̄t̄, q̄t̄ h̄t̄ s̄t̄, q̄t̄ h̄t̄ s̄t̄,

3. a. e. Et ita dyp. 23. ap̄en̄d̄r̄d̄l̄d̄l̄
m̄t̄l̄ absolute ante merita, sed illorū p̄fugn̄t̄ a liberitate, et q̄t̄ h̄t̄ s̄t̄
uñy decret̄ efficit̄, et c̄t̄ redēnd̄ aliquę sp̄cialę elec̄t̄ ent̄ne-

v̄t̄a p̄f

via predestinationis propriae quadruplicat, et continguntur ut apud predestinationem est expedit.

Quae explicata distinguuntur in deo autem
quos habebit erga predestinationem. 1.º placentia dei a. favoris a diuinitate responsionis decisus in gratiam, et parat. q. p. predestinationis. Ita liberus cuiuslibet adiutor, ita
involuntate quadruplicatur deus in gratia suarum sub dictis responsionibus decisus in
gratiam, et paratus q. p. predestinationis sub aliis iuris lib. quibus non obligatur manu-
bus. 2.º a. in voluntate aboluta, qui predestinationis voluntate auctorita, quoniam
sit auctoritate esse. Atque decisus in gratiam et reuectus q. p. hec voluntate, si ad
ipm auctoritatem suggestibilitate operari faciat, hanc operari ad conexione, qui
hunc ipsius auctoritatem operibus, quibus electus decidit in gratiam, et sequitur
q. p. in seipso, q. p. dependere et cooperari liberi arbitrio.

Dicitur autem hanc conexione, quod hinc
auctoritas effectio ex operibus bonis, qui bus electus in gratia operatur, et sequitur
q. p. a. deo duci arbitrio, et non auctoritate insipientia, qua cognoscit
seus illa auctoritas ascendens ex operibus non quoniam electus in gratia operatur,
magis auctoritas vellet illa conexione obiret in facere operas gratias de-
cius, voluntatis, deus q. p. predestinationis hinc sub e. potest, sicut per nos sub
obligatione, et ipso nostra futura sunt. Et ita utrumque in statu futuro absolutum.

3.º p. in voluntate abdutorum interponitur
q. p. predestinationis anterioriter postea propria pugnat ex libertate, sive hinc pre-
destinationis sequendi, et amittere q. p. probat cap. 9. filia electio art. 1.
nisi inde n. in potestate liberi arbitrii predestinationis mei. Ex parte
eius, q. postea electus in sensu proprii hinc q. p. electio abdutorum tollit
libertatem sequendi. In sequenti q. p. quo arg. r. reges maxime (successores
negantes propriam predestinationem) bonorum operum, recollerat libertas. Credo
q. p. arg. debuisse negare electus anterius.

Primum testimonium. P. 8. Domo-
cenus. 16. 2. Deinde cap. 30. Deus ha. presidet, presidet, presidet
que in nostro lumen patetate, et auctoritate, non prestat, neq. q. p. auctoritate
sunt neq. visceris q. infest, sentit q. ex electo. prestat, auctoritate
libertatis. Chrysostomus homilia 12. ad Hebreos, in antecedente non
voluntate nostrae, ne auctoritate nostre operis. De suggestione. De

libero arbitrio cap. 18. habet dominus mandatum suum, non restringere, quecumque voluntatem non potest resistere, sine pro eius cedere, sed non potest resistere deo voluntate, quod voluntates.

2. Secundum voluntatem cuiuslibet antepro-
sum, non pugnare ut aliis dei donis et ipsorum cap. 10. supponendo in deo
et decretis, alterius statuendo leges velut ad alios pertinet praevaricando homi-
nisibus, alterius est ferendis deinceps per precedentes mentis, strungit deinceps
repugnare et electio. Quia antepresita probat, tunc deo voluntate electione
ante prevaricationem nocte maxime combatus cum erga salutem, q. probat
q. deo supra placebat. Et 3. in eorum diuinis horis deinceps sententia
bus legibus salutis statuit.

3. probat, Deo non mandare ad alios
propter merita, et non licet dare iste meritis, sed alicui deo non pugnat de-
cree voluntate electione antea varientur, non est admittenda, potius minus,
deco voluntate ad alios antea ipsa merita est liberaliter et repugnat merita
futura, sed postmodum. L'abstinentia, non statuendo deo aliud remunerari
cum ex debito merito, potius q. nequit eadis iuribus ex eius de libera voluntate
et semper statuendo.

4. No. l'ab. Granado h. 7. depropositum
nunq. diff. q. sicut q. est apparente integri deo voluntate et cari
non est ex meritis, sed ex liberalitate dei probat, Deo non licet ex eorum
meritis voluntate neglegi propter merita, cuius voluntate nulla das ex parte
dei, deinde ex meritis.

5. Item h. 7. duo omnia bonum et voluntate
et potius voluntate non vellet alio gratia voluntate tunc tunc et sed deus
suo potius voluntate q. dependet amoris, et meritis propter q. tunc
propter fons, potius q. ipsa sua voluntate non vellet alio tunc repugnat
est deo vellet etesse q. in denitionem, et vellet non esse hinc sua pot.
q. gratia vellet etesse tunc tunc etesse, et meritis propter q. tunc voluntate
et potius voluntate et seendi q. tunc voluntate.

Item h. 7. ansaq. Deo, habeat voluntate
alios meritos suo deo depositi, q. ex eis mandaturus est, o. insuper
vix a merito

Anno 945 Sept. 6.

Si a meritis et voluntate suorum, ut deinde propter illa duxerit dignus, sed
propter prius est in voluntate et intentione propria meritorum, et deinde duxerit
meritos, et voluntatem suorum, quod ad hancenly illi adiutoriis presentis expedita.
Si moueat voluntas dei, sequitur electio ad filium precumque.

Item 3. in electio predestinationis
est alterius ratione iustificationis, et iustificatio glorificationis, et in voluntate propria
non habet gratia dei liberantur, omnesque habeantur in hinc
universitate, inquit, disponentes. Diversificari conatur persuasio, quod haec me-
ritas sit in filio debita eleclia dei gratiarum, quam dispositio, ut tandem revo-
queretur. Quod est ostendendo decreto illud quatenus propter filium dignus
est propter meritos, haec si pfecta in deo scientia ratione meritorum ante decreto
et secundum filium. 2. quod auctoritas regalis, quo duxerit filius propter meritos posse di-
cere voluntates formaliter, et in voluntate sibi, et in voluntate creditorum,
et auctoritate priorum voluntatis meritorum illi merito episcopos prioritatem a quo,
qui voluntas fuit, sic secundi filius regis et meritorum causa morale obtine-
re filium, propter voluntatem meritorum, et quod duxerit voluntate sibi secundum filium
in talibus generibus voluntatis dandis filio prioritatem aquos, quod est
voluntas fuit.

Ad dictum, ex predestinatione supponatur pro-
scientia futurorum posse illi dux deinceps fieri filius predestinationis propter meritos,
Inquisitio persuasione, et scientia ratione cognitio, sed scientia auctoritatis. Diuisio
decreto dux voluntatis inclinantis intellectus dux et disponens reca-
tio mediorum, et inferiorum, que prius erant cogitata, et ratione futura, et hoc
modo sicut etiam. Et ratione illi dux voluntas calvus filius, qui meritos
loquendo de integris decreto dandi filius.

Bonus impugnat secundum n. 39. tribus
art. 34. illi de ratione intentionis, executionis. T. 2. ratione amissa habe-
bit deus voluntate efficiens hanc filium, quod ex hoc executione mandabili
illa voluntas est. alia voluntate exigenda modice.

4. si artifex haec voluntas utrius-
cum domum efficiat, et regnet in imperio suo ad executum. sed dux voluntas alia
efficiat secundi filius, et frustra ponit absurdo, quod tunc sequitur.

573. d. Tho: Sept 12. 1611.

¶ Et quod ex eius precepto silentio ratione meslony, hoc autem est in pot, non
autem voluntati indeciperiebit ante scientia regionis.

Dicendum est. Quod electio deo regalibus
sunt ante predictum etiam meslony predictiorum elegit ad hanc, ita d. Tho: qui in
locis asserti predictiorum est ante predictionem meslony, etiamque auctore
predictorum docuit predictiorum antecedere electio, et illis dei personis deus
sunt predictiorum boni salutis, gemitus, salutis gemitus electio, quia d. Tho:
appellat voluntate finis, quare monachus Salvius cap. 12. nomines alicui
gemitus possent ratus ingratis vultu intelligi, et tandem sententia scholastica
affirmans, in deo auctor predictiorum expetentia, sequitur inde
modo de predictione, electio ad hanc, separata apud Nicardium
primo distinctione q. amulo? questione. Secunda q. omnia
distinzione q. et alio.

P. 5° Ex sacra scriptura ad Romanos
11. si liquet ut electione gratia salutis facta non sit, paulus dicitur. Ihesus
de gratia salutis non requiri, et ad me intentione electione ad gloriam futuram.
Et Ihesus n. nobis humeris puluis gen, q. placuisse patrem vestrum dare nobis
regnum, ubi per puluis gratia, et nota regia intelliguntur predictiorum, qui
hunc pulvis nuntio operatione responsorum, et placuisse lege significat gra-
nitum. Mathei 11. straudij si hys in sapientibus, et inveniuntur pasculis, ita
pasci, quoniam sic sunt placiti ante te, id est voluntatum gratiarum voluntas.
nomine regni intelligi beatitudine, et apud d. Tho:
beatum, et ex sacra scriptura colligitur Mathei 29. post prepara-
tio nobis regnum, et ipse sibi, de quo videtur Ihesus quip predictum
Ihesus Ihesus propriety ponderavit.

Sed opponit Iesu cap. 4. n. 27. q. p.
n. liquit ad predictores, sed ad omnes fideles q. quod credendo ruelose omnibus
audientibus docet illi ce predictiorum, hecque ruelatio ratiocina est. 2.
q. forte hoc erat subter reposum. 3. Hoc predictiorum liquit debet in Ihesi
caecitate fideliter, si longioriter posseverant, refutare Theophylactus assertio
q. p. liquit ad omnes fidelibus et ceteris credentes id est fideliter ratiocinare.
R. 1. 1611.

Act. 5.1. 2. p. 6.

Dicitur ad Galatas 2. 16. quod fratres vestri qui credunt quia ad veritatem predicatores et non necesse est intelligere voces predicatorum, q. d. quod non intendebat hoc ei realare, sed alacere in eis fideler, ut scilicet taliter habine inter nos tempora huius regni vel quiescent, ne honestant in opere corporali huius regni sed gaudent in opere gloriosum, et clavis placuit Patri deuteronomio 32. sicut cap. 10. q. d. quod gaudens in eo de domino est subdilectus, atque non nolle gaudere in hoc gaudere q. nominis vestris scriptis in calice, neq; nolle carnis vestimenta huius predicatorum sed exprimere, in quo tempore gaudere debet etiam in nomine vestro scripto in libro vobis.

Ex quo dicitur ad Galatas 2. 16. quod fratres vestri qui credunt quia ad veritatem predicatores et non necesse est credere predicatorum, sat erat, et maius quam, hoc excepto iudeis enim propter electi.

Ad Cor. 1. 22. quod ad excessum est venientia, si in gratia perseverarent, sed contra esse perseverantes existentia operis dei, predicatorum.

Sicut dicitur ad Romanos 9. 13. in die nativitatis nostrae aliqd boni, aut melius operis (est dilectionis propriei de paternitate) non repertis sed ex nomine dicti est, filiorum sonierunt nostri. Autem tempore Jacob et Iacob, et Iacob odio habui, ut Paulus ergo in epistola ad Romanos 9. 13. dicitur, electio Jacob est prima, et secesserit et salutis eius est nobis, ut respondet Thos. Aquin. et mensura, loquuntur de electis ad quod patet, quoniam principium operis dei est in Iacob, q. est enim ratione excedens ratione mundorum, reputet excedere q. est ergo delatorum, q. est electus ad quod in electis est principium operis.

Auctoritate oppositi multo conantur dicere habitationem vestrum. Sed in act. 20. 29. 32. loco q. Paulus excludat opera propria, sive facta. 2. q. d. excludit oppositi fidei, sive ex contra legi. 3. q. d. electi, sive operibus loquuntur Paulus.

Sed hinc selectio sine ratione non est.

Talibusque dyp. 9. cap. 3. intenditur et sic mons deploratur in primo genitario, sed loca citas relectane eis 11. in causa de-

L. 23. d. Tho. Dep 13 de Nov.

omnino citat locis à Paulo ut in illis duabus fratibus intelligatur, electi et regnati.
Beatus cap. 19. ad Cor. 3. et exponit locum
de iniquitate baptismi gratiae tahac statim de electis agit, sed loco citato
omnium est sermone de electis agit, utra coni. Et statim in illo loco Paulus ap-
pliquebat hypostasis ad propria destinationes, ut sine predicatione velice quis nominis regni
destinationis intelligat.

Durū, in acta scriptura elezioni distinuit
tangit causa, qd. electi per destinationes ipsas, et bona preparatio illius sermone, qd. non
transirent in electis nisi post exelectio mentis praevenientem, qd. p. m. n. qd.
prope electos vobis habuit dies illi, p. archibatō dies, qd. quicquid in sibz electorum
prouent ex electis. Et Actus 13. credidissent qd. erant predestinationes vestrum g. t.
qd. p. ordinatio etate r. et p. destinationi huiusmodi fidei. Et ad Romanos 8. 3.
obligabat Deus nos cooperantes in bonis, huius qui qd. proprietas vocavit sancti,
nomine propositi. Ut ergo de electis et gratias apt. g. quoniam dielecti intelligit
qd. ex electis dispensavit qd. p. destinationes oia cooperantes in bonis, qd. ad eis q.
habeat mea vita, et nomine electorum intelligit. Sugest. proprietas clarificandi, at
exhortandi, electos ad regnando a Christo. Et ad Ephes. 1. eligi regnus p.
ante mundi vitam, ut regnos sanctis et specie eternitatis et specie
eius in charitate predestinationis nos tradidit. Huius dei per hanc L. p.
hypostasis p. propriebus voluntatis nrae. Et sermone de electis ad g. t.
p. l. ex illo rovint et p. maius in manu huius speciem eius. Illud beatitudi-
tine lux illud iudei, qui poterit e nos remaneat in ipso, et statim reca-
re spem g. t. qd. regnus immaulatus in exultat. In aduentu domini nostri Iesu Christi
2. post sequentibus, qui p. destinationem non
tradidit. filios, scilicet perfecta, et sumata g. t. sicut ad Romanos 8. ab aliis rho-
ny spectante redemptoris corporis gratia longioribus p. similitudinibus, scilicet, Deinde
et sermonis de electis ante p. sermo. multa p. exellit. qd. et sermones sancti ad eis,
qd. p. p. p. futuras leuctas, et qd. hec p. supra argumentabamus.

Sed p. Iesu, et Cornelius in hunc locum
rendunt exponere locis de p. destinatione. in coram, quod deus de gratia p. destinatione,
in qua quis permaneat regnat beatitudine, et probat Cornelius 1. 9. Paulus
inserit ad Efechos 1. certe barandas.

D. 23. sy

Act. 54 fol. 6.

Le xviij dies ap[osto]li, gratia-
viro Indilico filio suo, et ex illis, ut essent tandem p[ro] loquit
delectio[n]e ad gratia[rum].

B. cap. 4o monet eos, ut sicut solle[git]d[icit]ur
naturam[us] p[re]dictis, q[uod] n[on] e[st] e[ss]et e[ss]et p[re]destinatio[n]e.

Dr. ad 1.9 Pauly tunc loqui deelec[t]o,
in q[uod] tentab[us] ad Iesum e[st] elec[t]o, aut p[re]destinato[r].

Cap. 1.9 illa[rum] gratia[rum] e[st] e[ss]et
referenda ad electu[m] deelec[t]o.

Ad. 29 p[ro]p[ter]a ex elec[t]o ad h[ab]it.

Cap. 1.9 Valque[us] p[ro]p[ter]a ex elec[t]o ad electu[m]
destinat[us] e[st] ad glorię et ad agnitionem ex cap. 3o ad Romanos, p[re]destinante
nos a formis fatti homini[us] fisi sic, quia a formis, in qua p[re]dicta p[ro]p[ter]a v[er]itatis, de
inde electi e[st] ad agnitionem et opera superna sua, ut patet 1o ad T[er]saloni-
ensis 1o vellet fratres electi regni, q[uod] euangelio et fidei adenos in sermone
tum, sed in istituta, et probata, sancto, unde apud e[st] scholasticis in hebreo 10o, p[ro]p[ter]a
electio sit ad gloriam et p[re]destinatio ad gratia[rum].

Cap. 1.9. iustitia n[on] ex Sugestio[n]e, t[em]p[or]e
e[st] correcta et gratia[rum] cap. 7o multi inquiet sunt vocati, paucis[us] electi, sed
quoniam q[uod] propositi vocati sunt electi sunt p[er] electio[n]em gratia[rum] (de[ci]bi gratia[rum])
p[re]cedent[ibus] metu[m]o, loqui deelec[t]o ad q[uod] p[er] electio[n]em sequentiibus tanta
vocatio sunt ad regnandum q[uod] regno, electi illi ad obtinendum regnum suu[m].

Sed Valque[us] cap. 3o. i. iuste[rit]e
naturae loci exibitorum, electi sunt per electio[n]em gratia[rum], q[uod] loqui delectio[n]e
ad gratia[rum] 2o q[uod] sublimior, si autem gratia[rum] ex operibus, 3o q[uod] in electio[n]e sed
delectio[n]e loqui deelec[t]o semipelagianos. B. q[uod] in electio[n]e cap. Inquit deelec[t]o
de q[uod] propositi sunt vocati, haec loquuntur deelec[t]o ad q[uod] ante p[re]dicto
merito et tunc illos iuste[rit]e electi, q[uod] q[uod] propositi sunt vocati, sed id est voca-
ti sunt q[uod] propositi, id est vocati, q[uod] sunt electi.

Sed 1.9 p[ro]p[ter]a ex elec[t]o electio[n]em gratia[rum]
id est q[uod] gratia[rum], ad 29 dy. rete diuina (August. Sugestio[n]e) nece-
ssibus, q[uod] q[uod] electio ad electio[n]em gratia[rum] non ex operibus p[ro]p[ter]a agere
Sugestio[n]em, q[uod] semipelagianos.

Capit. 27. Thes. de predestinatione.

Ad 39. d. iunij Augusti. Et Regis franci
electio est q. 27. propositio sunt voluntatis, n. quod nullus voluntatis causa est elec-
tio ex eis loco, que referat pastore.

2. h. o. ay. est. de ciuitate 15. cap. 1. obi. duos
voluntatis voluntates, quare una predestinatione est regnare a deo in eternum, re-
gning supradicti voluntates in diabolos, aplicans q. quando ad h. ciuitatem
pertinet. Inquit gratia predestinationis, gratia electio, ex quo colligit predestinationis
electio, et gratia, et ex voluntate, et ex voluntate de electio. Ad q. 27. pastore ex eis
Augustini gratia. Hoc predestinationis de regno, gratia cuius regnum, ex quo ex-
parte predestinationis est ut sicut dicitur. Va que,

3. h. o. ay. de predestinatione. H. cap. 1.
intelligamus, vocans, quae sunt electi, n. qui elegantur, qui coelestes sunt, sed quodque
et ratione, et merita hanc electionem electi dei, sed sequitur, et hoc cap. 20. quod modo
excludit merita anima electi, hanc hanc electionem predestinationis, et in fine impetratur, eli-
gendo facit deus, infidele, hinc signo regnum.

De p. 20. in intentione finis est p. 21. voluntatis
et intentionis, quae voluntatis voluntas, et eligantur, sed predestinationis voluntas, et merita sunt metuenda
propter gratiam regnum, q. p. 21. Deus voluntatis, et electio horum deus, q. p. 21.
de meritis, maxima est in philosophia moralis, unde est in philosophia protologia, q. p.
20. h. in invento. Epilogus intentionis. De quo dicitur. P. 23. q. 1. art. 1. microra
est, gratia ergo epilogus p. 21. et id ex aequalitate ostendit, et ambigua sententia media quidam
p. 21. de primis.

H. cap. 1. ante quod dicitur voluntatis
habuit aliquis voluntas glorificandi electio, sed illa voluntatis voluntas in p. 21.
et complexus affectus ego p. 21. per voluntates epilogus, maxima sedicit habuisse
cap. 1. n. 12. sedens ante voluntates epilogus mediorum, complexus affectus dei expon-
it p. 21. q. 1. sufficiat h. voluntates in p. 21. illa voluntas in p. 21. et
cor predestinationis, et reprobus, et ex vi illius media, q. representant ipsorum, ut
electio sit predestinationis predestinationis, et quod distinguunt predestinationis et reprobus.
p. 21. h. voluntatis voluntas in p. 21. et voluntas in p. 21. n. p. 21. est electio voluntatis
mediorum, q. intentionis finis, q. ex voluntate in p. 21. et voluntas, et voluntas in
p. 21. predestinationis voluntatis, et intentionis p. 21. debet esse absolute, epilogus.

Si ponder

Art. 5. q. 5. fol. 6.

Respondet. Vnde quod s. 1. 17. duplicit
ad finem, alioquin qui quisvis proponit sequendis, et ad quod eligit media, alio
finem, que quis alioquin proponit, et liberatur illius relinquere sequendis, ut
in milia duxit proponit proximis legitime conuenire, in prionum potest datur
eius voluntas mediorum nisi precedat voluntas eius et finis, et qui
ex desiderio eiusque gaudiis habebit media ad illius sequendos importationis non
cessari, et precepsit eius intentio finis ante voluntate eiusque mediorum,
sufficiat precedat desiderio beneficiorum finium, et qui patet desiderio felicitatis
eudaimonia, ex hoc desiderio habebit illius media recepta voluntas mediorum
eiusque eius, finis secundum beneficiorum voluntatis, et laboris alienus
relinquat finis sequendos.

Sed 2. finis que quis alioquin proponit haec
sunt nos finis, et proprias voluntates mediorum, et ex illa intentio provenient no-
luntas mediorum tanquam ex causa, nam si finis est ea, ut non sit a propria effectu,
quod si voluntas mediorum est efficiens ita ex intentione finis, patet ut ex dictis.

Sicut etiammediorum causas ex
amorem finis, sed non potest malorum ratione, et efficiens in operum que istintas, gaudi
mediorum beneficiorum voluntas, finis efficiens intendit, nam patet, nam ex ipsius officiis
est huius causae, et in suo genere causat felicitatem mediorum.

Tandis. Illa dilectionis mediorum provenit
per intentio finis, s. p. acutus, et casualis, s. h. q. Hanc dilectionis mediorum est effi-
cior haec, et intentio finis, patet in rebus intellectuibus et reprobis quibus meliorantur
in effectu, et exirent. In effectu non potest per se provenire dilectionis efficiens, ut ex parte
aliumque effectus semper in felicitate operis illius, et deinceps deinceps, si nihil casuale
ergo predestinationis, sed propriarum existent. mediorum ad salutem discernentes illis a reprobis
inde fugiunt. De bono per se existentia capitulo in quo predestinationis est proposita bene-
ficiorum dei, qua certissime licet, quia una, licet, esse ex dictis evidenter aliis
solutiones Deanim, et Lamy.

Vnde amamus ad 1755. Et trahabimus illius
dictis, Deinceps potuisse predestinatione media efficiens ad finem precedere ne voluntate
efficiens ex dictis regulis, Deinceps ordinata voluntate in potest vellet, sed qui
ordinata voluntate efficiens mediorum ad finem sequendos, prius ordine intentionis sufficiat,

qui medias, utq; deo prius duxit et tendit p[ro]p[ter]e p[re]dicti, qui s[ecundu]m media d[icitur] 112.

Si[nt]ma, duxit p[ro]p[ter]e voluntatis tantum
qui ut h[ab]et ad finem, sed n[on] potest amari in mediis, voluntatis duxit n[on] p[ro]cedat i[n]venio
finis, separat q[uod] que eligit faciency ut ut h[ab]et ad sanitatem, q[uod] prius duxit n[on] p[ro]cedat.

Sicut et ille voluntatis medius debet

p[ro]cedere ex aliquo voluntate p[ro]p[ter]e, scilicet sufficiat reprocedere ex amore diuinae
bonitatis restendit trahit, q[uod] debet procedere ex intentione p[ro]p[ter]e, n[on] p[ro]cedat
ex auctoritate Theologorum de qua late d[icitur] 113. p[ro]p[ter]e q[ua]ntum 3. q[uod] inde distinguuntur aut
voluntas nostras atque rerum p[ro]p[ter]e, apostolorum ex fine p[ro]p[ter]e voluntate, quae diuina
bonitas, sed ex finibus proximi, ex aliis scilicet tanta tanta ordine, que habent in ore
ipsorum deo creatae videtur, inde n[on] p[ro]p[ter]e, apostolorum n[on] n[on] p[ro]cedat deus vocat, et
iustificare videtur intentionis p[ro]p[ter]e n[on] iustificatur, qui ut coru[m] exinde
iustificandi, ut in agentibus creatis, si quis deambulet, ut humores extenuat, et
randa sequatur sanitatem intentio. Exterminationis deambulatio est de exortatione
episcoporum, qui deambulatio, etiam non est p[ro]p[ter]e voluntate exortatio, et hoc est in
intentionis, id est inde videtur agere deo loco in q[uod] dicitur 7. q[uod] 3. ut resupponam
impugnemus itaq[ue] nos p[ro]p[ter]e, apostolorum ex nobis exortari, et finibus proximi attendendae,
et quale estime h[ab]et inde talis inde debet distingueretur, q[uod] ex p[ro]p[ter]e s[ecundu]m finis
iustificationis p[ro]p[ter]e est voluta p[ro]p[ter]e.

¶ Tunc ex adductu 2. utique p[ro]p[ter]e
sicut notandum est in modis voluntatis dandi p[ro]p[ter]e, ita absolute p[ro]p[ter]e ut
intentione de mentis voluntate ait p[ro]p[ter]e dicit.

¶ Duxit hec non quoniam duxit p[ro]p[ter]e
de voluntate ipsius p[ro]p[ter]e antea mentis, p[ro]p[ter]e inquit illa voluntatis in aliquo auxi-
lio ipsius tendere. Duxit p[ro]p[ter]e glorie voluntate n[on] p[ro]p[ter]e, et in connectione ad
auxiliis ipsius recte, si vel excludat prioritas omnium intentionis ex parte p[ro]p[ter]e.

¶ Tunc quo ad p[ro]p[ter]e intentionis 2. quo ad
2. est aff. regim[us] quibus impugnat utique p[ro]p[ter]e operari ex p[ro]p[ter]e intentionum
de p[ro]p[ter]e aliquid statuisse, iste q[uod] excluditur.

Quoniam ad p[ro]p[ter]e 11. Erunt quatuor me-
dias voluntatis absolute p[ro]p[ter]e antea intentionis aff. impugnare de voluntate rei d[icitur] 112.
quoniam de p[ro]p[ter]e de voluntatis illi voluntatis, et dicitur acutus inde videtur est 7.

In q[uod] 11.

Act. 9. de la 6^e

In 4°. dicitur, in quo colligitur ex eo q.
Deus unico aum libet pali, et similia solleq; eomertia grati; et aemilia
velle q; in pace, id est q; illa actio sit vna realis et plena ree, et non potest
debet q; prior et posterior genitiva esse, ut recte negatur. Ideo q; etiam
deus prior cognovit, sub q; que audierat q; audierat a sub. depositet, et q; que
prior velle fuit, que modas primis et velle in media, q; sicut Deus vnde
realis sollet q; q; et emilia potest illa cum videretur modo q; q; emilia
et aemilia exponit, inim. aliquid ostaserat que est vna actio inde realis.

Primas. Deus unus autem dicitur q;

sunt voces per q; explosifae, et probabili dicendi base q; q; benevoli
q; ex eo q; minus velle q; et mentitur dicendi benevoli velle q;

Tertias, velle actio triplex utrumq; scilicet
deus, emilia et cui dicendus est ibidem, q; trias emilia, et iustitia,
q; trias deus.

In 2°. dicto nobis venit. In 3°. indu-

lens dicitur, q; in eo q; est prioritate aqua prior le volentia emilia, et ingenere
causa finalis voluntatis huiusq; est prius nesciencia ad scientiam intentionis et
executionis p; illa voluntatis huiusq; est prior ingenere causa finalis, et
voluntas fuit est intentionis, q; est prius voluntatis huiusq; est nesciencia intentionis.

Quatuor, voluntas huiusq; est proprieitas et voluntas mensura priori
prioritate q; que, q; meminimus causa motus q; q; voluntas causas motus quod de-
cuit q; in ordine et executioni voluntas mensura est prior.

Et q; est se reverendus est ad scientiam
restitutionis futurorum, respectu nostram deo voluntas presentisq; est experientia
stabilitatis inferioris id est necesse, scientiam et visionem, facilius meritorum sup-
ponit ad voluntates presentesq; est in executionis q; est Deus ratione
ratio futura decessit q; quod excludit.

Secundus explicat et solutus est q; ex
dicto est. 2o duplex modo in deo videtur ei, et intentionis et executionis
nisi, q; inquendus est q; tanquam diversa aliqd. Et prius solius alius, et aliqd. est
solius omnino absolute, unde pendens ab aliis.

q; est de intentionis Deus prius voluntas

q[uo]d fieri predestinatus, q[uo]d sedet cor meum, in d[omi]no f[re]tus, et incedio, q[uo]d
voluntate tua q[uo]d meditabimur illis, ut ordine executionis p[ro]p[ri]e voluntate.

Quare p[ro]p[ri]e intentione intentionis simpliciter
p[ro]p[ri]e, quae est ordinis executionis potestis, implicita tunc in ordine, et tunc
ordinis executionis potestis a quo incepit operatio ipsius. Dicitur ergo filius
intentionis p[ro]p[ri]e fuit etiam in seipso tunc animo absoluti, illa tunc concreta
aliquod voluntatis, sed ex concreto ad illa quibus comparetur, sicut
negli executioni mandat, ne mediet neq[ue] invenit, tunc ordinis ad mediet,
que sunt media, et in hoc distilla voluntas a simplicitate ipsius, quoniam ipsius
eficiat media.

Dicitur quoniam et voluntas voluntatis, et in
centio ipsius, et voluntas voluntatis, voluntas voluntatis. Dicitur voluntas est ab
absoluta, et deus efficiat et absolute non est ip[s]a electio, et in subordinatione, si hoc
aut illud facit, in quo difit a simplici affectu, quo placet omnime regere ab
intentione efficii aequaliter illud, nondicere voluntas et affectus simplex, i.e. voluntas
explicatus, et propter voluntas et affectus, sed deus est l[ib]o. 29. q. 13. art. 9. h[ab]et
exp[er]tus, deus est voluntas omnis hominis voluntate concreta in personalitate
q[ui] in re est electio, aut voluntas voluntatis, et voluntatis voluntatis regere
p[er] omnem, sed in voluntate ordinis, et concreto ad voluntatis, sed et voluntatis effi-
cere aequaliter, et in affectu experimenta nostra deus regendo.

H[ab]emus deus est l[ib]o. 29. q. 13. art. 9. h[ab]et
ad probare ordinis executionis p[ro]p[ri]e voluntate nostra, que dicitur.

Dicitur 27. dicit Augustinus q[ui] illa est expo-
nendus est de ordinis executionis, et ad quod devenit Deus glorificare et
decrevit q[ui] quando executionis in die regis tunc nescit, et eod modo dicitur
l[ib]o. 29. dicit Augustinus.

Bellarmino lib. 2. de gratia, liberato at-
bitu cap. 15. existimat Augustinus, que docuerat illud q[ui] loci operari
pronosticas lib.

Dicitur, si Augustinus retractauit docuimus
illud q[ui] in rem ipsius Semipelagianos lib. de predestinatione. Lib. 2. cap. q[ui] ad lib[er]to illius
de simpliciter. Dicitur nemus p[ro]p[ri]e alias, que illud h[ab]et 2. Semipelagianos
lib. 17. q[ui]

Aug. 4. ap. 6.

A.D. 2. qd. De modo quo in execu-
dat pugnare meritos, decurrit ab primo date in exequi proprieatis, si per
modum intentionis habuit voluntas prior, dandi pugnare meritos, ita ut resolu-
tione sit ea, quare deus decurrit, et habuerit intentio dandi pugnare, sed non
media pugnare illa intentione mandat.

A.D. 2. qd. De propria pugnare pro-
moto merito, qd. quanto ad exequi, in decurrit, et ferre sine merito
pugnare, in merito nescit aut deus decurrit quando intentio dandi pugnare.

A.D. 3. qd. De pugnare. Reg. 3. qd. Reg. 3.
I posse electio rebatur pugnare ante via merita, qd. eis voluntas in
potestate efficaciter exhibenda, ut pugnare exequi possit, decurrit
voluntas, et pugnare ad singulare, et ad media exequenda ex parte intentionis.

Ex quo. D. 3. qd. 3. Procurando voluntas
dandi pugnare, predistinata anterioria merita est intentionis, et pugnare regitur, sed et
efficaciter ex parte et ex qua dominante merito conquis media ad illius finem.

A.D. 4. qd. negando absolute dey. de re
uisc dandi pugnare. Ita, ut sit sanctus, qd. hoc significat, ut dicitur et pugnare
dandi pugnare, sedimus in exequi decurrit dandi pugnare dey decurrit, et resolu-
tione, itaq; deo deo et intentionis modi, ne haec quase habuit intentione pugnare,
potius intentio pugnare et haec decurrit in exequi modis, neg. Et hoc decurrit
et iudicatur, ut sanctus est pugnare voluntas, et hunc redimus dey vocare alios, ut
iudicetur, ut sanctus non pugnare, sed modum respectu decurrit dandi pugnare.

A.D. 5. qd. De pugnare, ut haec dat
pugnare proprietas, si decurrit quando exequi date prope illa, et intentione don-
di pugnare ita est exequi plate, ut sit intentione merita, que pugnare voluntas
quoad exequationem, quare hec simile de Rego, qui vellet aliquis eligere
in voluntate exequio, et familiaritate, qd. illa voluntas non est intentione
meritis, ne resultat dey summa dignitate quando exequi non scientia dey,
aut est illi pugnare et meritos, in exequi ad singulare eligat, Relecionem ad
pugnare pugnare in exequi esse aug. simile. Et dey affecione benevolen-
tiae vellet aliquis familiare dignitate habeat, in quo huius intentio, vellet
conscientiam obtinet, et exequi voluntatis procurari ut haec come-

Cor. 3. Thes. de regule stat.

vita, tunc illa electio est potesta, si sine intentione, in qua ex eius
est primus iustitia, solum est de his quae voluntate orationis est.
atque quod in salutem medicina apparet ad finem regundus, deus auctor
efficaciter intendere sequitur quia, et ad hibernalia de eis regundis.

D. 6. D. nihil referre, medicina

sunt physicae moralia; autem quod quis sibi finis intendat alterum, quod finis et finis
intentionis eius est a ratione moralitate. Propter hanc, ut ita debet esse prius illis, quae sunt
finis ab omnibus intentis ut hinc requisitus ratione mediorum expletetur. Ut tangat ratione
ad ipsos intentos finis, modo ex ista intentione obtinare medicamenta, ad ipsos
supponere medicina tangit necessaria ad executa, unde mensa hanc causa
moralis intentionis secundum gloriam, salutem suam.

D. 7. D. nulli voluntate reges

fuerint indeo, sed ratio distinguenda est deus voluntate, et intentione, que sunt
in finis, ex eis illis sequitur exercitio medicorum, inde auctor nulla comunitas ex
costrar, quia non in tempore sicut gloria exercitii ab exercitu servaque
de executa, sed ex illis.

D. 8. D. illi prorsus voluntate intentis

dei resipere gloriam et ratione iustitiae, hanc etiam illis intentionis, deus enim in
tendit et semper hanc ratione iustitiae, etiam a fratre est finis ratione operis, exponen-
ti ratione in executu: non ratione iustitiae, etiam id illi habuit. Quis prorsus voluntate intentis
ex eis, quod est patrem in executu: ratione intentionis. Ut ergo auctor dicit:
intendit et ratione iustitiae, et supponens mensam. D. negando si deus
intendit efficaciter et ratione iustitiae, quod voluntate est coniunctionis mensa, et
ex ista intentione patet quod ratione iustitiae sunt voluntate medicamentorum secun-
dum efficaciter, acut in primis intendens recuperare sanitatem, prius illi
vult ut recuperandis, quod voluntate medicina, in modo intentionis sanitatis,
et recuperandi evolutione medicina, et regula sanitatis efficaciter in con-
nexione ad medicina, negat sequenda est hinc medicina applicata.

Eius, hinc propter intentio quia, ut re-

diga iustitiae, quod ratione intentionis gratiosa, ex exercitu inferordine redire
electio remunerata, et ex exercitu iustitiae. D. negando si deus gra-
tia liberaliter, quod hinc propter quod deus voluntate medicamentorum
minibus

mimis hunc p[ro]p[ter]e aucti cligat, & habeat coronam iustitiae, et exst[ra]cta intentionis p[ro]p[ter]e medius, quibus sequuntur quia tanquam propriis debitis
ex iustitia, ut me exemplo adducat ad C[on]fessio[n]e de fide, qui ex gratia intendet
se, sicut aliud dignitas, que ex honeste[n]te honesta[m] etiach[em] media p[ro]p[ter]e
raret et placet, illa prius latente gratiosas est[em] benevolentia, et ante ipsa
merita omnis p[ro]p[ter]e eligat, et n[on] est illa dignitas sine conexione admis-
toria, p[er]que executione mandandae.

Deplacabilis intentio ut corona iusti-
tiae, q[uod] non debitis iusti p[ro]p[ter]e sufficiat merita. Si regando se p[er]fecte
intendit, ut sit corona iustitiae, et ex p[ro]p[ter]e gratiae electione non debitis neq[ue]
sit q[uod] sit corona iustitiae, sed quantum mediocriter apparet p[er]fecta laetitiae
non coronae iustitiae, qua intendit, ut sit debita gloria.

Ad q[uod] 94. dicitur superius q[uod] Palma
ane p[re]sidentia adoluta aucti liberi dicitur voluntaria p[re]sidentia voluntaria,
exposito illarum est infallibilitate, et necessitate ex supposito. Sequitur versus, q[uod] n[on]
potest qui refutare efficaciam sententie, q[uod] numerat liberas in autu.

Dicitur q[uod] 95. dicitur de op[er]e sua p[er]fecti al.
uare Petri, et tu inquit illud sine conexione ad merita, et aucti liberas, quaeve
sunt p[ro]cedere quoad executa p[ro]p[ter]e, sicut in. tunc non videtur intentionis h[ab]ere
merita p[ro]p[ter]e ipsas, q[uod] causa necessitatis q[uod] q[uod] et ex supposito. Decreti episcoporum
vix habebit ostensionem nisi sine, poterant in illo, ut l[et]t. decr. h[ab]it. cap. 6. Et ita atque
liberas. Ex quo si ad affirmata ostensione dico efficaciam electio[n]is ad
quod demandari potest ex suppositione, et in sensu operis, illa autem maxima
possibilis potest in eis nullus sequitur in ostensione intelligi, q[uod] impossibile ostendit
modi, q[uod] est impossibile ex supposito. Non q[uod] suppositionem alterius repugnat, ut
autem dico Petri in menegali, poterat adhuc Petrus non negare
q[uod] assignaret in eis, q[uod] innegaret, sequitur q[uod] est mendacia et fa-
libilitas, et ita erat impossibile ex supposito q[uod] Petrus in negaret.

Ad q[uod] 96. Romani negat necessi-
tates antecedentes illas, que prouent ex deserto, h[ab]et necessitatem ex suppo-
sitione illarum necessitatis, que prouent ex eo, q[uod] est necessitas mouet ad ipsas
sicut necessitas est Sole omni, q[uod] id est Sole habet necessitatem coniunctionis et effici-

Quidlibet de ipsius voluntate?

at hoc ex iure decr. diuin. declar. Dei infallibili sequitur ymaginari
in praecepto absolute, q. decret. illud ita influeret in causa et remittit, ut
in extrahat illa a modo conatusi operandi ymagis, ymagis decretorum
sua media libera inducit operando ut effectus quantity ad actum per modum
libertatis.

Dicit decret. Dei infallibile, q. causa sequitur
modis libertatis operantis. 2. electio illa est efficax, cum dependens a nobis.
Item nobis effectu reputatur.

Ab art. 1º negando si ymaginabilitas diuin. iuris
per quod aliquid existimat, scilicet ymagis dei agnoscere, quia non potest falliri. Id voluntate
dei quoniam frustata suo effectu, at neutrum est latro ymagis. Hypothesis, et q.
sunt in ymaginacione nostra. Habeat necessaria conseruacione et opera-
tio mentis, q. provenit ex intenditione suorum, acutus et impeditus est, sed q.
q. et ex suggestione decreti, sicut suppositio q. ymaginacione necessaria.

Ab art. 2º electio dei voluntatis per modum
intentionis et dependens a nostri mensis, hanc illam ratione electionis, tamen quod exere-
cuit electio pendens a nostris operibus, tamquam in causa proximi operantibus dei au-
tacionis, neq. deus aliquis eligit ymaginacionem ad actionem libertatis illius.

Ab art. 3º quibus ymaginacionibus
re dicitur ratione intentionis, et executionis. Ab art. 4º ymaginatio illam
in reperitu expressa est apud Augustinum, et admentem eum, qui locum animi pro nostra
st. electio gratitudo ad Regnum, et existimatio credere.

Ab art. 5º q. transfiguratio mens ymaginis
in causa intentionis, tamen voluntatis intentionis, quamvis ex quo opus, et donec ymaginatio
multato in deo non repertus.

Ab art. 6º negat inde per actum ordine intentio
dati nouis multatis aut repetitis mens ymaginis in causa intentionis, et voluntatis
actu intentionis ante propria mentis, et voluntatis exequendi medie ad sequitur
finem.

Ab art. 7º quantity ad modis loquendis ymaginis rotan-
de sum. 1. q. deus videt, aut voluntatis modis voluntatis finis, ethi ipsi intentionis ymaginis
falsa, non significans modum se causam intentionis, non negamus, q. mens ymaginis
liberatio.

A.D. 5th Ap^r 6th

xitione vult sanitatem, potius, q. vult a nobis vult medij. 2° vult oratione exequit, p. deus vult medij, q. uult sollempniz, et sic cetera ex intentione. 3° q. deus s. ager vult medij vult exequit, s. eccl. in medij physica headmitudo, n. enq. q. Medij, sollempniz vult sanitatem, sed omnis uult sanitatem sequi persistit, at in medij moralibus. Hoc sunt mentis responsum, ab aliis diuersis, q. deus sollempnitas uult exequit premissa, ingenere mentis mo- ueritatem exequit premissa.

A.D. 5th Ap^r 6th Ad. 3° Secundum sequens
in statu deo pugnacionem, et approbationem.

A.D. 5th Ap^r 6th Et uoluntate ascendente
quod deus uult ad salutem affectu breviori, et longiori se requiescere, et perficere, qua-
en. ordinis affectu respondet quod uult, et ad sufficiere, q. omnibus
deus operat auctoritate sufficiens.

A.D. 5th Ap^r promissione dei in scripto
tua est uoluntas, q. quanto de exequis uult gratia sine merito, neq. ad q.
meritorum aliquippe uult regne quod uult, neq. dñe uult hanc ob, ut ad
merita non debita aliquis diligat, sed ab eius reprobatur, ut tunc de reprobatis.

A.D. 5th Ap^r negat nostra uult tollere voluntate
dignitatem, q. quanto de exequis ita ut p. ex merito, ac si in leprosa entem uita.

A.D. 5th Ap^r quando sequitur, ut delectans
saluandos a. Et deinde per carnem, ad probatus. q. q. hanc intentione pellit p. sicut
ante propria merita, et p. propria p. uult nisi uoluntate admissione, et q. concesso
de permissione p. sicut uult exequis fut uoluntate p. non est permis-
tendi p. q. q. delectans p. uult auctore sub. 3°

A.D. 5th Ap^r Beccani p. 11th de reprobatis.

A.D. 5th Ap^r 11th Secundum p. ad. 3° secundum

q. q. pater deus si p. p. gloria media facias ad q. n. ex affectu p. facias
p. q. A.D. 5th Ap^r 11th Secundum p. deus dare uult reprobis gratia ad q. intent.
secundum p. q. et hinc, tu uult gratia perseverante q. ad morte p. p. uolun-
tate, quod sequitur q. n. p. p. affectu q. p. q. et q. q.

A.D. 5th Ap^r 11th Secundum ex actis q. q. pater,
ordine rati uoluntate diuina non o. sumendum ex deo primario dñe uoluntate,

Q. 23. Th. de predestinatione.

q. debonites diuinam, sed ex propria voluntate, quod fieri posse, adiutorio datur nullus perfectus invenire habeat ab obliuione vel in ordinatione sive illa predestinatione vel legem huiusmodi, quod post hoc nolam?

De 2. Ex parte voluntatis dicitur. Hanc videlicet. In 3. Quod non opponitur nobis secundum voluntatem etiamque gratia et concordia admissa, et auctoritate etiamque ratione. Unde negare potest quod intentio per voluntatem etiamque gratia ante merita in mente habetur. q.

Quanto ad 4. Secundum 1. partem innotescit. Quod est voluntate quatuor: sicut voluntate alicuius etiamque predestinationis anterior voluntate gratia etiolog.

Fideliter etiamque de voluntate. Omnes trahuntur, significare voluntatem anglorum. Etiamque electi ad gloriam, sed in primis voluntatem voluntatem auxilio dei faciunt, et venient, et efficacia auxilia.

Ad 2. q. nullam gratiam ex etiamque predestinatione, nisi procedat ex voluntate etiamque gloria, et ita ad maiorem argumentum respondetur, omnem gratiam, que ita procedit ex voluntate dei, ut non repugnet ei contingit perseverantiam ex etiamque predestinatione, si procedat ex voluntate etiamque gloria deinde nulli gratus quamcumque procedat ab intentione repugnare. Ut ergo postea avoluit, et inservit, quomodo reprobus salvati potest, et perseverare in etiamque ingratias et ex supposito. Et hinc etiamque etiamque in potest hunc in gratia, quod fieri possunt, sicut reprobus salvati potest ex supposito, et hoc tam probant scripturam. Duxit et probandum.

Ad 3. q. Et hoc dicitur additum que istud ex exercitu est. tollit libertatem, procedendo hunc minister potest, sicut illud est. Indeo, procedendo ex exercitu possit hunc minister potest quod fieri in sequenti regimur in tollit libertatem, q. sufficit ut invensa obligo libet sicut somni salvi. l.c.

Ad 29. q. ex parte voluntatis etiolog. q. Non intendere deum in predestinatione, neque predestinatione actus nostros cogendos, necessitando voluntatem, potius predestinationem voluntatem quo ad subiectum actus ex quo modis libertatis.

Quanto ad 2. q. procedendo nos in etiamque aliis

et ab aliis diversis viis, secundum eum quod nullo deuerso q. rationabilitate opere planus indeo pugnare, et ad hanc pugnae exolutio ad q. legem et auctoritatem istam, et illa q. de se intentionis et executionis illud ea de ceteris et pugnare.

Ad. 119. q. 11. 14. ad 1. quo probat

dicty dico. Qd. omnia auctoritate merita, et pugna, sed in illo sunt due ratio forte, atque unus ratio. Meritis ad q. legem in exercitu iustitiae, quatenus fratres admixta est gratia.

Pro solut. confirmationis notandi ex dictis

q. 83. art. 1. duplicitate pugnae videtur. 1. tanquam superioris dominante q. uita ad libertatem pot. sua pot. suppontur. 2. tanquam superiorum iudicium regimur. 1. modo hanc merita possem pugnare, et in hanc pugna, et tunc exercitare iustitiae, sed pot. 2. modo in hanc merita non pot. pugna q. legem exercitare iustitiae, nec negare hanc merita, hanc iustitiam ut exercitare q. legum debet pugnare boni operibus, licet q. mali. Deus faciat nec iniuste nos f. unde alii iuste, et hanc merita, neq. excedendo fratres agnos, in vita dictar.

q. 119. art. 3.

Quo supposito ad arg. Re. Dei potest remane pot. pugna q. legem iustitiae, et in pugnare merita, in q. merita postulans q. legum exercitatio. q. Dei pugna q. legum pugnare merita in pugna gratia, maximaq. ad arg. tm. fratres, q. duos a sacramentis simili, et non in petit tanquam debet pugnare, neq. quez aliud, tunc in gratia est iustitia. amas a voluntate.

Ad. 29. finit. q. 4. quando de ordine executionis scientia regis pugnare ad decr. secundi pugna, qua Dei cognovit merita, non ordine intentionis.

Ad. 33. finit. q. 4. Hoc in dictis cuius:

1. ex p. nostra ratione effectus pugnatio, q. primi effectus id est pugnatio vocacionis in lat. cor, id sicut dicitur aliquorum effectus dicitur q. legum quae exerceunt similitudinem, que Dei supposita menta, et q. legum natura et ex parte nostra, q. natura et auctoritate, que sunt principia iustitiae, electio in applicacione gratiae tm. ordine intentionis.

Ad. 119. quibus impugnat dicitur de

Q. 27. d. Th. de predestinatione.

ad hanc intentionem, executionem. R. ad illam intentionem, ad efficaciam q.
ex voluntate media referendam, sed non per voluntatem, sed hoc voluntari, quia
executionem mandante media excludit decreto.

A.D. 17. 3d. f. cap. 1. hanc sententiam retinebam.
Sunt autem tria voluntates: voluntas attinendi donec, haec voluntas exequendi, q. intendere no-

A.D. 17. 3d. n. credendo. tria voluntates: q. meritorum pietatis, voluntas glorificandi, q. quoad executum amplerem hanc
dilectionis voluntatis supponere, p. q. aliquis voluntatis c. resurgere ualens e
sensu voluntatis, unde et voluntas meritorum inde antecedet voluntatis uo
luntas pietatis meritorum.

Decimo questionem precepit undecima.

predestinationem.

Dicitur. Secundum secundum exp. nostram uol
danum cuiuslibet reg. aut motu predestinationem, sive totius effectu illius, sed in de
voluntate, beneplacitum, et consensu cordis referendam et nostra predestinationem, p. posse
ex diuina ratione, et Scholastico 11. exp. equibus ut haec res p. principiis pietatis
meritorum, n. q. electionem ad gloriam exp. nostra deuota causa, automotus, et q. qd.
ut ea in deo est, q. ad finem predestinationis et effectus illius, ut ait etate
atq. adeo et in predestinatione.

Dubium ad 2. depositum. Secundum absolutissime
dicitur predestinationem exp. nostra, q. dubius moueretur Granado dypb.

Notandum est ex ista 2. dictio predestina
tionis et in aliis istis, alij sunt supernotae, atq. ordinis notis, et operario
ratio bono.

Si quendam de primis effectibus implicatur deo
ferri p. opere moralis bona, tanquam proprie tate, hinc et p. posse deus
ferri alij. donec supernotate prope opus faciat exinde natu implicatur,
ut alii operi debeat suapte naturae hale pietatis, atq. adeo q. opus sit
meritorum illius, iuxtabidita 3. p. q. 1. art. 2. Diversus implicatur
tale opus, ita p. positio proprietate ad donec illud supernotate, q. hypothesi de
bet et ei usque ostendit q. f. et supra. Sicut illud opus ratione
naturae.

nati. eccl. i. idem sine qua non predestinatione, id est effectus supernaturale predestinationis.

Hanc res nos sit de effectu predestinationis amittimus, apprehendendo bona est moraliter iuxta dicta articuli 2. implique deum ex parte nostra causa predestinationis, aut idemque hoc quoniam quod quod assignat procedit ex voluntate dei, voluntate ad finem predestinationis et ad eum inducit extrinsecus, et ita est effectus predestinationis, causa.

¶ In potestate alius sit esse predestinationis dubium appendix.

Quare remunre quare ad actum genitum dei illius nominis potestate, cum est quatuor in predestinatione quare ad eum in effectu sit in nomine potestate.

Audita q. p. 77. dico agere, 13. predictum
hinc easdem, quatuor ad eum effectu huius nominis potestate, governare.

¶ In potestate hominis est, s. i. quatuor
quod illud sit effectus predestinationis, et utrum ad illius predestinationis superius
generaliter prouidentia, quae sed cur separata particulariter prouidentia, quae
predestinationis, alegat pro se Molina, immo hinc alegat Valençia, ne op-
positus docet, probat, resolutio diuinitatis ad 13. gratia et respectu primaria laicorum
prouidentia missione, nulla apprehendat sub ratione vocacionis spiritus, et effectus, sed
h. l. cui, et vocatio sit effectus cooperando ex libero arbitrio, quod a voluntate diuina
tunc deligatur et respectu predestinationis, magis quod predestinatione fortis est prepara-
tio, et voluntas gratiae effectus.

Capit. 2. hanc est ergo in aliquo sensu

affirmat, predestinatione est in nostra potestate probat, in causa q. 2. q. 2. estingers
aut extinguitur, sed hec est omnis q. 2. aliquis predestinatus est, et saluabilis, inextinguitur,
ex dependencia libero arbitrio, et non de homine est predestinatione extinguitur
ex aliquo dependentia libero arbitrio quanto ad hoc ut sit de voluntate ad 13. gratia, ne
quod ad effectus predestinationis.

Hanc id regnare aliqui P. C. quare dico,
quod postmodum predestinatione est in nostra potestate, probant s. i. effectus predestinationis

Q. q. dicitur de gen. destinat.

L'innostentia potestate, q. est predestinationis, non probant ex Augst. 110. et 26.
In locis, ^{ut} atque, in statim, sed trahit dei e*t* pro destinatio prede-
stinationis, q. illa est in nostra potestate.

2. In oratione n*e*c*cep*tu*s* predestinationis
est quatuor habet effectus in nobis, sed quod habet effectus in nobis, est in nostra po-
testate, q. est vocatio, et per hanc totius effectus predestinationis. In nostra potestate
3. qui licet potest auxilio dei facere
quod videtur in gratia, sed biscedens in gratiam est predestinationis, q. potest facere
q. est predestinationis.

3. Dicitur predestinationis in nostro.
potestate, hoc est coram deo. In potestate nostra est effectus predestinationis, et
dictum est predestinationis, aut totius illius effectus est in nostra potesta-
tate illius est. q. mihi regnabit, q. in nostra potestate nossumus, q.
dicitur q. in nostra potestate q. factum est voluntas ut Augst. 1. reu-
lationis cap. 22. sumus alleluia illius q. salvus es volumus, q. illius q.
In nostra potestate sumus es.

2. In oratione, et traxit q*uod* existans
effectus predestinationis, ut ait. 2. sed p*ro* i*m* vocatio n*on* d*icitur* ea, ne pater
ex dicitur q*uod* predestinationis.

Speciale aug. 2. 23 dic*ta* q*uod* si i*m* arguit
vocatio sensus i*n* ficit, non vocatio sit effectus predestinationis, sed ipsa vocatio
ex*ist*it effectus, ut illi. Domini uerbi cap. 3. q*uod* in nostra potestate
est gratia ita effectus predestinationis.

Et p*ro* deinde ex cap. 6. Ioann*y*, rem
potest esse datus, nisi patet, qui n*on* fit me, traxit q*uod*. Traxit e*t*
auxiliu effectus, q*uod* a*uxiliu* provenit nostra seruit, et factus
illud effectus veniendo, et ad su*p*ro*sp*ec*tu*s** open*tu*r** bonob*i* velle et
perfici*re*, et tandem id proferat subordinatio*s* causa*s* q*uod* reperitur. Tunc
en*fit*, et datus p*ro* his s*unt* effectus in act*u*s**, q*uod* 2*o* cap.

2. In oratione ignoramus, ut n*on* i*n*te-
redit sensus nostro impedit alibi a arbitrio, sed ut ante*dictum* sensus nos-
tri effectus predestinationis, q*uod* impedit a libero arbitrio q*uod* iste factus prede-
stinationis.

Tr. 9th dub. ap pendix

universitatis, maius nota est, quod vocatio ipsius antecedens nostra non est liberum, neque auctoritate procedit ex voluntate ipsius. Hoc propter dicitur quod est
naturae, sed ex speciali predestinatione hominis, ut educat ad gloriam regnum, et sit
a deo extrinsecus. Jam supernaturale beatitudinem, quae patet ex naturae

AD arg. 13. q. 17. p. 2. illud dicitur

Si quis negat in potestate hominis esse, ut vocatio sit a gratia et effectu, sed ipsa
ex naturae, scilicet in potestate hominis non venire. In ipsa vocatio
facta est ipsa voluntate, et ita vocatio non est facta sed causata illius.

AD 29. q. 1. ex cap. 2. illud dicitur

predestinationis salutabilis contingens in sensu illius, in nomine ad prefacionem
propositum, salve liberum arbitrium, quod est in differenti ad voluntatem, at tractabim
quidam predestinationem tantum, quae necessitas. I. Th. f. 19. art. 3. ad 34
appellat rationalem, quae necessitas absoluta, et simpliciter quod cum libet
sicut corde hominis a gratia, sed non ex voluntate, quod est ex suppositione,
que explicatur hoc rationali, id est a ligida rule illud dicendum.

AD arg. 20. q. 1. p. 2. illud patitur

et in nostra potestate primus effectus predestinationis, AD. Testimoniis Au
gustinus Ap. mentit. Illius est omnibus auxilio dei facta post impressionem
obligatoria gratiae auxilia, et efficacia ipsius sollet Augustinus, sine prede
stinatione facit predestinationem, quae ea quae ipsa non resipescit.

AD 29. q. 1. ex art. 2. p. 2. vocatio

est, cum renemur, ut effectus predestinationis in predestinatione, inducit aliquo
modo donum regnum, quod est in eorum enim hinc effectu a deo, non a no
bis, et ita non dicendum in potestate nostra est vocatio sit effectus, licet in
potestate nostra sit voluntate, et ita, sensu nostro iste effectus vocatio

AD 30. q. 1. in potestate voluntatis?

Ex dulino auxilio perseverare in gratia usq; ad finem videtur, et illius qui
perseverare in predestinatione, negat in in potestate, aliud autem in predestinatione
est, tunc quod non in potestate nostra. I. Dei vocatio est quod est in potestate
nostra decretus Dei et per fiduciam, quod est antecedenter, tandem quod est
in potestate hominis sit perseverare, hinc hinc perseverantibus hinc
dicitur C. 28 q. 19. art. 9. quod requirit ad perseverantem specie dei

Q. 23. & Thos: Exprobatione.

mensibus gratuity, ut traditum in Tertio Tr. Deinde sect. 6° anno 22.
benē aut̄ probat aīq̄ in potestate hominū ēē fauerabitq;. ex quo in-
ferat ēē orḡdermatq; sc̄lēs recte optioni auxilio dēs qd̄ p̄fici illud
sq; ad finē vlt̄, hanc in potestate hominū ēē fuitq;, tñ in potestate
euāc n̄t̄ ex, ex quo recte inferat ip̄q; ēē fuitq;.

De Reprobatione.

Q^o p̄n̄ ēē de reprobatione. In qua suppo-
nendis sunt quae dixi ante. 8° De cōsentia reprobationis, et effectibus eius, solum
sq; exāminandy ē.

V. de la reprobationis exp^{re} nostra.

Primum intelligentia proponen-
tas sunt aliqua, de quib⁹ nullas aue pesua striventias ēmeritatis
et ad penitentiam pricipiū grad⁹ facilius.

In tñ causam aliquam Reprobationis asig- nari p̄ime aperit.

8. Thos: ad 2° signat p̄ca in cor, qua-
re tñ aliquo p̄dēcimauerit, alio, reprobatur, sc̄lēs, ut in illis ac-
tenderes sub myōriorib⁹ parendo, et eligeendo ad q̄lq;, in aliis sub iustitiam
punctando, et diuinam bonitas diversimode relucet, que ex Paulo ad Romanos
9: colligit deus salēs ostendere īq; (de indiciis iustitiae) Contra facie-
re poti⁹ submittit in multa pādentia rāsaria, ut ostendeat de-
utriusque p̄t̄ sub myōriorib⁹, que preparauit īq;.

Sed s̄c agunt et secolig int̄ p̄f.

41. q. 5° iustitia dei lās manifestat in p̄destinatis, quib⁹ p̄fōrma-
rita p̄fere glā, ut corona iustitiae, 5° ad extensōnē iustitiae ī suis necētib⁹ alio
que reprobare.

Q^o sequit Enīq; quid necētib⁹ ait. 5°
iustitia vindictiva sibi relucet in singulis reprobib⁹, & n̄ sibi necētib⁹ ad exten-
sōnē iustitiae dīalig reprobare hominem.

52. ad 2°. iustitia vindictiva, sequa
agit de Thos:

Art. 5. dub. appendix

agit d. Thes in manifestari in predestinatione.

2. qd si aliqua tao curatq; sit in predestinatione potius in tao misericordia in puncto culpi iudicio perseverantib; in electione gratuita et, et hoc in reprobatione aliqua tao misericordia regeneratio, dñe recant, et punientur extra dignis, magis in luce tao iustitie.

(A.D. 24) qd. scilicet indicating & dare reliuere, non invenit in se posibilis post labores, huc e Angelico, sed qd in humana, et hoc tao perficio conuenientia manifesto, unde 2. ad Timothem 2° dñe, in hac magna dono, (idem mundo uirum) nrob sunt nostra aurum, et argentea, sed qd pectora, et quodq; in honore, ex quo ag in steme ligo.

Subibit d. e. S. in soli in cor, sed qd in particulari exp. Dei possit assignari aliqua tao cur potius intelligat, et alius reprobar, de quo hoc dicitur Granado tit. 10. per quinque sectiones.

Mis. videt in despicio deo nois nobis ouibus, ab quas iudicauerit ignorantia sua, sapientia, et qd hoc potius que illi eligere, huc et nos repellere, ut ipsius potius natura humana, qui diligenter auferret, cui ex stripe habet potius que ex aliis parentibus cureret. Apostolos pauperem, esse libet potius que liberare, et dirigit, neq; recobrant cum illis, que in solo obligo voluntate tibi hoc negotio refert, hoc ergo servare, qd exp. nostra nulla dat, tao qd. nos, que deo fuisse sunt nobis sunt ouibus, si dicit Granado.

Alliquot effectuorum reprobationum dari causa.

1. exp. nostra. 2. a hostiis.

Primo de execratione, et obdurata:

Alliquot quae nec sunt effectus reprobationis est. 3. dñe.

Cy tot Theology 4. l. in. 2. qd.
dicendum est autem exp. nostra salice pta, p ad Romanos 1° noi her
gentes trahit, le impotentes ignominia, et tribus probibus sensu prope compa
cora ad Tsalonicenses 2° log. charitate resiliunt in receptione, scilicet

Cap. de Tunc de praedestinatione.

Personas, idem mittere illis Dei operari etorū, ut credant mendaciam.

Et S. Augustinus l. 2. de Trinitate cap.

3. Explanans locum ad Romanos 1. 1. citato inquit, Dixit quisque quod ante malum fecerit, et tradidit propter quod credidit illis Dei in deinde. Denique coram eorum prout inde procederent ex hoc prona pri. et cetera. 105. Et illi sunt mali que nimis mali oblationes, et invenimus mali, namque pri non uincit mala damnatio.

Opponens Paulum ad Romanos 9. 2. quia nultus omnes est, et que nultus induceret, f. ead modo tribuit misericordiam dei et voluntatem oblationis sicut, et gratiam, Hoc colligit ex Augustino lib. 1. de Simplici Ubi q. 2.

In d. D. G. Epiphanius contra Paulum lib.
scilicet libro ab ipso anno 1000 quei quodam oblationem que nobis opponit Paulus.

Origines, Griseostomus, Theophilus, Am-
brozius, et Ieronimus exponunt illam ea Paula h. dixisse a seipso, sed
introduxisse quasi quodam opponentem nobis ex illius doctrina illig. 23. 107.

Coincidentem hanc illam explanationem
a Paulo littera, ita Augustinus citatus, Beda, et D. Thos. super hunc locum
et alii. scilicet ibidem, et Scholastici in l. 2. lib. 41.

Nolamque non est pro explicatio duplicitum
in diversis n. 2. si videtur, ut dicti substantiae quoque auxiliis operari specialiter
est. 3. 2. quatenus connotat, et supponit permissione labendi tempore, et
substantiae auxiliis operari, et regni, quod nolamque sequatur, cuius permis-
sionem, et substantiam exp. nostra nolamque tam, ut infra.

De industrati modo Augustinus loquitur
et explicandum est Paula, cuius sensus est eundem Augustinus cuius uult mi-
sericordiam, et cuius nultus mali est loquendo de industrati. Hoc modo, ut ex contextu
allegatur, premyserat ergo Paula nolamque volunt, neq; curerent, sed miser-
icordiam dei, quod postea industrati faciens, que Deus extulit mali quibus
ipsa industrata est subiungit, cuius uult mali est, et cuius industrata, idem pericordia
Dei fuli extulare faciens, permisit in deus ipsi resistere tuis pri, et industratus

est illius

vicis, ne cuiuslibet misericordia, eaque voluntate induatur, et exortetur, et includatur permisso, tamen ex dei voluntate fit. ^oDicitur ergo est deus quoniam misericordia secundum specialem gratiam auxilia est si induatur, que in deo est, denegare enim benefactio fit, tunc non excludant per eum.

^oCerte deinde exp. nostra cuiusque damnatio est, hoc est debile, ne pena sensu, et damnatione, quae genere propriam mortalia, et propria damnationis propria originalis, ^oPost Mattheum 25. non habet enim nos punit, et damnat iniquos in ipsis genibus proprio eorum, plus evanescunt debitis misericordiis manducare ut. Et locum per regem, non quis sentit fuerit ex aqua, et spiritu sancto non potest introire regnum dei, quod per eum damnatur, et carentia regnum. unde ex illo cor pro loquio sumptuoso Augustini epistola 99. Deus in prius erat, qui non sit peccatori, et rao nunc ex ordine suorum iustitiae.

Solebat vero hoc hanc veritatem locis sapientibus, ut post iustitiae iuste non dispones ipsius, qui non debet puniri idem nam, et exterius simos a tua virtute, sed quod est legi obediens ut in dicti coram a sacerdoti habeat ipsius, qui non debet puniri idem nam exterius simos a tua virtute, id est potentia.

V. totius effectus reprobationis det ad Exp. nostram

Ex istis de predestinatione, et ratione non proposito, dicere de actu dei in modo reprobationis, desilligimus ipsam, sed de modo effectu reprobationis simul, non de actu dei, ut dictum respectu regis ad obsecramus huius dictionis effectus reprobationis.

S. Is. tradidit propter originale est causa reprobationis, ne propter illud permittunt labi in ipsa accubita, et denegare illi auxilia speciale gratia, quem negationem, et emptionem essent effectus reprobationis, parvus est reprobationis dicunt est ipsius per ~~originale~~ originale, parvus est et superius ipsi originale est effectus reprobationis, qui usque hunc dicitur. Quod est devenit art. 2° ad 3° et sequuntur R.R. aliqui.

P. S. Ex Augustino epistola 105. et aliis locis dicente deus nostra misericordia libera esse quodlibet predestinationis

Q. 23. d. 14. de prole destinat.

de massa permissione, quodque iusto iudicio linea religiose, sentie p. p. m.
finale p. p. sed sunt in massa perditione, et causa quare deus h. iustitiae
quod reprobaret.

3. hoc p. p. p. originalis preintelligitur ante
reprobacionem illud est sufficiens a reprobacione, q. dicitur ex nostra re-
probacione, et non p. p. originalis preintelligitur ante predicationem, ut pre-
destinationis Christi intelligatur ante nostre predicationes, ut hec predicationes
nostre predicationem, et supponit ex dicto p. p. q. dicitur ex parte pre-
destinationis Christi intelligit p. p. originalis q. in remedium cuius nos predicationes
i. intelligit q. ante predicationes nostre p. p. originalis, acq. adeo intelligit
ante reprobacionem q. test. q. predicationis preintelligit reprobacionem, mi-
cuit p. h. iuste tamen deus potest propter p. originalis reprobacionis homines permi-
tendos habi in p. et denegando auctoritatem.

2. p. p. p. preintelligitur in deo
prole, nat. scilicet cysus, dilectionibus, q. sicut p. p. p. ostendit, sed
et p. p. p. nat. conitate proprio p. originali, q. p. p. que p. p. deo
deo deo et ordinis supernatus q. predicationem, que nominationem p. p.
det nat. q. reprobatio pertinet ad ordinem supernatus, sicut predicationis,
hec per ordinatus ad finem supernatus, illa p. p. destinationis definietur, ma- p. p. q.
huc p. p. p. et reprobacionem preintelligitur q. p. p. q. p. p. p.
et predicationem, huc autem predicationem, et reprobacionem cyprianum. For-
tunatus, m. p. q. p. originalis episcopus.

3. minime reprobatur boni, sed q. mali
sed nihil tamen ante p. p. q. ante illud deo, non reprobatur.

2. n. o. deus tamen meritorum repro-
bationem, et haec p. p. in quo p. p. obiectum, hinc et originaliter, et impar-
tially, tamen actualiter, et inadulterio baptizati, tamen actualiter, et originaliter
et in infidelibus adulteri, tamen tamen Molina. Dyp. p. citat Scott, Calu-
mny, et alios, quod loquuntur de domino effectu reprobacionis, scilicet damnatio vita
sua in capitulo epistole ad Romanos dicere deus tamen meritorum reprobationem, sed q. p.
dicto q. contra, art. 6. q. super epistola ad Romanos accepto maneat, p. p.
11. q. reprobatio non dicit deo excludendi a regno, et punitio, vel
decreta

Art. 5.º Dub. appendixa

Probat p. 3.

2º probat p. reprobatio est odig. dei,
scilicet deo est p. et peccator, q. reprobatio supponit tangere causam p. et
ma-pater ad Romanos 9º laicis filiis, Cum odi habuit, nomine odig in
colligunt reprobat supra dictu e. m. p. sufficiente 14. ab eo deo impie
et impotens eius.

Si non ex Augustino 1º ad Simplicianus
q. deo nolunt homines sed homini peccatores, q. odig reprobatio non p. p.
p. et lib. deponit. 11. cap. 14. tractat quare deo excluditur ista
in denegat perseverantia et in alterius iniqui inservit, sed iustitia
et deo iustitia, sentit p. causa reprobatio est inde actus iustitiae p. p.
3º reprobatio non est opus mensurandi p. p.

Opus iustitiae non p. dolo supponit culpa, aut pates, q. a libens reprobatio
impedit, sed in ea voluntas d. patitur in imperito dei iustitiae iustitiae corda
et iustitiae psalmo 29. Conserue nos Domini misericordia, et ventus tibi
iustitiae.

4º Deo noli sed hominem salvos
sicut sed hunc voluntate potest voluntate approbendi sine culpa p.

Lando 11.º tenet Valencia puncto q.
q. 2. Ut nihil est.º affirmatur absolute lati causa reproba-
tio non ex p. nostra. Nihil defectus cooperationis libens auctor
probat primo ex iusta scriptura, in qua refert in hominem et in deo loco
perditio, et mortis. Ueg 13. proditionis Israel. Caequib[us] 18. nolo mortis
perditio.

2º probat ex Augustino de bono perseveran-
tia cap. 2º qui liberalis gratia diligat, qui n' est deus debet agnoscat, et
deponit. 11. cap. 14. gratia gratia deo cui das tuus autem iudicio
n' das cui n' das, sed n' potest iustitia nisi vocem p. in negat. gratia, q.
gratio gratia, siue reprobatio est propter p.

3º probat ex D. Prudencio lib. reproba-
tio non ad capitulo Galorum cap. 7º quamvis omnipotens dei viri sunt potes-
tate probare laborem, gratia in dei operis eis deposita, q. ab eo discesserat.

Q. 7. 8. Thes. de propositis.

et q. hoc ipsas voluntatis faciosi electione procedit, ita in predictis nationum electione illas habuit, non electio, sive reprobatio conscripti proponit.

4. Hoc inquit, eodem modo loquendus est de reprobatis et de eius executis, sed quo ad executive et culpaprocurante q. quae in salutem, et q. reprobatis.

5. De reprobatis antevix a praeteque reprobatis in posse salvacionis filiis, facta sequela, soli predicti nominatae saluat, o. n. dux absque ratione operis quodlibet in predictis eorum salutem possibile redire.

An inquit, et N.D. ibi varijs sunt d. i. q. procedunt ex varijs acceptioribus, quibus reprobatis accipiunt, et ducuntur modis effectu reprobationis sumunt, indeq. ducuntur modis ibi causa reprobationis statunt, de quo plusa trita sunt art. 3.º.

Sicut itaq. tns. dicitur q. ad ipsos reprobatis omnis alterius puniri, et alio permittitur priori signacio ne p. p., posteriori sententia nulli dam causis.

Sicut et lib. 5. de propositis cap. 7. distinguunt reprobatus positivus, et negatus, prout qua deca vult damnare, postea quo n. videtur eligere ad p. p., prius p. p. et causis posteriori nullis causis dam.

Carib. Ep. 95. cap. 5. et 6. In adultis duplice agnoscat reprobatus, prout dicitur a gratia, q. Deum ex podo gratia regat ipius, et huius inquit non dari causa exp. nostra bona causa ee. p. p. primi parentis, alterius dicitur reprobatus agitur et huius causa ee. p. p. in quo qui moritur imparsim assertur p. p. primi parentis causa ee. reprobationis eorum a gratia, reprobationis autem a gratia, seu voluntatis excludendi eos a gratia efficit ee. p. p. originale, q. maxerant, si humana diligentia reportaret illis applicari baptismus, si autem culpa parentis non fuit applicatus, non habuit Deum voluntate excludendi eos a gratia nisi post p. p. et negligenter parentis, et ita illa est in reprobatione agitata et ante p. p.

An. 5. 4. dub. appendix

et ante ipsa voluntate omnia habuit Deus voluntate ineficiendi excludendi passulos a beatitudine postmodum propter ius presentis et ex voluntate ineficiendi cum enim illi permissio illi habet ingratis de istis. Ut dicitur art. 3. Et quanto ad penitentia de ea reprobatione ex dicendi habebit.

Suppono ex illo art. 3. reprobatio facta
inire in illo acie praevio. Quam intelligentiam imperium excludendi est beatitudine sive habet illi beatitudo permissio eorum habere ingratitudinem excedendo et damnando.

2. premittenda est significatio illa de ratione intentionis, et executionis, que applicanda est reprobationi ut illo art. 3.
dicimus.

3. notandum est duplicitum sumi reprobationis
1. operativum a predestinatione id est, unde ea, quae potius quam fuisse potius
bus, que facilius. 2. absolute, unde tempore reprobationis que.

Hoc possum dico 1. reprobationis operativi
modo quare inter omnes que ille reprobatur non sunt, aut non ex parte nostra
lege D. Thos ad Ps. 39. et cor. 10. 3. Iungatur et Augustinus episcopolog. et de
predestinatione. 11. cap. 14. et alibi locis, unde 11. 16. in lectione inquit quae
se hunc habet, et illi a trahat nolis velle trahidicere, non vellet trahere
probat Augustinus ex cap. 9. ad Romanos exemplo Jacob et Iacob. 11. 16. 3.
In pto originali sunt inservit ex parte patente genitus, et in aliis sunt
reprobatus, et alii predestinatione, unde Paulus inquit, et natus non erit
V. aliquid bonum. mali ergo sunt si ex operibus, sed ex conscientia dicitur, q. maior
seriet mala, q. nulla assignari potest, quae ex nouis potius, que alii
fuerint reprobatus. Neque nisi potius (inquit Augustinus) fuisse reproba-
tum Iacob, q. deinde prescient mala opera futura potius, ne Paulus
diam opera exclusit sive preterita, sive futura.

Nao est manifesta, q. homines
potius beatus videntur in futuri sunt pto originali, q. non potius assignari ca
quae ex nouis potius que alii reprobatur ex parte pto originali potius
mitius autem originali pto ante prius permisso pto auctoritate

Q. 27. d. Tha deprobatione.

nulla ad assignari potest divina voluntas, quare deus reportauerit iudicis et non Petrus, aut permisit per finale unius, et non alterius.

Vixit, q. e. xp. iudicis intellectus, nullum est modo
dei voluntatis ipso ex suo beneplacito se detinat, sed ex parte iudicis divini intellectus,
nulla erat, quare potius eligat Petrus, qui videt ex dei beneplacito sit electione
magister. q. metaphysic cap. 9. cogitat, ne voluntas sequitur iudicium intellectus,
lectus proponens obtemperat voluntate, q. intellectus intellectus est inde se servans
lantes ex suo beneplacito se detinat, mihi nihil praecedit in Peso que necessitate
et quaque virtus ex electio poterat adducere ad manifestatioem divinae voluntatis,
comisericordia, q. ut in iudicis intellectus, divini.

Duplicis exempli d. Tha affirmat sibi prae-
missus, et si in eo possit credi ratio quare deus voluntate excludatur, quod de
filiis vel fratribus lignis et aliis vel fratribus aqua, et fratribus mortali de imperfectione
manifestetur, sed quare huius voluntate ex subfratribus, illis subfratribus lignis in hec
ratio in particulari.

Exempli exercitacionibus sumit pot
en. creditor, quare antea ~~pot~~ in gratia clementia supponit lapides
et excipit lapides equaliter, ducentos ad structum suum portans, et
nunquid potius, sed non creditor quare huius lapides potius impune, illis
in gratia clementia potest voluntate antea, ita tunc cognat ratio prepon-
derationis, et reprobationis ex parte dei, quem manifestatio ipsius, et misericor-
diae, in particulari in pot creditor, et potius iste, qui illa reprobat,
et ut ipse equaliter possit aducere odissimam intenti a deo, qui est manifestatio
misericordie, et lenitatis.

Sed hoc exemplum (Aureolus int. 2. 47.
q. 2. 2. a) Eniqui quidlibet q. a. 11. q. 10. insurgunt, arguit huius? Eniqui
huius matris equaliter ratio ad hoc est sub hac causa sua, in hominibus non
equaliter ratio, ratione sententia divinae rationis, huius respicit, et ex parte,
et si sensu pot creditor, reprobationis. electione.

2. (Aureolus arguit 2. exemplum
de misericordia, q. lapidis non inservit capax sunt. 1. q. n. 1. dicendo de ipso
suo beneplacito.

Tr. q. dub. appendix

me seruare placito hunc predestinare, et illi reprobarere, sicut artifices collac-
hos homines in illa p[ro]fessione, alios in illa pro sua voluntate.

D[icitur]. ad f. 3. ante i[ustitia] reprobationis
ex parte destinationis homines quicunque sunt, sicut et p[ro]fessio scholae spottit
est sub hoc. Illa p[ro]fessio ante rem antecedit dei vocatio, et ante dies p[ro]p[ter]e
antecedit dei permixtio, qui sunt primi effectus predestinationis, et reprobatio-
nis.

AD. 2. q. 4. homine apud omnes,
cum capite, deus non fecit inuidem homini reprobando, q[ui] n[on] ex debito,
sed ex gratia predestinat, et sicut auxiliu illud, ex causa subtractione
sequitur permissio latendo in p[ro]p[ter]e, que est primus effectus reprobationis, cuius
indat ea.

Dico 2. in specie, sed absolute, et im-
plicito considerando reprobos indecens, et ad reprobationis, sicut et p[ro]fessio
reprobationis, sed in deincepsitate refrenda est reprobatio, ita illigat
int. d[icitur]. q[ui] 41. ethica clementis d[icitur]. ad 3. q[ui] si quisque predestinatus
reprobacioni quantu[m] ad causam, que sola est affectio et diuina voluntates,
est in intellectu resunt d[icitur]. thom. caillanus in ast. floraria 30. genet. ap.
16. et ab d[icitur]. thomis, descendit int. d[icitur]. q[ui] 2. n[um] 17. gregorius p[er]
art. 2. et plus aliis.

Ex parte d[icitur]. 3. cap. 5. n[um] 36. habet
d[icitur]. thom. haec nosq[ue] sit cogit coquas de hominibus, quos p[ro]p[ter]e originaliter
qui suppositio in h[ab]et causam reprobationis, qui reprobarunt, et inquit d[icitur]. th[om].
In negare absolute causam reprobationis, sed reprobacionis specie, quose
causam ponunt, que alias reprobarunt.

Sed certe d[icitur]. th[om]. q[ui] p[ro]p[ter]e p[ro]fessio,
vinclis reprobationis, sicut negat causam absolute predestinationis, sed reprobatio
vnde q[ui] inquit quare hoc elegit, illas reprobantibus h[ab]et causam p[ro]p[ter]e
facit ad causam predestinationis, et reprobationis in eo q[ui] tunc coquas
de reprobatio specie, aut vellit absolute dari causam reprobacionis, et
sic in manu p[ro]p[ter]e proponat de hominibus et quales quandoque est p[ro]p[ter]e originalis
et in solutio[n]e nihil curavit de viderat, p[ro]p[ter]e originalis quantu[m] causam reprob-

Q. 3. c. Tho. Depredestination.

litionis, idominio, iacyt ex causa deus, quae ex dicitur neemissione apud
deum sive qualibet ratione qualibet preparacione explicatur, hoc enim
quod est iniustitia, si predestinationis effectus ex debito
se debeat, et non ex gratia, quasi dicere non est
iniustitia apud deum, propter habeat rationem, et hinc non est
efficacia, que sunt effectus predestinationis etiamque ex gratia secundum hanc
rationem. Curandus est, et dicto id sententia ergo dicitur hoc licet pro effectione
contentia alegemus.

P. 1. ex scriptura nostra ad deum
manus q. 2. secundum loquitur Paulus de predestinatione, ex iudeis
fuerint, aut ab aliis, sive in operibus, sive in conscientia de-
citate, q. 3. maioriter minores, secundum scripturam, sicut dilecti per modum habent,
et infra uincunt mentes, et que sunt inducat, non sine inductione
rata reprehensione intelligitur.

P. 2. ex Augustino libro ad Simplicianum
q. 2. antem dixi, sicut locis inquit in suis electionibus ex merito, ita
q. 3. hinc fuit reprehensio ex demerito, et ipsa ista ergo, usus est illius
potest, quo illi liberet, aut liberetur exoneretur qui potest iudiciorum eius
cum magnis praesundi, non ergo in causa precipit.

Respt. 1. permisso labendi in ipso, sive
actuale, sive originale est effectus reprobationis, ut est. 2. Ad primis permissio
labendi in ipso indicat ex parte nostra q. 3. ut huius effectus reprobationis non sit p. 4. taliter ea posset dominus maxime potest alio, at 1. permisso lan-
cedi omne peccatum, sive sit permisso labendi in ipso actuale antecedit ex ipso
ipso actuale peccatum, sive sit permisso labendi in ipso originale antecedit ex ipso
ex ipso originale peccatum, sive loquamus de permissione, quae decepserunt
peccatum Adam, sive quod deus permisit passim et heret ex originali
tempore per misericordiam ipsorum peccatum antecedit.

Si minus, permisso labendi in ipso
est effectus generalis providentiae, et particularis providentiae, quo
est reprobationis p. 5. providentia generalis est respectu finium naturae, at
permisso labendi in ipso est respectu finium supradictarum.

Ex his aliis.

Ex hī alioī si responsum sicut
t. que p̄t originaliter ad quatuor reprobatorum regule, nullū sine
probatoriū, qui sunt in factū originali p̄t, q. p̄t originaliter ad
quatuor ad quā sequatur reprobatio. Sicut p̄s capitulo tali p̄t origi-
nale, q. in reprobatorib⁹ baptizat⁹ p̄t originalē nō ē in misericordia reprobato-
riū.

Firmat ex T. De nono sent. q. dicente
nihil damnationis remanet baptizat⁹ eaq. p̄t p̄s baptizant⁹ quando in p̄p
et p̄p remittit, sed p̄t remiss⁹ ēst ad reprobatorum q. aliq. remanentes
baptizat⁹ damnationis, q.

Suaretur lib. 5.º cap. 5.º n. 9. p̄t p̄t
originalē ī remiss⁹ posse ē causā reprobatorum t. potuit deus ī p̄p originalē
nihil p̄t negare reprobatorib⁹ gratias datus, qua p̄t impeditur, atq. ab eo permittit
et res deus ip̄p p̄t remiss⁹, q. p̄t originalē ēst ad totū effici reprobato-
riū, atq. p̄t remiss⁹ p̄t originalē adhuc remanent penalitates huius vitiū
in p̄p ipsius p̄t, q. t. potuit deus negare gratias datus in p̄p p̄t originalē.

Firmat post remiss⁹ p̄t actualipes
penitentia ī p̄p p̄t precedēt. Deus nō admittit alij. iugis ad p̄stimum
familiares, neq; est autē ha specialia ut antea offereret, q. p̄t remis-
sione gratias datus ī p̄p originalē p̄t.

Sed hec sūl ex dictis respicit, ut p̄m
permisso labore ī p̄p originalē sit effectus reprobatorum nō potest p̄t ē ad re-
probatorum.

Q. o. durissimū ē ut pro p̄t originalē
ī remiss⁹ q. gravissimū malū. Deus interficit, siue ē negatio mortis, q. p̄t
quicquid p̄t remiss⁹ ad p̄p p̄t etiam ī p̄p mortis et mortis ē notat GonBales
Byp. T. 1.º sent. q. n. 39.

Quare dñe ha ē sāo de penitentib⁹ huius
vitiū, q. q. relinqunt remiss⁹ p̄t originalē ad coram, et gōng, et inquit T. 1.º

(A.D. firmat) P. M. m̄s q. ē rog
de negat. quicquid specialib⁹ auxiliō, sui familiariū, et de negat auxiliū
sine quo nō saluat⁹ reprobatorum.

M. GonBales p̄p t. 1.º dñdā, q. assent.

Q. 23. Q. Thm. Degr. de nat.

pti originali remissi et causa reprobatorum, 2. pti en. art. 3. permisio est permissio latendi in pti originali et effectu reprobatorum, ut ita pti non sit de reprobatione.

11. qd. Sacrae lib. 5. cap. 6. presenti reprobationi negativa, scilicet restorationi habent causam ex effectu reprobatorum aut positivum pti, scilicet damnationi et causa reprobationi, regrediente huc si ex illo art. 3. obi ostendit in datu reprobationis negativa, 2. qd. ex reprobatione negativa h. sequitur permissione latendi in pti. 3. qd. reprobatio positiva includit prius permissionem tunc effectu cuius in datu ad exp. nostra que ova illa est. 3. ostendit.

Tandis ex eadib. articulo respondeat h. Vndeque signatur causa reprobationis a glia, ostendit en. ibi formacione omnis pti procedere ex voluntate spiritu excludendo reprobationem a glia tunc effectu ex ea.

Tandis ex eadib. via est permissio, quod dicitur permisit pti Adami et effectu reprobationis, ut datur ad damnatum atque adeo pti Iudicii exsupponit permissio non sit ex reprobatione.

Q. 24. art. 3. qd. ad illud Augustinum dico exponendu[m] defectibus damnationis, ut de damnat. et excaecatur quare datur ex nostris pti.

(Q. 25) hoc ex illo art. patet ordine intentionis prius sive ipsi predestinationi et nostri que est reprobatio, videtur exactionis prius facti voluntatis permissio pti et exordine intentionis antecedens predestinationis ipsi voluntate permittendi pti.

(Q. 26) qd. subi reprobatione in causa rationale quod defectus originalis pti sed causa rationale recte, exclusus reprobatur sequitur tunc effectus plenarius pti originalis.

(Q. 27) hoc in sumi reprobatis proputatur alio, sed pro causa praeventionis diuinae, per quod reprobis deus nolle dereliquit, sed permissit eos habendi in pti, videlicet art. 3. incorpore, et adhuc.

(Q. 28) qd. art. 3. hoc in dicto est reprobatum non dicere possit sed permissio latendi in pti, cuius in datu ad exp. nostra.

(Q. 29) qd.

122

Art. 5°. dub. appendix

(A.D. 29 D. duplicitur sumptus dñi s. p. p.
nisi pro refutati malis, et hoc odio supponit p. p. 2° sumit negatio quatuor
deus n. est. si quis aliquis in vita gemit, sed permissit labi in p. p., et hoc odium
et ante p. p. p. p. et in eos qui reprobat, et de hoc odio loquitur Paulus, alle
gor. in exoptibus. Et tunc odio habui, q. n. loquuntur deodio pro refutati malis,
hoc q. supponit prima opera.

A.D. firmat. ex Augustino D. ad
1° loco dico huius de odio fuisse possumus a p. p., q. habebat, haec loquitur
de ipso reprobat. foliis. A.D. 2° loco dico generali rite sumere iustitias
que excede in omnibus delictis, et dicitur q. 21. art. q. n. aut si non
iustitia in rigore, ut dictum purum procula.

Ad 3° D. reprobat. huius
iustitiae, aut nisi ex cordie in rigore, sed acutis prouidentia. Quare dicitur
in omnibus delictis operibus reperiuntur iustitiae cum multis iustitiae generali rite
sumendo iustitiae pro eo, p. p. debitis a deo factis a. q. ordine suerit
et q. postea cum suauitate, et q. q. suerit oblationem, et hoc modo in reprobatione
huius reperiuntur iustitiae, ita suerit q. ordine. Quare prouidentia per-
mittere p. p., carcerem, et aliqui deficiant a reuect. ultimi finis, et d.
Thos. art. 3° reperiuntur in misericordia, q. d. tunc homini in infest. violen-
tia, sed relinquit illi in manu p. p. suu, q. tunc diuinis bonitatis largitatem
provenit, ita en. se ammendat creatura rationalis, et regimur ut ibidem,
reperiuntur in misericordia, q. puniunt reprobato. Ita dicens.

A.D. 4° D. ex voluntate antecedenti
q. que est simplex est facies dei, quo voluntates saluas fieri, que ex voluntate re-
huius voluntatis si persisteret in uoto sine stare voluntate epiaq; reprobad, ita ut
quo de rebus nobis damnae non suppedita culpa offendo omibus auxiliis
sufficiens ad salutem. De quibus art. 3° dicens, ubi explicauit quomodo istius inter-
ioris p. p. salutis voluntate excludere a. Regno, q. q. permissere p. p., sed n. sine conces-
ione de permisso p. p., q. p. p. voluntate istius executionis.

A.D. 5° D. Valentinus D. ad 5°

dico. Q. voluntates peccatorum gemit, quatenus voluntate antecedenti voluntate
hominis saluas fieri, et fieri a uocatio. sufficiens ad salutem, et efficiens reprobad

Q. 23. d. Tho: de peccatis nati.

sine coniunctione ad pny, q: ergo ch: e' perdita: & l'xp: nostra, q: quoad exequis
supponit culpa ad damnatio.

Q. 24. d. Tho: Imperia precedentiis peccatorum
dey dereliqueruntur quodq: auxiliis spes laborum, et de hoc modo in liberando h: quare
pp: 6° et 7° de Codd: Miserere no. 6° cap. 28. q: e' perditus dey remanserunt ipsi pny
ipse dey derelicit, loquitur de letacione regnando quod auxiliis specie laborum.

Cod: modo p. d. 23 ex Propterea, q: aut' h: de
impugnatione electio habet, q: pny: est defectus, loquitur de defectibus
reprobatorum, et damnatorum, et execratur quia pro nostra sunt ea.

Q. 25. d. Tho: ex h: de peccatis nati, p. 26.
utq: erroris de tribus intentionib: et executionib:

Q. 26. d. Tho: in sensu et h: reprobatorum
salueris postea.

Dic aux: resunt difficultas, t: e' indeq:
n: videri diuina bonitatis anteriusa demissa: aliquis creare, et damna:
melius erat illi non creari, q: reprobus ee'.

T. melius est homini nunquam fuisse, q: repro:
bus ee'.

Maldonado in cap. 23. Tho: 24.
Coaly RDX exhortare melius fuisse reprobo orationem, q: gignunquam fuisse q: p. de
nendo sic, probantur ex Augustinis lib. 3° de libero arbitrio cap. 4° dicere
q: abusus est, et inveniens dicit, melius n' lez, q: gignere lez, q: senti melius
ee' damnato ee' iniqui, q: omnino n' ee'.

Tac: probant si damnando melius
fuisse n' lenatus maxime propter culpa: In qua labia est propter paup, neutrui
tici pot, q: m' quod est p. q: nglicet potius debet q: eligere n'le q: ipsius
pny: pauperum, in pot. esse p. emolumen pny: q: dene n' malo, probant, pot
q: permittere pny: proprii. alioq: propter malus boni, sicut siq: coru' scia'
pny: mortalis si discernunt, pot. et desiderare utq: permittendo pny.

Q. 26. d. Tho: id est alicui actio amel:
lit ee' q: si peccatorum sit, sed tande' saluandu' ee' debent eligere ee' proprieby
quae salu-

A. v. 5. 7. dclb. aliq.

quem, adhuc pessimum pro eo reprobat hunc scias peccatum melius factum vel non
go cretum, atque adeo Deus multo malum beneficium illi creando illi. Quis
minus? Depena peccati, malum etiam malum est culpas quae per nos, post obstante
aliquam melius et reprobat quae nec est melius non obstante pena.

3. probantur nulli boni et dannatus
est aliq. boni est qui tunc dannatus est aliq. aliq., omne autem est, quae cuncte bona sunt.
Dicitur tunc et reprobat melius pessimum
quod est, quae est dannatus, ita D. Iacobus super cap. 26. Mathei tristitia, boni erat
et sicutus infelix, id est melius ut bona, et aliq. theologi. Et. Et. Et. Et. Et. Et. Et.
Mathei obit de luto dicitur ergo, boni erat et sicutus infelix homo ille, boni est
melius ut notae bona. Hunc psalmus 17. boni est filius in domino quae filii
in nomine, id est melius.

2. p. 2. x. P. 4. Tunc philatus super cetera
dicit, que refutat D. Iacobus in cap. 14. Huius Mari, post quod ad contemplationem
devenit hucus melius super ei sicutus infelix. D. Bernardus in sermone 35. in
antria nec dubio fors debet sic his, qui existunt, id est dannatus, quae huius qui
omnimeleto in eum, id est tenet de gloria oblinicia. Mathei 26. Et glossa in eisdem
annis Marii 19.

3. Tunc ergo mortale psalmus hominem summo bono sicut est deo, atque est prestat. In regno vita, que est boni infra nos omnino
infinita, sed quo psalmus est malorum boni est peccator, et maior mali est. melius est
dannatus nunquam est, quae personam est laeti in spiritu, minus super eum excedit.
Et q. T. art. 20. unde in te malum mali, homicidium peius emendatio, q.
peius homicidium maior bono leviter, quae mendacior, q. prout velitate.

Depena danni, aut sensus gemitus peccatis
psalunt ex damnationi maximo bono quae beatitudinis supernaturae, quae omnia
in bonis, quae est nata, depena sensus id dannatus interrogante sine dubio ob-
seruant hoc ne patentes illi pessum.

Tandem hoc pessimum quod visum spiritua-
lum, qui inservi a deo postulante sepius nesciunt, quae in gloriam habent. Si. Depenam in-
fernum perueriant.

Act. 17. et Augustino D. in loquide misse

Cap. 3. Thos deponit.

na culpg, sed de malo aliquo temporali.

Ad 3. q. melius reprobis suis non quis
est, ut prope culpg, et prope pung, ad h. deculpa. H. nullummodo. Et hinc
velle permittere pro propriis, hec dicitur permisio in creatura. Et intrinsecus mala
licet permisio ut a deo bona sit, tunc et permittere pro alienis, q. possunt
vitare mali est, nisi ad vitandum malum mali, ut si quis non posset prohibere
aliquis a fornicatione posset permittere si sciret omnia pro sedomia.

Similiter, si quis a se solus quisque mortalitatis
suum absoluere posset desiderare vita, q. pot. hinc voluntate impetrandi, et
in sensu diuino pot. nescire, et propter insequitur ex eo q. vult, sed per sacramentum,
sicut et dicitur. Per nos auctoritas negatur. Hicq; absolute posset ratione negare,
et illi cuiusdam damnatio per seculatus est cognita posset sperare beatitudinem,
exposset salutem iuxtradicta. c. 23. q. 22. art. 1.

Respondeat, si deus alii uult absoluere a
velli uolere, ut tu dicit peccatum, que si tandem est salvandus
uenerit ex his propriebus caritate vita, et salutem germanum ueller
vita q. pot. non ab aliis eligenter pro, q. superaduertitur e' permittere pro
propriis et intrinsecus mali, q. velle pro, q. qui teneatur
impeditum peccatum, nec possit exceptio in reprobis
meis propriis quacunq; finit.

Qui prope explicabit docet Grandotta.
3. q. q. videtur, secundum. n. 55. premissè videtur culpa mortali posse illi permitti
propter hominem creationem, ut tam probatur e' propriis culpis permittere et velle pro propriis
et se fieri, q. et intrinsecus mali, de quo dicitur c. 16. 1.

Ad 3. q. c. 3. Thos loco citato dicitur
dupliciter non posse in deum, i. praecepta q. q. est prout est, et hoc modo auctoritatis
non est eligibile, neq; boni, q. ut se pot. c. quatenus est creatura nostra, et maxime ad
ipsius mortali, et hoc non est probatur a malo in sancto q. q. melius est, comodum eli-
gibile, q. hoc non est magis uolens a felicitate, que est creatura mali.

Et hinc patet soluto primum difficultatem
hinc, melius est homini reprobis primum creaturam nihil in digno diuina charac-
terio sequitur, q. voluntate anti voluntate deus hominem, que eruant, salvans, et sustin-
auxilla.

Art. 541 dub. appendix

auxiliis ad salvag. necessaria reprobar. ^a Dificultas i. nostis ut opponi soleat
proprob. anter. I. merita. reprobare. sequit' illa in orat. hominum
et fecundum fratres voluntas tua postulare tui dominatus. q. diligenter volantes e' ut
damnum; in modo sequit' postulare et labores ipsorum sine quo damnum non possunt.

^b Et cetera difficultas notandum' rebus
Grandio art. 3. Disp. omnia, sect. C. n. 59. Quod videntur esse ab illo, qui ponunt causas
la reprobacionis propter plena deus in vobis non possunt reprobar, et in gratia pur-
nitate, q. fecundum tui dominatus.

^c Quod videntur reprobar in orat. hominum
potest ex hypothesi s. in ipso mortali impotenti tui gratia repudiat, ita Grandio n.
60. probat ex Augustino de animalibus falso scilicet importos art. 16. dicente re-
probare potest in orat. hominum ca. 170, q. dominus faciens ex omnibus in se de-
monstrans tui q. filios damnatur.

^d Ceterum est reprobar, cui notaretur voluntas
tua dominatio potest velles tui salutis gratia voluntate ex parte effaci, et illa posse pro-
mulgare deo ex parte, potest ex gratia art. 3. Reprobatione p. ut. art. 5. q. 19 art.
10. in his, que pendentes a libero arbitrio libet e' velles oppugnare eius, q. deus vult, q.
deus ita vult vult, et relinquit nostris voluntatis liberum, non invenit velles oppugnare,
et tenetur ita velles.

^e Ad optimè d. Tho. de veritate q. 23.
art. 3. ad 29. Quid non velle dominatus absolute, sed supposito pro 29. idoneo tui regimur
et in hoc sensu quid formari debet voluntas in vobis fuit, ita tunc velle,
et rido diligenter suscit.

^f Ex quibus patet ad difficultatem proposicio
reprobare autem nostra tua dominatio q. agit fratres voluntas tua posse fieri, et de
siderere libertatis a domino.

Quae dicta sunt de reprobatione hominum de
reprobatione angelorum intelligenda sunt.

^g In potestate hominum sit ceterum reprobum.

Dub. appendix

Q. 2. q. d. Thos deq. de hincas.

C. ex dñi depredestinat. hoc dicit. dñsalvandus
est, infine dñs. dñputauit an in potestate homini. It is predestination, suppono
nec sermone de reprobatione proacta dei estimo, sed declaratio reprobationis;
et id est explicatio est de predestinatione.

Liquid R.S. tenet non est affirmatur, probant,
1. Deus nulla occasione accepta creatura aliquam excludit a negotio redemptori
sed ad positionem assignat hoc est dñm pax, et dilectione reprobationis et inpotestatis
sed in nostra p. maz quinque sunt predicti nisi peritius sunt, q. n. est predestinationis
et c. p. positionis eorum, mis. Q. 13. per illas tuas vnde modo in me
auxiliis tuis.

Q. negationis gratia, et auxiliis dñm
de la et xp. nostra, sed qui caret auxilio efficiat in reprobatione, et reprobatio est ipsa causa
nostra, maxime fugienti dñe bono per seuenientis cap. 3. Etatis lxx, quibus essent
iuxta dei iudicis gradus reprobationis propterea homini pto.

3. intermissione deinde reprobatur
sed in potestate homini est peccare, et si approbat, magis solius predestinationis
pot saluari, q. si intermissione prius aliquis reprobatur saluari non posset.

4. qui invenit vocacionis dei non
predestinationis, sed in potestate homini est sentire, q. est reprobationis in
potestate homini est.

Vicendy n. n. in potestate homini est nec
probatur, ut sit effectus reprobationis id est exp. nostra, ut patet in dñi, sed
illud dñe est in mutatione potestate cuiuscumque dñe, id est in potestate homini reprobatio.

Ad h. in oppositio dñ. dñs n. in causa nos-
tra positionis, sed culpa nostra damnificans est in dñi linea et exp. nostra ignorabat
ut in voluntate antecedens salutis non morib, et auxilia sufficiens fuit,
unde reprobationis absolute pot saluari.

Ad. 2. q. 4. Pro probare dñe causas aliquas
effectus reprobationis, ut negationis aliquam ipsi ab auxiliis propria inducendo
ob nostra p. s. t.

Ad. 3. c. dñi patet reprobatio et permissio-
ne prius intermissione p. s. et in seundi diuino reprobatione saluari posse.

Ad q. 3.

¶ 49. 34. non probare in potestate h[ab]itatis
m[od]estie aliqd. facere ex quo sequitur ipse de reprobis, pot est in peccato, etiamnam
q[uod] in reprobis spernit, non in potestate homini est de reprobis, q[uod] s[ic] permissio principia
incipit reprobatio ne in potestate est, simile ergo iudicium declarando in potesta-
te homini ne est predestinationis, et id intelligendu[m] est de Angelis ut supra.

Art. 6° V^m. predestinationis certa.

Obstacio.

Predestinationis infallibilis nequit sui effectus
non impunit necessitas, ut efficiatur.

Gravis difficultas est h[ab]itans iste. In qua explana-
da est cordis predestinationis et libertate arbitrii, et leuius operis et heretici, et catho-
lici disputationis articulo. Adde inducitur p[ro]positio Augustini de lib. deit.

Contra predestinationis libertate arbitrii et hereticos de-
fende, prima pars disputationis.

S. 4. Cito est Macerensis, qui responde-
re. Prosper episcopus ad Augustinum dixerunt predestinationis certa, et infallibilis libertas
non est arbitrio, et virtutibus, cap. 5. o. si predestinationis certa infallibilis sequitur, neque respon-
s[ic] quod hec sciret sic bonum, sic malum talibet, atq[ue] addo sollicitum h[ab]itans virtutem.

2. c. qui si pro tempore, et aucto-
ritate necessaria sequitur sui effectus, sed predestinationis dei resolutio auctoritate regimur
effectus. Et hoc enarrat a de crede provente ne liber, sed voluntas necessaria operis,
magis nota velut si potest sensu influui causis et operante necesse sequitur effectus,
m[od]estus. Et hoc qui potest resipere ne voluntatis.

Uferat; quod est voluntate curabile in statu libertate illius, sed que a Deo
sane predestinationis certa voluntate sunt invenitib[us], q[uod] si hunc liber ab ho-
mine.

Q. 3. d. Thos de predestinatione.

Si sunt 2. efformi, quibus necessitate ex aliqua causa incidenti impeditur necessitatem, sed que sunt a voluntate predestinationis hanc necessitatem ex aliqua parte procedens, sicut est causa predestinationis. Ex voluntate Dei, qd' omnipotens sentit necessitas, maxima illa necessitas, qd' inducit necepit similitudinem, nunc Augustinus in libro quarto libro cap. 103. nullus inquit trahitur, nisi quis deus vellet, et video organum vel willis, qd' necepsit sibi invicem.

3. fratre aliquo confitit, qd' a deo sentit necessitatem in profectu, sed ipso determinatio, ut reprobatio eius sentit pree-
dictam salutem fratrem deo offerentem qd' predestinatione, qd' predestinatione, ut
reprobatio eius sentit.

4. p. ex sacra scriptura 2. Petri 3. ad-
gite, ut persona opera causa vestigia vocari, et electi faciat, qd' electio non
causa. Et apocalypsi 3. Pauli hys reperiuntur, ne alii accipiant coronas
victoriarum, non sine corona, tunc illi qui ex tua beatitudine, sed non intelligi deprobatione
coronarum, hys, qd' non committi possunt, qd' intelligit de predestinatione ad coronas, ut
qd' predestinationis causa ut possit ammitti corona aqua quis eligitur.
Ioh 33. sicut mulier, et numerabilis, existere facies alii pro eis, qd' exponit
Gregorius 29. moralis cap. Cuiuslibet aliis aduersibus, aliis soritionib; sed si us
cuiuslibet beatitudine gerimus, qd' illam habita non possit ammitti sequitur loqui hoc de
debet de vita eorum, ut plures illam esse non possit ammitti.

Hic enim est quatuor negationes constitutio pre-
destinationis. Et secundum scripturam manifeste, in qua hoc predestinatione a deo est alienum
est p. Ioannem 10. que meo meo audiunt, et ego cognosco eos, et sequunt
me, et respondit etenim deo ei, et non resistent in legem, et nemo rapit eam
de manu mea, et p. Ioannem 3. ex nobis eis sunt, et nesciunt ex nobis, qd' non ex
nobis fuerint permanentes qd' nobis. Augustinus. De bono perseveran-
tia cap. 2. glossa, et ab 10. exponit id qd' fuisse ex predestinatione, ut 2.
ad Timothem 2. firmi fundamenti dei non habent fundacionem, cognos-
cere dominum qui sunt eius.

Prout p. predestinatione includit voluntate
dei efficacia, ut auct. 1. sed p. deus efficaciter vult infidelitatem et errorum
sunt 13. voluntatis eius quod recte, qd' predestinationis causa.

2. serie

¶ Et. 2. lobianus relati & leoninus
in lib. 5. cap. 1. et ab Augustino libro de spiritibus spiritu dicitur pugnare
spiritus in carnem, et pugnare in carnem semel in carnem existeret impossibiliter amittere,
probat ex scriptura. 1. Ioann. 3:2 quoniam ex deo non pugnat carnem de-
manet in illo, et non peccare, quod ex deo natus est, quod pugnare in carnem semel iustifi-
catus non potest a gratia cadere. Et cap. 2. si fugient ex nobis germani sunt
quod qui non permanente ingratis in sunt pugnare. et Ioann. 4:1 quoniam
nihil ex quo, quod egreditur ex aqua et spiritu in eorum, sed fieri in eis aqua salienter invictus est, quod non potest aqua praecipi-
tari. Et cap. 10. memoriaplex eis Germanos, que me regunt
et ego ex te regnum doceo, at non peribunt in regnum, quod non pugnare
potest per prius mortale. Et 1. Corintios 13. caritas non quam
excedit quod pugnare in carnem nonque a charitate regit adere.

Hoc probant tempore eius dulcis
destitutus de regno, quod eius deinceps est immutabile, quod tempore pugnare
sunt uoces ad gloriam, et sunt a deo dilecti, et non quod a nimis.

Hinc etiam in ipsa scriptura
ad eum inquit Paulus ad Romanos. nunc fratres, noli altius opere, sed
uime, dominatus in fidelitate vestra secundum uerbum nostrum 23.
quoniam diximus hunc semel iustificatus amplius prouerbi potest, neque gra-
tia amittere ut anathema sit.

Nec quod non volunt deficiuntur
de ex parte inuidiis non potest procedere de fidei, et beatitudinis, id est quod inuidi-
iis non potest efficiens considerare debilitatem vestrum quod honestus vestrum
sunt. Et 1. Cor. 7:7. v. 10. sed in via. In regnante deus non omnino
terribilis, sed in uero amore, aut prosequitur uirtus non malitia sed de
cuius apparere, quod non voluntas nisi necessaria uult deum, aut eius
mandata seruat, latius 2. hunc dicitur et 2. 25. q. 29. ant. 11.

Sequitur ex libro Crux Vnde
relaxat ab Usaldensi lib. 2. de sacramentibus cap. 16. dicitur
pugnare tempore est ingratia in hac vita, probat pugnare in
tempore a deo, sed qui a deo dicitur non potest ex parte omittitur, quod

Q. 13. d. Thos. Depro destinat.

magister xiii. q. predestinationis. In sent. dilect.

Se habet etiam multa in qua huius se fidei
sequitur, patet, ut prodestinationis in scilicet p. originali sed
tempore contingat, sequitur ex debet rigore p. impossibili,
magis ammoneat gratia, q. est prodestinationis.

Res p. de ea predestinationis
tunc, ut facilius quod eligat ad hanc questionem p. media efficacia ad eam
sequendam ut art. i. sed hoc p. ostendere electio p. huius agitatio
cadentem.

Quare ad fundamento heresimq.
de h. i. primi eius dico predestinationis non dicere voluntate efficiatur p.
sed mediorum unde licet infallibiliter, ecclesia predestinationis salutem in
salubilitate hominum operibus, que sunt media ordinatae operationes, huius
quendam stat si deus decretu apostolico percepimus fructus infallibilitatis
principios, in i. p. p. p. non mandauit tunc lementum, et voluerit
tunc, q. illi medie decretu deus fructus de percipientibus, q. maxime no-
tandum est ad secundum sententiam deiboli a negotio predestinationis, huius
enim est p. omnis diuina promissio gerendi quod bene operari suu
et suppeditare eterni peccatoribus, q. etiam sine luctu et sine degnitatu
decreuerit et p. predestinationis et reprobat.

Ad. V. p. maxime libere et falsa
sed in everso q. causa huius necessaria conexione et effectu, sicut longius necesse
productum est, in ea aut libera sollempniter certe, et infallibiliter etiam
sequitur producendo illi quod subiicit et quod medie quo vult fieri, et in hoc
est huius efficacia liberis diuina voluntatis, ut d. Thos. supra q. 12. art. 3.
Deus igitur efficaciter voluntate effectus liberis, etiam accommodat et causas
liberas per quas effectus sunt infallibiliter et subiicit effectus dei mo-
tioni, absolute autem contingente proprie liberae causae, q. recollectus est
q. tunc tunc de auxiliis cap. 6º abid est aliud infallibiliter
nisi, alium necesse, primum respicit causas effectus contingentes hoc cetero resq.
incognitis factis, neque nec sequuntur effectus frustari, etiam difficultate
falsibile in ordine ad causas extinguitur, at necesse est quod sit istud resq.
ne disponatur.

Art. 6. cordia aliqua

rei obi positis et al. q. suentib. 27 m. n. 27. conuersio necessaria,
que habet esse effectum, at actus liber ipse habet necessaria conuersio
ex voluntate, sed 27. estingens se postea esse certe.

Ad. affirmat. R. q. e deopredent
naturam ex voluntate osca. Inevitabile ex supporto, et inversa proposito, ut
sub deoperationi dei, non autem absolute, et inverso dico, ut illo cap. 5. explicatur.

Operis hoc R. ad affirmat quod in prae-
dicta necessitate agit. et ex supporto, ut d. Thos. illo art. 20 ad 39. et hacten voluntate
Augustinus, unde ad maius arg. Dic. cum effectus est similitudine necessaria, q.
provenit ex aliqua ea antecedenti, que habet necessaria conuersio effectus, q.
sunt necessariae sole dicti. Ad. probat negat illa ex necessitate
antecedente, q. non habent necessaria conuersio ex effectu, pro deoperatione
enim instant suavit in causa 27. in extirando illa a modo con-
aturali operant ipsius libet.

Ad. 3. q. dicitur negando dicitur frater am-
mirabilis serm. q. pertinet ad supremum gubernatorem, qui nunc ob
salutem fieri, non remini debet auxilia sufficiencia, ut iustificari in seco-
ribus suis, sicut et persona publica ad exemplum alio sum exhortan-
tium, et ut illi faciat q. in rebus q. incorrigibili erigit, et punit, persona augustinis
naturae habet incorrigibile monere q. in operis sua correci profutari. q. in illis ergo
alii sua causa sufficiare.

Ad. 4. q. dicitur et. ad loc. d. Bernice
art. predecent' rata coronis et defunctis electorum, q. ut sit servus boni operibus
omnibus et vos ex electis et electis estincti; constitutio, que habet pat.

Ad loc. Apocalypsis R. d. Thos ad 13 intelligendu et coronatione gloriae quantu
ad huc, q. habet gloriam, et mortua, hoc est q. ex operibus patrum amittitur per
pat' mortale, in quantum da coronis q. R. ut sub eiusdeme predicatione nostra
amissibile est usq. ad gloriam, exinde modo R. ad loc. loquitur de his
qui nunc ex causione ex operibus reguntur, q. dei decretu mutari.

Ad. arg. Venerab. R. dicit ex operis
scriptura, et. ad loc. d. bernice q. dicitur et illa facere servus fatus, id est
naturae quatenus fatus regnat, q. dicitur placit infante ex diuina gratia, et charitate

sua ex generat. ipsiuslibet, sed ex carnali; quia ab Adamo processus est operatus. Hoc Martinus ~~et~~ dicit nō potest a nobis bona maloſuſio facere, nūc quatenus bona, ita exponit vanum d. Augustinus lib. de gratia. Tp. cap. 21. Sicut 1°. Corinthio 15. dicitur Charitas nō agit peccatum.

Ad hunc modo M. Adoy ex hunc cap. canticis
eg. qui patet in cognoscere deus, id est quatenus peccat, ut exponit Canticus 1.
Ieſuſe nō cognoscere deus cognit. appellationis, et pone etiam bonitatis deitatis
qui patet sed de fidei liberacionis. Ad hunc ex canticis 1. lib.
Text ex nobis id est predestinationis, ut exponit d. Augustinus. Et bene persue-
natur cap. 2. permanenter in gratia, scilicet de finit vita, non in sequitur transi-
tibus gratiis. Ad hunc ex canticis 12. M. inter nos Paulus ex epistola
ad Corinthus 15. dicit fidei, et prophecia ex omni. et in charitate, q[uod] fides, et prophecia
in permanentia, caritas autem permanet, nautem incedit in post
amoribus in hac vita, et ita subiungit ei venientia q[uod] perfectio euanescit
per finem. Ad hunc canonicus 4. dicit agnosce gratias quamlibet ex canticis
quae sunt in gratia eorum salte, culpa et nomini nesciunt foras patitur.
Ad hunc ex cap. 10. dicit agnosce gratias quae sunt in gratia euanescit per
finaliter.

(D. 10. 14. ex vi genio. dilectionis
Quae res ipsa predestinationis immutabiliter esse datur glori, sed in vultu operis nullus
pro omnib[us] temporib[us], sed pro tempore, quo sunt ingratias, quando in aliis predesti-
nationes in aliis mortali odio sed carius inimici, sicut diligat illi amorem
renovantis quatenus decernat illi beatificare.

Cor dia predestinationis ac libertate 3. aliquos
scholasticos astutiss. 2. passim putat.
Ingenus stolidus in aliis scholasticis
de cordia predestinationis, et libertatis arbitrio.

Sicut apertos liberas ac predestinationis
quod deus nō predestinationat, negat. pre definitione ac libertatis in particulari quod operari
cum tantum, sed in voluntate simpliciter. Id talis natura honestus quo
manus semper illeget manere libertatem arbitrii ad chiedendos. nactus cu
laboris

Art. 6.⁹ secundaria.

talibus cōvenientijs de qua n.º agit ex professo q. 19. art. 3.º

*In aliis fundamento decreti sic
frustrari comuta non potest. Hanc operam nostram decreto absoluere, et si
caci predestinatione est à Deo, ex parte dictior operatione est libera.*

2. ^o De predestinatione certa et certitudine
cognitionis, et predestinatione summae certitudinis et simili, et causabilitatis
mediocritatis, hec n.º tribus valet. Banucentur int. dicit. go art. 1. q. 2. in manu
et in opere dicti predestinationis. Se certa et certitudine cognitionis, q. Deus sibi ipso feci-
tus in omnibus operis suis, p. autem hęc ut ex 2. ad Timothem 2. secundum funda-
mentum Dei hoc hęc significat hoc, cognovit Dominus quoniam eū. In mag-
na domo hęc soli sunt opera aurata, et argentea, sed platinata, et quædā in ho-
nore, quædā in strumentis, quædā mundanis et se ab aliis, (de hereticis, co-
muniq.). Hęc vas in honore, ex quo clavis colliguntur et servitatem signantur
si id est predestinationis indebet sentire ponit, ut patet ex illis eis, novit Dominus
quoniam eius. 3. De certitudine vestre in praesentia futuri et suorum liberi-
tatis, et factis ex illis eis, si quædā mundanae sit, et se ab aliis præsumit in honorem,
id est clavis, et predestinationis, q. id est predestinationis quod certitudine
in causabilitate mediocritatis que ab eo fit, ex predestinatione. eū.

2. ^o Epistola ad Corinthus 6. in effe-
cacia pondere exhortio arbitrii, per certitudo predestinationis pondere et oppo-
sita. vixlibet arbitrii, aut p. q. existentibus quibuscumque. aut aliis
pot qui sentire. l. n. 2. p. in haec illa sententia epistola de predestinatione,
certa et certitudine auxiliis pendet a libere arbitriis et arbitriis possit sentire.

3. ^o H. e. certitudine predestinationis
sumendo et extensio quod medias que appellare rationales, et auctorati-
vates libet. Dei quo dicitur ex futuro, et hec sentitur medice in iden-
tique simplici intelligentie, que communè natus in deo, et ex natu ei posse ha-
bitare, et libet intelligi quoniam que communè libet, et apponit dicitur Dei
libet et res patentes, quas respicit conscientia, sicut conscientia illigibilis
cognovit Deus alius a me. creature libet arbitrii, et quod pro sua errata et
benigne actura est, r. hoc. illo ordine collaretur, ut tu nollebet posse facere
opportunitatem, cognovit teas et tu per hanc scientiam patet et sensum, ita libet.

here, et ab aliis vocari, et hinc venimus ad associacionem
casuum, ex multis modis scientia sumit tota estudo, pro destinatione quicunque
hunc deum cognovit modus per quae percutitur esse propositum in cogitatione,
hac est scientia suppositionis, accedit daturus libertas dei, quod debeat talis ordinis,
estatis causam esse, qui hunc cognovit. Per nos mundi, atque adeo cognovit su-
bus, scimus, quod est absolute, ex M. H. scientiam illam prouenit certitudine pro-
destinationis, non ex voluntate, quod deus docuit, sed ex exercitu sapientie, quae
qui bus predicationis ad nos eum peruenit, hanc sibi docet Nolens in hac
est. et precedenti, et supra q. 14. art. 17. maxime app. 19.

Principium fundamente huius est, nam
propositio invenit est omnia ex aliquo decreto efficaciter antecedente, vel liberi arbitrii pe-
nale omnino libertos inoperari, et non posse reijicere decreto dei efficaciter, ne posse
fieri alii, quae deus predicit, ut ipsius alii libertos reducendo certitudine
ad scientiam modis.

Prope hoc arguit ex eisdem familiis, et aliis
D. R. sequuntur Nolens, ut venimus reducendo certitudinem efficaciter in voluntate,
quibus deus docuit predicationis ad nos eum peruenire, et ex refutando
redire aliis decretis absolute dei omnia huius arbitrii, establem-
bendem necesse libertos.

Vero, taliter de puncto q. questione
et probat q. licet in talis scientia mediet, in negatione antecedentis cooper-
ationis prodestinationis dei inde predicationis certus, q. probatq. alii sequentes
tua absurditas p. 24. decreti predicationis inde licet omnino certus p. 24.
decreti predicationis posse in excusatione mandari sine cooperatio predica-
tionis, p. 24. predicatione impone necesse est prodestinationis.

Probare tunc significat, quod ille deces-
tus efficaciter antecedens, p. 24. scientiam cooperationis arbitrii, potest prodestinationis in
cooperatione necessaria operari, sicut q. decretus potest in pleno, et non nisi omnino
certus. Licet enim impossibiliter potest in pleno sine cooperatione liberi arbitrii
potest p. 24. q. decretus impone necessitate simpliciter in operatione, p. 24.
non necessitate simpliciter in actione illius, que antecedit actionem, et in tria respectu
decreti actionis, sicut illa hypothese q. Solent quibus debet esse, caput
liber arbitrii

est necessaria singulariter ex illa hypothesi, q. c. hypothesi omnibus nulli dies respectu ad quos ut licet excedendo.

2. Corpore q. 6. p. Exponit auctoriz. spacio aliquo deo futuris ceteris corporibus liber arbitrio, q. c. certitudine numerica excedentibus qua deus cognovit ut talis gratia hominum cooperatur.

3. arguit siq. destinationis obiq. respectu corporatus hominum liber regnus tunc maxima auctorita, q. c. q. homines si predilectiones, q. c. q. p. n. mortuorum proposito. 3. q. p. n. remuneratione merita q. p. predilectionis gratia. Deinde de hominibus salutis fieri, a modo iste resit per eos. Effectu cooperationis liber, q. c. p. destinationis ante operationem, per voluntatem, quare soluit de p. salutis fieri q. p. predilectionis, q. p. destinationis ab necessitate ad aliud, et omnibus salutis sit possibilia.

4. probat, si q. p. pro omnibus sursum est, q. m. et omnibus salutis est possibilia, quantum est ex parte dei, nam p. salutis omnibus, si beneficium predilectionis tunc beneficiis dei est reprobata, independentia libero arbitrio.

5. probat, si q. p. meruit, et omnibus est salutipossibilitas, et non possibilitas omnibus nec premissa merita. Q. s.

6. arguit, si deo aliquis predilectus, et alicui reprobat sine respectu ad corporatus mortuorum est acceptor personae.

7. Mane praeferentia operis predilectionis electus, non dicitur et non dicitur nihil procedere ad alios opera bona electi.

Sicut et h. 2. de predilectione ap. 10. numero 6. certitudine predilectionis q. p. liberate arbitrio vellet. Et eo q. in exaudi et mouet deo ad actus bonorum nisi per gratiam effectus, que quidem ita mouet signatur et expressum est rationale, quod deus cognovit liber arbitrio ratione motuis sensuus mouet ad rectum, fundamento est gratia. Hoc effectus ex sola moxitate physicae connatur, q. c. hoc ex modo, quo dat a deo et reali p. mentis ratione, qua deus sit gratia habens effectus Regalibus omnian- v. f. dec.

Articula. Disp. 3. b. cap. 2. art. 2. centu-
ne predestinationis volunt ad cognitio efficacij gratiae, et voluntatis libinalitatis
fictio exaltatio gratiae, et autonecessitas qua in fallitur voluntas in qua est
gratiae efficacij gratiae. Dependens liberarabitio requirit assistentia libera-
ritate per predestinationis que a preparatio gratiae efficacij non pender liberar-
bitio aperit esse reale liberarbitio.

Probat efficacis gratiae liberarabitio auctoritate
debet ex St. 80. q. 1. De lib. et in epiphonis lib. dominibus prouent
regni celorum. sed lib. dominibus at bona illa ratio infelicitas, q. p. senti ergo
liberarbitio nostra est ratio facere. Del domino, et in epiphoni, q. p. adeo liberarabitio
efficacia penderet. Gr. Ieronimus tom. 3. homilia de sacra ratione Pauli, q. Deu-
sult, nos autem nolumus arbitrii proficiunt ea, quae aliquin efficacia non sunt,
n. q. dignissimam est ea voluntas, sed q. cogere ne minus vult. Anselmus de
causa diaboli cap. 3. triplex deponit in illo in habuisse perseverantibus, q. Deu-
si dedit, sed postea se a. illo Deu si dedit, q. q. non accipit, illi teneat
mollit. (Sic ipse Angelinus expicit) sed Deponit perseverantibus, q. dare au-
xiliu efficaciam ad perseverandum, q. ex mente Anselmi efficacia auxiliu
et liberarabitio penderet, q. p. facile auxiliu in efficaciam.

Ita probatur gratia, cui p. regi p. lib. et
exercitu, respectu ad electos ex ipsa futura infelicitate, sed gratiae efficaciam
respectu, q. ipsa exercita, suauitate n. h. respectu. Defecit ex ea infelicitate
futuro, sed dependens liberarabitio.

4. St. idem motu dei effectus
habere liberarbitio, et requiri certitudine predestinationis n. volenter, in licen-
tia dei efficaciam, et infelicitate predestinationis antecedentia in genere recar-
te efficiency nostri venit in ingenere causis materialibus potest nostro veni-
tis quae causas dei efficaciam, tunc sursum dei hoc q. sit efficaciam ex de-
citat liberarabitio tanquam ex connata scilicet, probant, qd. qd. recipit
ad modum recipientis recipit, sed sursum dei recipit in a creatu. Sic in
tanquam insubito, q. in genere re causa materialibus dependet curia in
notro liberarbitio, m. p. n. g. accidens, etiam subiecta in liberar-
bitio, unde inservient ingenere causis efficiency hanc liberarbitio, q. Deu si no-
n. ut efficaciam

A. 3. 4. secundaria ab aliis.

est efficacitatem voluntatis voluntas sentit, in ingenere causa materiali, vero ut voluntatis est ad auxiliis et efficacitatem, deo modo quo aliquis dicit. Dicunt scilicet ingenere causa materiali antecedere gratiam, in ingenere causa efficientia subsequi gratiam, theologi efficaciam motu voluntatis, quod voluntatis liberum per ingenere causam materiali.

S. 11. est ideo predestinationis voluntatis libertas, quod infaci similitudine est invenitabile, quod perficitur, sedem modum illius voluntatis, et invenitabile, quod dominus inefabiliter est libertas, non festina, ita calamus quod resupra art. qd.

Pr. decipit, supponendo quod ex isto. De auxiliis cap. 5. et ex qd. 19. art. 17. Deo predestinatione acutus liberum particulari est ad circumstantias eorum, ut ipsi modi membrorum, quae deo deesse ut antecedens ad ipsa acta futura, et ipsorum in particulari, et personali et membrorum quatenus prioritate a quo deo datur, utrumque liberum a deo per ipsa ratione se determinaret.

^{autem} Huius ratiō de summis t. 2. afflictionibus vero
honesti, quod deus regnū in partibus regnū in partibus 1. operari potest qd. scilicet voluntatis pue
causam et ipsius suo effectu, quod prius quod actus liberis fratres deo deesse suos liberis
predestinationes.

2. Ex afflictionibus diuinis providentie
qua cuncta gubernant sapientia 19. transire patet providentia gubernatrix
providentia autem personalis, quod prius prudentia permittit res proprias in particulari
in predictam, et predestinationem, unde diuina providentia alioz est humana,
approcessit in humanis ita hoc providentia omnia, et non post in particulari, et actiones
eorum, predictam, sed tan in omni, et impensa facta dicente in deo, certe in imperfectione
et in providentia quanto magis in particulari, et prius quod propositum
et predestinationem.

3. Ex afflictionibus que hanc car.
de 17. inde in finem ipsa determinatio dicitur, quod et causa liberae se determinationis
prius sit a deo prius quam a quo.

Ex quibus stat diuina predestinatione
magis perfectissima providentia actus nostros in particulari decernere

q' format ex dicti art. precedent' ex voluntate et fac' p'si' predeterminatione pro-
parare media et facia ad finis, que tunc effectus predeterminationis, ut sit ipse finis
p'edestinatio et predeterminatio ab ipsa predeterminatione ita, et determinatio media
et illius finis, supposita q' p'edeterminatione huius predeterminationis curandy' et salva-
re liberas auct' et actus a deo p'edestinatio.

Legenda v. 2. d' affirman p'edestinatio et auctoritate cognitio non certitudine cui palpatur, et ordinatio me-
diorum ad finis est dicitur
certitudine cognitio, et aliudq' principali p'edeterminationis, et de eni'q' dicitur
art. 32 inquit p'edestinatio cetero hinc non p'gscientie, sed q' sit infalibilis ratio
ecclesi' s'nt' Thom'.

D. 1. Ex auctoritate de fidei q' p'edeterminationi et p'roprietate eius, qui operat dicitur q' u'li' voluntatis p'gscientie et certi-
tudo p'edeterminationis in u'li' ore in propria, subiecto p'ficio dicitur voluntatis u'li'
h'pot' regni, sed id q'cunque' voluit, fact' dominus suo pot' u'li' p'ndemant
lemonimus. Et loamy 10. eon' r'g' q'cunque' eas de manu mea (id est)
que p'edestinatio significans, p'ficitur dicitur q' ego nis' fieri de eis, per
subiectos, nemo pot' rapere demanda patris, ego, et patres my' sumus
id est q' simus eiusq' potestatis, et nat', n'c'ut nemo pot' rapere de manu patris, ha
meq' demandu' me' p'c' de u'li' dicitur p'edeterminationis reducitur u'li' q'cunque' di-
nitalis.

Cap. 3. 4. Augustinus de coram.
et gratia aperte de p'edestinatio at, horum si quisq' possit habere deus, sed nemo
est q' possit q' n'fatuus deus, horum si quisq' possit u'li' h'p'no n'nat' deus, sed
nemotory possit q' nulla re n'nat' deus, s'ci' u'li' u'li' dicitur p'edeterminationis
n'nat' ad p'ficiendis, sed ad p'ficiendis dicitur dicitur. Q. Leo sermoni 1. 2. de
patrone, i' saluando hominibus p'ficiens q'cunque' ex voluntate patris
filii, et q' sp'li' n'c'ella poterat hoc turbari, q' a'ne' u'li' esat deposita,
et incommutabilis p'ficiens, q' saluare u'li' h'p'no p'edeterminationis non ad
cognitis sed q' ad p'edeterminatione, et obliq' dicitur.

B. 3. 3. 3. Thom' locutione de
veritate, si p'edestinatio non esse certa, et inuidit' cognitionis, et concertu' de
necessitate.

ne causality, et idem in mediorum adspicere sequentia predicationis in lege
electi dei predicatorum, sed hoc non potest, q.º si sequitur, non ad electos pertinet
preparare media adspicere, sic p. ad Romanos q.º utrum electi propriis dei ma-
nus. Et affirmat ex dicto art. 20, non predestinationis est in medio-
rum omniis, que aduersus electos elongat, q.º in immutabilitate divini decreti
et efficacia eius aesta, immutabilis et invariabilis est predestinationis.

3. Hoc est uterque predestinationis
et immutabilis ex illa scientia media adspicatur, (nolo modo dignitatem decreti, illata
enim media de hoc p. supra q. 19. art. 2.) sed in essendo constituting in esse immutabilis
ex illa predestinatione hec est Thomistae, cfr. t. 2 ex sacra scriptura suplentibus; id est
accepit regnum de chori, et diademam ipsam de manu domini, quoniam duxera
una reges eorum, et brachio iuris suo defendebat, notandas illas causas, ex:
qua colligitur constituting predestinationis, postquam voluntati rectitudine dei tribuer-
unt ei, et non in causa medijs, id est aliquid ex associato tamq. scilicet precedenter,
sicut tribus potest dei constitudo predestinationis.

2. Ex P. 8° Augustinus de
coronat. et gratia cap. q. q. sive illi predicatorum, et in propriae vocati, quorum
nullus persigil, aperte hoc nullus eorum ex horo immutatus fuit hanc videt, quoniam
in coordinatus, n. dicit q. si presbiter, sed ordinatus. D. Gregorius p. 14 cap.
in libro de eccl. cuiuslibet predicatorum facie, et apud virginem facta sunt, quod ab eo
predicantes, q. n. presentia, sed fieri predictato, vacantes dei cor-
tudinib. predestinationis est.

3. p. 10. t. 2. hinc sequitur, deinceps
efficiunt aliquid futurum? q. illud certe est, q. ex efficacia divina voluntatis sumit
constitudo predestinationis, t. 2. q. in voluntate dei efficiunt et omnis regis de electis.
operari circa q. alibi voluntatis regis, et electoribus q. inveniuntur, et proprio
lumentis regis, et creaturis, et ipsa voluntates dei efficacia frustantur propter stupore.
2. q. potest, si ergo q. Deus efficiunt sicut futurum esse creare ex ipso decretum
Dei effici absolute, uero potest resumit sumit constitudo predestinationis, et non via ratione.

2. Tunc est, s. q. reducit constitudo
predestinationis ad scientias medias, quo in dicto ex hoc videtur, que operari predestinationis
et certudo ratione cognitionis, et non causality, q. n. ad missenda, p. 14.

Q. 27. d. Th. de proposito.

2° dicitur medie n*on* aliqua virtus in medie preparata predestinatione maiori, quia in medie preparata reproba, sed cum reduci ad intentionem medie, qua Deus cognoscit hanc sensus et minoribus factis auctoribus, quia alius et maioribus, et intentione causa- litate fundatur in intentione, non in maioribus causulis in medie preparata predestinatione, quod ad ipsam predestinationem de causa certitudine causalitatis medie sed pergitur.

Plausio 2° yis 11° in scriptis nostris adducunt.

4° dicitur intentione preparata ratione liberata non posse ponni et p. s. aperte nostri sensu antecedere motus desiderii, et ingenere causas materialibus p. intentionis voluntatis, quod licet prius ante actum est fieri et per aliquam actionem, sed actus procedit ex voluntate ingenere causas efficientes, p. non potest intelligi quod procedat de trahendo neque voluntate ingenere causas materialibus. Primum ex dictis tunc de auctoribus capitulo p. dicitur. Non inficit in ea intentione diversus aliud proprium, q. ab ipsa ea non est a matre. q. que res ipsa actionis recipiat de trahendo, sed rursus causa primae operationis auctoribus. p. f. imprudente dicitur. Quia causa intentione causas materialibus prius influere, que prius

+ ad salvandum libenter et ymaginem modum necessarii, et in aliquo priori actus sit elicitus ex voluntate antea ipsius auxiliis efficiens, sed hoc fieri potest si auxiliis efficiens deinceps voluntas physica, et ingenere causas efficiens antecedit sensu, q. si modus insufficiens, nam p. id est in intentione hinc modus, non sit prius omnino de trahendo, cuius est quod de debito, sed in aliquo prius intelligi obstat ex voluntate elictus antequam sit auxiliis, p. non ex voluntate non intelligi, et cum elictus antequam intelligi auxiliis maneat semper difficultas, quoniam actus elictus liberis signis sit auxiliis de trahendo, non p. non intelligi actionis et in factu, et elictus antequam intelligi ymaginatio actionis, sed in ille priori intelligi actionis ex voluntate elictus, q. non potest intelligi in aliquo quod antequam intelligi sit q. efficiens actus seu causatio actionis. Primum, auxiliis est realiter actus nostra, et a deo, que rursus est ex realitate ex voluntate, sed non potest intelligi actionis in aliquo signo antequam intelligi ex influxu voluntatis, q. neq. potest intelligi actionis et a deo, antequam intelligi ex influxu dei, hinc autem influxus auxiliis efficiens, q. non potest intelligi antea auxiliis efficiens actus nostra, cuius transcedit ratio deo, et eius auxilio.

5° dicitur impossibilitate causandi ex pliatio non.

Anno 6.7 vera recordio.

placione, si certabilis et incertabilis sunt se dictiorum et formidat opportunitas, sed int' inmediate opporta n'medly, p'neq' int' certabilis et incertabilis, atq' adiò q' à Deo p' definiuntur e' incertabile n'pat et certabile.

Primum, inde modo reh'nt certabile, et incertabile, sicut possibile, et impossibile, sicut' possibile, et impossibile. N' medly, p'neq' int' certabile, et incertabile.

Vera ratio voluntandi constitutio p' destinationis et libertate dupl' vlt' explicata.

Dicitur, q' alioz sententia ad distinctionem liberas et p'legitatis. sed s' dicit cogitatio p'destinationis summi exequias, et p'determinat. Diuina voluntatis, ut ipso res ipsi, et experientia voluntatis que deus deinceps fecerit p'legitatis se per illa sequitur vlt' ecclias, h'c p'stio supponit q' dicitur tunc deus ex illi cap. 2 et 3. de natura vlt' ext' etiam p'legitice voluntatis p'determinans ad p' infelicitatis temere venit, indeq' sequitur ex illo summi sufficiente p'destinationis constitutio.

Op' prima ex P.P. 2. Augustinus de coram rogatione cap. 14. tractans longi t. Regia u. ob' legis sequitur p'f'.

Eraul illo, quos deus regit ut, et filii Beatae Deportatione eu' regit Augustinus sumpt' aliqd. notariorum in insu' ciborum queque eorum quos regit corda deum, ut vlt' q' illo, aut q' e' a ligio p'st'leto, quos ut' faceant vlt' vlt' in te'gito, et c'z mense Augustin' tota gratia dei e' ciborum exequias dei facere. sumpt' da' et infra' et vult' longi t. Et dicit p'monstrum 12. spiritus domini induit donum principi' ut' regit, et dicit, tu sumus David, inquit Augustinus, nupt'. Ille p'st' de se' vlt' voluntatis dei, et p' p'st' eius facere voluntate, qui melius conde' q' eius p' spiritu sancto, quo induitur, ut hoc vellit, dicitur, et facere, q' ex equis dei voluntate, et p'st'ias, et virtute aut' vlt' in falso. Hoc dicens vlt' tunc. Et dicit p'rosus lib. 6. super Lukas. Deus quos dignat' vocat, et quis n'ale religiosus facio, q' loqu' etiam Augustinus lib. de gratia et p'f' cap. 46. Inquit, quod prope n'li' a deo fieri, ut hoc faciat, q' vlt' exequia sumti exequias dei vocari.

Q. 23. d. The dey te destinat.

2. ad. certudo divinae predestinationis
sive efficacia divina voluntatis, et efficacia modicorum in voluntate negoti-
dicat libertatis; huc apparet ex dictis de auxiliis, ita explicatur.

3. q. 2. Deus suo operi' decree determinat
liberum actum, et modus eum. lib. ut sit, et fiat libere, in voluntate voluntatis
negligentia, ut ille solus infalibiliter evanescat deus vult, sed ex conatu
pro vult, unde, et causas necessarias ad libere ad necessas efficit, et libenter.
Efficiens liberum, et singularem, deus enim auctor ipse causit. Et hanc
ut deus causaret modus veluti recte causas, et modus libertatis, qui est modus
recte tractu.

2. ita declaratur, qd. Deus, suo decreto
operi' libetiam auxiliis. Determinatus, infaciens, determinatus alicui
personae, sed determinat ut fiat in nostra voluntate relinquendo et posse
ex parte libetatis, hanc autem hanc determinatus omnino deus regnat
maneat indiferens eis. In via napparet in nobis representata omnia malum
non boni, sed in eo potest apparet non malum. Difficiliter, etiam maneat voluntas
aut agitatio boni, et mali; hinc enī sit ut sacerdotio fiat infallibiliter. Tunc
decretus libere ut fiat in eo potest ex iudicio intellectus indifferenti actu
necessari inservientem procedere, tunc enī voluntas, cū bonis representata
potest omnino de ratione necessaria, et hanc determinat sicut sicut singulare
libetatis patet supposita cognitio clara divina beatitatis.

3. ita explicatur, nechitare expositus
hunc inservit spiritus in voluntate, sed necessitas impetrat. Hanc ergo certi-
tudine predestinationis, aut efficacia divinitatis voluntas absoluta, et tu
inservit divisa simpliciter libetatem, qd. in eodem instanti quo voluntas
vult, quemus rapit a fundamento more, potius suj actum potius in se
hunc expositum, qd. sicut negavit libelle hunc inservit poneo, id est in pos-
sum huc duo spioni qd voluntas elicitur sive actus, et omni proposito
et libetate ipsius millo priori a quo deus determinans nostros versus
antequam elicatur a voluntate relinquitur indifferenter ex parte libetatis
relinquitur a voluntate indifferente, et absolute possit. In libetate
actus, id est actio simpliciter libetatis, qd. tunc ipsa auxiliis efficax rebus
languit.

L'actus mox et voluntas suppositi quod non dicitur non potest esse libet, sed ex suppos-
ito auxiliis efficacis, sicut in sensu propo si potest esse actus, id est in operantibus
duo sunt, sicut auxiliis voluntatis et voluntatis proprietas,
qui ex suppositione non posse negari, que necessitas non est libertas,
liberum non necessitas libertas tota, q. causa habet necessitatem conseruans
et efficiens, que est necessitas sequentia, non effectus mater necessitatis procedentes
de causis naturalibus, et hec est necessitas simpliciter sicut transitus, quodquevis
libere loquitur, hinc ex supposito quod loquitur non possit non loqui, que necesse
hinc ex supposito est intentione propria, et vocat necessitas, q. q. occupant
duo simul secundum, et non ex alio necessario sequitur.

1. ad salvandam libertatem negamus te
voluntate et alijs premissis in nobis ante notam sententiam, quo descendimur
liberum amissus operari, sed quod ipsius prodiceretur natura, et realitate notum, non
de necessaria libertate. Definitionem platonis est calix, videlicet non posse ex supposito quod res
dicitur necesse est esse, ita ex postuam. Deliberatio operatio est libera, et videlicet
necessitas ex supposito.

Dupliciter exempla huc doctrinae declarantur.
1. De decreto delibero, postquam enim deus decretum fecerit liberum ex supposito.
Divinitus decretus est immutabilis non potest facere oppositum, et ita fieri quod decretum
intelligi in sensu proprio, et quod qui non possumus habere quod simul, sicut
decrevimus facere alijs. Eius facere oppositum, absolute non, et tamen sensu dubio
non est necesse deus facere quod decretum, q. ut illud producere non est necesse
concordare cum amore diligenter, et ita simpliciter libere producere.
Exempli, in dilectione, qua deus dilexit creaturam, quae simpliciter est libera
sicut nunquam caruerit ab hunc illo, et ex supposito quod voluntas non potest esse libet.

Dices, ex suppositione efficacis mor-
talis non potest fieri oppositum eius q. deus decretum, et non in potest esse nec-
esse tolerare suppositionem, q. actus est simpliciter necessarius.

2. statim si liber sufficit, ut
considerato nat. voluntatis possit eliciere. In actu, sed requiri non quicunque,
suppositum factum posse elicere. L. n. 2. q. si ex supposito motionis efficacis
ex actu est necesse hanc simpliciter libet, atq; q. amor beatificis sine

placit e necessary suppositione ratione. Placit de causa nat. voluntatis proprie.
Si in elici actus, est suppositione ratione quod volere sit in potestate voluntatis
amoris. Ita habeat necessary conexione ag amore duorum binariorum.

¶ ad h. ad hunc tante motu lucis
caecis operatis est simpliciter libertas, et in qd. necesse est plenus. possumus cum in
simpliciter libere uoluimus, quod absolute possumus in curse, et ita sit simultaneus possumus
in currendo. In currendo, non possumus facere utrumque. Si uero scilicet curse.
Et in ueritate, et ita nihil possumus simulare ad opposita, et scilicet voluntatis
ipsius volere rapportis. Tunc non possumus in operari, id operat non sequitur age-
re, non esse libens.

¶ Q. 24. d. amore beatissimi et
simpliciter necessary, et latitudine necessary plenaria ex p. ob. q. ab eo
representatus sub omnino modo nomine domini, et ita necessary in voluntate omnis,
at actus missionis nostre in simpliciter libertate, quod necessary motu operi-
cach est in qd. q. ex p. iudicio relinquuntur in affectu agere. L. n.

¶ Dicit scilicet predicatorum
ut liberum arbitriu, ut in certis predicationibus ista sit in efficacia dei
decretri nat. et in efficacia curiosorum, ut huc ut liberum arbitriu scilicet
ex officia constituta predicationibus diuina ex predicatione decrevit
sicut electio, et deus suo decreto effectus. Deinde resurguntur, et modus
eius libertatis, et in tempore auget sensus relinquendo in affectu ex p.
iudicio actus in eis necessary qd. et exsupposito.

¶ De fundamento principali d.
Decretus dei absolute, et efficax ante noscum sensu decernere, voluntatis
fiat, et liberum fiat, ita ut ex parte ipsius actus sit modus libertatis.
Et ag. arg. obiectum decretum deinceps frustrans, q. se non potest uentire. Id.
negando qd. in hac qd. pp. decretum dei non potest frustrari, aut voluntatis ipso
potest esse efficaci motioni involuit sensus ipsius, et necessitas qd.
et exsupposito. Ubiq; est decretus del, et in voluntatis factat op-
positus, siue non pot est qd. petrus curset, et simul possit in curset,
deo aut deo voluntatis non pot facere oppositus fieri sensus eius, et ita qd.
et falso non pot voluntatis facere. L. infaciere.

Dicit,

Ara 6^a cordis vera.

Dices, voluntatis facit et oppositum
estus est deo de frumentis deorum eius, quod potest facere, potest de-
cessus frumenti. Et regardo ad f. decretum de voluntate et oppositum
est in oppositione, unde si fieri opponeas decretum frumenti, in eo
autem quod posset fieri oppositum in fit f. decretum.

Ad. arg. 29. 39. 34. ad 5. 36.
Pauli nō loqui de scientia rationis, quae apponit rei sumptuarii, sed dicit
scientia speculativa sumpta à rebus propriae representantibus in deo, sed
loquuntur de scientia practica, quae in rebus, et vocat scientiam approbatio-
nis hanc scientiam voluntate dei, ut supra q. 14. art. 2. nō intendit
Pauli decretum delibet solum ratione rationis, per quod cognovit res
suum liberi arbitrii.

Et quod obiectum si quis mundus viderit se
ab aliis fecerit vos in honore. Qd. hoc sermone de predicatione sed de lexa-
cibus eiudicis, quos potest ignorari, qui ex gratia dei liberatus a peccato
sequitur inservit mundanis.

Ad. 39. 39. 34. ad 5. 36.
Ratione etiatis efficaciaq; auxili-
bory in dependere ē nostro sensu, sed facere res, et arg. tñ probat
auxiliis efficacis nec ē nostro sensu, et hoc ex sententiis quicunque.
auxiliis possit arbitrii voluntatis, tñ probat sensu nec esset nihil
ē infallibile.

Ad. arg. 39. 34. ad 5. 36.
pacto ex dicti quoniam liberas voluntates possit superintrafficari deo, et quia non
decreto dei efficiat ipsam voluntatem ab aliis possit facere oppositum eis
f. decretum.

Ad. arg. 39. 34. ad 5. 36.
absurda sententia isti primo decretum de voluntate deo, potest ex ea in
mandatis ne nostro sensu, qd. predestinatione necessitate imponeat pugna-
tinae. Ad hanc sequitur. Ad hanc potest decretum ab aliis predestinatione pos-
sunt cooperari ex supposito. tñ, et necessitate qd. non posse in operari, et
ex arg. obiectum illud decretum tam actu, eth. dict. respectu de illis. Nondim-
cere respectu de acti coniugis dependens ē deo, dicere tñ quatenus proficit.

Capit. de Thos. d'ignorantia.

Infalibiliter autem quare est dictio tua de illa illat. Solus et nullos
querit, omnes enim soli dona illa impetrant potest causare modis liberius,
qui est laetitia loquacitatis, et ceteris, sed ceteris est necessaria, et libera, et causare potest modis libenter,
at decet deus non ad necessaria actus, sed libera, et causare potest modis libenter
qui est inactione nostro, et si deus licet antecedat vienam, relinquat illa vienam.
ad eum negat tamen quod agnoscit, ut patet ex dictis. Ad 3° Art. prelectio matricis ante
cooperatio nostra vienam, et in ea coniunctione dicitur, et executioni in mundi sui pre-
destinatis sine nostro non possumus.

Nec et sequitur illathia aduersa ad 3°
Hoc sequitur nam homines est predeterminati, sicut enim voluntate antecedente voluntate
Deus est salvatur, et facit in hoc predeterminatum.

Ad 2° et 3° Invenimus Art. 3°
pro omnibus est mortuus, et salutis omnibus est posthuius est reprobatus inservit
diu, sicut defacit in predeterminatum.

Ad 4° Itepe dictum est deus habet acci-
ceptationis personam, q. nulli debet beneficium predeterminationis.

Ad 5° Negat hoc non satis. Tertius bona
operatione prodere ad salutis predeterminationis, nam licet hoc electi ante ipsius ipso
genere, ordine in executioni plus sunt proxima operari.

Ad 6° Dico vero ordinem executionis dei quod bene operationibus, et quae
est sublunaris, et plena illius trinitatis secundum personam, que deus mere-
atur accipere, q. promissa. Ad 7° sequitur de auxilio efficaci, quasi illud
possit resiliens fieri, sed loquitur de domino habituatus gratia beatitudinem,
sine quibus non potest permanere, et quibus non remanserit, ac si dicere negotiatio ha-
bilius accepta in abdicationem, perces augmentum gratiae, et quod promissum ha-
bemus.

Ad 8° Gnosomus dico invenire auxilium nec efficaciam
nostro sensu remittenti, quez, et hoc auxilia inducent. Ad 9° Art.
Art. in voluntate Dei personam suam ad secundum auxilium de monifi-
cacia de personarum, si quis non possit impedimenti abstens refu-
erit auxiliis, et art. 3° Art. 3°

Ad 10° exhibitet efficaciam pos-
sit facere

Ut facere oppositus, dicitur ad qd. gratia efficax determinata non posse
restitui gratia efficacem.

D. 17° f. 149 D. ad 17° Dec. 149
19 Dei h[oc] est recipere beneficium liberum, nec in ipso voluntaria antequam dicitur
actus sed ex eorum metu actus, actus autem cuiuslibet immaterialis postquam est invenit
recipere in nostro arbitrio, et tunc ergo est ratiocinio Dei, qui est ipsius causatio actus,
vnde est intellectibile factus non prius voluntarius, quia sit ratiocinio Dei. Autem si
efficacia est in angustiis, ratiocinio 17° Dec. 149

A.D. Exempli adductu[m] p[ro]p[ter]a luxu[m]
dicta p[ro]p[ter]a f. 143. art. 2. ratione h[oc] possit efficacem procedere rea gratia ha-
bitualis, non utrumque sibi potest intelligi efficacem causam effi-
caciem ante ipsas causas efficiens, atq[ue] ad eum antequam gratia sit inservire ne possit
intelligi utrumque sibi opponens ad illas.

Quod hoc est illud est vera in statu
procedit ab auxilio, et ita potest intelligi tanquam dispositio ad gratias, que est
propter iustificans immunita receptio, at statim sibi opponit ad auxiliis nec ad hoc
auxilium recipiat, et auxiliis statim esse unum statim, nec potest intelligi
utrumque sibi opponit ad auxiliis, alicuius intelligitur tanquam actus ordinis naturae, et
ut supernaturae ab auxilio.

Sequitur ex dictu de regimendis gratiis que
sunt. Sicut est lib. 1° de predestinatione cap. 10. n. 3° dicitur de gratia Dei et gratia
ad predestinationem inservit de gratia ad gratiam gratias, et postea ad quas singuli
predestinationis sunt pertinentes, sed post predestinationem libere cooperacionem ap-
probato fulge illa gratia per voluntate splendentib[us], qualibus existimant
aut tolli libertatis.

Dividitur ergo singulariter predestina-
tio in duas ad actus gratias, gratias et gratias, que postea sequuntur passus
dicti de predestinatione. Quia autem actus conatur in particulari, inde in voluntate secundum
debet excludere ad eum gratias, quae respondet ratione, et gratias, et ad gratias
augmentum, quae respondet ratione. Primum ex voluntate pro ut
debet, et alias efficacia ad quae pertinet subinde in particulari provide-
re, quae ad electos pertinent, quemodo autem prejudicet libertatem et haec

Q. 27. d. Th. de pr. destinat.

Determinat ex hoc ostet.

Qui dicta sunt degrediuntur gratia, ergo
prodestinatio intelligendus est degradu superiori registratori.
Sed aequaliter sollicitanda est etiam iudiciorum
destinationis, et reprobationis ut liberitate in Angelis, in hominibus, nulla
enim in his tria ratione inueniatur, ut si Grandio tit. II. cap. 2. instituerit omnes in
ter sectiones de hac re.

Nep. apud Augustinum est abq. dicitur
ut Dicitur aliquis virtutum, scilicet Angelorum et electorum melius auctoribus que per
la necessitatibus et morali inducunt, homines vero persuadent, qui necessita-
tis morali inferunt, tunc ex Augustino colligitur multorum auctoribus requiri
naturam habere proprieatem carnis rebellorum, que negat in Angelis, neque in statu inno-
centie reportari, in quantity ad efficaciam auctoritatis modice ferendi, et quod ad
negandi predestinationem pertinet, nulla tripla est in hominibus et Angelis
ut bene suaribus. L. Depred. Innat. cap. 9.

Art. 7. V. numerus predesti- nationis sit certus.

I. scilicet

Numerus predestinationis est certus
materialiter refertur, id est regis coniuncti milles salvani, et qui sunt illi.

2^a scilicet

Numerus electorum certus est non solum ratione
cognitionis, sed etiam ratione electionis, cuiuslibet principali def. nisi autem ex
tus numerus reprobatorum.

3^a scilicet

Soli Deo cognitus numerus electorum.
I. scilicet Deo cognitus numero predestinationis

(et inde l' descripti) cœsia. T' de facienda e. n. ad Timothey 2. cognoscit Dominus qui sunt electi. Ieann' 12 ego sum pars bona, et cognosco os meos, ut illa sitate dicit q. 19. art. 13. Decreta dei cogniti futurorum.

L' quo sequitur numerus predestinatory. L' reprobatorum augest non posse nec merui, patet, ne aliquis salueretur propter Deum non predestinatus. damnationem, quoniam reprobo eum. scientia dei est factibilis, qua cognovit prophetas esse salvandos. damnatos, et cognovit etiam ab eorum futura. L' est mutabilis voluntas dei, aut eius scientiam immutabilis, que nos sunt de Filio.

Dicas, predestinatus absolute potestam-
nisi, et reprobatis potest saluari, ruribus Deum potest suorum. absolute non ferre gratiam
predestinatus, aut probat, q. augest, aut meruit potest numerus predestinatory.

Q. qd. qd. Deum potest Deum ab eorum
pot modo facere, sed ab eorum potest plures predestinare, quippe deinceps
et modo pot, atq; adeo augebit numerus predestinatory.

B. bene sequitur reprobatorum saluatoris.
augest numerus predestinatory, q. q. bene sequitur pot saluari q. pot aug-
est numerus q. q. deinceps modis disponibili, siue bene, q. q.,
siue mali, q. q. pot uscere pot mali.

4. Deus pot plura facere, quoniam
facit, ut q. 25. art. 5. q. pot plura predestinare quoniam predestinavit.

Q. ad 5. in sensu diuropose prede-
stinationis damnatorum, ruribus inter se postea, tali non possunt hyc deo obtingi e prede-
stinationis, et damnatorum ruribus numerus predestinatory augest posse. L'
meruit in soluit sensu postea scilicet q. q. profixa; talis numerus a Deo,
et tamquam augest. L' meruit, additio ergo, aut diminutio respondit ad augest
additio, aut a quo aliqd. subtrahit, ita alibi postib[le] e rigore, in proprietas
sentis subalba sine rigore possit ruribus implicari.

L' quo q. ad 5. absolute pot
casorum diuropose pot Deum predestinare quoniam saluerit, in exposito q. q. deinceps
in talis numero q. pot plura predestinare, q. scilicet dei in infinito, et eius
voluntas immutabilis.

Q. 23. d. Tho = deyz destinat.

AD. 3. q. b. beresqui, de petry lamanal.

C. angel' numerus reproboris, nō sequit' pot' damnari, q. pot' augeri numerus
q. sit ergo à sensu Diuino ad sensu mortali, et hēc nō contrariatur eff. Deinde ad
modest' depositibili, si ualeat, ut pot' curere pot' moueri, q. t. q. pp' jumbrin
sensu Diuino.

AD. 4. q. d. dicitur dey pote plurim facere

que facit, ex suppositi. m. quo debeat nulla facere, que facit nō pot' plura facere
negatio ab aliis hinc pote predestinatione, que nō predestinavit frātē, nō predestinatione
eius trahit inde imperio voluntatis, unde si denaro eet in deo mutata res dey
dey in aliqd. facere, q. nō facit laus in mutata deo, sed in effectu productu.

Ex quo sequit' esti pot' credi in transudati.

deo predestinatione pot' damnari, hec in falsa predestinatione pot' nō reprobaris
q. pp' refert ad effectus predestinationis, scilicet salutis, que evoluta à deo inde
liberata predestinatione, et illa absolute damnari pot' predestinatione, at q. pp' re-
fert ad actus diuini, prouidit in deo, in quoniam pot' mutatione.

SS. Catherton, Silvestris, et Erice examinat.

Catherton lib. 1. q. predestinatione capitulo

assent numerus predestinationis, quos ipse appellat in primis eius, et certis ante
litteris, nō autem numerus aliorū salvandarū, nō regas ab homine le certis quod
dey numerus his, qui saluant, et damnant, hoc certis est. q. s. pote vegetate
dicti, sed tunc aperte in 1. Non pot' autem litteris numeri omniū salvandorū
le certis aperte dey, cum illi sint clavis postea non est, quos in 2. certis colligat,
et hanc appellare predestinatione, sed nō hīc regis art. 9. de fluitate q. dey
saluandos le predestinatione art. 1. probatur.

Erice dep. 3. cap. 2. duplicitate pre-
destinationis nō habet, alioz ergo quatenus electi efficiunt, que inducit necessitate
q. p. ecclasi mortalis, et remittit de obligatione, et hinc numerus est
universitatis in electis predestinatione, alioz se pote salvandorū seu communis pre-
destinationis, et hinc numerus assentitur certis melius in efficiunt, hec duo, que ut
gra supponit electi inducunt necessitatem, et de electis in efficiunt selectae
illo art. 9.

Quoniam ad

A m^o 6° aliq^o 11°

Quare ad reprobationem inquisitio
quod est eis peccatores damnatorum, quod hoc nolle appellare reprobationem
est insignis in celestibus, siue latorum numerorum punitio inquit nec certe quid
Dei in illo t. signo regi, sed prohibestate auctoritate eorum damnatorum, atque numero
numerorum aucto^rum dictum.

Hec h. 1° 2° cogitatio Scholastici, et ex actione
sanguinis respicit, in qua secundum connotatim appellans reprobationem omni-
bus damnatoribus significat a non maleficis in omnibus operibus, qui per se dicimus
et Angelis eius. Ha preparacione est illud quod Secundus excludendis
a regno peccato^r media, in quo dicitur ait. 7° reprobatis vixierat.

¶ Hoc est ergo dicitur, terrena profectus tribulos, et punitio reprobationis, et cum
quod damnatorum propter punitio, et tribulos peccato^r damnantur, quod haec reprobationis.

¶ Catechismus ex sua p. quinque trape-
pp. t. predestinationis, id est quoniam electi necessariae sunt salvabili^z. et non desperia-
tus salvabili^z, et non predestinationis damnabili^z quando de electis trahuntur inquit
Iustus pp. neq^o liberatus neq^o salutis, sed trahuntur. T. pp. 2° reprobationis necessaria
damnabili^z, et hanc dicitur liberatus. 4° pp. preceptus salutis salvabili^z, et hanc
dicitur liberatus, appellat preceptum iustitiae electi, neq^o electi predestinationis, et
coram salvandus. 9° pp. preceptus salutis in necessaria salvabili^z, et ipsi dicitur liberatus.

Ex art. prece^{nt} stat qd. Olendry
sit de lib. pp. t. 2° et 3° et 5° omnes. Denecessitate exsuppositi labolata.

2° pp. falsa^z licet^z absolute^z offi-
damna si predestinationis, ut probetur saluatoris, in coram predestinationis salvabili^z, et re-
probationis damnatorum, ut de ceteris Dei sit infallibilis, maxime quod supponitur
dictum qd. q. art. 13. pp. 2° Defutatio^r stingeri tam determinante tribulo, et
salutabili^z, et altera pars pp. 2° Dictionis futura est severa, nec Dein-
tity Dei potest esse fallibile, ut licet insensu tribulo, et salutabili^z possit esse effectus
stingers respetuans qd. non resub^z decreto Dei.

4° pp. vero.

Sicut et in ff. 23. art. 3. tenet
voluntas Dei de patre electus in subiecto omnino determinata pp. ad illud
instans, in quo res habet exponitur ad electos, sed subiecte in conscientia, trianuere-

volentia nō p̄sp̄se deſtinat à Deo voluntate p̄fere, et detinat, q̄d ad hanc, quo elec̄tū regunt' electitudinē, vnde ſuſte in diſcretione voluntatē Dei atq; d' illud m̄tans, ex parte in oppoſitio fere, certa plures, aut pauciores pote ſalvare, vnde inquit Petrus predeſtinatio in iſtā, quo ſalvare deſtituit.

Ayc. 1. c. 5. Pauly ad Romanos q. ante

quod qdquid boni. Maliceppent n̄ excepit, ad exorcante dixit, q. maiori ſervient m̄nisi, id est quod m̄s eſt predeſtinatio, tñ alios ut antiq; p̄ antecēdentes ſed ſe habuit Deus voluntate p̄ deſtinandi

2. Ex illa s. ſequunt p̄lāp. fidem

q̄d n̄ pot ſubordinari, Atq; p̄. Pape p̄ deſtinatio dei n̄ ſuſte ex ea, p̄f. 2. Pauly ad Efētos i. legimus in ipso ante m̄nū ſuſtū dei ab eo mo. q̄d ſequentibus efficiuntur fatus à eis ad ipsos proprios, et predeſtinatio à Deo, q. 2. Salomon ap̄ sapientijs dicit signum ſuſt, emoratorium quo ſiant, et uenire tempore atq; uult, q̄d ſequentis voluntatē dei ē mutabilis ſequit aliqd. Denouo ſelet, q̄d uicinū in uelle.

Dicit, voluntas Dei libera ſe receper-

erat, que ſunt liberas in diuīnū, ita de p̄p̄ ſe fecerat. Si facere, que facit, sed hanc libertatem n̄ habet libeſtem. Et determinatio ad uinc p̄q; q̄d n̄ ſuſt determinata, magis ita, q̄d in deo uirtus recipit actus ad inten-
tū p̄ voluntatis Dei ab ipso erat determinata, et ſupponit ſuſt
n̄ pot uelle, q̄d nullus deuīntans in quo Deuī posset uelle oppoſit.

¶. 4. Ira producit libeſtem, q̄d
libera in Deo, ut in tantū, qui producit libeſtem n̄ producere, q̄d abo-
late illa producio n̄ habet neccātū coniungit q̄d amore, quod Deuī ſanctū, aut
q̄d grātia voluntate, p̄ q̄d neccātū exiugit illa. q̄d. Non immutabili-
ty diuīnū voluntatis, n̄ pot Deuī ſe uelle oppoſit elius, q̄d volunt.

2. Ad d. Thomā.

Ex hoc ſtat 10. 1. q̄d in le-
m̄re reprobato n̄ ē ab ipso eſt q̄d Deo, tñ q̄d ſe ſide, ut ex dicto
p̄pet talis namē ſuſtē determinatio à Deo, sed ſoncē ſuſtē electio
ſe eſt in electitudinē p̄ principalijs p̄q̄d. Id electio p̄ principalijs ſuſtē Deo
intendit.

lasci, reprobi sunt detrahētū deo propt' eleas, separat ad Romane q.^o
substantia rega tis apta in tueris, ut quod deserit omnis g̃ō fugit in sap-
ientias d̃e, id est ostendit malorum regi mentis isto, quis habet in predictis
lasci, & ipsi reprobi sunt latentes deo propt' predestinationis.

Istam, reprobationem malorum cepit in his accidentali predestinationis, sive
deinde gratia dei liberata amissa, qui patiens reprobi, q̃ō reprobus sunt
latentes deo propt' predestinationis tanquam prop̃e fīs.

Et quod sequit' nosso modo intelligi
Et prius ē indeo predestinationis, qui reprobat⁹ patet, qd. h̃t̃ r̃p̃ f̃i⁹ p̃r̃c̃
nosso modo intelligi indeo, qui p̃ h̃t̃ r̃p̃ m̃d̃. stat. 2. se p̃r̃f̃i⁹
lasci, sub malis manifestatio misericordia dei in predestinatione, & Paulus
clarus q̃ō predestinationis ē prior nosso modo intelligendi.

V. Si malorum numerus predestinationis. I. reprobationis.

In duo membra hoc dicitur secundum dicitur.

In 1.º considerabimus ratione multitudine, angustie, ex hominibus sint ipso-
stis. L. predestinationis. In 2.º de fidelibus erit sermo.

Ante hominibus p̃i⁹ dāmunt, quā salutē membris,
5.º secundum Origini 1.º Genesim.
5.º solle 3.º cap. 1.º mo, et homilia 23.º matthei apparent. Ad creaturam
ellevarat illa homines, sive Angelos aliq. salutē dāgauit, p̃enos p̃ in-
formi ille solle, & sequit' dicebat deis ē predestinationis, et ē necessitate agi-
nare misericordiam predestinationis.

Hic erit exemplificiū ex actis scriptura
mathei 23.º. dicitur à me maledicti in iustis vestris, qui parvus habebitis,
et Angelis vestris infra ibunt hi transversus vestris, et Merci q̃ō bonis
ē ibi debili inservi in istis, qui duos manus habet ē in Genesim 11.
lignis transversalibus, sed q̃ō lumen nō moriet, et lignis ē extinguit, 2.
q̃ō erit dicere ē expressio 1.º 29. q̃ō 37. 44. 32.

Quod secundum p̃r̃f̃i⁹ de fidelibus p̃r̃p̃
destinatis, et p̃enos inferni in illis p̃f̃i⁹ eam, sed alii p̃er̃f̃i⁹ fūlentur.

Quod dicitur dicitur Thomas dicitur Agnusdei

Et considera scilicet dicitur Agnusdei 1o Dislogos aduersus Pelagianos.

Hic enim ex sacra scriptura sic ait,
Matth*e*us** cap*25*. cito profecti ab i*udeo* l*ambaro*, d*icitur* t*unc* g*loria*,
t*unc* op*eris* f*idei*, sed pro*pter* de*facti* op*eris* g*loria*, ut q*uod* n*on* sumus ex*inde*
i*ordines* q*uod* sit Augustinus lib*16*. de*fidei*, et op*eris* b*us*, cap*15*. Et cap*7* Matth*e*us**
no*n* q*uod* d*icitur* mihi? Domine domine tu es i*ustus* in*ter* reg*ni* cel*orum*, tu qui
fecisti solans pat*rem* me*m*ei, q*uod* in*calv* ip*se* i*ustus* in*ter* reg*ni* cel*orum*.
Et i*ustitia* multi dicunt inde illa n*on* in*nomine* tuo profetabimus,
et in*nomine* tuo demonia callamus, et in*nomine* tuo totate*m*ulto*m*odo*m*is*er*eb*im*us,
mus, et tunc sp*iritu* d*omi*ni*u*lo*q*, q*uod* nunqu*a* nou*v*os. Ut i*usta* n*on* i*stic* approbus*u*
op*eris* de*fini*at*io*n*is* q*uod* d*icitur*, q*uod* sp*iritu* jam*en*i*u* in*iquitate*.

ad Agnusdei cap*16* ex*hortatione*

Si plures fecer*unt*, et i*ps*ec*er* fecer*unt* in ep*istola* ad Augustinus, que sub*scripta* est
timule*legi* potest, unde hoc Agnusdei super cap*34* long*issima*, per*se*
nit*er* ad reg*es* nim*in*us, probat*u* ex*professo* pen*itentia* inferni futur*is* per*petua*.

Supposta fide de*g*loria*te* pen*itentia* pen*itentia*
inferni int*er* mem*ori* que sit an ex *novo* hom*in*u*u* gen*es* plus*u* d*omin*ent*u*, t*unc*
dubitando sum*it* ex*sacra* scriptura*u* in*que* saluand*is* m*ar*t*ir* m*u*lt*o* n*on* s*er*uit*u*.
Ap*ocalyp*sis** 7o poss*it* q*uod* v*er*bi*u* audi*unt* m*u*lt*o* n*on* s*er*uit*u* sign*ific*at*io* cert*u* qu*od* p*ro*p*ri*ta*u* qua*nt*u*m* ill*o* ex*omni* tribu*filio*u** Is*rael* sub*ven*it*u* i*de* vid*u* i*de* magna*u*,
q*uod* dim*in*uer*re* n*on* pos*it* i*de* omnibus*u* gen*it*ib*us*, pop*uli*, et*angeli*, q*uod*
sp*iritu* e*ius*, q*uod* d*icitur* m*ar*t*ir* m*u*lt*o* n*on* salu*an*do*u*.

De*le*git*io* 8o plures ele*git* q*uod* q*uod* reproba*u*. Verit*at* d*icitur*, de*le*
git*io* de*h*om*in*is*u* sal*ut* p*ro*f*ect*o*u* ad hon*or*em*u* et*exalt*at*io* q*uod* et*beat*
itud*is* re*que*re*re* se*re*ver*ans* q*uod* suff*ici*encia*u* ad*alibi*, q*uod* c*redend*u*u* e*st*
eff*icaci* plures ordin*ati* ad*alibi*, q*uod* ad*suffici*encia*u*.

Cesta in*sp*iritu*u* u*er*end*io* 21*o* d*icitur*
tot*o* hom*in*u*u* mal*it*ud*in*is*u* plures dim*in*isti*u* q*uod* sal*uari*, q*uod* mat*he*us** 20.
mult*o* lat*er* voc*ati* pa*ci*ti*u* el*ecti*, et*cap*7** q*uod* ang*usta* porta*u*, et*ar*ta*u*
i*st*, q*uod* d*icit* ad*alibi*, et*pa*ci*ti*u* qui*u* mul*er* i*st* et*alibi*.*

Verit*at* ex*hortatione*

Vimam ex August. quibus Tolentino

lib. 3. 2^a grecorum cap. 66. pergit ex atra scriptura, in qua prophetarum appellant Helle Danielis 12. regnos autem et regnorum, ad hunc usq.^o. siue ut numerus filiorum Israel tanquam orientem, religio salutis fure, ubi personam maris intelligit regnos ex illo populo Israel, appellat. Quod predestinatio prima tunc regnanda in hocce calore Mathei 13. sed magna certe sparsa. gallery pauci sunt, et Helle regnat ab origine, q. et predestinatio regnos regnos paucis sunt.

Dico. Primum aduenit regnum Christi paucis

etate, quicquid de clementia patrino 75. notus in Iudea Deus, in Israele magnus nomen eius, et facies eius in pace longius, et habitatio eius in Sion. et ex gentibus quodcumque salvabatur. Deuteronomio 33. inquit Iudeus, beatus omnes Israeli qui simili misericordia, popule qui saluatur in domino, post aduenit regnum Christi sparsa. infidelis, et heretici pauci sunt, qui vera fide Christiana officiant oī mysteriorum, talique nonnulli ceteri, q. vnde mea in illis Iudicari baptizantur pastibus, certe abhinc annos invenientur obiectum propter hominem damnabatur, cui non adhuc magnum Christianorum populi damnatio invenerit, plus enim regnos predestinatio, multa erubuisse tradidit Alendosa. De hac re quodlibet q. s. posthuius q. 7.

Ad 5. Gen. 19. P. predestinationem

meum regnum maxime le sparsa regnos paucis, et hoc modo. Sed dico et intelligit illud Iacob 12. nobiscum est paucus grec.

AD 29. Act. Deus narrans

cordis voluntate hunc nolle sit salvo, et ita omnibus fieri auxilia ad salutem sufficiens, hominem proinde ad malum proprie per origine et bonorum sensibilium distractum, et intellectu rationib[us] superantib[us] regnante beatitudine, Deus autem ordinavit illas efficaces ad gloriam sed pauciores, q. remanuit rurum hypostasis, resiliences defensibile deficiunt et sequitur sapientia, qui excedit facultates natu, et illi impotest rationatus, hinc et fit ut dicitur. Dicitur 39. q. paucos illi aequaliter permisisti et Deus plus dicitur et sequitur beatitudine, q. secundum modum admittit malum horum ad malum supponit culpa originalis, principia transformatum est

L. 27. d. Tho-depredestrat.

hoc Cervus excusari dicitur voluntati, ex qua patet ad confirmationem

*Vix fidelibus plures sint predestinati, quia regnabunt
membris 27.*

*Fidelibus ante tempore aduentus maiorum numerus regnaborum vobis certus, ut bene notat Gonzalez. cap. 7. b. sec. 1. n.
et recte. loquitur ex cap. 9. ad Romanos, non Paulus. Inquit. Unguis clamans pro Graecis
et si faciat numerus filiorum Israhel quasi arena maris reliquias salutis fieri
sibi perseruare maris incoligit regnabos ex illo populo, predestinatus per reliquias
sancte g. fidei. Hebrews prodestinatus minor est numerus, quam regnaborum,
et s. Corinthis 10. nolo vos ignorare fratres, quod patrem nostram submersi
fuerant, et deinde mire transfuerunt, sed non in pluribus eorum beneficium
deo.*

Quare ad fideli ex tempore legi gratia
prehendendo pauculos baptizatos, qui mortuorum ante tempore diuidit est maior
est numerus predestinatorum. Et non in maximo numerus pauculorum, qui
mortuorum suscepit baptismate loco sunt filii regenerationis, qui vera fidei baptis-
tis et baptisant, cui si ad iungas maxima numerus. *Fidelibus piano-*
ri excedunt saluari sequitur materia est numerus predestinatorum, quia
regnaborum, qui suscipiunt baptismum. Imo est hoc numero an excedunt
christiani plures saluentur. I. dominus.

S. 12. malorum est numerus fidelium.
Vnde Christus, qui regnaborum, ita biluerit in rosa autem. tetra. 2. In quoque
dominique septuagesimorum que habet insigne. frater de tempore. sec. 1. b. 1.
q. Et q. fortissima, et q. de regnabili. Castigatio diversa vobis depre-
destinata. Quia ultimo, et teneat aliquis P.D.?

P. 1. Ex sacra scriptura. Matthei 12.
deinde statim ad mortuos, et diuinamentibus in mensa Regis, perquisitum
sigillum fidelium, omnes tu reges est in hunc vestre mortalia, qui probandeban-
nos, et in diece ad eum supplicio. Christus 1. deinde qui in sepius
sunt in mensa solus karissimi regnabos, haec cum hominibus in mensa celan-
ti sunt tempore diuibus, ita in ecclesia per hanc primam s. Petri 3. p. ex
scriptu.

140

Ann. 74 dub. anq.

baptizati plures sunt regeminati.

Sicut reprobus, et dicimus Secundus. Eleazar, unus Nicolaus fuit regematus Apocalypsi 2.

2. p. ex damnatione mortal pro defunctis
Si illud Matthei 7.º paucisunt, qui salvare cogitar, ut hinc dicitur deo deo
simpliciter, sed quod per ad mortales que pauci sunt salvantur.

3. tunc p. pauci sunt christiani, qui
ne sacramentis credidant, et ad sacra menta parvissim fructuose recipiendis
sufficiunt atque cognitis, que hinc non disponit, et hinc maxime prius christiani
intra mortalia cadunt; in septem respiciunt credentes, et resurgendo diligenter
sigillante, et hora mortis omnes salvi transire de Christi de lente, et tunc sacra menta
modicis recipiunt, et dies festi tunc specialiter auctoritatis, et multo ad salutem suam
poteris autem remanere in hac sunt fideli illa hora facili negocio perseverare
ab eo pro mortali, q. credentes in implorantes fideli, salvatis.

4. supposuimus ergo, que Deus
reliquit in ecclesia tantum a Deo, exercitus sacramentorum, exortacionibus
Dei, vita sancta vel bonorum proportionatum hominibus, q. pauciores ab illo
fines deficitur.

5. sicut colliguntur et recordantur numeri
q. fideli pro loco decursu ecclesiastico, ne trecenti primi anno in ecclesia
primi huius sunt numeri fideli maxime sacerdotum, et pauci peccatores
inveniuntur, multi tamen q. sunt statim, inquitibus credentes et malorum,
q. salvari, ut in agatu diligenter clementer, et leniter, q. menses pars
pro degenerato.

2. 11.º ex fideli plus, et res-
pectibus, que professores, hinc tenent plures theologi, quos sequitur Hendrikus
dicta q. r. habentia positiva, est. 5.º ex gratia bisigniorum q. p. 4.º p. 4.º
ut salvabitur, impetrat expectator si parabatur. Itachi p. que angusta
prota, et sancta vestes, que dicitur ad cultum, et pauci sunt, qui ducuntur eis.
Luce q. hereditate intime per angusta portas, q. multitudine vobis que rent
intimare, et impetrare, que ea maxime speramus fidelibus peccatoribus

Q. 3 d. Pro de predestinatione.

Hoc operibus que rendunt invicem peccata latentes. Ecce latentes t. p. quae
dipositi coniuncti et subiecti in nobis numerus, psalmus et domi-
num de celi prospexit, ut videt, n. intelligens autem quoniam deo qd
de dominis sunt sicut in sanctis facientes, n. qui faciat bonum, ill. regit omnes,
nisi lat. significat paucitas bonorum reprobatur malorum.

2. p. ex 33. 9. Q. Gregorius ho-
milia 19. In euangelio, in illa quo paucant electi, ad fidem inquit
paucis venturis, ecce regni caerulei pauci permaneant, ecce ergo ad hoc
eleemosynas frumentatas, quod multi ouenient, ecce parvulus angustus, quod
in qui sitat, quod paucis sunt, qui paucis electi regni greci numerantur.
D. Gregorius homilia qd. ad populus Coptochem. qd putatur in
nostra civitate, qui scilicet fani, infideli. Ad hanc hunc, dicam tu
ad possum in tot milibus centu inuenient, qui scilicet quoniam, et de his dubia
quoniam in inuenientibus quod melius quamvis in sensibus corporis est.
Augustinus loco citato ad Gregorium, sparsas bonas T. latus genit. malorum
paucis inquit, granatibus plura sunt sparsas. pelleasq; paucas, ita boni
sparsas. malorum paucis.

3. qd. p. experientias sumptu de-
per electos regnacionibus, malorum paucis multi sceleribus ratiq; specula-
tus generibus implicatis, non sparsis solum quodlibet sceleribus exanimi-
tis n. sint rati, ab altero peccatorum genere infra mortales, qd paucis
depravatibus curantur, et multi quasi inueniunt ad sacramenta et colesq; accedunt
tempore spirituali, qd gressu ordinari sunt, ut indeq; vobis in quo sequitur
mort. psalmus 139. vobis in quo mala capillent intresim, sequitur
tempore aliquo damnatio.

4. T. o. p. predestinatione exigui clausi pot
colligi, sed signa predestinationis, qd. dicitur enim art. 1. In paucioribus fidei-
bus regentur, qd pauciores sunt predestinati.

5. b. p. 1. ex T. qd. qui vel de ne-
hunc usq; salutis vel de predestinatione, quod reges obtemperant, ita Calvanus taliter
matet 29. quibusque exceptis fatus, inquit, temidisq; qd. in me-
tis pars fidelium, quibus huc est qd bona opera, quod studia ad ostendit opere
prudens

proletariorum, ac per hoc saluenda deo dilecta. Et p. exinde loco Matthei, ubi
excluduntur quinque religiosas a monachis, per quas intelliguntur fidèles,
et Matthei 14. loquens Trop. "De Diebus Regis" inquit, duscentibus in agro, et
omnes apud eos, et alias relinquerunt; dum molentes in mola, et omnes apud eos,
alias relinquerunt; et luci 17. in illa nocte erunt dies in leto, unde
omnes apud eos, et alias relinquerunt; recordé de assumptione ad gloriam huius loci;

F. 112' que refert. Et Thos. ex hoc
monib[us] non est salvandus, quod Angelus cecidit in Iudea, et p. ex Augustino
in Tractatibus cap. 28. alia creatura mortali, que trahit hominibus et
mortali, quoniam propter atque supplicium, et originalib[us], et propriis tota pe-
nitentia exiliis pro reparata. Angelus societas nostra. Ille dicitur
h[ab]et ministrat supereret, hoc est promissus e[st] resurgentibus sacerdoti, plenius
equalis Angelus dei ex quo loco colligitur non pertinet enim ad triuim prout
dicitur ut Angelorum sedes regarentur, et ita sit hoc predestinationis, ut Angelis
cesserint.

S. 11. Labores d. Thos. relato, unde
predicatur, quod Angelus remanserunt in celo, est. ex d. Gregorio, homilia 34.
In Evangelio et medie supra dicta ciuitas ex Angelis, ethanobus istat, de qua
cuncti redimus humanus genus ascendere quare illi singulat deus Angelos
remanserunt sicut scriptum, nam termini genitiq[ue] et numeri Angelorum dei ha-
bitaculus Deuteronomio 32. lux aortalis prius, immortales vulgata dicitur non
nisi nos populus iuxta numerum fibrorum Israhel.

6. Neque refert d. Thos. atque piglio-
tina, quod Angelis fuerunt statim, culis si. nullus est deo fidem ostendere.

Indicatio 1. Invenimus quoniam
de patre posse in hac questione, p[ro]p[ter]a, que documenta proponuntur aliqui sensu soluti.
Id loca enim Petri, Thome, Luci, et ecclesiastis tractis post exilio colliguntur disputationes
sequentiores. Eterna, scilicet mysteria dei nostre fideli promissiones salutis
ipsi inveniuntur aperte dicentes, et promotori propter hominem, de recta transiunctione tantum
post mortale, ut hoc significat loci probatum, se[ntentia] de clementeritate eternam
loquens David de tempore legi veteris, et illud multi sunt vocatis paucis
electis, intelligi potest de vocati ep[iscop]is infidelibus, sive immediate vocatis?

per prophetas. I. mediate per lumen naturale rotata. 2. dub. 3. membris. 4. dilata.
S. p. 10. posunt exponi, ut apparet hanc maiorem numerum peccatorum, in morte
autem, quicquid unum, exresurgere in vita, credendo eam beatitudinem dei in illa hora
resurgere, et aliis. factis per ea genitibus loquantur.

I. non probat peccatoribus in-
signioris malorum post damnari, tamen autem peccatore, tunc in vita sepe reperi-
gente credendo hora mortis resurgere, Et hoc tunc non respondet,
ut knowit, peccatoribus aliquos signa predictarum reperiuntur, ex quo passus est.

Ex quo sequitur recte Sancus Thomas aq[ue]
est oratio ecclesiæ in quadraginta. In qua die Dei cui sollicitudine est numerus
electorum in superiora felicitate locatus, quarelibet, qui restulimus, et refecimus.
Thos. à g. v. q. ad C. sunt dicimatores.

2. credendo post improbatib[us]
H[ab]it[us] n[on]probant adiutorio pro illa.

3. dico ergo esse veris, et probabi-
li regem hanc subiectum. P[ro]p[ter]e eorum non debentur, et p[ro]p[ter]e aliis agit de-
ducere pro illa quod pertinet insulari gubernationi.

Ad 1. R. Ex doctrina Christi ostendit
sunt recepta homilia 6c. In Mattheo in parabolâ inscriptâ credendo est frig[us] et fric-
tione parabolâ, recordando le singula ratione intento accommodare in
nuptiis isti quod nuptio intentus. Sed fuit nuptio de per fidem ad ecclesiæ veram,
sed recte est h[ab]ere regis nuptiale chiesitatis, quod de pietate excludatur quod
erit a nuptiis beatitudinis, ad hoc autem sufficiet ostenderemus quod est in
Inferno non carcerem regis nuptiarum, non quod non per fidem damnetur, simile
est H. Sancus Petrus primo ad hoc in tendit, et siue soli, qui ingressus sunt
in arce tempore eccl[esi]e saluatoris non re amorem liberab, ita ut qui per h[ab]-
itum in re. Sitote usque eccl[esi]e beatitudinem ultra regis subsequantur, non
in adversitate perducant, ut rite non per nos eorum qui ingressi sunt
in arce omnes in ex parte scilicet minor partem operat malorum donum.

Ad 2. sicut dicitur. R. congregat spirituolos.
diaconorum typu generis sicut perfectiorum, et creditorum, unde neque spiritu-
m[od]i post fidem salvati, quod unus in iudas fuit reprobus.

V. D. 24 ex

142

A. 7. 4. Dub. alij.

Ad 27 ex Damasco N. n. h. l. nos
probare, nūc enī ea xp̄i p̄sonā ratiō. I. xp̄i p̄sonā dīcāt̄ p̄sonā ratiō.
manifestū dīcāt̄ ea saluatoris dīmōnstrat̄ paucos salutē, q̄dīcāt̄, q̄dīcāt̄
gusta, et ceterā ratiō, q̄dīcāt̄ dīcāt̄ et p̄sonāt̄, q̄dīcāt̄ mōlēt̄ eī.

Ad 34 A. 21. Dīcāt̄ homīnīs dīcī

et modo vīcēti sp̄uca vīcēti fūctūt̄ acīp̄t̄ de fūctūt̄ neq̄ p̄fēt̄
mī, dolorī, ex p̄pōt̄ sp̄aī, et q̄dīcāt̄ nī auferunt ocaſīnē p̄cēt̄, et q̄dīcāt̄
vīcēti rūmāt̄ hōt̄a mōt̄, tīmōt̄ pōt̄is mōt̄, q̄dīcāt̄ vīcēti sp̄aī
p̄t̄ dēcēp̄t̄ illūt̄, nēq̄ hōt̄a vīlāt̄ sp̄aī q̄dīcāt̄ dēcēp̄t̄, nēq̄
ex mōt̄is sup̄erāt̄ hōt̄a dolorī, q̄dīcāt̄ mālē affīcēt̄, dolorī
bīt̄ infīmīt̄, et alij curīs occupat̄ nī dīponunt̄ ex cōmōt̄ in cuius
hōt̄a vīlāt̄, q̄dīcāt̄ p̄sonāt̄ evādāt̄ mōt̄, redēunt̄ dīp̄t̄ p̄t̄, p̄t̄
hocēt̄ sīgnificat̄ dēxāmōdōlūt̄, nēq̄ ex vīcēti sp̄aī p̄t̄, sed vīcēti
p̄sonāt̄ mōt̄, et q̄dīcāt̄ dō p̄sonāt̄, q̄dīcāt̄ dīfērēt̄ p̄sonāt̄, et alios
p̄sonāt̄ dīxāt̄, q̄dīcāt̄ vīcēti uīll gāt̄ t̄t̄, et hōt̄a vīcēti coact̄,
q̄dīcāt̄ vīcēti vīcēti q̄dīcāt̄ mīlēt̄, q̄dīcāt̄ mīlēt̄, q̄dīcāt̄ homīnīs fīgūt̄is vīcēti, q̄dīcāt̄
mōt̄e p̄sp̄aūt̄ in rīt̄y t̄t̄ et fīnē sācīmentōt̄ mōt̄e in vīcēti sp̄aūt̄
vīcēti eī, q̄dīcāt̄ salūtē, et q̄dīcāt̄ dēfīnīt̄ dēsēt̄ bēatit̄dī, q̄dīcāt̄
vīcēti mōt̄e in p̄pōt̄iōnāt̄, et hōt̄a dīlīmōt̄a vīcēti p̄pōt̄iōnāt̄, hōt̄a
mōt̄e in abūt̄a vīlāt̄a auxīlī, ex quāp̄t̄ ad 47

Ad 33. 34. hōt̄a vīcēti homīnīs dīcī, ut

multū p̄sonēt̄ in offīcio vīt̄a fēt̄, et itā successū t̄lēpōt̄ hōt̄a
dīcāt̄ p̄sonāt̄ a fēt̄, q̄dīcāt̄ habūt̄ vīt̄o p̄t̄ xp̄i mōt̄, et quōt̄kē dē-
clēnat̄ vīt̄ Lūc. 18. dēbēmpōt̄ t̄t̄ dīcāt̄, et vīcēti hōt̄a vīcēti p̄t̄
mōt̄e et fīde sup̄er t̄t̄, id p̄sonāt̄ vīcēti fōdeles, et Māt̄hēt̄ 24. p̄fīḡ
et dāt̄ chārīt̄ mālēt̄, fācēt̄ dīcāt̄ sp̄at̄, mōt̄e paucos salutē, de-
paucos t̄t̄ dīcāt̄ nī p̄sp̄aūt̄ in hōt̄a sp̄at̄, sed p̄p̄hēndēt̄ alij mōt̄e
in t̄lēmōt̄y p̄p̄dēt̄, P̄p̄l̄, aw̄t̄ et t̄mā fōrēt̄a dēadēt̄b̄t̄ lagūt̄.
De habēt̄b̄t̄ t̄t̄ p̄fēt̄, dēt̄ cēst̄, mēdēndēt̄ p̄t̄l̄ rēt̄a salutē.
(quōt̄ dīcāt̄ cēst̄, nēp̄t̄t̄mōt̄ dīcēt̄ illūt̄ p̄t̄mōt̄ 19. q̄dīcāt̄ obligeāt̄
et cēst̄ dēt̄, t̄t̄). In itā t̄lēmōt̄y ē mōt̄e vīt̄a, p̄t̄t̄dāmōt̄ p̄t̄t̄dāmōt̄
dāmōt̄, q̄dīcāt̄ salutē.

Q. 25. & Tho de predestinatione

Ad. app. 3. q. 25. q. 25. q. 25.
Interf. et sine parabola, debet attendi, finique in illorum vero parabolam
facta reporto eum in prædestinatione, et ex omni hominum genere saluandis esse
salvifices dominum, qui significavit peccato, qui sunt in lecto, et res suum signi-
ficatos peccato, qui sunt in morte molentes.

Art. 3. V. prædestinatione pos- sit iubari præcibus. Sanctorum.

1. scd.

Quanto ad ipsius dictionis prædestinationem,
nepot iubari prædestinatione præcibus. Ita neq. pot fieri rationibus, et alijs
prædestinatis.

2. scd.

Quanto ad effectus prædestinationis neq. pot
iubari præcibus. Ita.

3. merita. Orationes affectus hominum pot possunt
sint ex causa prædestinationis aliorum.

Ex art. 9. suppono h. posse et q. de præ-
destinatione dei tempore processus dei eterno quatenus id ipsius et divina
excellencia non pot dici in aliis, non neq. pot etiam aliquo quare obli-
necessia sit, sed q. est effectus prædestinationis, ita de causis prædestinationis,
quatenus dicitur tunc de effectus prædestinationis, ita 3. decim decreto
se de coniunctis prædestinationis præmentia. Et alio narratur, an ipsa
causa hominis, dicitur homini, ne de ipso suppono extricari q. q. art. 4. 7.
ff. le causas mentis nostris prædestinationis.

In hac q. 1. regrediendo a 3. art. que
refert q. Tho in art. vanas de oratione, et super flua bona opera
eo q. prædestinationis infabiliter salvabit, nre propria stat. fundatur, sicut in
bona opera

bona opera excedant, aut malitia fiens quae eorum regis dicitur. De
veritate p. 6. art. 6. p. 6. art. 6. p. 6. art. 6. dicitur ex schola Epiurorum dicitur dicitur
mentis immobilitate ex disposit. corporis celiq; que appellabant deos.

Hic enim dicitur ex sacra scriptura
Inquit Petrus cap. 14. ad Romanos p. 6. art. 6. laudes s. orare
pro hominibus, et salutem nimis existentibus ad bona opera et perit. tangere
et per bona opera regnorum vestigia vocata et electa faciunt ex art. 6.
cap. 14. art. 6. Epurorum, præterea negat heretici, existimant sufficiat deo
sicut Tridentini sec. 6. canon. 5.

2° articulo Epiphoni, qui refutat
dicitur. Dicitur pastoribus predicatoribus, et ipsi probari. 1° Ex libro
Traxani Episcoporum anglorum, qui sunt reprobati, et non inservi nos regulares,
et peccatum in infidelitate mortales, et impudicos. D. Gregorius magister fuit ab
infidelibus expulsus et in Caledonia missus, et refutavit hereticos, et prode-
fendit christum in predictis. 2° facies opus destinatus et ansa fuerit regis
bus, et personis predictis mutatis.

2°. Articolo. Etiam 15° Johanna
cum plurimi ex infidelibus, qui fuerunt reprobati, multe in Christum
trahentes, atq; ad eum approbi, et domum in inferno, et in salutem suam
requiri posita sunt ad filio, ut patet libro d. marthae, q; ex libro pre-
dicti nativitatis facilius predictimatis, atq; ad eum predictimatis mutabiliter.

Hic enim ex art. 6. negat obi
ostendit certitudinem predictum est.

3° articulo. Epiphoni de libro ac Traxani q; Valy
stiles de veritate illius postulat, ego apocryphus existimo huiusmodi illius,
qui dicitur dicitur homo filius patrum et in operibus se videntur qui anglici
et fintur in calyce transmissi, aut quibus ostendat D. Gregorius pro homi-
ne in persona deprecatus est, dicunt motu esse huiusmodi ex eo q; Trax-
ani q; dicitur proficiens de quo dependit, ut dicitur cuiusq; de loca
is filio cogitaret, et sicut res est de ratione obsequiorum est, et obi-
de reliquias res de loco, nocte salutis esse manifeste ostendat. Tunc
minus anno Ep. 119. Epiphoni dicitur Traxani 20.

Q. 2. q. 2. d. Thio. De predeterminat.

¶ Si villa historia erga fuit, et Fran-
ciscus suos scholasticos fuisse predestinationis in loco corporibus id est in inferno
et capite cogitare legem preciosaum Gregorij patrum fuisse libetatem, ita ut
anillo ex diuina dispensatione purificante gemit.

Lxviii. R. ad Q. anxi. p. tripl.
de his quos corporis S. Et apostoli suuistare non erant de proposito, neque deponer in inferno sed ad tempus detinere a deo, donec
corpora resurgent pugnabut. S. Et ymo del decreto statutus eras
illos penitentes a chirurgo et tando salutem requiratis, ita responderet Tha-
in. q. 2. f. q. q. art. 2. questione l. ad 59, vel utralius
placeat, animis illorum defensionis dicuntur furent malo quo loco deoperto
quod ad usq. 2. dei dampny profligavit fundent orationes, et corpora remige-
runt, et postea si ab homine pronunciato salvo post morte illorum, neque para m-
ficiam, et postea resurgent o scelere pericundo salutem sunt requiri.

¶ Notandum est quod s. i. ethica de
est predeterminatione immutabile, deus in septe aliquo effectu pre-
destinationis, ut vocata est iustitia, orationibus. S. I. huius providenti-
atis ordinatis matris eorum ad suos officia requiri, haec supernaturus quod
est predeterminatione media et diversa de salutib. futuri ordinat, ita sicut media
bontate, et gratia, clementia pro predeterminationi, que extinguit et orationes ini-
tiorum, qui basi subiecti predeterminatione adsequenda salutem, et optimè dicit Grego-
rius s. Dialogorum cap. 3. obtinari inquit nequaquam possunt quod predetermina-
ti fuisse, sed ea, quae s. in mundo existunt, ita preleguntur sicut, ut
predicatione obtineantur, et Becclesiam exemplo Genes. 29. fuit in predeterminatione
a deo, et multipliciter remex Habraham, et Isac, in vano de predicione
e proximo non Rebatur, que et at stolidi, et denuo excedebant hanc,
et deinde reciperi Rebatur, predeterminatione, et deus obtinendae successore trans-
predibus fastigio.

¶ Nonnulla autem theologos omnes de-
creuerunt aliquo predeterminatione prope quod meister que fuitant in, et deus
offerit illi predeterminatione effectus, ita diversamente predeterminatione aliquo magis
menta de origine, et ratione, alicuius historie, die de genere, die de origine, die de origine
luminescere.

Ms. 24

Act. 8.7. Quib. ad h.

latus dicitur mense in vocatis, aut alia dona supernatura alteris suos.
Dicitur 2. q. 119. art. 6.

Si sit omnis suorum posse le causas predestinationis alterius invenit in
eius effectu predestinationis dicitur, atque ad eum non solum illi vel
effectus predestinationis ab aliis, sed etiam ab eo ipso. q. 7. cap. 1. probat.
1. 113. predestinationis in factu incipere ab omnibus 113. unquam affectibus
ipsius predestinationis, ut omnibus illis, qui ad ipsius predestinationis tangunt, carmine
coram illis, non probatur, ne alia in suis struens sit suggestionis, et illuc
vobis auctoratologiae. Et istius modis, cum ea probet, hanc. 1. probat ex parte
nostra, ne illuc vobis in probatione deinceps omnibus 113. q. 5.
Hoc ostendit, ut p. 1. effectus predestinationis, aut in causa que fit predesti-
natione, vel in causa contra hoc suggestionem, et illuc vobis deinceps probent
naturam.

2. T. p. dominus, ut nos in spiritu
ducant ad salutem, et non in spiritu nostru predestinationis, sed p. 2.
et rationes. H. p. 2. educare ad mortis salutem propositum, et non effectu nostri
predestinationis.

3. h. 1. medita, et ratio nes. H. 1. effectus
nostru predestinationis, ut ipse le causas, et progressus in eo in causa de men-
tis nostru predestinationis, ita d. Thos. dicitur. cap. 6. 5. de veritate 2. 1. 6.
Ita est Thomas, et oppositorum, singulariter appellat Suos. lib. 2. cap.
q. 1. numero 2. C. 1. 2. et ratio 1. p. 2. dicitur. In qua clavis predestinationis
ita attribuit gratiam dei, secundum illam mentem, p. 2. et progressus in causa
rationis. Et solus in eo causa mentis isti. P. 2. effectus predestinationis dicitur
pater et filius ad duos artus. ad Romanos 9. 1. quod ab origine p. 2.
vult tradidit, et ergo prepositum. T. p. dicit ad Ephesios 5. 1. elegit ne
impio.

4. T. p. 2. 2. Gregorius. r. Dialogus
de sapientia ista a Deo sum predestinatione, et predestinatione p. 2. causas le clavis
donantibus. p. 2. p. 2. et causa predestinationis iste facit. C. S. dicit. Deo
perpetuam iste causam. Ita quae sunt. tibi vocari proles ut vocent ore mysteri-

Q[uod] dicitur de p[ro]p[ri]etate distinet?

tari p[ro]p[ri]etatis destinat[ur], ut n[on]i orationes nos auctoritate eis q[ui] rat[ur] quia collat[ur], et operant[ur] de ea.

Dicit[ur] ut aliquis sit efficiens p[re]destinationis
sufficit, si p[ro]movere ex voluntate spiritu[rum] dei hanc gloriam p[re]destinato[rum],
et educere ipsi ad salutem secundum id orationes ipsa. S. Eusebius proce-
sserunt extenuit effectui dei beatissimi Pauli et inducerunt ad obtinen-
dum q[ui] p[ro]p[ri]e Pauli, p[er] suos effectus eius p[ro]p[ri]etatis, maxime tamen
q[ui] p[ro]p[ri]e est glorificationis illae p[ro]mota[rum] et intenti dei beatissimi
Pauli. (H[oc] est p[ro]p[ri]e iustificatio[rum] sive trascendit salvo beatissimo, hoc tamen
nihil refert q[ui] ipse potest sufficere intentio[n]is effectus sicut ad voluntate
meritorum operarum.) p[er] h[oc] dicitur Eusebius, ut ratiōne p[ro]p[ri]e Pauli
et intentio[n]e habent questionis illius, malum est enim q[ui] multi magis deus
habuit intentionem intentio[n]em saluti Pauli, q[ui] autem orationes Eusebii
inducunt Paulum ad salutem docet Augustinus sermone. q[ui] S. Eusebius
etiam dicit. Eusebius non ita esse celesta Pauli in heret.

Sicut et Ratio S. Eusebii fuit
quidam beneficij et misericordia dei super eum Pauli, q[ui] effectus p[ro]p[ri]etatis
honoris Pauli, ant notum, nemo en dubitate potest quod, et ingenitum id oce-
sis est[ur] Pauli, et Eusebius pro p[ro]p[ri]o operari, s[ed] p[er]petuus, theo en orationes
ipsius Pauli erunt effectus sui p[ro]p[ri]etatis, fieri q[ui] potest, et bene fit in col-
lata Pauli educatione ad salutem eius.

Sicut et h[oc] bona intentione p[ro]p[ri]e-
destinatio, sed extrema p[ro]p[ri]etatis, et talia bona intentione, tamen eam in p[ro]p[ri]etate
effectus p[ro]p[ri]etatis quando inducunt ad salutem, ut ex parte operis p[ro]p[ri]e
extenuit, que ab aliis fundant ad eis p[ro]p[ri]etatis et sunt effectus p[ro]p[ri]e
destinatio, ipsorum, apudducant ad salutem illos.

Et h[oc] mediae p[ro]p[ri]e stingeret, ut oratio
negat opera omnia hostis, que pro alio offerte in sine effectu p[ro]p[ri]etatis illius
et alii, quatenus ad eis eius effectus refert, p[ro]p[ri]e tu stingeret ut aliqua
opera omnia hostis, stat effectus p[ro]p[ri]etatis illius, ac protinde in hostem.
Sicut effectus p[ro]p[ri]etatis non alterius, sed tu. (Adal. d[icitur] 79. cap. 2.)

Bonorum p[ro]p[ri]etatis probat ergo S. Ambrosius
q[ui] dicit

168

Auct. 8. 4. dub. eliq.

q. r. vita format, et aliquis sit efficiens predestinationis alius, debet
le proprie salutis illius imparitatem ingenere causa finali, ita stabat
fīce nō est fructus ex eo illius decretū in quo illa predestinationis, et oper-
acionis aliius huius posuit talis modo procedere ad suam voluntatem, ut
et nō faciat propter alterius datus imparitatem, licet deus voluntate removet
operatio resendo gratia alterius iuxta q. filii pot. et operacionis huius debet
alterius intendere ad vitā eius; ita nō est efficiens predestinationis alterius q. causa.

B. pot. huius per sua opera merita gra-
tia necessaria adorandi prealib. q. tale meritis pot. tē a predestinationis alter-
ius, et p. ex Augustino episcop. la. 108. illuc sibi non posse merita rega-
nū nec ad bene operandū, q. pot. mereri gratia necessaria adorandi prealib.
p. v. p. nō meritis plena ratione, estibz ad predestinationis q. q. ad illas requiri,
quare liberario omnes huius sit efficiens predestinationis alterius, et meritis
enarratione pot. tē a predestinationis.

V. p. sibi si opera mali huius possit
et efficiens predestinationis alterius probat t. o. et aliquid nō efficiens prede-
stinationis alterius, ut sit in moralis gratia. I. beneficj collati predestinationis
et sed mali non possunt tē causae maledicē, et impunitatis vaca-
tionis ipsius predestinationis. q. non efficiens predestinationis illius, mali notae in
applicat. baptizmū, que q. mali sit in tē a moralis extirpatione grata col-
legit, que nō efficiens predestinationis illius, quoniam sit grata baptizmū.

C. quād. que mouit d. Secundus, ut
vix de Cornelio, quād in ipso pessō fuit tē efficiens predestinationis alterius,
q. q. sit orationis imparitatem, q. dependentia, que tē duos tē pot. ingenere
causa moralis, et meritis sufficiat glorificatione, que vix in hīc sit alterius bene-
ficij, et efficiens predestinationis.

B. pot. Deus operari in seipso nullū
individuo proprius salutis alterius imparitatem illius sibi, q. id
q. operari in aliis individuis est efficiens predestinationis illius.

T. C. Defacto nullū inter tē
causa meritorum justificandis sit efficiens predestinationis alterius.

In deponit delaboluta potuisse regis statim disponi, ut posset hoc
permissum de regno possidere in predestinatione alterius, priusquam
fuerit sua firmatio. Quod subiectum pertinet sicut post proxima regni
merita quod agitur in ecclesiis predictis deinde in rebus regno
regis, sed posteriori agnoscendo illas ecclesias post proxima merita et
ratione probare non posse nisi electione post mortem, in hanc qualla
compliatio facilius fieret. Et iste dico cap. 5.

Propositio 1. ex dictis art. 2. q. 19. cap. 5.
Vnde duo sunt inde ratione, et id est effectus, qua voluntatis beatitudine
affertur, et electio, qua voluntatis quiescere prestat, sive a lys rebus fieri
beatitudine, sive velle ex respectu et operat de aliis, quos exhortantur
studire.

2. supponendis ex dictis cap. 5. q. 24.
Art. q. 24. Pro predicatione exp. tunc ad eam pro predicatione et ius pro predi-
catione omnis quaevis predicationis habet ipsius dei. Et huius effectus, qua
voluntas dare gratias quibusque per conscientiam requiri, p. c. ad Timo-
theum. Consultum vocata invenientia huius operis nostra, sed ex proprietate
ex gratia, que data est nobis in tempore regni (id est per gratiam) ante tempora
et auctoritate nomine propria, ex gratia intelligentia determinata comprehendendo
propositum a s. vocat. gratia est art. q. 24. Et ad Ephesios 1. predicationis
nos in adiunctione filiorum dei per regnum Christum.

3. hoc ex dictis q. 19. art. q. 30. p.
Ex quo meritis nobis gratia, et omnia bona, atque vocata p. deum predicatione:
vite omnia hec per gratiam esse referenda.

*4. sequendum est electio paratus loco
citato dicti est nec illa ex meritis Christi, sed deo gratiis quod de gratia
ecclesie de quo in presenti non necesse est disputare.*

*5. supponendis ex dictis q.
p. q. 1. art. 3. et dicta q. 2. q. art. q. 2. q. 30. p.*
Quod domini sujus est. p. 3. predicationis ad cibos exemplarum reliquias predicationis
est ad Romanos 10. quos produxit, et predicationis formes fieri ma-
gistrorum filiorum, ut sit ipse primus genitus in multis fratibus.

Et hoc p.

Recipit videlicet homo sicut in
recedit eis que sunt ad finem, sed pro destinatio[n]e Christi n[ost]ri Christi per prophetas
veneris fuit sicut n[ost]re predestinationes, ut dicta q[ue] 1. art. 3. p[ro]p[ter]o-
bary est, et infra est dictum, quod ipsa predestinatione Christi super priori
bore intentionis nostra pro destinatio[n]e. Ita hoc significant ea dicta Pauli
neque sit persona genitus immutabiliter destinatus, id est in honore primaria
renunt, et secundaria, et alio p[ro]p[ter]o exponent, particulariter causis
finale dictum, q[uod] honor, gloria, exhortatus Christus fuit in finali nostre
predestinatione.

*Non sicut reprobatae vobis, in prede-
stinatione vestrae adversarij, p[er] expedit.*

*Interrogatur principalius que-
nony examinande an in eode signo tuis beis tuus fuerint electi.*

Arubat q[uod] dicitur. q[uod] p[ro]p[ter]o
sat si fratre in eode signo tuis electi omnius iustorum, sed aliquo yelec-
tione sive dependence ab electo alio est, probat 1. art. effectu[m]
destinationis a p[ro]p[ter]o vocati voluntatis in aliquibus oblinietur meritum, et
precibus aliorum q[uod] o[mn]iis sunt predestinationis in eode signo tuis 2. art.
q[uod] n[on] sunt quibus predestinationis, si alio p[ro]p[ter]o n[on] erant.

pot probari? Angelorum
sunt prius electi que homines, q[uod] non dei electi in eode signatione predestina-
ti sunt, amissi. Angelorum prius sunt electi que malorum Angelorum
sunt, et hoc dicitur art. 3. predestinatione antecedit tunc reprobatio, sed
prius sunt Angelorum malorum reprobari que homines tunc electi, yelec-
tio sine ad reparandas rebus Angelorum. q[uod] dicitur ad ultimum Angelorum
sunt electi que homines.

3. Adam fuit electus anteq[ue]
scientia sui casus alio modo homines post praesentem p[ro]p[ter]o originaliter q[uod]
et deinceps sunt electi, sed de Adam p[ro]p[ter]o gratia collata Adam
in statu innocentia fuit effectus sua predestinationis, ut art. 2. p[ro]p[ter]o elec-
tus est antequa scientia sui casus, deinde testi p[ro]p[ter]o q[uod] sunt prede-
stinationis post Christum; et Christus post praesentem p[ro]p[ter]o fuit electus, autem

destinatus, q. predicationis est redemptio p. g. sicut sunt predicationes post presentem p. b.

4. Alius elegit ag. S. franc.

tanquam duce, et patre sue religione p. b. et christo nostro glorioso
gloria accidentalis resultat in christo, et postea deinceps hanc gloriam
intendere in filiorum suorum gloria, q. gloria 3. franciscana finaliter glo-
ria alborum fratrum atque adeo perficit predicationem franciscanam.

Granado t. 12. disp. 2. vers. 1

prioritate, ultime in sanctis predicationis proposito. ut q.
disp. 2. dupl. prioritas regni dilectionis, altera in quo, etiam a quo,
prior q. alio. et haec alterius, et ab hoc ratiōne non dependet, et ita potest
tellegi sine illo in aliquo cognoscere, quo modo cognitio possibilis in deo
et prioritate libera, q. supponit ad illud, et nullum modum supponit, pri-
oritas a quo, q. non ab aliis provenire, et ratiōne ab his illis omnibus, qua
modo ratiōne cognoscitur, quia Deus cognoscit ad hanc quae amat, actus
enī amoris supponit ad cognitum tanquam donum, et supponit cognitum tanquam
predicationis obiectum, in proposito hag. q. ita non predicationis est non
est alius predicationis, sed alius predicationis non dependet dictum
prior predicationis illius prioritate in quo, prioritate a quo, q. pri-
or predicationis non est prior q. Et ita predicationis alterius, et ratiōne
albus predicationis dependet.

Hoc supposito 1. apparet priori-

tate a quo, tuus fuisse prius predicationis, que religio ales, q.
predicationis q. ea medietas predicationis vix, prioritate
autem in quo docet Ep. predicationis leprosorum predicationis plu-
rimorum, q. q. si illi non esse predicationi ad hanc ratiōne predicationis
est, n. m. hoc modo est prior, que predicationis est hominis, ne patres
antiqui meruerunt in ueritate ac prioritate predicationis. In ueritate
omnis ab eius dependet, q. q. ratiōne predicationis est in se-
mī p. b., et ita dependet predicationis Ep. q. p. b. fuisse et sine
illorū fore.

Conversari ad Angelos inquit
predicationis

predestinat⁹ qđ le priors prioritate à quo, qđ clara Angelis
et perde à mentis xp̄i.

Int̄ ipsos homines inquit multas
le predestinatos prop̄ alios, et ita yea sy predestinat⁹ le priors pro-
priate à quo, qđ ita donagrat⁹ scissa subsunt null⁹ proprietas
merito, et alio quoniamate in quo, qđ ita quida sunt predestinati
proclamati, et qđ alio n̄ dependent ab illis, sed ad huc forent pre-
destinandi qđ si p̄m̄t n̄ esset electi.

Loquendo de Angelis, et ho-
minibus non se collatis absolue loquitur simul et elecor Angelorum
homines, et similiter et aliquos homines et predestinatos medij
orationibus Angelorum, et ita prius le Angelorum predestinat⁹.

Tande int̄ homines faciunt
et le quos predestinationes nulla habent conexione int̄esse, negan-
ting prius, et posteriori.

Questit aut̄ dicta à te de ostiis regne-
ris, et posteriori, et intelligenda de efficiens predestinationis, pulsante in predesti-
nati xp̄i en l'amerito sui effectus predestinationis hominis, patetqđ
antiqui meritorum et effectus predestinationis xp̄i, qđ meruerint suorum incar-
nationis, et sequentia ratione predestinationis xp̄i, que ex utrū incarnationis debebant
xp̄i, similiter omnes iūnes et predestinationis alterius, qđ suj grādo nobis
creacione, et oīa bona grati⁹ alterius impetravit.

Diccas aut̄ predestinationis xp̄i
quit, si tñ auxip̄t pro aīo, quo Deus disponit oīa, que quomo dicitur oper-
tare dicitur predestinationis nihil pot est la meritoria aut̄ predestinationis
qđ subtilitate cadit in tanquam effectus, et ita null⁹ est illis, qđ possit oīa
meritorum, alioquin meritorum sequitur, unde hoc modo xp̄i in meritis pre-
destinat⁹ nostri, si aut̄ neḡt sūg inveniat⁹ que cadit tanquam effectus subop̄-
tato deo disponitore, hanc si dicit⁹ aīo, Dei predestinationis in glorioso
ut disponit illas effectus quos dicit⁹ aīo alterius, si predestinationis null⁹
pot est ea predestinationis alterius, ex predestinatione null⁹ eph̄o predestinationis
alterius, et hoc modo predestinatio xp̄i est ad nosque predestinationis pro-

et abrogant media, que a nobis salutem edocunt, et tunc possunt su-
nent rao predicationis Ap, propter penitentia vero suppeditata, et
alta dona disponunt.

Dicendum meum est predicatorum in ecclesie
signorum sive electorum qualiter est predicatorum post ab aliis loquendo de
ordine novi, et dependenti, hanc est opinio ut Theologorum contra Sacra
scriptura libri cap. 12. n. 4. tanquam eos defendit p. i. ex sacra scriptura dicitur
quod omnes Propterea tribus et auctoribus ordine electionis nostra predicatione
ex parte exterrimorum citatus ad Ecclesias. I. electi nos in celo ante mundum
stituti, et predicatione nos tradidit filios per teum Ap.

Secundum. De voluntate p. i. electorum
personae vel corporis, et animi regni caligis submersi cap. Ap. 20. Ephesios
4. In quibus uiribus Christi donis ornatissimus est homo per se immensam
estimabilem dignitatem. Ap. 23. post Ap. 20. hunc duxit in eis membra ex
quibus aponit uirum corporis.

2. Nec aliquis ordinis prophetae, apostoli
maxime causabilius, et dependentius, sed in diversis electorum potest
tali ordo, genere, personis, ratione, mortali, si non, modo causabilitate non
potest voluntate impinguata est obiectum, scilicet electorum et causabilitatis finale
quod voluntate dignus se habet. Alius, respectu electorum alios dicitur, et quod
inuenit potest fieri respectu electorum alios non habet, quod est hoc illi ordo causar-
bitur, p. m. et 25. Corinthiorum 3. dicitur sententia, vos autem p. i. Ap. 20. aut
deo, et hinc omnia dicuntur isti, q. proprieitate, quod propter fine sententia
ista et huius. Divinitus p. i. q. ad eius p. i. rationem, et q. p. i. dicitur. Dicitur
ordinatio p. i. deus tanquam ad finem, uenit p. i. finis predestinationis om-
nium hominum, nisi electio. istud dicitur alios tanquam ad finem secundum
in dicto. Indumento sec. C. cap. 1. q. hoc dicitur p. i. dicitur causa finalis
nostrae iustificationis, et id est de glorificatione et de aliis effectibus predicationis.
que nomine significationem sive horum, et patet quod p. i. predicti sive
ex quibus res ectas maneat. Et frater.

Si. autem Grandes explicat. In
modo loquendus pro rite, & quo, et in quo, quod quotiescumque ipsa
ab aliis.

ab aliis, id à quo dependet ē potius prouincia à quo, alio postea hoc de-
pendentia, si ratione predestinationis est aliis, quare alteri predestinationis, et illis pre-
destinatio eis non prioritate à quo.

2. Inquit si illi dependentia mutua
ad prioritatem à quo patet in conuersu dei ad nostrum actiones ex priori e prioritate à quo
act. nostra ab illis non dependet rursus dei patrum & deo nostra actio dependet, sed omnimodo legem modo quantum ad re ipsam predestinationis. Si gloriando
e priori prioritate à quo predestinationis sit, et ea meritoria predestinationis omnia.

3. Quando de prioritate à quo ad me
de ipsius predestinationis est si plus nō est predestinationis, et haec hoc pre-
destinationis. Si hoc sit prior prioritate in qua, sed hoc non à predestinatione.
Si e priori predestinatione dicitur, ut est si merito illius predestinationis, ne pote-
tiam in carnatione, segmentum modo in morte precipue in carnatione, et ratione
qua infuerunt merita illius, sed remedium pro iusta obsequio q. 2. art. II.
Unde est si illius in carnatione meruit, quo ad exercitū in carnatione
priori predestinatione, et intentio illius non est ex illis suis meritis. Sed ipse
ipsi meruerunt predestinationis. Si, sed merita sunt effectus predestinationis
meritorum. X.

Quidem quod est prioritate quo fuisse
prior predestinationis. Si predestinationis Angelorum ratiō est q. 2. art. II. q.
meruit. Ego Angelus donatorum, et gloriosus, decanus, qui offerit Granatum ex-
cendit ad q. principale stabilitas, qd. habeant venturam.

Ad arg. l. Trubal. D. ad 1. q.
Oro excedens ritus, quartae oratione iuxtaq. sunt effectus predestinationis.
at qd ad eo rite causa.

D. 2. q. simili ecclesiæ Angelorum,
et homines recadimus gratias. D. cum probaret hominem à electis Princeps
ratione habens Angelorum tantum occasione assumptionis hominem ad se, et
Angelorum quo ad exercitū in carnatione de ordinis intentionis,
et intentionis.

Ad q. 3. q. patet ex eisdem art. 2.
ante premissionem præfata electio omnes predestinationes.

Ad. q. 24. admissendo regulare
q. accidentalia sanctorum fratrum ex fratribus sacerdotibus q. in regule
dentalib; q. sicut ex fratribus q. fratres sunt suorum, ex fratribus et
soponit alio efficacis predicationem, ut voces ad fidem et ad religionem,
hinc sequitur q. sacerdotium franciscanum hanc causam finalem oī efficiunt p. p.
designationes suorum.

Neg. obicitur fratres in sacerdotium tan-
quam duos sui familiis ducunt, pestilens, vices et promovent
ad vice longi, nō q. sit ad p. p. designationem ipsorum, sed hoc est proprius p. p.

Q. p. p. cuique sit saty.

Si suppositum est q. p. p. cuius dico. t. de
pot. dei absolutione, quas he potuit et ea memoria de eorum p. p. b.
fratrum aboī, in hoc suorum q. 3. et q. 4. t. op. potuit deus in p. p.
et signo rō interius aliq. et p. p. designationes p. p. considerare cum ex illis
plus responsum merito deigno reliquias p. p. designationes. Sed tunc
ille p. p. est ea memoria p. p. designationes. q. 3. maf. q. nullus
apparet implicatus ut sit ut p. p. eligendus primus, et tunc deus nō p. p. b.
et signo et tanquam ea memoria deignose p. p. t. p. p. designationem
q. 4. ita eligere tercium summe prius ordinatis tanquam causas metu-
tum deigno electionis alio. Et hoc est sicut dicitur 3. p. q. 5.
art. 2. p. p. homini deposit absolu. potuisse a deo. Ita si
caput ei quis; Innotescit causa membrorum deignosum ut in reli-
quias insinuerit, et pro omnibus mea rel. tunc en. orationes et membra
illius p. p. a. deo reducent alios ad alios hanc in effectu p. p.
dei designationem eorum, vel uero,

Hoc autem potuit sicut est tunc hunc
p. p. sicut est, et in deus intritus memoria p. p. designationes
super, neg. p. p. applicatur etiam tuam mentem q. p. potuisse fieri.
Et si opera p. p. ex parte valorum ad membra p. p. designationes
alio, si uero habebant uelore, p. p. p. ad membra membrorum
primi tunc, et p. p. deface. t. mesuaria illius. 2. 4. 3. p. dictum.
vel a potuisse

Sel. 2. posuit stringere, ut duplia
tunc de debitis predestinationis tunc, et propter merita Ep' desinere
inquit, et proprieitate ipsius honeste deponit, non enim posse debita
duobus, vni de huius, et alterius ex quaesita. l. gratitudine, sicut ergo
quod dat ipsis debet, et operibus exhortatio impetrata quoniam dicitur. l.
fidelitas, et exhortatio perfecta propter formosam iurata dictam.
P. q. 19. art. 4°

Dico 2. Defacemusque hanc uirg.
l. ea nostra predestinationis alias iusti, sed orationes, et misericordia
iusti sunt effectus predestinationis illius, pro quo offertur, hoc probare
app. Alii est pro 25. p. illius, et tunc illi ostendit, et merita
eius effectus predestinationis illius, quoniam, et illius pro quo oras, exorti-
que reducant ad sequendum vitam gloriam.

Insuper p. 26. Quidam fuit primus
predestinationis, nec. art. 3. supposito, et reliqui oec sunt predestinationis
eius signo non videtur, p. 26. tunc quidam ea nostra nostra pre-
destinationis, reliqui autem sunt electi non dependentes ab
alio tanquam a ca, et hanc p. probant adducunt nisi supposito.

Quae dicitur. Quare dicitur. Quare dicitur
dicitur. q. f. 1. q. negat predestinationis alias iusti post principale
ab orationibus alterius, ad probat. ex August. R. invenit illius
est. Pelagianos, et semi-pelagianos propositi dare. cuius expon-
itur interius effectus nostre predestinationis, qui in deo recipiunt
includens a. vocat. Dei, et. p. gratia, sive auxiliis, et. p. logavit de
efficiens nostre predestinationis exteriorum, neg. negat illi esse effectus,
neg. dicitur quod non an deo de exp. nostra.

CAD. V. p. 1. Exscriptio
stare videatur quod est primus predestinationis, et cum propter merita, et si
neg. nostre predestinationis debet iusti neg. Exscriptio, neg.
exp. post deducit primus in deo regno dei. q. est elebor, et ita
natus merita in se habet ut a predestinationis alio, sed sunt
effectus voluntatis dei predestinationis.

Q. 24. D. Thos. de libro vita

Art. 24. probant et nos res ipsa.

Art. 24. quod si probant ignoramus res.

qm ex iis rem videt impugnare qd. qd. illi gratia regis que dei sustinendi pro alio, et memori quoniam illi gratia regis le effici predestinationis illius pro quo stat, qd. induit adhuc ipsius predestinationis, et procedit exinde de se ipsa eligendi ipsi, et est effici predestinationis dicitur, qd. induit adhuc ipsius neq; e inservient ut dicitur ratione le effici predestinationis ut illi, et deq; intendere sanguis sive illi orationibus boni vultus qd. legit.

4. n. nobis uera.

Art. 24. sine de hac officiis mat.

Duo notanda sunt, ne radii populo veritas hie depredestinat, et corporabat et decipiendine illius propositorum nudi, ne inde potest auerterit proflabatur. qd. ut de opera nostra ab extremitate et nos extremum, de cetero in deinceps homines salvare, corporis in aliis ut boni operibus persuerant ad salutem, et qd. optima et religiosa diligenter laudabilis, et ante sequentem boni operibus inde senti fiduciam possumus. qd. denunciaro et electio ad segnem qd. sive persuasionem.

Finis huius materia.

Q. 24. De Libro Vita

Art. 1. V. Liber vita sit

idem qd. predestinationis.

I. cl.

Debonita que simili rectinet se aliquam predestinatione dicit liber. vix.

2. cl.

Liber vita hoc dicit apredestinationis
libri vix

Libri vte inde cum metaphorice
et similitudine sumpta ex rebus humanae qui est eligere ad aliq. officium
in libro scribuntur, militis, miliby &c. unde notant & hoc ab aliis appelle
glossa patet ratione, ut ita ut pugnentis eligere ad ea adiungemus quia
propter naturam retento in mente dicimus appellari singulis et libri vte.

2. Instandum est huiusmodi sumpta ex
libro militis, ex sacra scriptura tripliciter scipi libri vte. 1. appellat liber
militis in quo tradit arti militari, et hoc modo liber vte erit in quo traditum
principio necessario ad vte greci regredi, et in hoc sensu sacra scriptura in
qua dicitur noui, et novi testamenti Propterea liber vte Galerianus 2. q. hoc
dia liber vte, et testamentum ultimum, cognoscitur, id est, id est testes multo
cap. Desuper hanc diuinam scripturam que liber vte, ut ita dicitur
ita inquit hic liber noui et novi testamenti ingredi agnosco certus.

2. Tunc liber vte sumptus similiter
dime (a libro militis in quo scribunt a militiby geno) vnius eiusq. scientia
in qua bona. 1. mala gesta ab omnibus operibus, et hoc modo Operarij, 2. id est
et si mortuorum magnorum, et postea sancte in operatione, et libri operis sunt. et
huiusmodi sunt mortuorum laeti, que scripta erant anteriori et operis operis, et liberi
sunt nulli, et libenter inquieti, et singuli cognoscunt facta bona et mala et
omnibus alij gesto. Tertius, liber et alij exponunt, et quod inde inducitur
et singulis operibus esse bonae. 1. mala gesta ab alijs darent ad D. I. mag. 9. 1. 1. q. 4.
huiusmodi de clementia et operibus omnibus, et de doce et augustinus
2. de clementia cap. 14. De clementia libellus. Daniel 7. 1. sicut operis sunt et
liber et 1. corinthiorum 4. nocte non tempus liberare quod est, et libet omnes
liber illuminabit ab omni laetitia, et non festabit ultra corporis, et non
languatur in quiete. 3. Deo, sic pugnemus pro eo. Gloriam ducere.

3. appellat liber militis, in quo
scribuntur militis electi ad militis, et alijs, quibusque ad alijs, omnibus sententiis
in libro, et hoc modo liber vte significativa sunt, monitionis, quia Deus cognoscit
et finitum habet in memoria. Hoc liber electi ad alijs grecos, et hoc modo
summis liber vte Operarij, et libet, quibus inuenimus singulis in libro vte
impresum est in singulis operis, et libet, et libet in quiete, et libet quicunque

Q. 2. q. d. libro viti.

abominatae faciens, nō s' qui complicantur in libro isto agnoscit id est p's, quia e' co' et in magno patet, representansq' ea quae sunt in intellectu eius.

Quotqueq' q' d. Tho. ad 47.

Si ergo hoc libro à predictis est, ergo predictis atq' e' istud in libro viti
est, ergo huius libri, valoremq' huius imperii, ut q' predictis est, ex libro
viti liberum, notandum, qua' Dei similes uerba quo predictis sunt, et hypocrita
pertinet ad scientiam, q' libri, sicut in humanis rebus in intellectu scriptis,
prost' intellectus, principiū illius, et adeo produc' moris p's, sed propter
illa' uerba memoriam.

Obiectus 1.º sequitur reproborum semper esse

in libris, q' nullus dicer, q' aero sequitur reproborum m'is' sunt in no-
titia dei, q' uig' electi. Dic. libro viti nō p'cept' notitiae dei, ita' radicalibus
atq' q' d' in deo, qui' uita, sed summa libidinis oblitus, id' in hoc libro scribant,
qui' viti' ergo sequuntur.

Obiectus 2.º talis siue deo libes viti.

In eo scribunt elec' ad vitam, debet libertatis reproborum, inquisitorum, quid
mortis ergo destinant. Ap. nullus es' inobedientia signare libertatis mortis te-
proborum, ita' libidinis damnatio ad supplicium, etea' S. Basilis in cap.
47. Ita' enim forelios fuit uinit duos libos, alter in uenit, et p' p'ce'
naturae in quo scribunt discipuli. Tp' d' de quo Luci 10. gaudet, q' nominaver-
tar scripta sunt in cap., alter damnatorum, et reproborum, unde psalmus 13. B.
dicit, in libro tuo de' iustitiae, et ualeas in sequentia dei' iustitiae
tu' expiatorum inquis. Libros utique profecti iniquitatem' quo libidinis
judicet.

Oppone d. Tho. ad 39. d' iustitiae libellis

libri mortis reproborum, sicut de libo, ut p' p'ce' timet, q' nō uocatur
son' libo, qui' regulare, sed quiete g'no'. Ap. t.º intentio d. Tho. es' in causa
scriptor' iniquitatis libri mortis reproborum, sed ut p' predicti natura'. 2.º ab-
to' n' multitudine libri' multo', et libo in quo son' libo elec' d' alio off' p'ce'
et libo' n' dicunt son' libo' in libo' qui' ex ludante dom' libo'. 3.º officio n' p'ce'
q' rac' ualpe per se' damnatorum, et q' reprobaro' de' iusta', sicut' libo' n' his
causis ex parte notitia' libellos aufer, utr' a' s' p' predicti q' p'p'ce' n' r'jup'.

187

Art. 2°. aliquo ro. 6°

omnes nomen libri mortis, sicut ne*p*robibunt exclusi ab officio sine culpa.

Qui dictasunt de hominibus predestinatione
quod modis omnibus in libro vite non intelligenda de Angelis, q. sit eadē tam
predestinatione hominis et Angelorum, ut p. precedens?

Oppone*p*. Apocalyp*s* 21. dicitur in ista
re inclinata calix n*ost*ri, qui scriptura in libro vite agni videlicet hominum,
neglecta, sed apud in meum glorie Angelorum, quod libertate in fide regem Angelorum.

Proprie hoc agnus quidque exhortans.
Locutus ad librum nomen agni, et liberum contaret de hominibus, et impetrans.
quod ex agno meruit glorie Angelorum, et dicitur proptere. quod C. ista 4°. 2°. quod con-
possunt intelligi Regnum quietum, et lumen, et alio.

Item anniversaria dicitur vite agni, quod in
ille capitulo agebat de rupi*s* in tempore, et gloriam triumphante, dicitur vita
civitatis sancte Ierusalem, sicut sponsa, et agno regna sapientiae speciebat
operis eius sponsus gloriam, et vite agni meruit electos predestinationes, et An-
geli salutis glorie accidentales et de.

Art. 2°. V. liber vite sit solus
resp respectu vite glorie predestinationem.

1° dicitur 6°

Proprie liber vite respectu vite glorie.

2° dicitur ad 3°

Qui sunt ingratis, et impotestimur, et
et consequuntur glorie non 2° quod sunt in liber vite.

Liber quod simpliciter liber vite sit
respectus salvandorum sicut Daniel*s* in saluatoris populi eius, quod scrip-
tus fuerit in libris, et Apocalyp*s* 21. non intrabit in eis aliquis coquinus
et non quis scriptum est in libro vite agni, tristis, sumpta exasperata

Q[uo]d d[icitur] de libro v[erbi].

libri in quo scribuntur, quia ad aliquid finge ordinant; et ays finge non est in vita
eterno reperi illius scribentibus v[erbi] longitudo.

2^a scilicet, quis sunt in agnata,
et ab aliis discodunt quatenus gratia h[ab]ent tantum ordinat[us] ad v[erbi] g[ra]m[at]icam. Ita
illius ordinat[us] c[on]tra q[ui]d sunt ~~ordinat[us]~~ scripta in libro v[erbi] q[ui]d p[ro]digantur.

Art. 3us V. alius delear de libro v[erbi].

1^a scilicet

Simpliciter scripta in libro v[erbi], id est quia
ordinati sunt ad v[erbi] g[ra]m[at]icam exp[re]derint, non possent delesse de libro v[erbi].

2^a scilicet

Quia sunt in libro v[erbi] 2° q[ui]d. 10. q[ui]d. 11.
qui n[on] sunt predestinatis h[ab]ent in gratia postulare delesse de libro v[erbi].

2^a scilicet certissimae, q[ui]d p[ro]digantur:
natura sit certa. Et 3° q[ui]d predestinatis, et predestinatis simpliciter sicut 11.
in libro v[erbi] non possent de illo libro delesse, nam a libro n[on] sequitur v[erbi] te-
r[or] et p[ro]digio. Et 4° scilicet certissimae, et ita 2°. ad Timothey 2°. Et illi sunt
magis fundatorum dei sunt h[ab]ent signaculum hoc cognovit dominus qui sunt eis,
cognovit enim thiburnus, que ad librum v[erbi] pertinet, quasi obsignat predestinatis
qua sequitur, et apocalypsis 7°. qui invenit sic respondebat alibi contra de-
libro nomen eius de libro v[erbi].

2^a scilicet certissimae, q[ui]d amylia q[ui]d p[ro]digantur:
de libo ad gloriam, q[ui]d delesse quia de libro v[erbi] 2° q[ui]d. id est q[ui]d gratia faciens
erat scriptus in libro v[erbi] 2° q[ui]d. Et hoc modo intelligit illud probandum.
de leane de libro v[erbi] et auctoritate in ratione?

Notandum est q[ui]d d[icitur] de delectione
ferri ad notitiam de inquisiciōnē deas aliquid p[ro]fessas, et modo recessas, q[ui]d resoluta.

Art. 249 volg aliquip.

Dei continuabilitate, sed refert ad regnū cognitū, q. a. Dei cognoscendis
que ordinātū ad rectū eorum q. y. p̄sente statu, expostū nō ordinātū,
vñ deas ad s. g.

Dificultas p̄cognitū huius art. ē ex
locū xodī 32. ubi Moyses orans pro populo, qui adoraverat statu in
quit, aut domini tūc hanc nox, aut dilectū de libro tuo q. uigilātū,
m. l. loquit de libro vñq. q. ḡt̄a p̄destinatū. I. 29 efficiens gratiā, n. 14
q. possit delictū de libro vñq. p̄destinatū, q. l. 25 s. 26. si q. i. posse latet
Moyses ē exēda statu grātia, q. d. dēntio sanctissimū dicim̄ pot.

Omnijs ratiōis expositionib⁹ pro
babiliōis apparet Bulgen⁹ in adūtōne d. ad lib⁹, q. h̄c in glossa p̄l.
lib⁹ de quo Moyses p̄t̄ delectū intelligi illy in quo factū exemplarū isto:
ny ad memoriā futura scribant, de quo dicit 2. Regy 1.º p̄cepit illud
uid. et docerent filios Iuda eccl̄y, h̄c scriptū ē in libro ity 2019, id ē in
quo factū history recensent, p̄t̄ itaq. Moyses, regesta sua inducti
populi de gyptio n̄ adducant in memoriā, neq. ratiō numeris isti principes
populi, si populus p̄ḡt̄ q. laboruerat erat p̄spērū dannandū, q. uig:
positū sequit Calvanius, postulauit inquit Moyses delectū de libro, in
quo scribant subiecti, et principes in hoc mundo, quas fieri moloē iu:
būc, ap̄cipi p̄ alius genti (tūt̄ deus f. p̄mittebat faciē te ingens
magno) p̄ populu elec̄as ēst̄ sumendū.

Sed Toringo apponit d. Bulgen:
1.º verba domini, q. p̄ceauerit mīhi delectū de libro meo, tu aut̄
sede, et dui populu, quas dices et tu p̄ceaveris delectū, seu n̄ apperent scrip:
ti in illo libro, at multū iusti, qui n̄ p̄ceauerunt n̄ apperent scrips̄ in libro
illo iusti, sed sunt quæst̄ delectū ab illo, q. p̄t̄ illy libry n̄ intelligi libro
iusti illy s̄de.

2.º obstat q. loquit de delectōne
aliquip, q. h̄c h̄p̄p̄t̄, 3.º loquit de libro in quo quis scribit̄ tu erga:
tia, q. p̄cealiquip amittit.

3.º q. n̄ apparet in tota biblia quis
h̄c libri iusti.

D. 29. D. Tho. Delibrovit, refini

D. 29. 1.º malos iustos n' scribi n' libro, en temel compas sine culpo n' delebantur, et hoc significavit verba dicitur
qui peccaverit m' delebantur, tu autem qui n' peccasti n' es delendus.

D. 29. malos iustos n'le scriptos n'libro, et dux ita famosus in populo, et maximus prophetatus Moyses scribendus erat in libro, et ita n' passere scripto in let hinc culpo, et tunc dicit Dey Moysi n' auctoritate affici, n'udic, et p'cognit, nec delebantur viri et illustris.

D. 29. R. loqu' de delenore n' culpo, et ideo Moyses heret de delendus, qui culpo carebat delibrovit, etosum illustris, negat q. ergo sermonem de libro in quo n' gratis quis scribit.

C. 29. ergo eam sunt dicendum modi
quis fuerit liber n'le de quo loquitur scriptura.

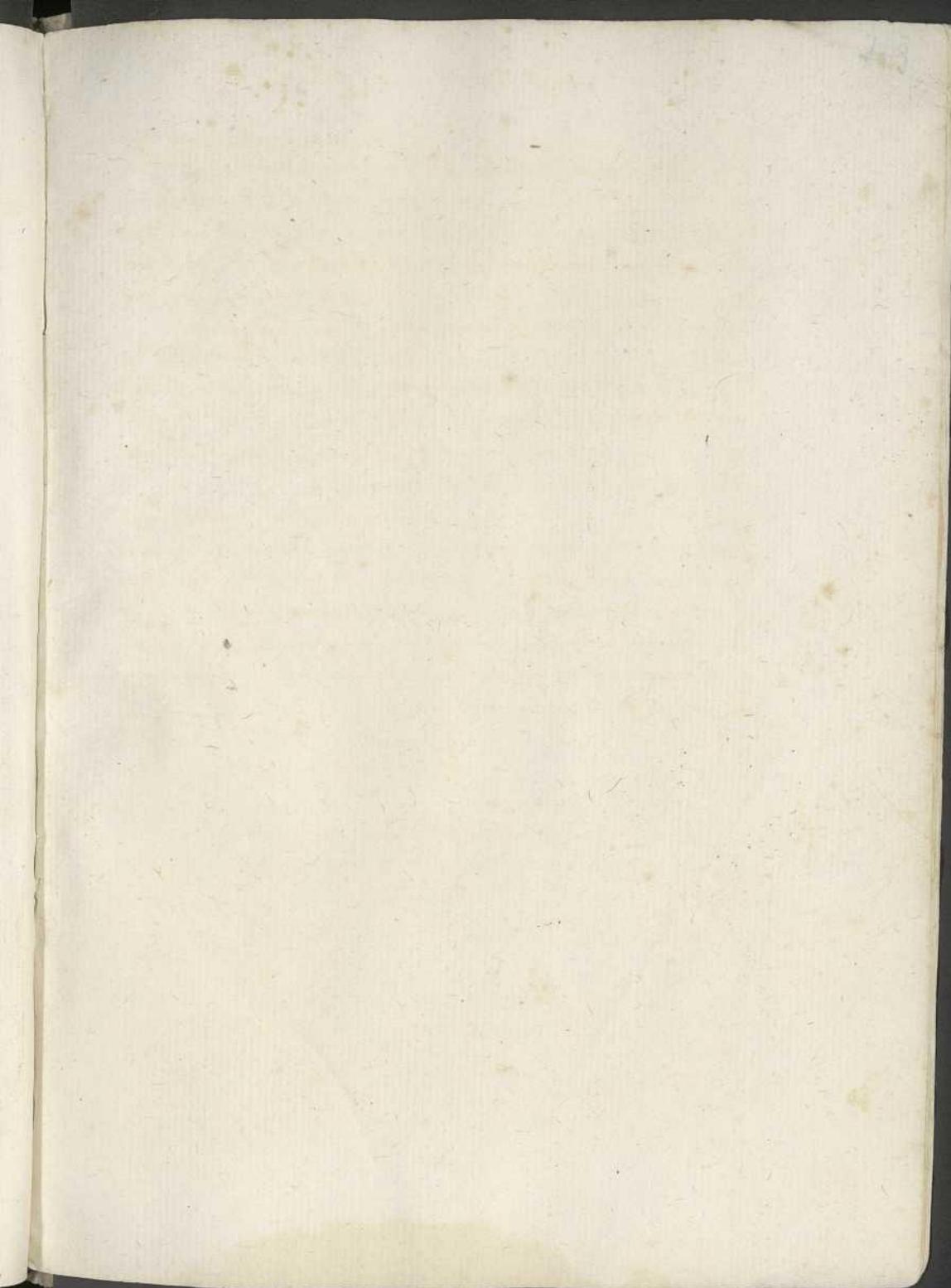
D. 29. 1.º aliquis alibi in quo facio iustos, sicut principes scribuntur, sicut in Genesi primi facta habebant, Isaac et in libry Regy de Samuele, et Davide, liber n'le iustos ign' existat, sed perit, sicut et alii scripturis perit, sicut Calisto pot' dñi metaphorice appellari libry dorser. Innotitias de agenter quas dicitur Moyses auferit a me principatus, in que elegit me si populo n' dimittit, p'ci.

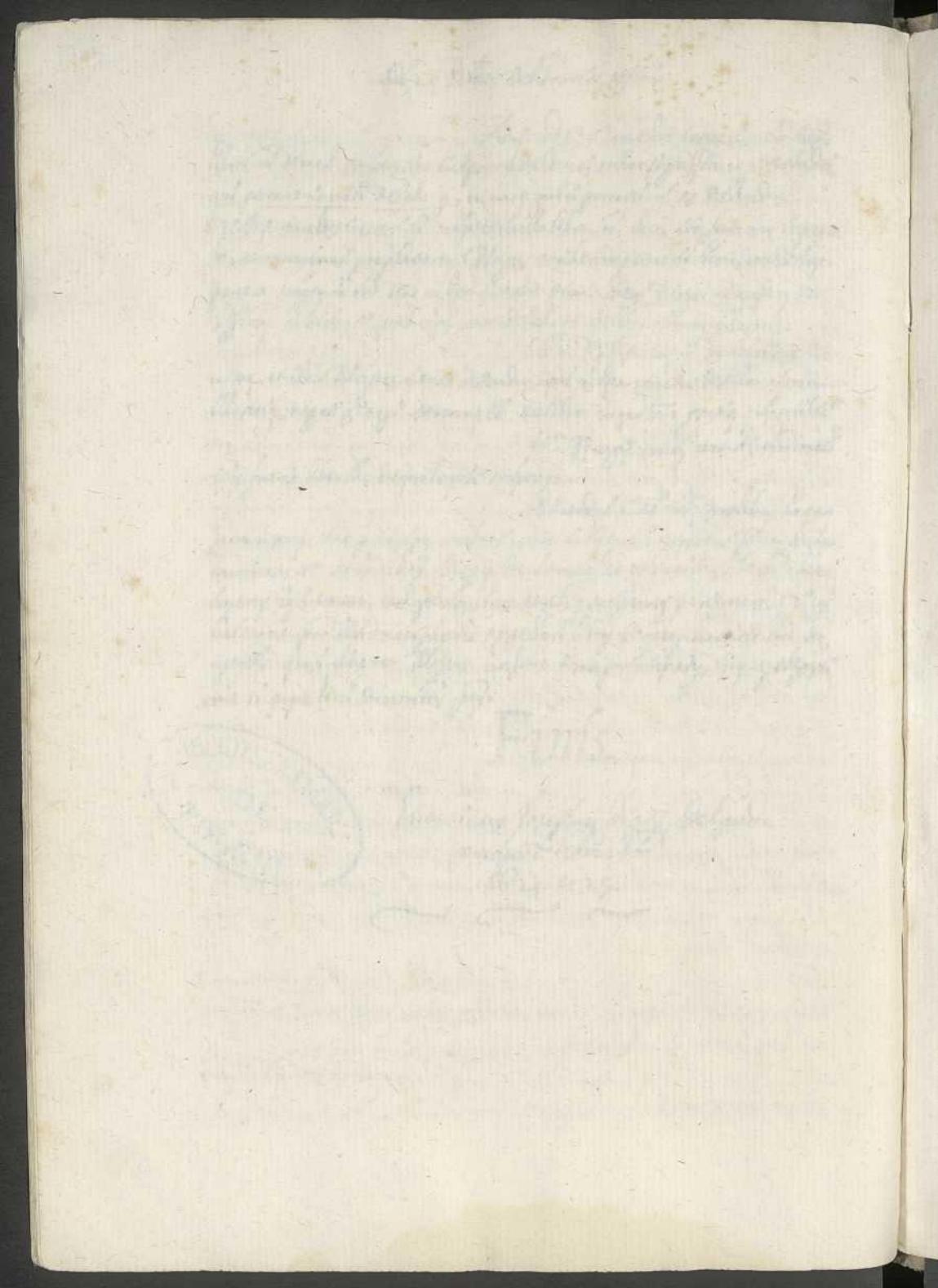
Finis.

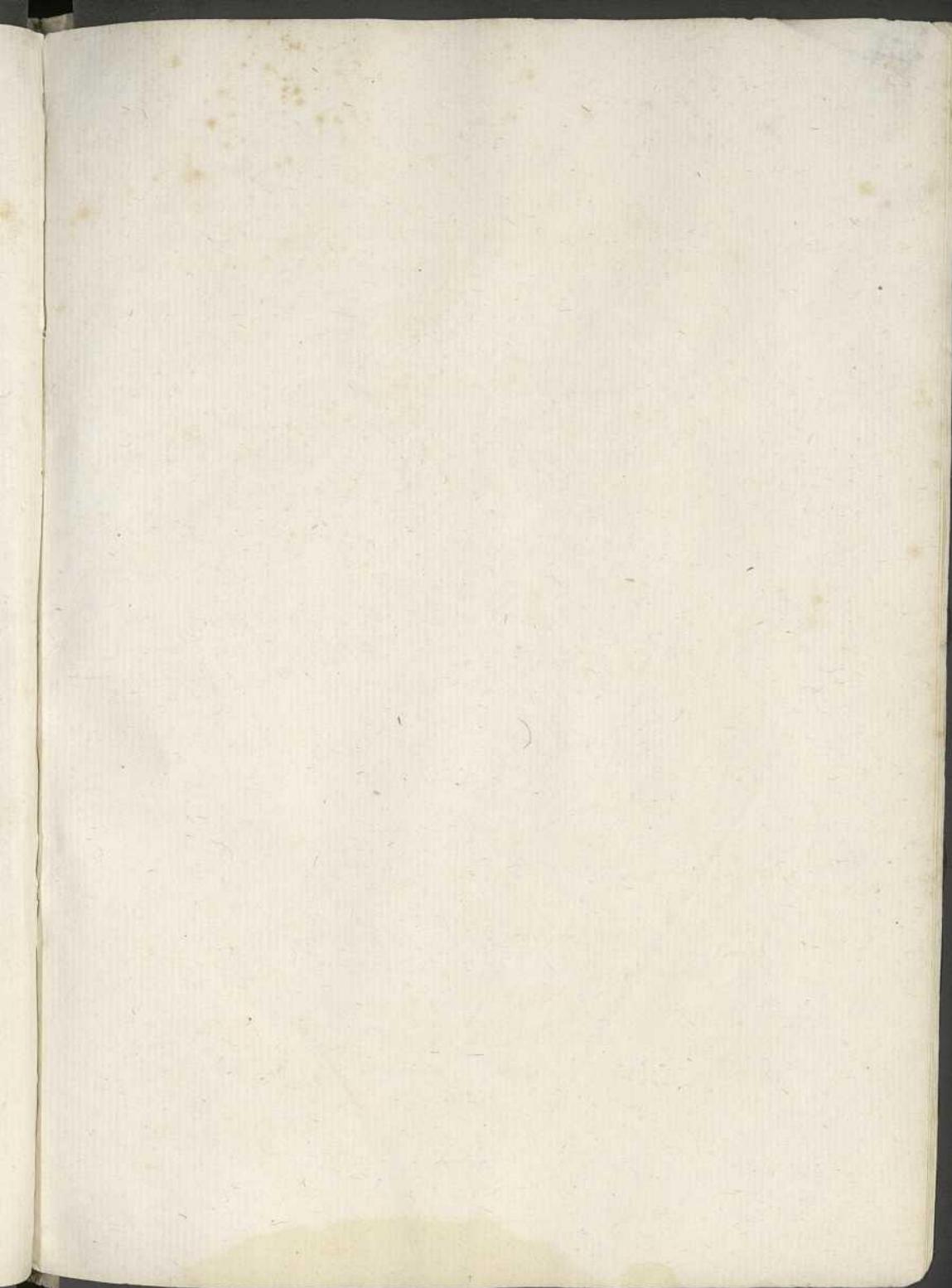
Licenciatus Josephy Diaz Delgado.
percepit anno dñi.

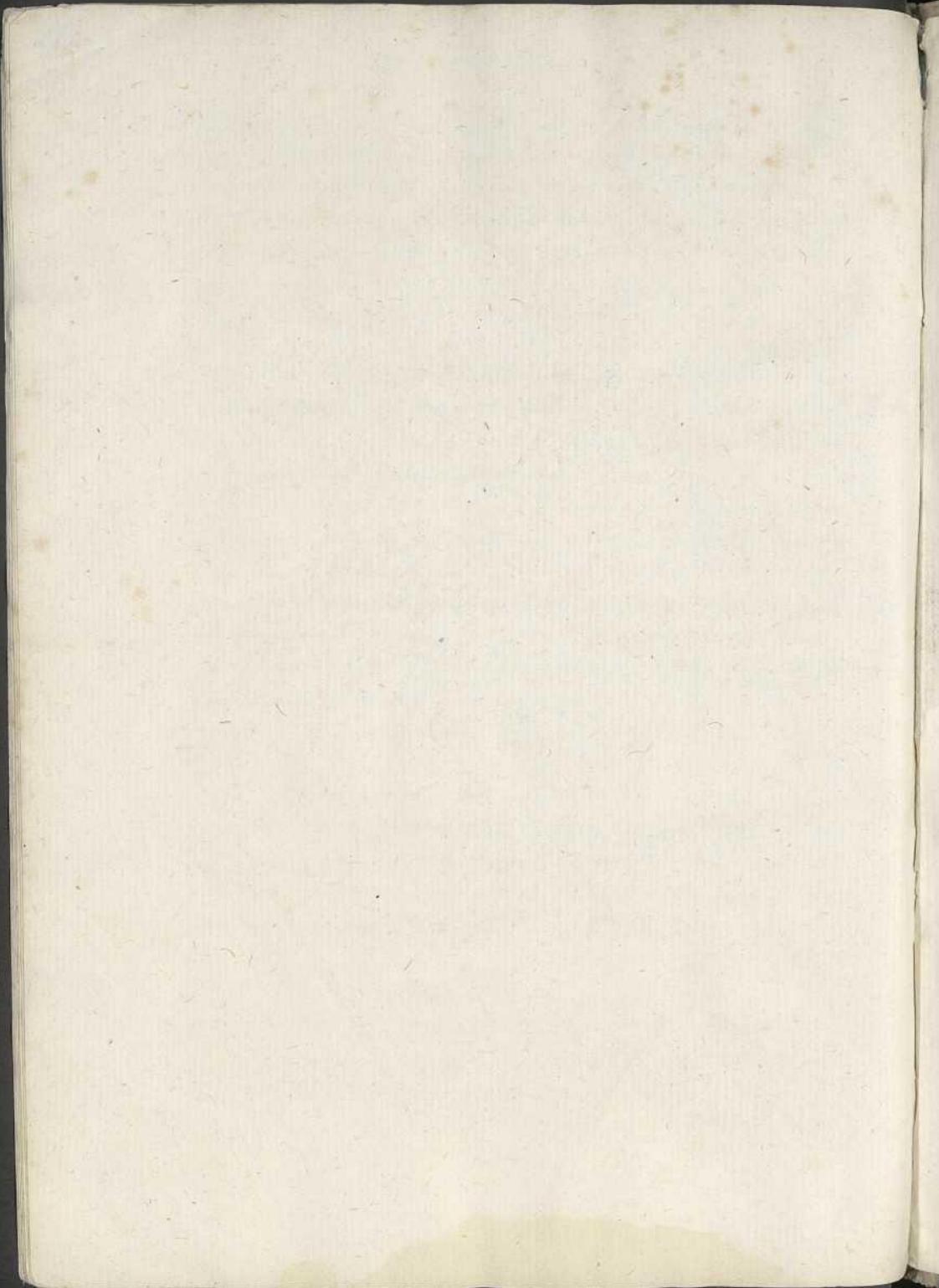
1624. et 29.

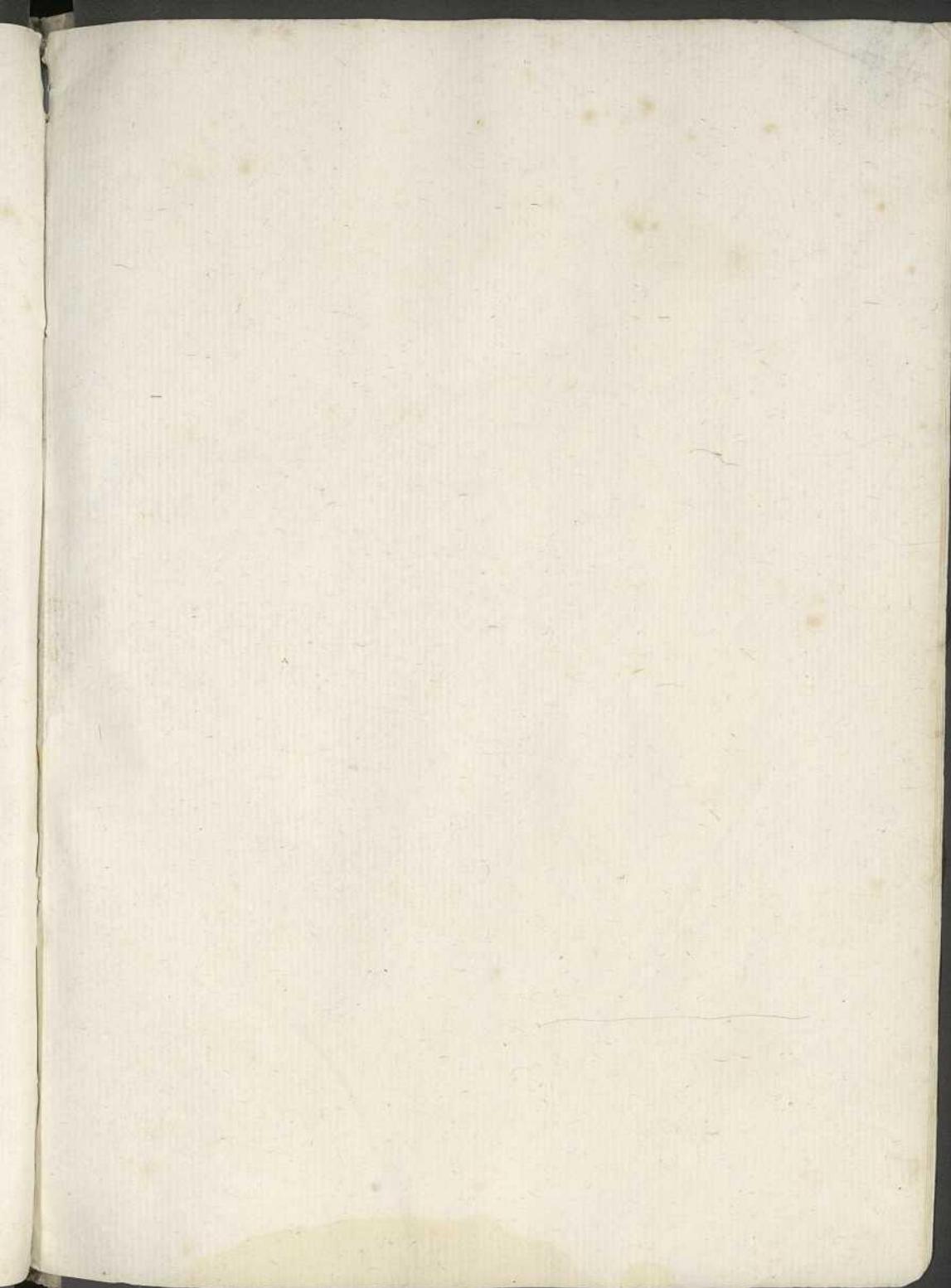

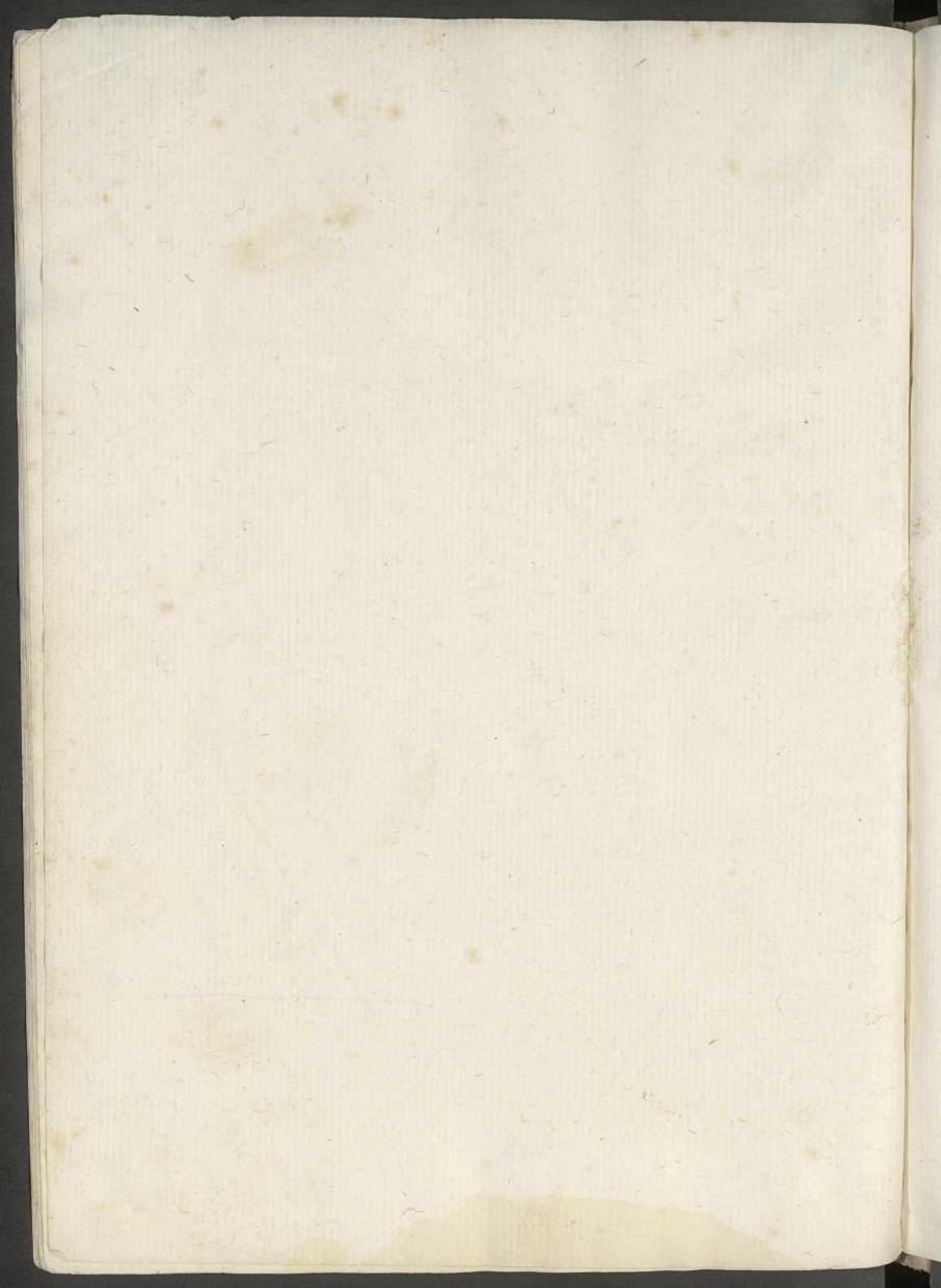

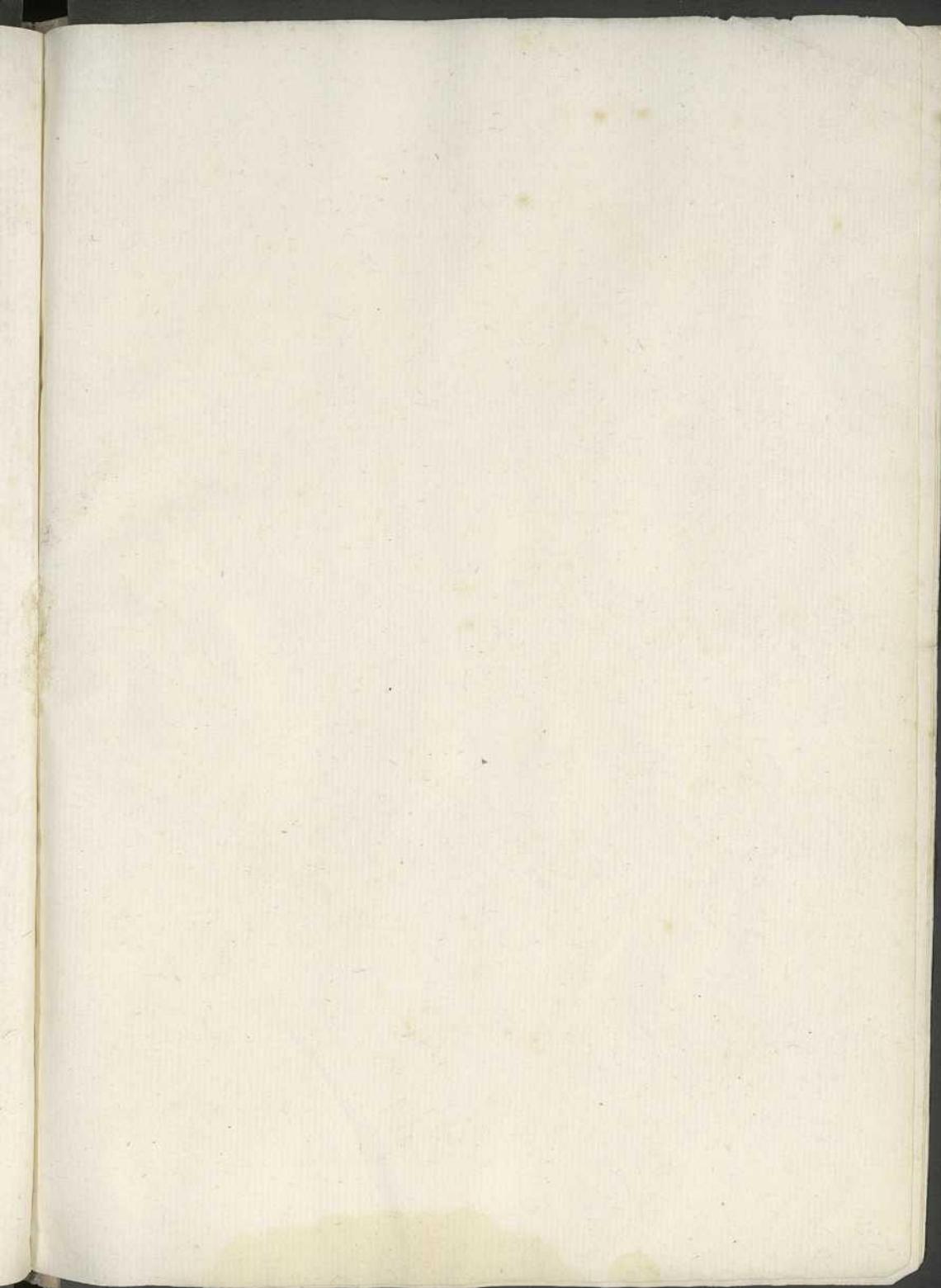

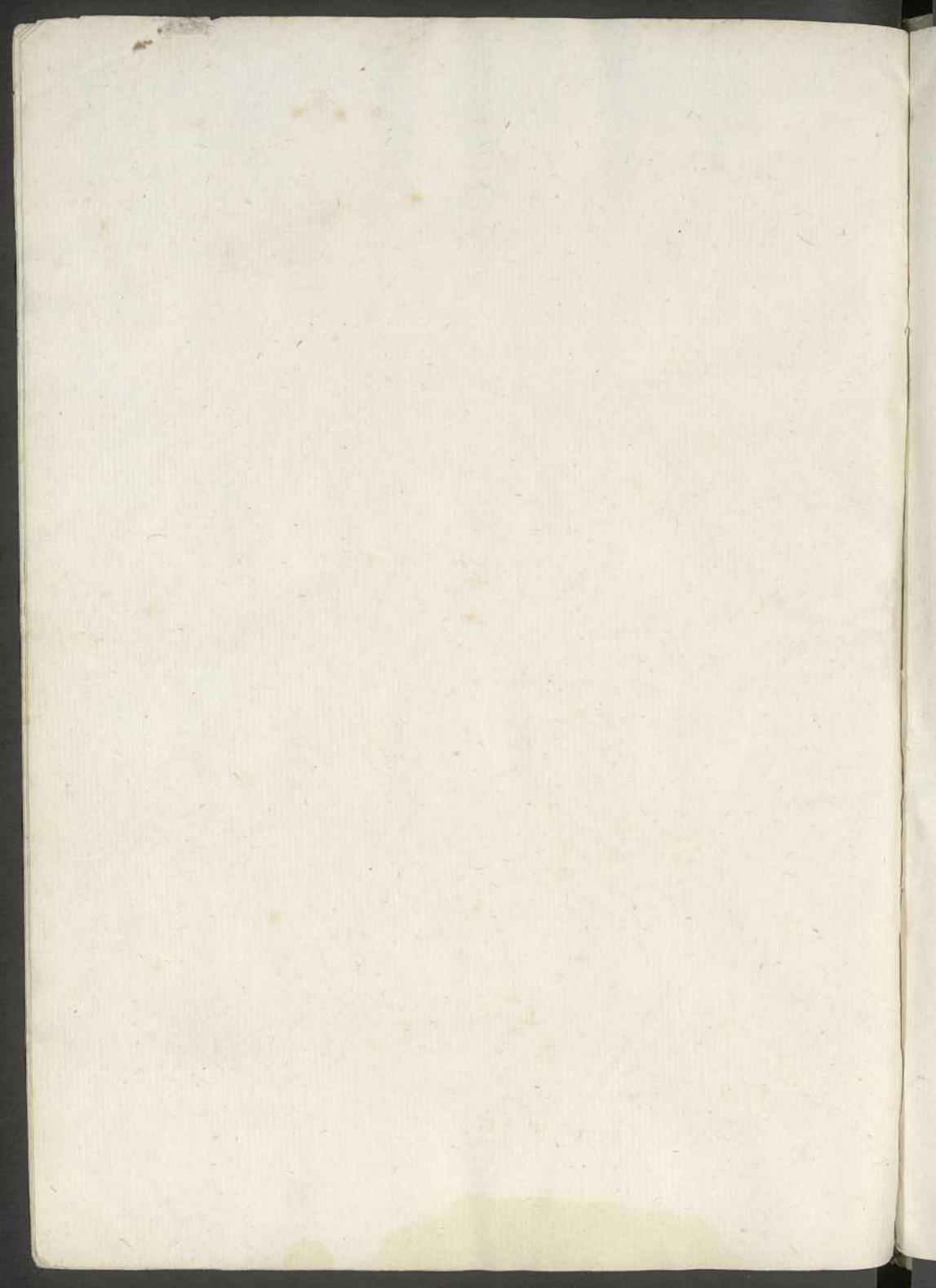

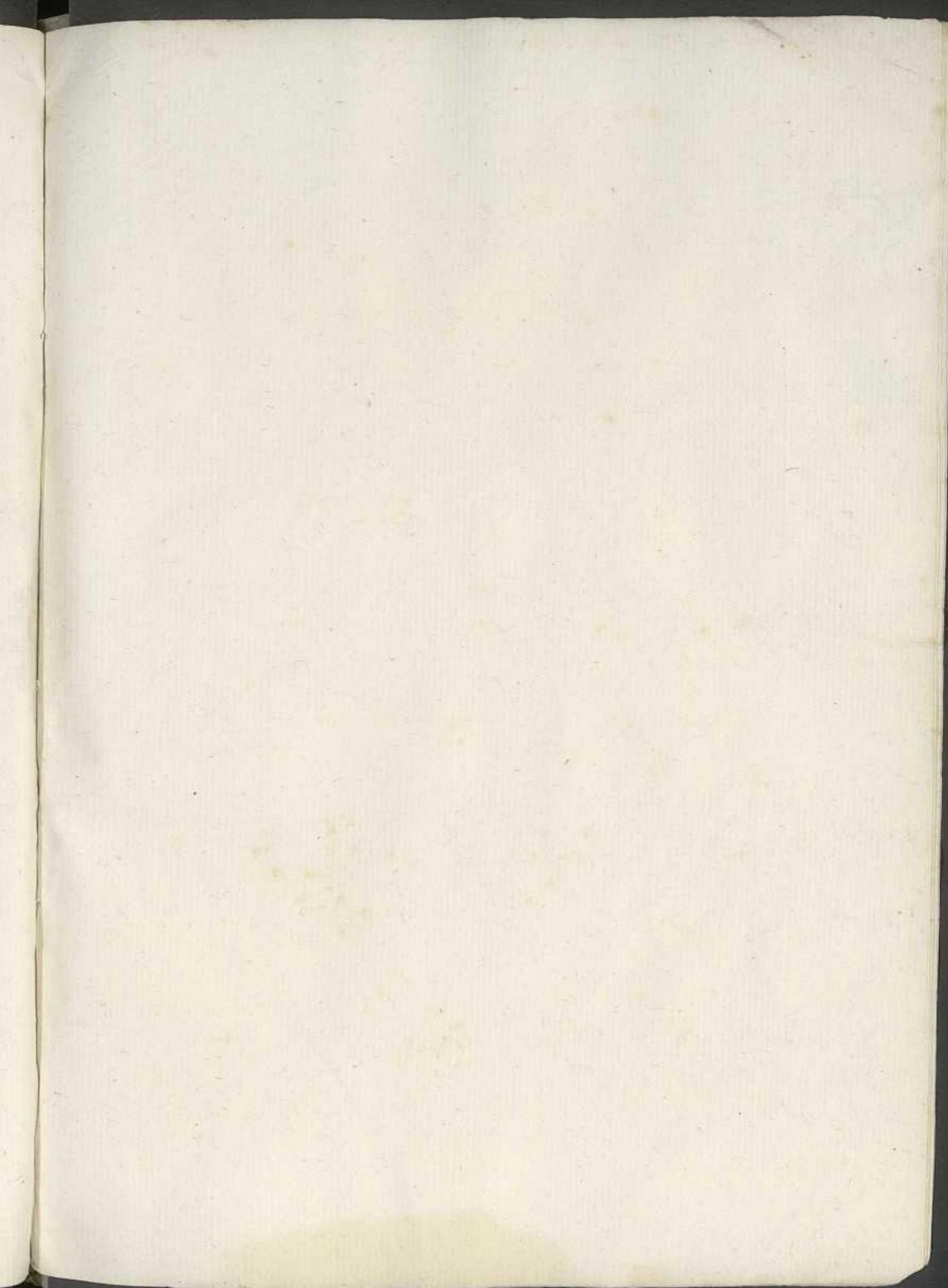

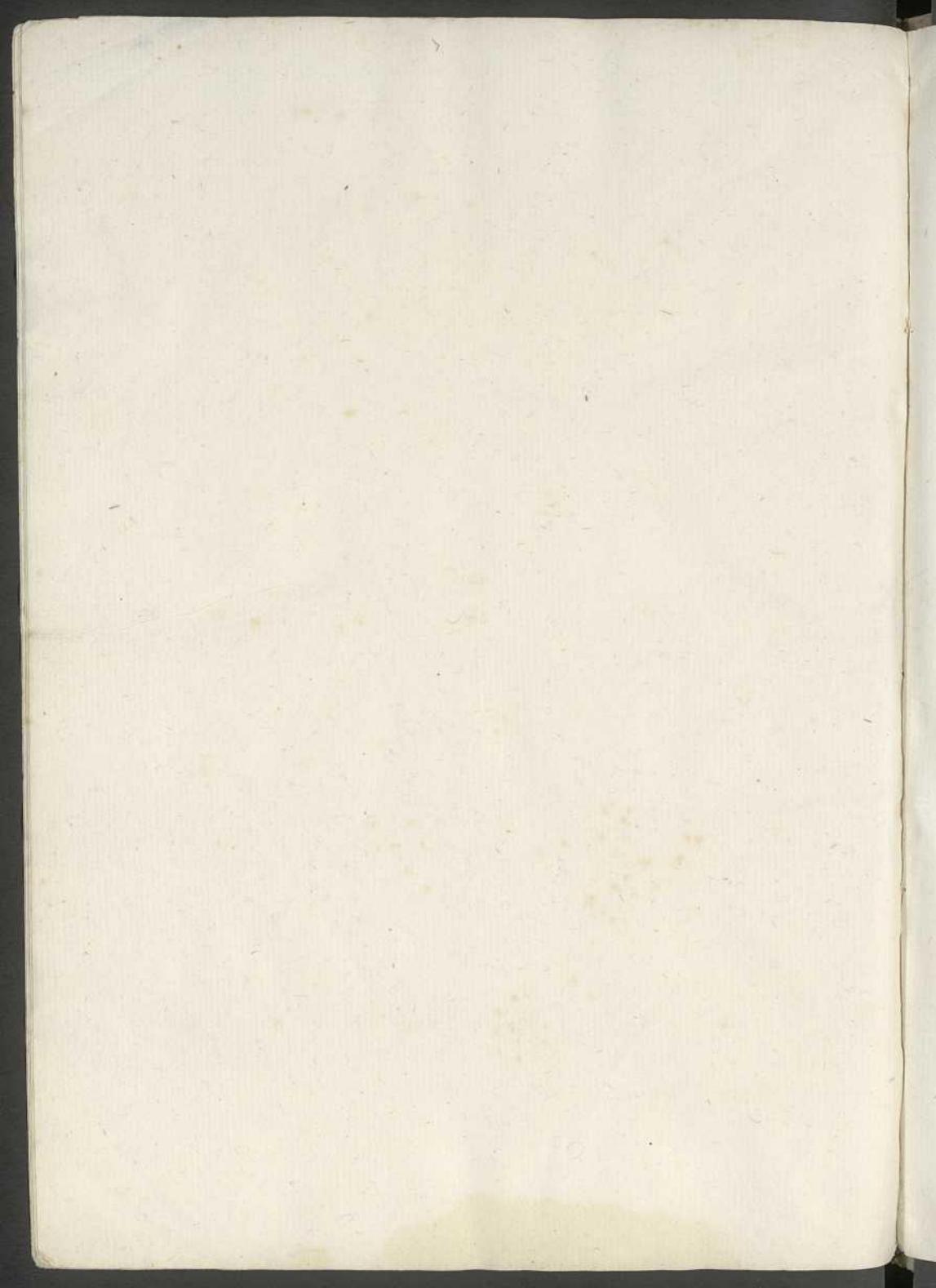

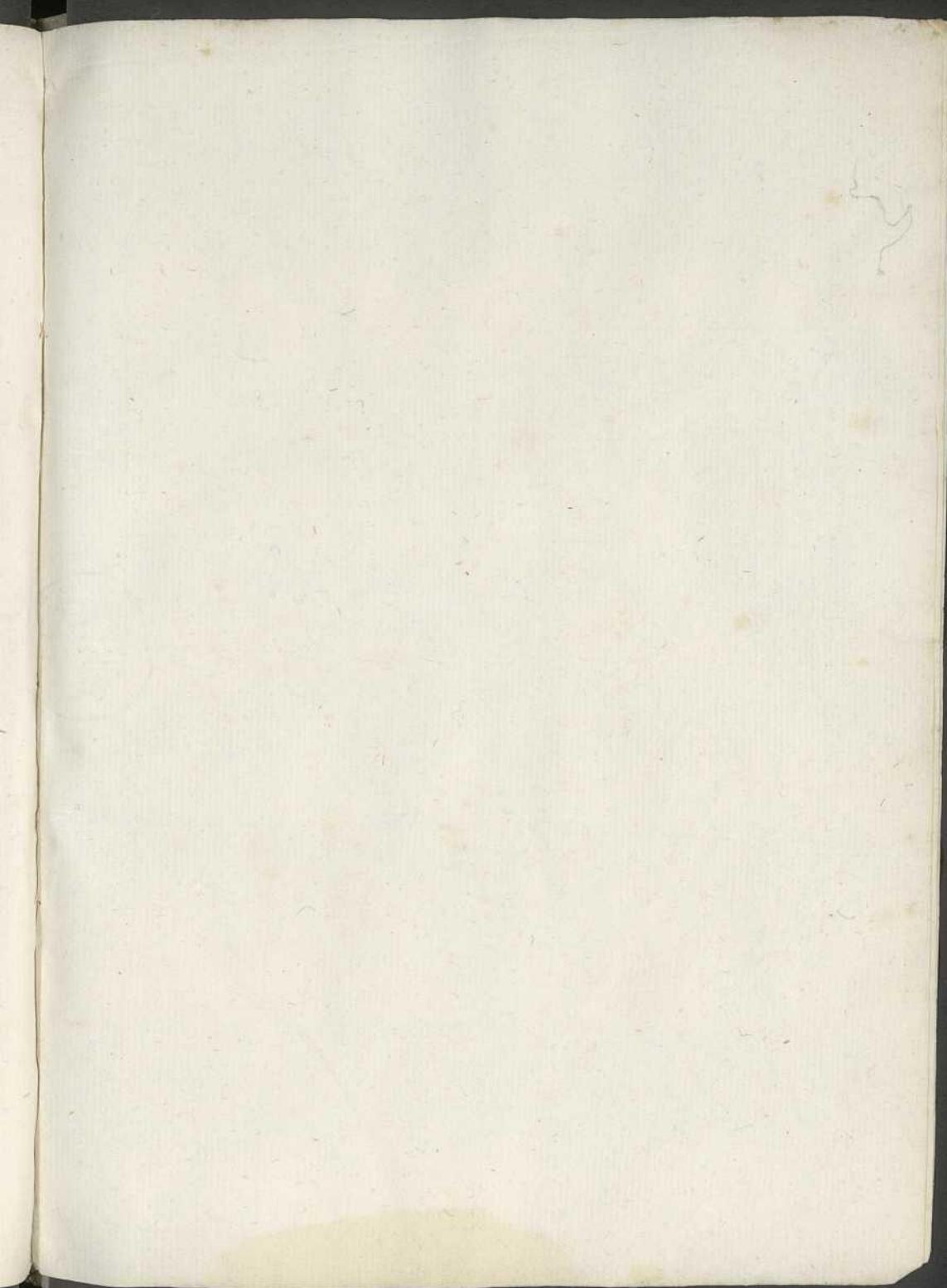

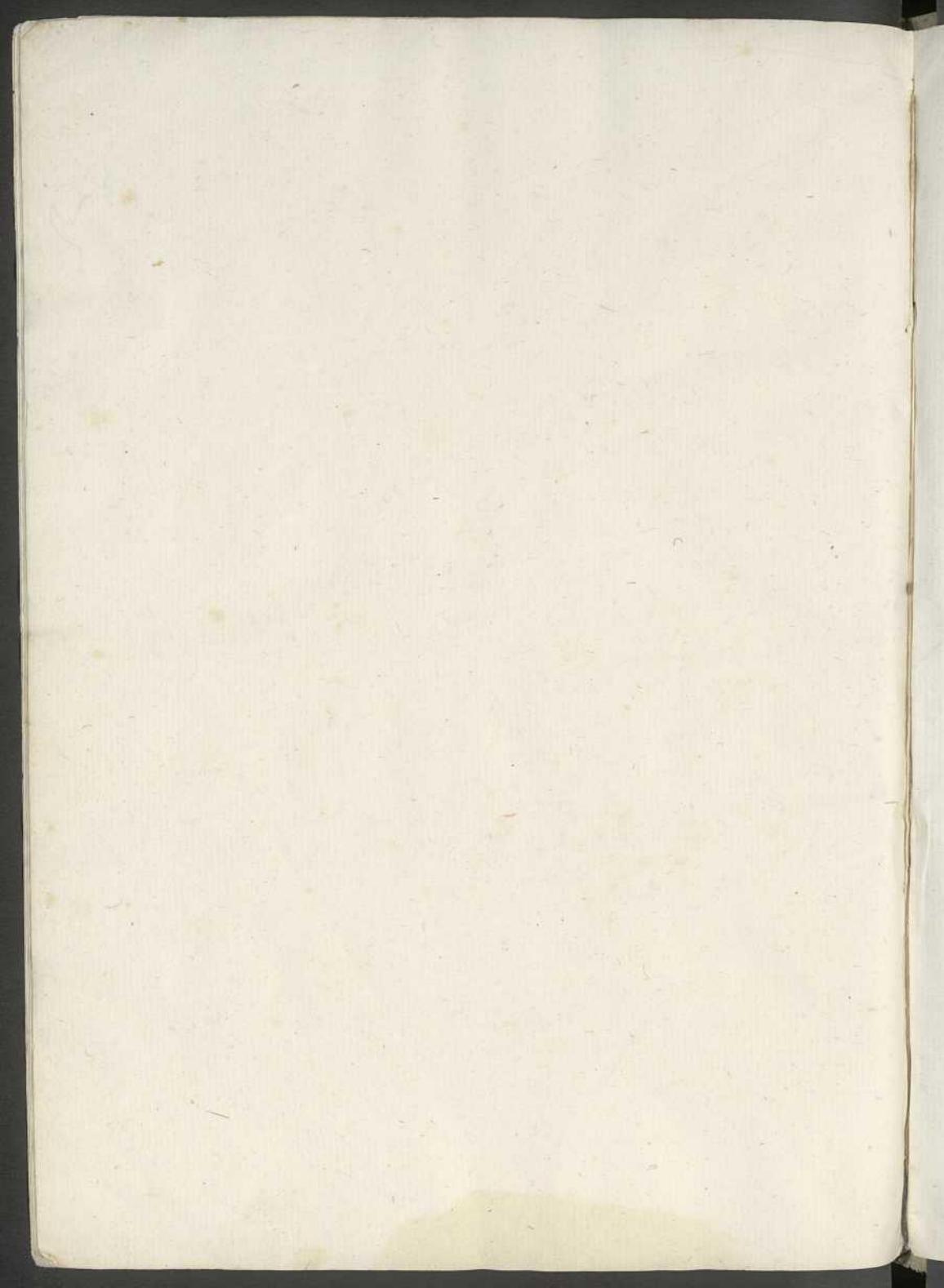

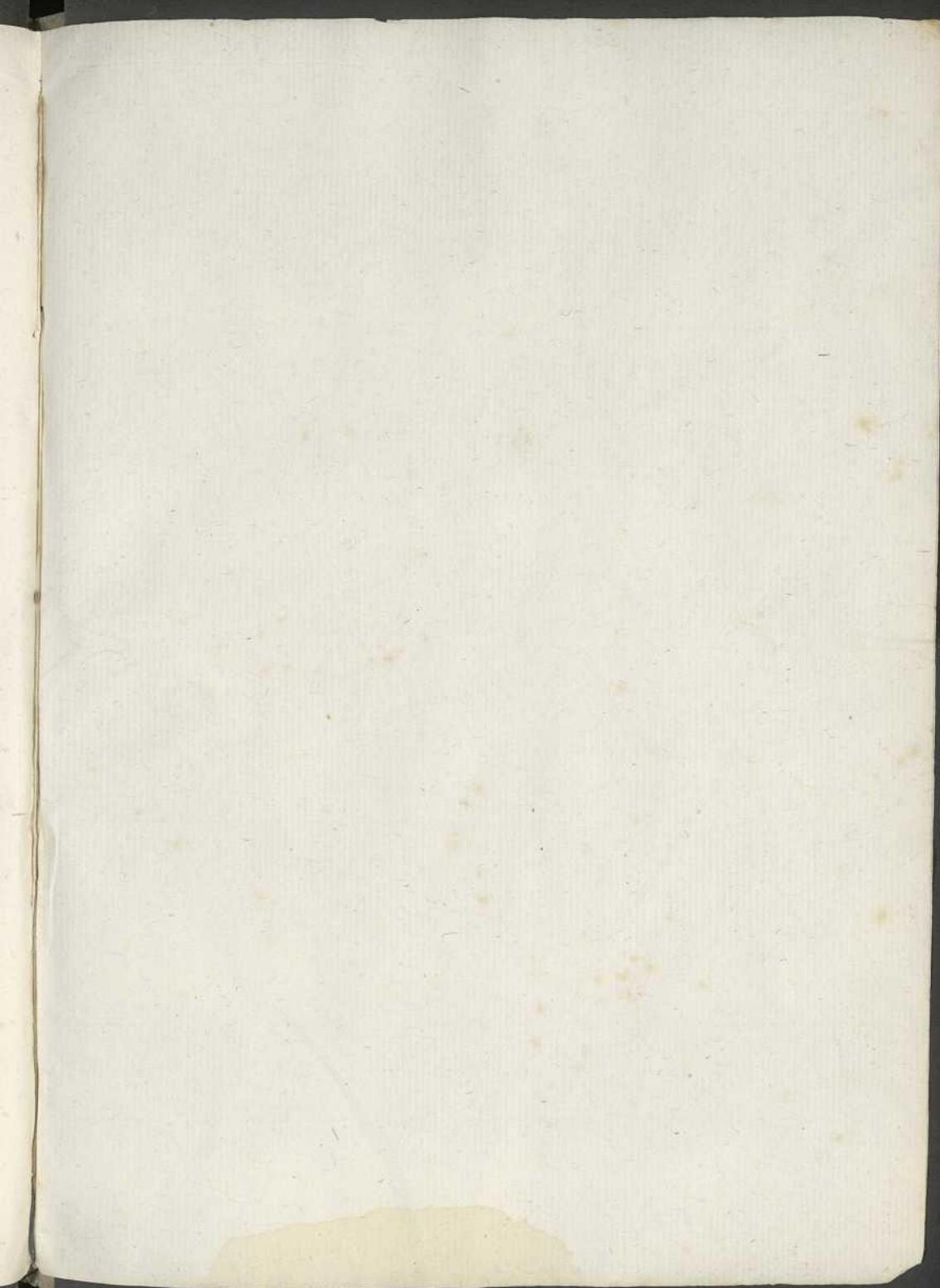

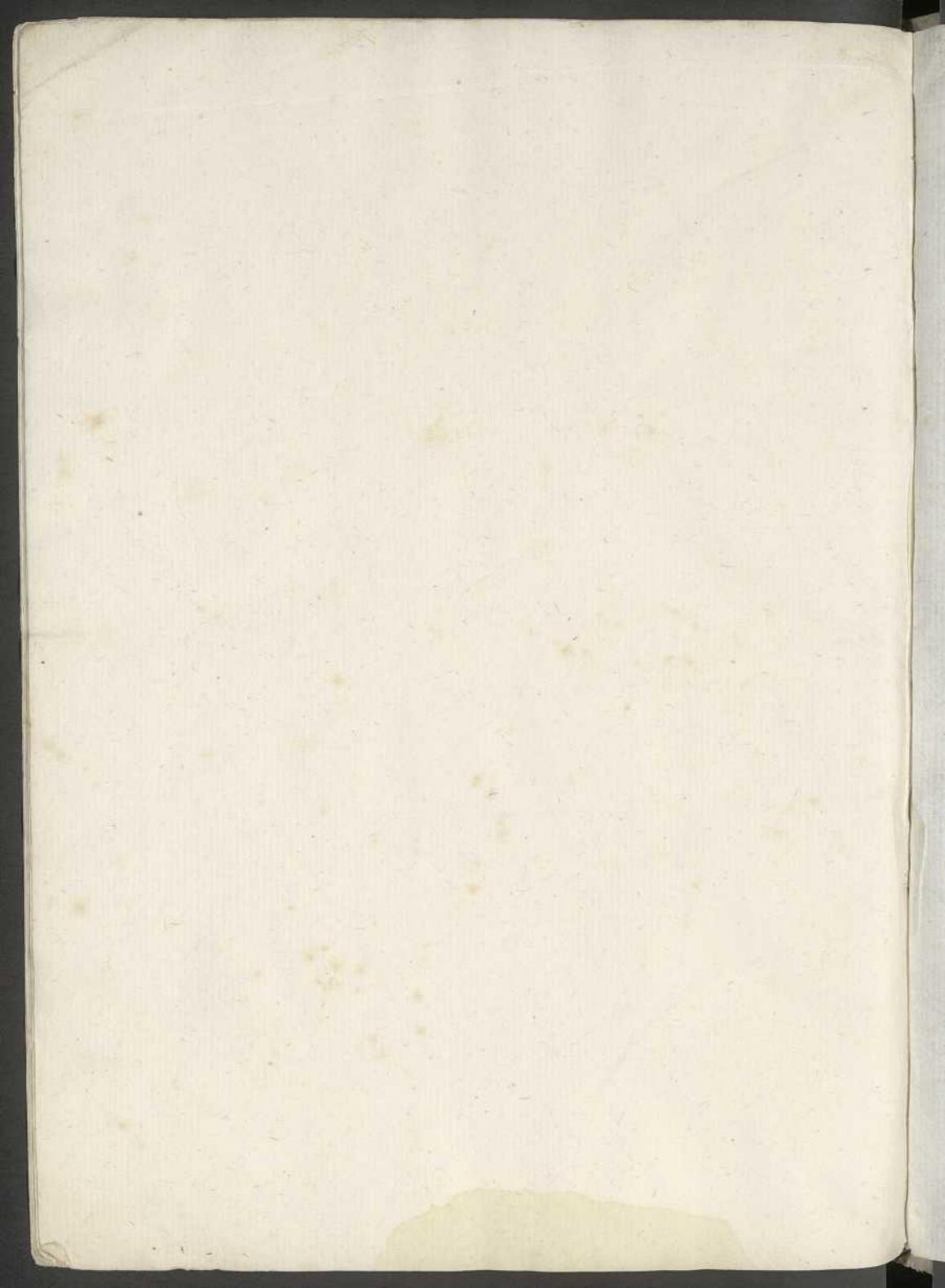

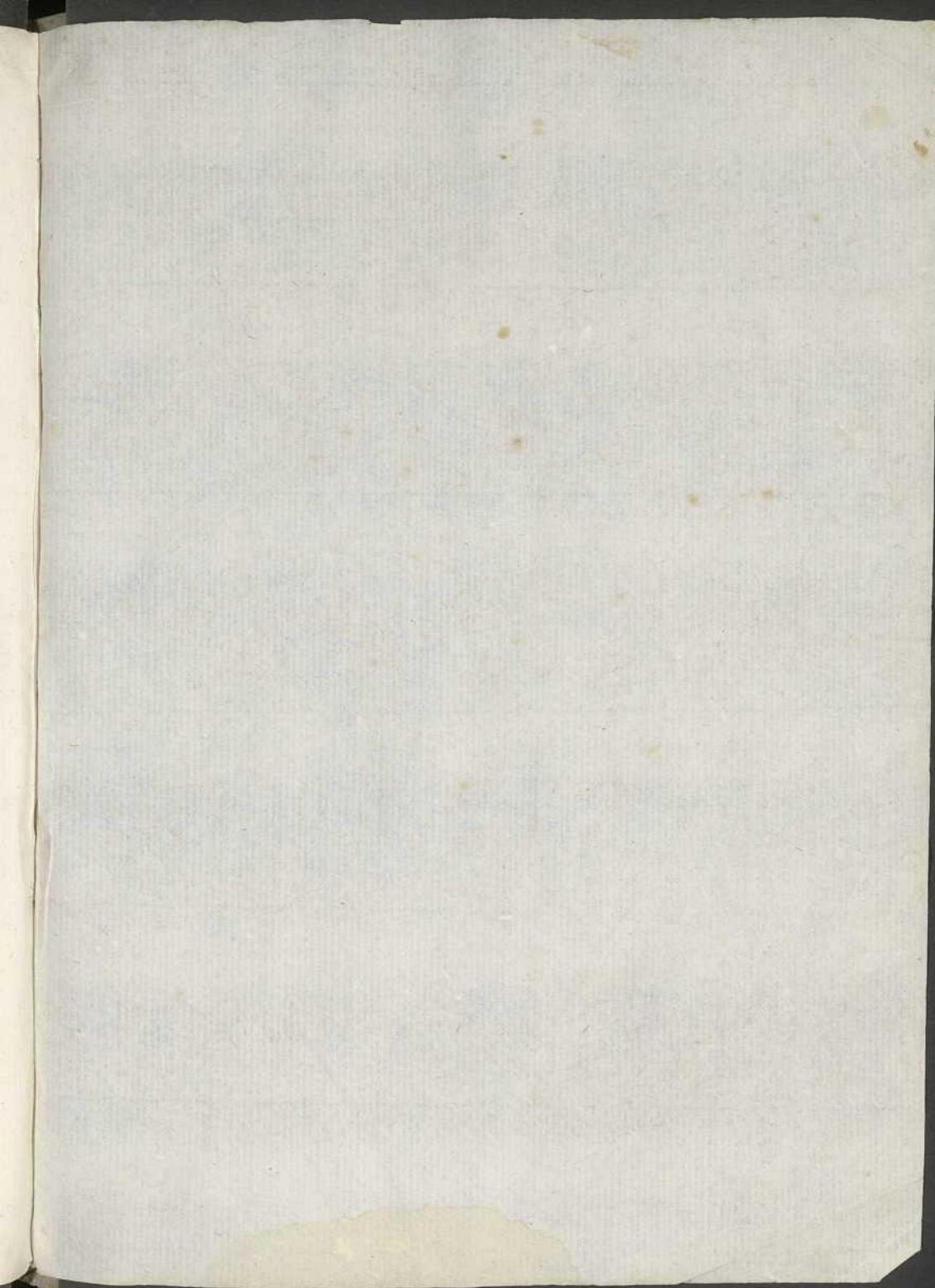

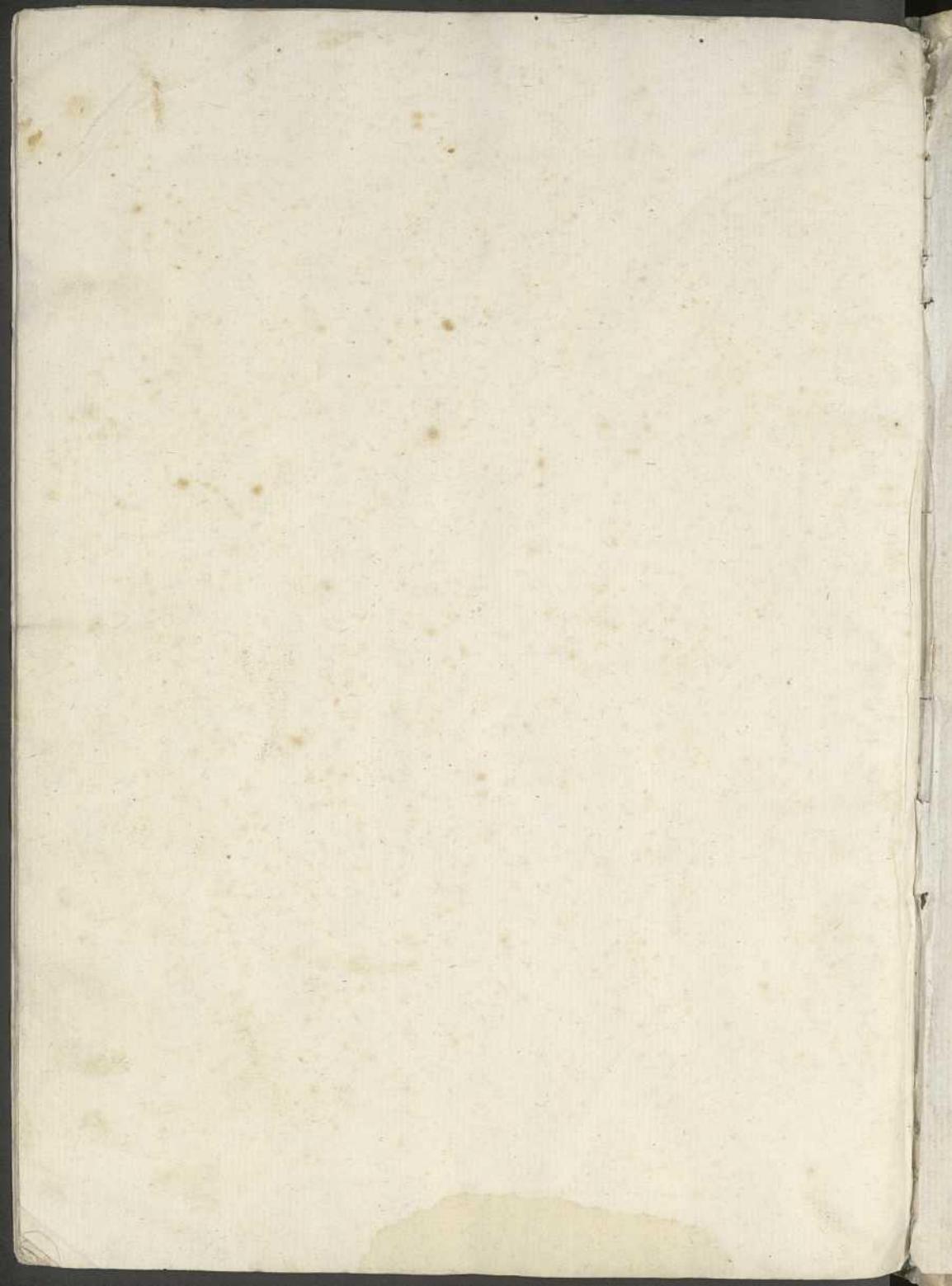

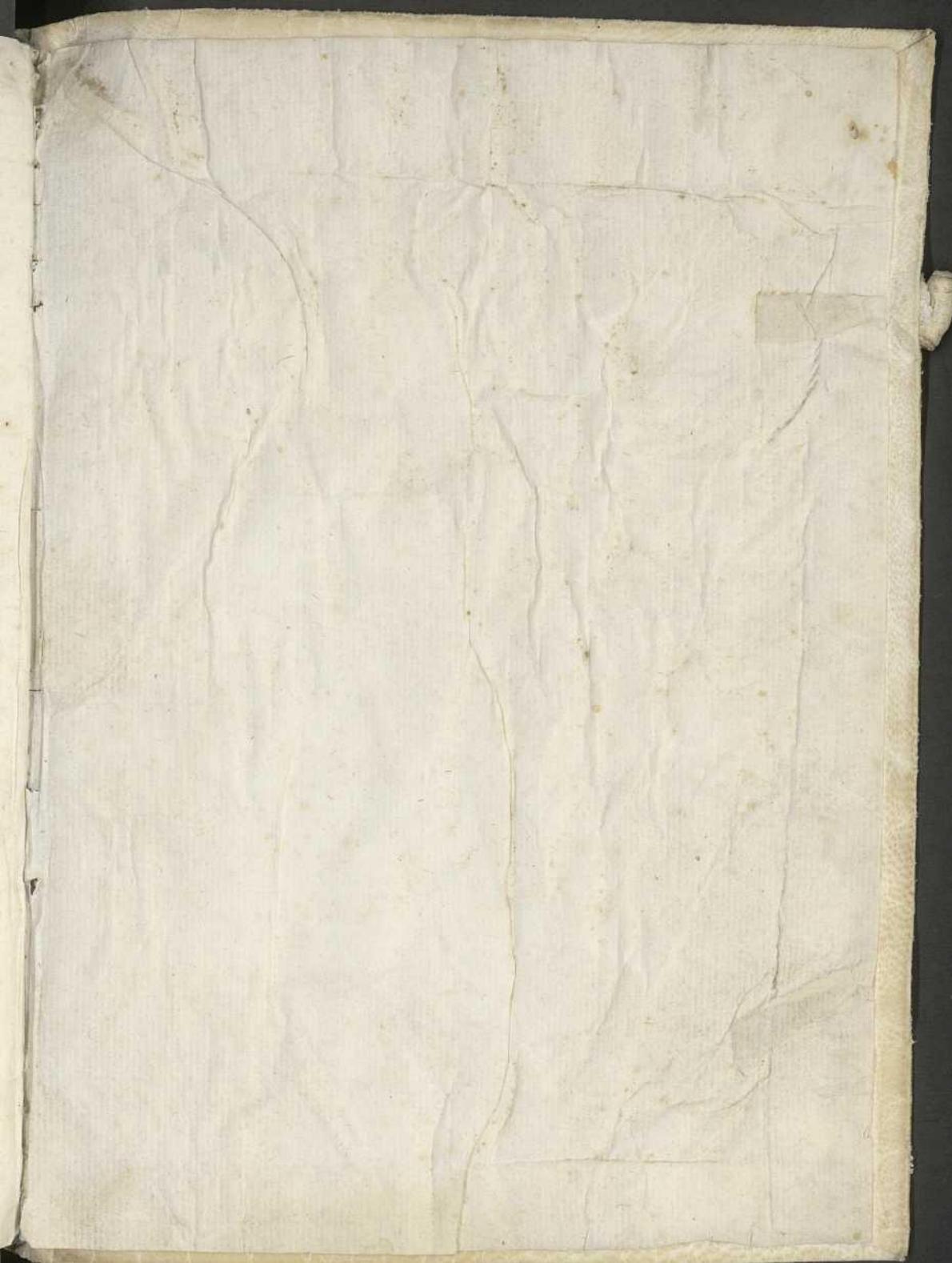

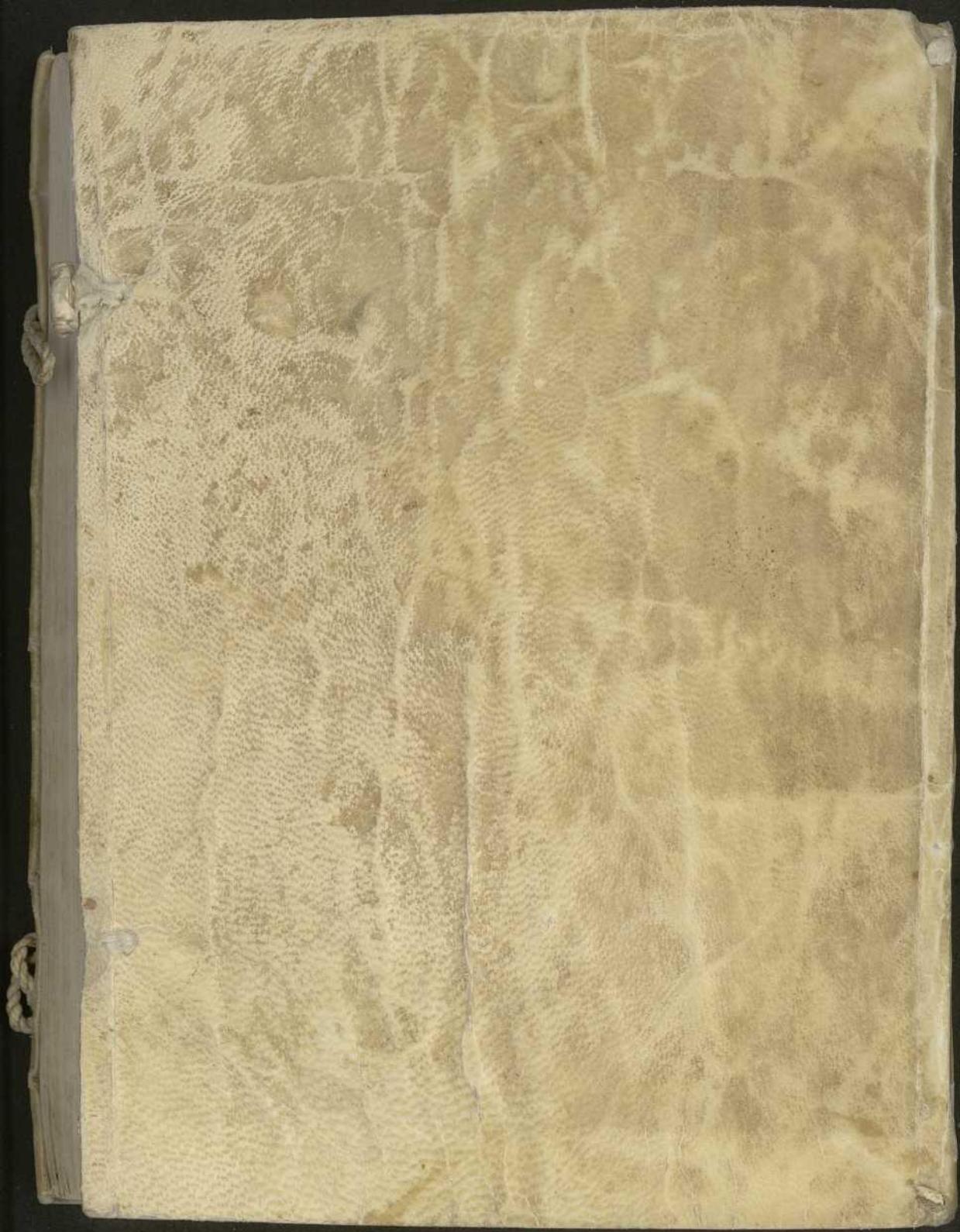

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَلِيِّ

وَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَلِيِّ

وَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَلِيِّ

R (MS)
367